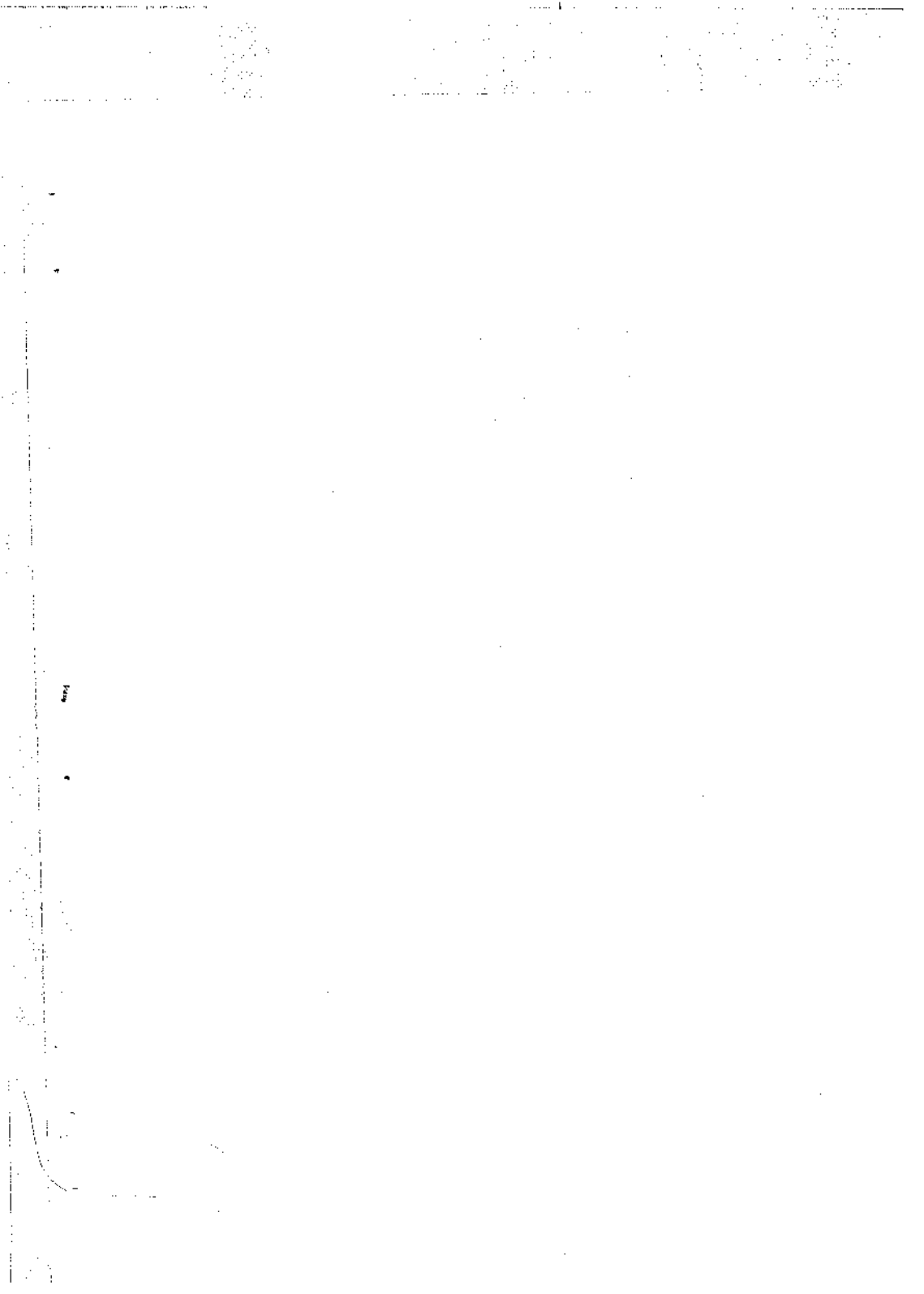

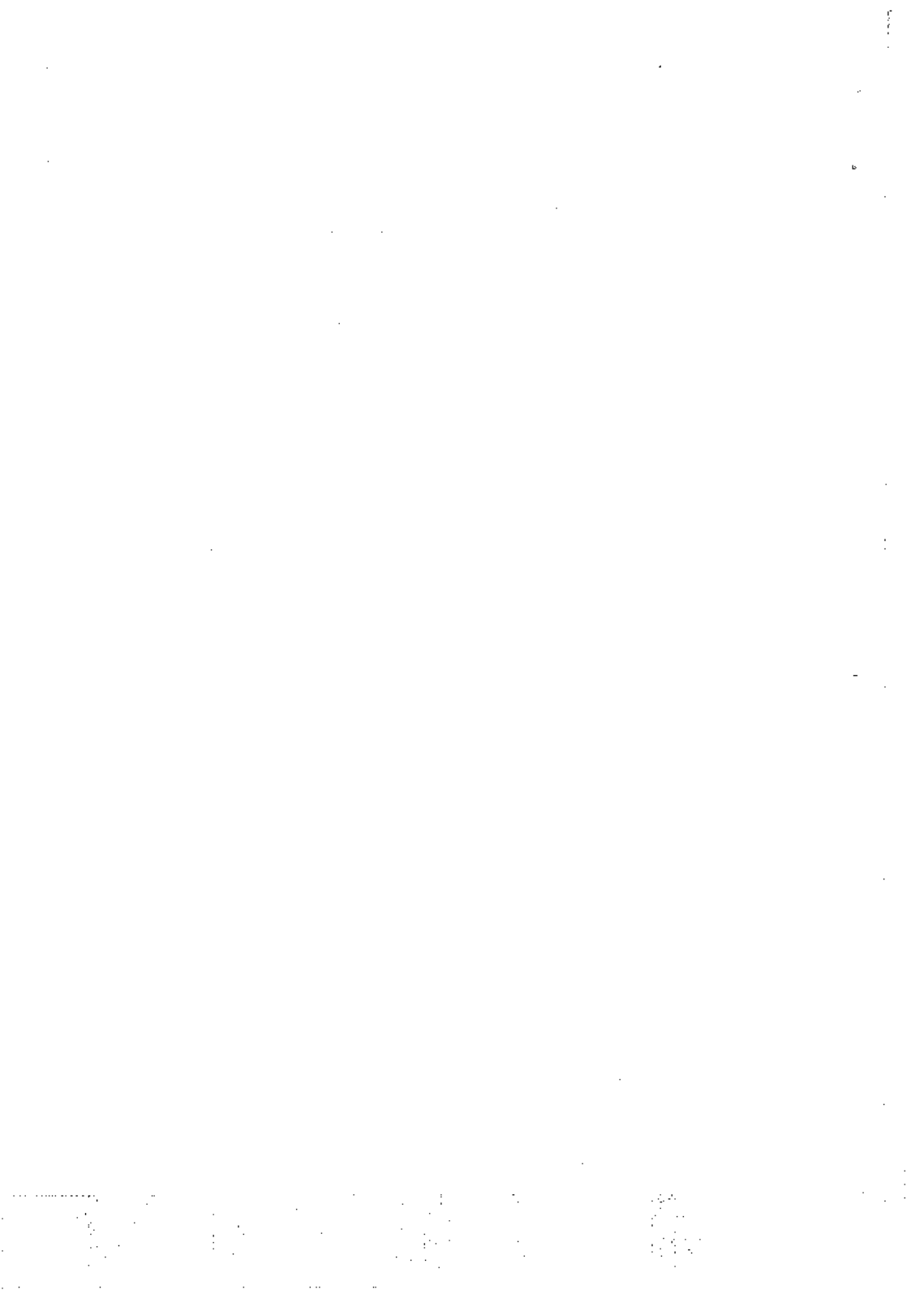
بجبهه آثا قلم اعلى

٤١

اين مجموعه با اجازه محفل مقدس روحاني ملي ايران تبليد الله ارگانه
بتمند از محدود به منظور حفظ ككبير تبده است ولى از انتشارات
مجموعه اموى تبليد .

شهر النور ١٣٣٤ بديع

سرکار خانم طلعتیہ عارفی و جناب پرویز
عارف زادہ این مجموعہ را ذر تاریخ
۱۴ شہر السائل ۱۳۲ بدیع
۵۴ / ۱۰ / ۴
ملی آثار و آرشیو امر تقدیم فرمودند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قد غرّب بجم الظنّ بما طلع صبه العيون من قوس مستقيمة بكلمة الحكيم
قد وعد من العالم بظهور ملك القدم فلما آتاه بحق اعرض عنه
العباد الأبرياء آية المعقّد القدير منهم من تشبّه بالأداء
معرضاً عن مطلع اللطام منهم من تشبّهت نزال الأتار غفلاً
عن منزل الأبار الآخس منهم الصاغرين طوبى لك
بما وجدت عرف المحبوب أنت بالبه الفرد بحسب كمن
طأراً بجنحة الايقان في هوار محبته الرخم بوز الكرابية بين
للأعنان عرشاً ثم تجذب به الترات وتنتبه أوفدة الراوية

الذليل

قدس يزدوم فيسراة قديب اليه من في الامكان في الاما
 الفاضل من هذه التمس التمس التمس التمس التمس التمس
 تبارك الرحمن الذي اظهر هذا الامر البديع يا ارحم الراحمين
 في هؤلاء المقصود ان كان معك في كل الاحوال يستغاث
 فاديت به الله ربك ورب العالمين طوبى لك بما
 مقبلا الى المقصود ومعرضا عن الذي امره عن الله لاذ اتر
 سلطان من بين لغيره انطق من الامم بذكر ربك تلك العظم
 على شانه توجبه به في العالم ان ربك يوتيك كيف يشاء
 لا اله الا هو المقدر القدير قدس يزدوم الوتوف
 تحركت الاسماء من نزلها لك الاسماء ونادت
 الذرات المكنة لله المقتر ذرا العظم العظيم طوبى لمن
 قام من نسمة الوحد ونصرت في هذا الامر الذي به طر كانه

في علم الله المقدر العلم المحيط : كبر خيرا على من يؤمنه
 قهرهم بحمد الذكر الذي طابت القلوب ودرست
 افئدة المقرين : قد واجهوا الرجم لئلا يورس الامم
 لئلا يستعملوا على الامم عتات ثم تعظرب منه افئدة العجزة
 لم يعد ظرا المشركين لذلك لطف الورد فادركت المقصود
 الا قصر من لزم عليه خير : انما البها وعلبك وعلف منك
 من الزمير رضا وامن انوار هذا المصباح الذي لو قره الزمير
 في قطب الامم كان وكانوا من المقبولين

بسم الفرو والوجه العزيز الحكيم

تعالى الذي قرره لاهد البصائر ، ما لا قرره لاهد الالان وال
 مطالع الايمان من الامم : لو كنت عجا وشروا
 التقيد بما اتمرت عليهم انوار التوحيد من ان غشاة ربهم

العزيز المحتر ذو الكبرياء العزيمه التي ارتفعت باحسان
 ومصباح الهدى لمن في الارضين والسموات ^{التي} ^{التي} ^{التي}
 يؤيدهم على تليق الامره بالانقطاع الذي تفوح منه راحة
 الرحم من الاكلون ويحفظهم من رديح التمر من ان ردت
 اليهم لغزول باله منزل الآيات التي الام عظيم ^{عليه}
 كطريقهم ذكر عظمه يضرب العلم ومصنوع وازداد افاق ^{العلم}
 طوي لمن اقبل الى الوجه مقطوعا عن الحجات ^{تفكر} ^{وراء} ^{يوم} ^{فيا}
 ظهر من هذا الطور لمرة انفسكم في اعلى المقام ^{لن} ^{الذي} ^{يعود}
 ذلك مشكورا باله من معضا عن المفسد من شجرة ^{التي} ^{تعم}
 رعد الضلال انا دعونا اناس فرقة الاحوال ^{الى} ^{التي}
 تتهم من اعرض ومنهم من توقف ومنهم من اقبل ^{الى} ^{التي} ^{المعنا}
 لنم الذين اقبلوا ذلك من جوهر الخلق والذين اعرضوا ^{لك}

ليس لهم نصيب من رحمة رحمة رحمة العرش الوهاب
 تحت حجة الله على خلقه وبرهانه على عباده يستشهد بذلك
 تكليم العرش العظيم انهم الذين فازوا بذكر الله في قلوبهم
 فمنهم من فاز بذكر الله وحسن حاله بالحق العبد لهم استمع صبر
 العلم الاعلى انه ارتفع في استحقاق الاعظم لو كان حال القدر
 بين ليدبر الامرار فخلقنا كل شئ في الايام الله انما ظهرت
 ولا تشرق ولكن الشمس في غمده وحجاب انك كنظرا

الى نظركم فاطمنا من العباد

هو ان خلق في ملكوت البيان

انهم مصطفون قد ذكرت في العلم الاعلى ذلك مرة اخرى لتشرق
 مولى الورد وتقوم على الابرار في الصبح بعد انك الاشياء
 بين الارض والسماء وهذا من ان يقدر الى المشرق للمؤمن

انهم

العتيوم في ذكر ان سبب تذكرا لا اعظم لعدت منبتين زعمون
 وتوجهن الى الله ريت ما كان وما يكون في كنهه مستعدا بنا الله
 على ان نعلم اننا في الملك كذلك يامر من عنده ولو
 محفوظ لا يخرج عن التبا و مكارهما توكل على الله عز وجل
 جاد و مكرم في انهم اقرب رحمن اجمع لهم ثم اس من في دلائلها
 ليخرجهم الى الغرير المحبوب في انهم اشكر الله بما ذكرت لدى
 العرش مرة بعد مرة انه يتركهم توجه اليه بترك تحزب العفو
 كذلك نطق انهم البسامة في مراد المقام الذي جعله الله منزلة

نظر ان اسمه المهيمن على الغيب و المشهور

بسم الاعظم

قد يا الله و يا رب و يا ذا الجلال و الاكرام انتم سميت بها يا
 اله في كل ما يك يا ملك الاسماء و تقرت ادم صياك

لا تفر فرقة من تلك الاعيان في حركات الانبعاث
 اسلك تلك الامم والقبائل كورثيها محمد واولادك
 وعروة احصاك يا محمد لغير نفسك من قرآني حوادك ومفاتيح
 لدر ظهور نور وجهك لمررت اولئك عن واما نعمهم لحي
 عما انزلته في انك قد خضعت اعناقهم لاكل واحد
 انك بقوتك وعلموا اما امير ولا يمش عندك واختاروا
 تلقى لهم لركب لمررت لمررت لمررت لمررت لمررت
 بكت ما انزلته في اللواحق لمررت فاستمعهم من عظام
 كونت بك ثم اكتب لهم اجر نعمت في حجابك وفان
 برحق وصالح اسلك يا ملك الملوك وراحم اليك
 يا محمد راحم سير الدنيا والاخرة ثم اكتب لهم بالاخرة
 من خلقك ثم اجعلهم من الذين كانوا في حوك ونظرو

حول عرشك فمررت عالم فوجدتك انت الموعود
 العليم هو المقدر على ما يشاء بقوله لنبي فليكن يا خبير
 يا حقيق المشتبه بغير غير ان استمع نزل من منظر
 لانه لا اله الا انا الامر العليم قد نزل معك لولا جبر من السماء
 مقبلاً الى ارض انا لانه لهوات مع البصر اما عينك
 في الله لنبي اسرج نزلت لك اسراج العالين
 لك لنبي تترك في ارض الله وبالروح والريح نزلت
 يا كلك الرمز من منظره الكريم وكرج درج كلكه على نبي
 تجذب به عقولهم وتشرح صدورهم لانه من صدر الاعمال
 لدر العليم الخبير لانه اسرج نزل من رجاك وبما تحرك به على
 لانه لهوا الصادق الامين قد قرر لك من لمر الله تقر به
 عيسى الموحدين والبهاء عليك وعلو الذين فازوا بالبا

وتسبحوا بحمده المئين

سبحوا الذي به تصفحت نفحات التمجيد ومرت الجبال
 كتاب نزل من له من المعلوم الامن من يعظم في ملكوت الاله
 ليخبره المقام يقوم بتعريف كلمته والبيانه قراته الرحمه سبحان
 لا تشعه الالوف ولا تضعه الصفوف مع العالم الى الالاس
 الاعظم الذين انقلب الامور وترغبت الالدين
 يا ايها المذكور فيهم قلم على ذكره في من عماله وقرهم لدرى
 وسبح على عم القم عليهم كلتم لست سبحا صحت الضحوة وتركت
 الاركان قديا على الغافلين تالله قراته من اضطرب من
 القلوب وفاحت بنفحة الرحمه في البلاد من قد لا يركن
 يمكنكم عندكم عما عند الله صنعوا الالوهام وتسبحوا بعبوديه
 تركبم العيزر العلام هذا اليوم لانفعكم زخارف الارض

ولا جنودا ومفوضها اتقوا الله ولا تشعروا كأنهم محرمون
 اذا اتى الوعد ولا يشرق الطور اعرض عن العلم
 الى انهم هموا بطبعهم ما غلبوا الا على وعزم ولا يحكمهم غير
 بصائر الا اظهرنا الامر ولا ربنا العباد فصر الا على وجهنا
 الى امور القصر اطمن انهم انصراموا على ذكر ربهم من خلقهم
 المشرقين حافي الكلاب كذلك نوزنا ارفق الياس
 نورا العرفان طوي لمن عرف ووديد كعتر غافر من رب
 كبريت قبل على حشر الذين نذوا العالم فحبه الامم التي
 زلت الاقلام البهائم المشرقين من ارق عندهم
 ومع من قبل الى الله في المآب

وذا كرم مصطفى للبر باجره بسيد الله وتوجه الى انك
 ارجو انهم انصراموا لله باجورهم انفسهم قد شهدوا ذلك

الاعلى فرج العليم قد ارسلناه لوجاليمه نغضت غنايات
تبدو ويخمن من الصابرين

بمصطفى عليك بجهاد الله مولى الورد فداك من حرم الخونوم
ثم استلب منها هم القوم لانه يترك الى رتبك فلك
في سرادق العدم والحكمة والبيات لعل الرغبت من هذه التوبة
الكبر مسفر هذا الكون الا صفر انك لولا فرقت به كل
الحج يا بحر العطاء اولك الضحايا ما لك ملكوت الاسماء
هو العليم للاخبار

لهم يا حلي في الصحف وهم في الكتب انهم استمعوا من اوله
من طبر بحر القدم من البقعة النور من السدرة الابهر لانه
الا انا المقدر القدير لعن الله من ظلمك وانزعتك

في البسملة محمد آية من الطالين كنت لا تختره قد اشتهر
 بجماله وادولانه نزل لك بصحة ذلك من العائز انما اطاع
 يا ذني من افق سماه المزمع وفتح ذلك سبب الحكمة والبسملة ذلك
 امرت من له ربك الرحمن لاك انما ينفعك من في اللؤلؤ
 عنم ذكر ربك العزيز الحميد فانظر في ما البسملة وقد تراهم
 قد اكرهوا الله من بهم زينة سماه البسملة يتمس العلم والتبسم
 لولاه ما نطق شجر الطور وما غرقت حمانه الامر على افان حرمه الطور
 كذلك اشرف نبي الوحي من افق ذكر ربك العزيز الحكيم
 قد ما توهم لو يستنق اجد لهم من حرف نزل في البسملة
 فبصير المنير قد هذا هو الله انما الله محمد و قد عبد نفسه و
 قبل خلق السموات والارضين قد هبت لرياح الغضا
 نظر القدرة والاقبال و لا قدرت عنهم الا شقرا لا يهز

هو الحکم علی ما یرید الا بعد وروذنا فی الشیخ الی اعظم بقنا رب لا
 تشرق الارض وغربها لعلی العقب بان السبلا مانع بحکم الله عما
 لنداد و غیر فی الشیخ نزع الامم الی الله مالک القدم لک لظننا
 القدره رغما لانف الذین کفروا بالله العزیز العظیم و
 الغافلین فی حوضهم ثم اذکر ربک بروج وریا نزلت بعدک و غیرک
 باحی فی کل حیز اسم اذکر الایم مرقیه و بشره بتر کر لایه
 سوف یرفع الله الذین ظلموا من غیر حیثه و لا تار فی ربک
 علیک و علیهم من امر الله العزیز العظیم

هو الله قدس الله عظم العظیم

و ذکر من لکنه فی العالم لیسبم الی الله رب العالمین لا یؤینا
 فیکر الی الحیات من غیر الامکان منکم من اقد و فاز و منکم من
 عن الفرد العظیم الی استمع ندانی من جمل سخن لکنه لا الکر الی

هو العبد المذنب
 والارض ولكن الناس اكثرهم من النافلين قد اذود
 لهودهم ونبذوا من ربهم الى الحق المبين
 تكب الله وسطانة لانه تكبر وقد ركب الاراد
 لانه لهو المقصد والقدير لاننا نكره من جبر الاخطى
 ركب وكمن من الامرين قد اذاتنا الا لانه ياورد
 مظاهر الرحمن من الذين كلفه وبالله العزيز الحميد
 طوبى لك ما اقبلت دودا للمعصيين

بسم الله الامير الاخطى
 كتاب من امر الرحمن الامير فانك توتره بحل في الامام فيها عرضنا
 في الامكان الامير بشا والله المقدر العزيز المختار العظيم
 نفضد مولاه وكمنه ناطقاً بذكره بين الاحزاب فانك توتره بوجه

الى الله وتوثير الذين قاموا على نصرته لمرحبتهم الغرير الوهاب
 طوبى لربك بما توتيت الى الافق الاعلى وسمعت نداءك
 الاسماء اذ تدبر بقدرته وسبطان لشبه الذين دجروا عرف
 القميص لربك من اهل التقدير والذين غفلوا اولئك
 من اهل الضلال ولو بعد من الله من الغفلة والاصال لانا
 عرفنا توحيثك الى الله توحيثنا اليك من هذا التخبير الاعظم
 وذا لئلا يكون هذا اللوح الذي يطير من الافاق قد ياتي يوم
 يوم الله توحيثوا اليه ولا تسبعوا حتى تفر من رآب قمر الله
 قد آثر الوعد وطهر الموحود والملوك لله ملك الرقاب
 اتقوا الله ولا تسبعوا اهل الذين تمسكوا بحبال الظنون
 بزير الادماء تسبعوا من يريد علم فربط العالم الى الله
 المقدم هذا خير لكم يادى الى الابصار كذلك زينا علوم اللوح

تذكرنا لكسب جودت ارض اقرنه وقد لك الحمد يا مولانا
 انا البهار عليك وعلى من بعدك من الذين آمنوا بالله العزيز الغفار

بسمه المقدس على من في الاربع

قد علمنا اني بسلطانهم لا تمنعهم عن العالم وشؤون الامم نطق في
 كثر الاحيان انه لا اله الا الله العزيز الوهاب قد ارتفع النداء
 على شان اهلهم من اجله وكنن التمس انهم فرغوا وضا
 طوبى لمقدركم بهم القدير وامنهم الامم وقد اياه الله بقوة
 ما فيها من سجات الجمال ثم على خدمته الامم ونشر ان سن
 الظهور الذي به نار العالم وارضاد في الاربع قد ما يوم قر
 مرت نسألكم الرحمن وظهر ما هو المسطور في الزبد الالواح
 فافوا الله ولا ترضوا الحق بافوا لهم اجمعين من عوالم الاله اعلم
 قد جرت كوترا كوترا من فم شتيه زعم الرحمن وقد كرت

المختوم باسمه المهيمن على الاديان كذالك ترتيبا وفق العالم نور
بيان الاسم الاعظم التمر الى من سماه الوحر بقدره وسلطان

بسم المهيمن يعقوب

فتمت الشهرة السنين وكان جمال القدم في سبعين سنة
الاخراجه الامكان والشفة لرقاد العالمين اذا ظهر الام
ولذرائق الظهور قام الناس على الاعراض منهم من ينكر
الحرمه ومنهم من كفر بالمولي المخلصين ومنهم من قال ان الآيات
منقرايات من تفسير ومنهم من خسر على نزلها كذالك ودونها
من جنح الغافلين لا يدعنا عرف حيث ذكرناك بهذا النوع
البيدع لتشر من رخص محجة ربك وذكره من عباده
الراقيين يستدلوا كما فات عنهم في الام الته وتقرن الى هذا
البحر العظيم كذالك بروق سراج ابيك في ملكة

للا مكالن طوبى لمن استضافه وودع للبعيد

للا تسر الامنع اعظم

لتر الشجرة تترك ورقه من اوراقها وتتركها فضلا من لير الله

المهم العسوم لتهجها بنها الرخم الى الاتق الاصل ولقرتها

الى المقام المحمود لتهجها لثوب قد ظهر حتى دلالة لمقصود

والارض ولكن ان سر الرخم لا يعرف برعوه من التالى

والا نام الى مطلع الالهام وهم لا يعرفون طوبى كى اتمى

بما سمعت نداء ورقبت الى وجه الغفان لفسر اذا عرض حتى

كذ مشركه مره اشكر ربك بهذا الفصد الاعظم

بهذا الاسم الذى جعله الله مولى الغيب والشهود

يا ابناء الانسان

بهدن ما يدركه لير شهما ظاهرا حتى اسجد لائق لآدم

در مظلوم شمارا وصیت میفرمایم بآنچه که سبب غلظت و سستی
 زینوا اینها حکم نظر از الاعمال و در ادبکم با کلید الاخلاق
 لقبی تفسیرها الآفاق نور ظاهر و مشرق و نیز در مشهور
 و لاج و تالیف لغز نفوس غافل در کمین اینان بجهت و مستند
 خود را با هم حق حفظ نمایند آگاه باشید پذیرا باشید
 آریت و صیت از طوبی العالمین

20

صحيفة الله المهيمن القويم

هو الذكر الناطق بعلم

الحكمة التي هي مشرق لآية ومطلع حياة وتصعد رادودها
وإنه هو الذي به ظهرت الاسرار ونطقت الاشجار ووجرت

وما جرت البحار طوبى لمن فاز بعرفانه وسبح نوره وعلمه بالمرتب

فمن كتابه ورواياته نزلت آياته وجادل آياته وكفر بربانه وكره

حجته التي هي تحت ايراب المواريب والالطاف وامنق

نير العدل من كل اجهات واهل المناد الملك ليه ملك

المبدد والمكاتب النورات طلع من افق رسله الله

ريت الارباب والجهاد المشرق من افق المشتية والارباب
 والتكبير الشام من مزل نور الورد على الادر من الزينيا
 عمده وليت تاقه ونضرو الامن من عبده ونظفوا رقبته في
 لوكك منفاج الارباب الافقه والصلوب ومطالع الساعات
 ملك الملوك بهم امطر السحاب وطمرت حلاله الارض
 وما كان غلونا فيها مستورا تحت اطباقها سيب
 يا ملك الوجوه واليهن على الغيب والشهيد اسكتك
 الاعظم الذي تروى ظهرت اسرارك وما كان سطورا
 تصحف الهم توتير لولاك على نصره لولاك بكنة لولاك
 لمررت اسكتك بقدرتك التي غلبت الكائنات بغير
 التي احاطت الموجه لست ان تجعل نور صفائك اعلم امر
 فرار ضحك ودرلات لولاك من خلقك تروى لولاك

عملت به بحیاب و الفراعنة امرت اخذت عذره
 بقصه اقدارک و الزمه طغيا بحسب بین الملک
 انصر المفلوین بخودک تم حفظهم من شر عدلک الذی کفر
 بک و یا اناک و قالوا علی تصبیح الکل انت الملقنة
 علیات و فرقتک زمام حرمه السورین الارضین
 لا ال الا انت الهمم المتعالی العلیم الکریم یا اخصا الطائر
 فر هو له محتر انیکه در اشتغال لولیا بر آن لرض ذکر خود
 لیه احمدر حین بیان کلازل لادرسه و مقصود عالمیا نزلت میدن
 و با انزاله اله فرکتیه فانزلت شد هر یک را از قبل نظام
 بنور بیان منور دار دین نند بهما کمره لیه هر از هر خطه
 مطلع نور احدیه کونر بیان است میدن و بعد حکم علی مقام
 مخرج رسیدن تا ذکر اهرام من قبر و نه هنر الحسین آیت

عزت من عرف من عروضة انحف را حكمة و البسائر في
 طوبى لهم و نعم لهم شهيد انفسهم فانوا ما صفاء من ان
 الاصل و صير طهر الابن اولئك عباد و صغرم الله في
 من قبل و من بعد انه ولي الحسين و لا يصنع اجر العا
 شهد الله تبارك و تعالى انهم يقيم على استقامته لا يزلوا
 العالم و سطوة الامم انه هو المقدر العزيز الفضال ذاك
 ذاك و ما صنع را نمود انما فاز بالاقبال ان بالذکر و
 شهد الله تبارك و تعالى انهم يمدد بخود البسائر و حرس
 بقوته و قدرته التواظف الجاهات يا فخر لا تستغفرا
 ذكرك من قبل طوح لاح من رفقة نير عناية الله رب العالمين
 طوبى لك من نطق بذكر و قلب فاز بحرارة حمر و بصر ترف
 تحت هرة لا مروا في و ليد انصرت كل في منقطعة عن الارض

وزفر فجاد الألف وثر وحق باطنه لكل المطالبين
 السجين بالوثق على احياء النفوس مرة اخرى ويخبر بها
 ربك هو الناطق العليم قد بانوم صعوده عندكم من
 الظنون والادام وجدوا ما لو نعيم لدر الله رب العرش
 العظم قد ظهر لهم نور قلب عباده بانور معرفته
 وزعيم رؤسهم كالمدحمتك وهما كعلم بالوالب
 انقطع فز لايك انت انت المقدر على انت دالة
 الا انت القوم المقدر الحكيم انت والله حق قير جلاله
 وذكرا بجانب كونه خيوانم قد رضاهم بمعشر الاموات
 لان نعمات بيانهم بحيات تارة فان شؤنا انه هو المقدر
 نيات بقوله كنه فنونم ذكر جانب ميرزا محمد الحسين
 نمودم كه قصد اتي اعلى منحه طوبى له و نعماله لسند الله

تبارک و تعالیٰ انهم بوفقه علی خدمت امره و نیز منظر نظر از الاستیفا
 علی شان که لامتنع الاسماء غیرها لکنها و محبتها و معتقد که یا
 عبدالحسین برادر مظلوم را بگوشت خایز بشنوید برادر است
 سینه خرب ششعه براسنا معتقد و از حق غایب و بیان
 آنچه خود را هر دو سر از حلال عالم کلاهک میدار
 غرورت نیز بقادر رسید که در کلام خود اسبابی از خود
 و طایفه گرفتند و چشم بجزوم ظهور میدادند بر مشرق و بحی
 الطیر و مطلع الحمام ربانی و در روز و در آنچه بر الله حصه و بعضا
 نوحه و کینه و استیصاله و نیز به شکر قدر علم خود
 ظهور و استوارنگ علی سر بر لیس خایز فرقی از الامکان
 و بعضا تک امام و حوجه الادیان استک با ملک الملک
 و سلطان بجز دست با کتب که در بیخ شجرت افنده الامم

وبنور الملك الزبرجد نورت العالم الخفي من نور الظالمين
 انوريت لاعبدك وابن عبدك اقبلت اليك منقطعا
 عن جميعك وارادت منك برابع فضلك وعطائك
 امرت لا تخسرن عن عجب ما بك وتوسر حركت لك المعية
 على ما تادى لاله الا انت الغفور الرحيم ذكر جاب
 لبراهيم راجعنا لانه ذكره في هذا المقام الا على بستر
 ما تملك له من ساداته رب العالمين يا ابراهيم سمع
 الله آد من العلم الا على الملك ليه العزير الحكيم سمع الله
 ضميرك المائة اثنتي عشرة من سادات عطا دريك الكرام
 لا تخسر ما ناله من ساداته من ساداته المقربين والمخلصين
 تلك الحمد يا ابراهيم سمع حقيق الموقوف وقرنته من
 الممدود اسلك انتم بغير تزيين بطران الاله انه بين فقط

انفتح على وجهه بمفتاح اسمك الاعظم ليواسي الغصن والحدود
 انك انت المقدر على مات دلاله الا انت الفرد الواحد
 المقدر القدير يا علام قدير حسين اولي الخيرات
 وبعد درالواح شترمانت ودانانت عفت نصحت
 مودوم ولكنك لست تصح الله را شتندن وتره وقره راسي
 فحت تدبير منصرف برهنه انفسهم فخرهم
 نضد ان ظهر خارج الازمانه دميت جدم نزلع وجره
 وفساد من شده منعاً عظيماً في الزبر والالواح ارحمت
 يد ظلمه كلام سيد فرامير ان سبب تعديس عباد وارتقاء
 كلمه است انه هو المودان صح الحكمه يا رضا شتر
 ذلك من حشره ولكنك من كبريوس قوتك الافان
 من لانت ربك مالك يوم اللان ولكن الناس

في ريب من نَسُدَّ اللهُ انْتِزاعاً لِيُتْرِكَ عَلَى خَرَقِ الْاِحْتِجَابِ
 كَلِمَاتٍ وَتَعْرِيفَاتٍ إِلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ وَنَزَلَ فِيهَا
 الْحَيُّ بِحَمْدِهِ بِعَلَمِهِ ثُمَّ الْتَمَّ الْاِنْسَانُ فَرَسَدَ اللهُ مَا لَمْ يَشَأْ مِنْهُ
 الْاَنْتِزَاعُ بِسَبْعِ اَلْفِ فَرَسَدٍ لِيَلْبَسَ نَسُدَّ اللهُ اَنْتِزَاعُهَا
 وَيُؤْتِيَهَا عَلَى مَا يَشَاءُ لِحَدِّ الْيَوْمِ الْمُبَارَكِ الْعَزِيزِ الْبَدِيعِ اِنَّهُ
 سَمِيعٌ بَاخْرَجَ مِنْ زَوْجِهِ الْعِبَادَ اَنْتِزَاعُكَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
 يَا اِحْتِجَابُ يَوْمِ يَوْمِ لَهْرَتِ كَمَاتِ اَهْ كَلِمَاتٍ وَبِنَايِزِ مَرَا
 وَصِيَّتِ مَسَائِمِ اَعْمَالِكِ سَيَا قِبَالَ اَحْمَلَاتِ عَالَمَتِ
 بَعْضُ رَاطِفِ اَنْتِزَاعِكَ فَارْجُ شَدِيدُ اَنْتِزَاعِ الْاِنْسَانِ
 يَوْ قَفِيهِمْ وَيُؤْتِيهِمْ مِنْ عَنِّي مَا يَجْرِبُ بِهِ اَنْتِزَاعُ الْعِبَادِ اِنَّهُ هُوَ
 الْمَقْدَرُ الْقَدِيرُ بِحَمْدِهِ عَلَيْكَ بِمَا لَمْ يَحْتَسِبْ نَفْسُكَ مِنْ
 مَرِيكَ بِرُكْرِ اعْظَمِ فَا تَرْتِ لِكُلِّ رَجُلٍ الْيَوْمَ مَقَامَ كَلِمَةِ اَللّٰهِ

کما بعض معلوم نه طویله از کلام نفسیکه بنام فائز شده بقیه
 مبین برانند هر کلمه شکله از رقم در لفظه بانفس ظاهر شده
 لویقانه شده باقیه در تقصیر شمار که است دور برین
 انما شر و لا شر و دورا قشر نازه و محرم طویله لعا
 و لقا نریخ الحاد الطاهر من افق سما طویله علیک اولیا
 و علی الذین انتقم الامساء عن القرب الی الله الفرد
 الواحد المقدر القدر یا هم الا علی طویله کاب با طهر
 منک لیا لکلمه و ایسانه و ما یح به بحر الشبان
 فرا الامکان تعالی الرحمن التمر النطن الاستیاد ما
 به سدره الطور طویله من عمر لغه لادکر جم جبین و شریح
 الوصال من بر عطایه لادکانم حاضر الهمر المعلوم بخصف
 له اجماع آذین بر بعض کلمات الاسماء بر ابرار

منزل الآيات طوله لك بما وجدت عرف البيان
وقصدت المقصد الأقصر والزهرة العليا إلا ان حضرت
وفرت بامنع عنه الترتيب العبادي لأن ذكرناك في قبورنا
بما انجرت به أفئدة المقرئين في يوم السبت المبارك
كتمت فيما على امر ربك بحيث لا تمنعك خطوة الزين كغيرها
في المآب أداستور حال القدم على العرش العظيم
بقدره وسلطانها الجاه من لذة عليك وعلى الذين اقتبوا
وقالوا لك الحمد يا ملك الرقاب وذكرنا في
الميم واليا ونشرهم بما تزلجهم من العلم الاعلى من الزبر و
الالواح طوله لك يا ارض الميم واليا بما اطهر الله
من راحة الله ستم بالالف والحا الله را نزلنا ذكره في
الحمد من قلم الاعلى طوله له وطمح حبه امرا من لادن ^{بالحمد}

لا ذكرنا ذكركم ولنا في هتك الذم منعتهم الاستسار
 عن التقرب الى الله بشرق الالهام فذو الكوب استسار
 من ير العنايه ثم استبروا منه باسم ربكم العزيز الوهاب
 لا تحرفوا عما ورد من مقتدر كذب الذين تبركوا الا بالحقية
 والصدق بالكذب الا انقسم بنزوات باب الله وراحمكم
 وكفروا باياته التراف انزلت خصصت لها الادكار وجود
 مركز ثم الضرورة باعمال بوضوح مجاهد في القبول كذلك
 نطق القلم اذ ان المعلوم من الادم الاستسار
 سينه عليكم مجاهد الرخمة لانك من كور بوجه مستسار
 لزم عنكم الصور عن مولد الورد فذو الازبال ردوا انتم بكم
 العزيز المختار لولا انكم ارضوا ذكر بوجه مستسار
 طوبى لوجه توجه قلبه اقرب ولكم نطق وليد احد

کتاب الامین الامام محمد باقر و مکمل طور بر عرش رسالت
 جسد نامید است نیز فانی نور با آنچه که باقر و دست جناب
 امین علیه بحال و غیره مکرر در این کتاب در عرض در اطراف
 ذکر نموده است که در سن فرستاده از حق تعالی است
 تا بد فرمایند بر استقامت که در روز قیامت در نظر از حق
 امام در قلم در سرور و لوح در جذب و فرج طوبی از برای
 نفس که بندار نماید علی از نوم مختلف بر خوار است و بجز
 امر الله قام بحق اشکره از علم بهذا الفاضل العظیم
 و هذه العناية التلیس لها نظیر في الملك ولا شیهة
 العباد اما قانات سلاز قد مطلقم ذکر نماید و با نوار
 بیان مقصود عالمی نموده در این التواتر طمع اللامع
 من افق ساد المسد ان علیکم با اولیای و علیکم با اولی

در علم

و علی مرتضیٰ تقی‌میرزا اجنات علی امرالله مالک الاسما و

بسم الله المقدر العليم الحكيم

در حضرت مقدر دلائق و سدرات در از قلم اعلیٰ لایز

بقا جار منجی و عالم ملک و ملکوت در ایام جو فیض بکسیت

باقیه دائمه فارسیه سبحان الله در کمال احسان

نرد از شرط اعلیٰ مرتفع و نام صبح ظهور در هر یوم در هر روز

و لکن خلق عالم از کفر ممنوع و محروم الا من اراده بر الاقصد

و آخر حجت من طین الا و اما فصله فرخنده و هو المقصد

الغریز الوهاب سبحانک یا سلطان الوجوه و شک

الغیب و الشهور لیخبر نرد الله بقا ملک و نفا الاستیاء

و بقدرت و بحر فرخ الارض و استواء استسکین

فر قیضتک زمام العائنات بجز لایکت و ظهورات

عظمتك و قدرتك و بلاسم الذمیر ^{بیت حضرت المصلح}
 و مدائن الاسماء و الصفات بانم توفت قلوب اولیاءك
 فی لایك و نور ما نور معرفتك و زینت بطر محبتك
 نعم لایهم علی الاستقامه الكبریه بحیث لا تكلف و قدومهم عما
 فریض العباد الذمیر بقصود اعدك و عینك لایك
 تر اولیاءك بین لایك اعدك و انما كین من اعدك
 انتمین من خلقك و المعقرین من برتك استكبان
 تحفظهم بقدرتك و سلطانك و علمتك اعدك انك
 انت المقدر علی مات و لا الة الا انت العلیم الحكیم
 غیر انما یخب صبح یوم سیرت منیست و كیم قدره ما دی لایك
 بحت لایك سر اعلی فائز و بعد از عرض در پیشگاه حضور
 مولی الامام زین العابدین باهرات مانك قوله جل جلاله

وعز سطانة وعظم برمانه بسراة زريه منيرت نسائم
 العرفان على من في الامهات يا خلد عليك بها
 وعيا تير قد حضر المجه كبايك وعرضه امام الوجه انزلنا
 لك ما تفتوح به عرف المعاني والسيان من الاويات
 تشكره تحمزه الرايحين هذريوم فيه تحت لولاب الكرم على
 العالم واسحق نير ايجي من انق اسلقة الله رب العالمين
 لا و جدا من كتابك عرف حجت وتوجهك وبيك
 على خدمه امر الله مالك يوم الدين قد فرقت من قبائلنا
 ربك نسد الله انم نوبك افده عباده نور عرفنا
 ويهدك بخنجر الحكمة والسيان انه هو المقدر القدير هزل
 يوم فيه لم يخرت حقاين الاشياء من نزل دور بها كوكب
 مالك ملكوت الاسماء ولا تفرقت من آفاق سماه الله على

يتمسك الموارث بوالالطاف طوبى لعبد نبذ الدنيا
 من كل من كلوت بيان ربه لمبين العليم يا خليفة قرآننا
 الأجل من التزيين نبذوا الأمانة وراحمهم وازكوا ما نوح
 العدل وكما عرف بصير إذا اذك لو تزيين في وجوه
 عرف عن أمير قد المثل لك الحمد يا سيدي شمس الدين
 ذو منحه الكثر خلقك وجعلتني مقبلا إلى انقك الآ
 إذا عرضت على الأوهام من الأيك استنور
 أم كل التزيين شرقت الأرض والسما والسطا
 التزيين شرقت السما بان تزيين على ذلك وسماك وقور
 لي ما قرنته لا صفاك است أنت الله لا اله الا أنت
 انفقوا الرحيم انا ارفنا انك من كرم محمد مجيد عليه السلام
 وعناير من كتاب الاسماء ونشره بعناية الله رب

العالمين اسمع النداء من شطر عصارته لا اله الا هو ^{ليغزوه}
 الواحد العليم الخبير لا ذكرناك من قبيل ورتنا لك
 ما حاج به بحر العرفان من الامكان نشيد الله انما تترك على
 محبات عباده ويوفيك على استقامة يستقيم به حرب
 فلفه انه هو المقصد على ما يشاء بقوله العزيز البديع
 قد فانا الارض ضعولا ^{الظن} والادام قرأت القوم بر لا
 الايات من لمر الله المقصد القدير لا ينفعكم اليوم ما
 عندكم الا بهذا الامر التزم به اراحت فرائض الظلم واثمت
 رجوه المعرضين قد لا علم انتم تحوكم سطوة الظالمين انتم
 انتم ركن الدين كغزوه باله لاوشجيات ^{مقر} هجر بعين
 تم باسم ربك على ارحم وبشر ان تسبح بحمد الطهور ^{الذي}
 اسبم بقر الطهور وما من استرة الملك له

العزيز الحميد لا تسفنا ذنوبك وجناك ورائنا أباك
 اقبل اليك وازر لناك ما لا ينقطع عرفه برولم
 والصفات اشكر ربك بهذا الفصد الاعظم قد لك
 الحمد يا فخر قبضت زمام الكائنات اشهد انك
 ظلمت ولا ظلمت ما كان منقوضا من العلم وموتوا من الحقيقة
 الحمد لله الذي لا على طوله في قلوبنا يا ربك وسبح ذررك
 وويل لك من شكر المذنب الفصد البشير قد فانس الاله
 بيدك المميز من اشر من محاسب ربك المميز على من فر السجود
 والارضين ثم امن العباد الذين اقبلوا الى الوجود بكرة
 الحكيم كذلك فطنت من المظلوم اذ كان من ابرير القاتل
 اولادنا انما نذكر فهدد الكمين من سترت سم لفرج وكون
 انت كريم يا قاسم هذا يوم فيه ظلمت الاسرار

ونظفت الاشجار ووجرت الانهار بما استمر على عرش
 الظهور محكم الطور الذي به ارتفعت الصيحة وذاكر المناد
 مآله قرآني الموحى بسطآن منير لا امرنا كعتر بالامانة
 والرياسة وبما ترتفع به عظمة الله من عباده واما من بلاد
 من اناس من القبر ومنهم من اعرض الى الزجر كفر بالذرا الى من
 ساء الفضل بسطآن عظيم قدر ما بنا الارض اتقوا الله
 ولا تشعبوا الهلاك الذين اكرموا ظهوره وسلطانه وجاؤ
 بآياته انما احاطت السموات والارض لا اكم ان يعلم الا
 عن هبذ النورات طلع المشرق للصبح لا تنصركم لوجه الله
 طوبى لمن سمع وقال لك الحمد يا من يدك مفايح علوم
 الادلين والاحسين انت اذا حضرت باي اذنة
 عرف بنا قدر المنظر لك الحمد يا ذكركم في حكمة ^{عظيمة}

واذنلت لي يا كفيخ باقية برولم تلوكت اسلكت
 باسك جبر فراد من جنتك من قلم عن تيك بحر با
 المذم ماج امام ووجه عبداك يا كفيخ من الزين نيز بود حرم
 الاستقامت من رايك عنك وقدرة يا مقصودي
 حيرت عا ابرم خرد ملك انت انت الفضال الكريم
 يا محمود الله المظلوم انزير كرك في مقامه المحمود وبشرك
 يا قهر للمقدين في كتاب الله المقدر العزيز الوجود خذ كما
 بقدره من عنده ثم اهد الناس الى اتق العرفان املا
 من لدر الله مالك الوجه اياك انتم عنك فوضوا
 المعرضين ونعاق الناقصين الزين بقصوا عهد الله وعرضوا
 عن عرض الله المحمود هذرو يوم فيه اشرق نيز الطور من افق
 اللقمة التي تيا كانز ويا كفيخ قدي يا ابي ابي انتم الرزين

وامنوا بالذرية فتح باب السماء وظهر ما كان مستورا عنهم
 كذالك غشت حمارة العرفان على اعلى الانفس طوبى لعموم
 السمعون ايقظ الاعلى اذكر منتم ميرزا قدهى تذكر
 شجرت به افئدة الذين اقبلوا الى الله مستخرين بقلوبهم
 لا تخزن منتم وكم على الله الذى خلقك وتوكل واذنزل
 لك ما لو نزل به ما يتبادر الملكوت قد انا الارض منتم اذ
 ما كالمير الانقطاع وها ظلم طبر ان القدر الا لم لا تعلم
 ما عندكم مما عند الله ضعوا الظنم قرا الى القسوم سلطان
 مشهور لا لم ان تصغفكم سبحان العلماء الذين اعرضوا
 عن الحق مقام الغيوب البها من لانا عليك وعلى
 اخيك وعلى الذين هم شرور باسهم المجرى حقيق المحوم
 انهم يا تعلم لذكر منتم منتم الله ليقرح بهذا الله لانه

به فاحت نفوس البسائر في الامكان ومشرق نيرانها
 يا صلوة الله فالك الغيب والشبه يا نصر قرآن النصر
 هذا الامر الذي به ارتعدت فرائض كل فاضل محبوب
 قد حافظنا الاكلع من تراجعات با التسيب لا كراة
 كغزوات همدوا المشهود طوبى لنفس فارقت بركلة
 فزلاية وشهدت باسمه الله انه لا اله الا هو المهيمن القويم
 طاب في لك بانيدت الموهوم سمعت التعداد اذ ارتفع
 يا سبح من هذا المقام المرفوع قل لغير الحرك الحمد
 يا لية نير على الاقالم ولك الشكر ما غفر من الامور
 به ارتعدت فرائض كل طالب محوود امر ربك
 يا بقدر شيتك ونفوذ صلواتك وبخ فضلك وعظمتك
 وسما جوك ورحمتك يا نير نير في على الاستغاثه على

الذمير في ذلك اقرام خلقك لا افرح حفظته بقدرتك التي
 بها ختمت ممالك الوجوه لمررت لا عندك ولين جسدك
 قد اقبلت الى افقك اسئلك بان لا تخيبني عما قدرته
 للمؤمنين من عبادك والمخلصين من ربك انت انت الله
 المقدر العزيز المحبوب يا جمال القدم ولى وجهك شطر منته
 اخر شتم اذكرهم بغير قبح فيه الا انى الاعلى يا خذ وخذ
 الشداود بقرته الى الله مولى الانام قد حضر اسمك في
 الاعظم انزلنا لك لا تاينات اترسها اخذ النساط و
 الانباط سحان بر ارض العتق الذين آمنوا بالمقصود نقصوا
 العهد والميثاق اياك انهم منك شر من الاشياء التي
 لا تخوفك سطوة قاتلهم مرتاب قد كتاب القبة
 لا تمنعها ضوضاء العالم ولا ظلم قاتلهم كقرانهم المقدر

العزيز الوهاب قد طهر ما كان يعلو فكنز عصية الله
 عن ابصار انك اذا شربت من عطاك كوتر العنقا
 والالطاف فله المهر لأعبدك وابن عبدك
 اعترف بالنطق بربك ان عطفك وما انزله فزكيا
 امر ربك الشهيد بوجدانك وفردانك وبمعدن
 ذاك عم الاشياء وتزينة كمنونك عم الامثال
 اسلك بحفيف صدره اكله وهز زينات فخره
 بان جعلت في امرك ولا سما فحيت كوجع عن
 فم على الارض لا تكل فخر عن صراطك امر ربك
 ما يصرف فحيت عالم من عوامك ويجعل غزير العزك انك
 انت المقدر العزيز الشياض يا الالطاف قد اتى الفتح
 ومعه مفتاح فحللت العلوم والعلوم من لدر الله مالك الرقاب

هذا يوم فيه تعطر العالم من نوحات الوحر والسنن الامم لهم
 اعرضوا وكشفوا له سنن الآيات قد قرأتم في
 صا شرق النور من افق الظهور والى من كان من قوامين
 في الزبر والالواح انضربك باكلة والبسطة
 ولم عهد بما امر به من ام الكتاب هذا اليوم فيه يسع من
 اولج بحر البسامة قرأت الرمح بسطهم غلب من
 فيغربك انتم مع الدنيا والواحة ارضه وركب
 تميم كما امرت به من ابراهيم المعقود المختار
 لهم لهر توجد من سورة ملك ثم فتح في ربه اقية
 خلقك من ريب تلك مقبلا اليك ومنجنا بايتك
 امسك بانوار وهك وقد درك من عبادك بان
 كتب في حط من حلال الذي انزلوا محبتك في تصور

حمدک در بر خور ما نوح به المدا الاعلیٰ فی العشر والاشراف
 نور قلبی ز نور معرفتک ثم اظہر من نورنا لک حکمت انک انت
 الفی الواقع العسیر العظام یا علی علیک بجمیع
 بایزیز از مظلوم بلا شیو از عظیم است نفسی رسالت
 تقریب باقی اعلیٰ نماید بیز در صین و جسد با انکال در حرم
 القربانیتک جوید و علم نماید قال و قوله ای علی قل الله
 ثم در هضم فی خصوص علم بعین سدره المنتهیه مبارکه در
 فرقانیم با مقتضود عالمینم غرض شد و انما شر امر در ظاهر
 و در توجیه آخر در مقام استقامت کبریا است با بر بنصیحت
 مبارکه که حکم نماید و علم کند انک ترک است مد قوم لا یؤمنون
 بالله وهم بالآخرة هم کافرین نفسی فایز شد با نوح
 این صین از علم اعلیٰ مالک اوست اهدی بجا و اصحاب

بدر

سفینه جمل و الایین از بشارت محمد عباد و آرد از سر لوده
 باو نام لایق است بهره در اصفا بکوه نیستند در لیالی لایق
 لآت بنایه امطار نماند و اطراف آفتاب بنیاد از
 آفتاب الواح طهر شرف و لایق مع ذلک قوم محبوب و
 عاصم در ضرب شیعه نظر نماند و او نام تربیت شده
 و بقرات چند مرتبه لایق از نجات وحی و استماع
 نماند که طور ممنوع و محدود مانده لایق از حق بطلب مجتهد
 لایق از خرب در ظاهر نفس نماند و جمیع عبارات لایق
 و نور از شکر و متور و آرد دست قادر و تولا و دلا
 و عینا یاب نه العظمه و لایق وجهک لایق سیر بقر
 حسین ثم آنکه لایق خلائق علمک با جمله مؤیدانی
 لایق علی ضمه اکل لایق انت المقصد المبین علی

من فی استولت والارضین لمرزبند اردن نصرانی
 و حاج امیر بر علی اعلام منصوب جلوی زر کله عیب که بکند آبی
 در این یوم عزیز بر بیع فایز گشت قیصر باقی حقیقت که از
 ذوق عظیم است در آن محله بکند آله معادله نیست مایه آنچه بود
 شکر است دنیا عیال را از مولی الورد محرم خسته امروز
 از خیف سرد استمرد بکند اصفا منجه با ارض جلوی که
 با شرف بقدم مولک و طبع لمن اخذ منه کلمه فی
 لایه که لراذله و در عیب یافت شکر از جمیع استمرد در آن
 خاطر استمرد اصفا نماید نخل و جدال و اعراض و استرا
 منع شده جنجه حق صبر جلایه اعمال و اطلاق طیبه منجه
 بعد همت و عملی از بر از زینت است به با نیز خوب و
 مراد به بر نصرت امر قیام نموده اند بیستغفر لایه الهی آن

يتكبر بما لا مرد له في هذه اللوح بتعويذ الله المحقق العزيز
 الحميد كذلك نطق العلم لا يمشي المعلوم في سجنه العظيم
 من عنده عليك وعلى الذين يشبهونك يا ذاك لا ولد له ولا
 العالمين يا عباس قبري قد اقبل اليك النور العظيم
 والله المخرج لك الى الحكمة والبرهان التي كانت في
 فراصدها المودعة في حجره وشكره وشجرتك الكرم
 لا اظن ما كان من طينها في ارض الانسلاك يشهد بك
 عنده كتاب عظيم انظر ثم اذكرنا انزلنا في كتاب
 القدر واجزنا القوم بحمد اليوم العزيز البديع خسر
 بطور الربوب وقال الذين يحيدونهم غلاما ومثرا على شرف
 الارض يهوه الله اجنحه قد يابل السيام تقوا
 قد ظهر ما كان مرموا من الالواح وكل ما لا تقاد له كتب اسما

لو شكرنا هذه الاموال العظيمة وما طعمنا فيها اليوم ^{نسيبت}
 ما عندكم انصفوا ولا تكونوا من الغافلين اقم الكتابين
 امام وجهك في يوم عجب قد اخدم امر الله لهؤلاء العباد
 فتعبدوا لهم من الاخيرين في لوج صبين ^{نشد الله بها}
 وتعالوا من بين العباد بل لا انصاف وتوهم على العبد
 الخالص وتوهم الى الرجوع لانه هو التواب المغفور الكريم
 انك لا تحزن من شئ وقد علمت انك يا صفيك الذين
 سرعوا الى شهيد الفدا في ايامك وانفقوا درهم
 وما عندهم في سبيلك وبالقران الذي انزلت
 لرصدك ومائك لانه توهم في الاستقامة فحبت
 ما يحزن غنيا بغناك ومستقيما نبيلا نبي فمرك
 انك انت المقدر العزيز العليم المجدد من عندك

وغيرها

وعينك كبر فخ فيه عليه وتشير برحمة الله التي تسبقت
 من في السموات والارضين لا ردنا لزمنا كرفينا
 احسن منهم سعيك لشكر الله رب العرش العظيم
 لشكر الله لزم جعلك مستقيما على امرنا بحيث لا نزلك
 شجاعت العلماء ولا تخوفك سطوة الامم ولا تضعفك
 قوة المشركين قد لك الحمد يا ارحم الراحمين
 من عطاك في غيرك عطا ولا يك ونزلت لي
 ليحفظ بقا بقا ملكك اسلك بصباحك اليا
 خطمة من ارياح عاصفات بانم تقدر على جعل من منجرب
 بايتك وميثاقا محمد فضلك امر ربك لا اله الا انت
 بوجداتك وفولائك وعظمتك وسلطانك
 اسلك بحر لايتك وسما ورحمتك بانم تقدر على امر

اوليك الذين اتخذوا انفسهم معينا دون الله
 محمدك وبقاقتك كمررت ارجم من قبري الى رفقك
 وشرب حقيق المحجوم من اليا اسبكت القيوم امام وجودي
 كنت الذي شهدته من دولتي بجوك ولديك ولذي
 فقر لعظمتك وغنايتك كمررت تراني قائما لرب
 فضلك اسلك انما لا تخشعنا قدرته من كبرك لا من
 انك انت المقدر على ان تاسمك المهيمن على من في
 السموات والارضين يا محمد عليك بها لمة الجلالة
 ودر ما رحمت لهم نوسيد وبعثت شرفا كثر كثر
 فلم اعلم فرين ونور شرف از قديم عرفت انك
 طوبى لك ولايك تشهد لانه صعد الى الرفيق الاعلى
 برحمته التي تسبق الارض والسماء وهذا يوم

کلمه مقبره بالافاز به احد من قبر یسجد بزرگ من نظر عین
 الله لا اله الا هو العزيز الوهاب وان طين في المبدوء
 المائب انتم مطمئنا بفضد مولدك الله معك سبع
 ويزر وهو العزيز العلام الهام من لونا عليك وخلق
 نسد الله لونه نوره كما على ما يرتفع به معا كما من العباد الله
 كثر وقدير يا معمار يا عبد الله است لير الملو
 مذکور و بشرف اصفا فخر لرد ذکر است مجموع با بتنگ
 کفوز سلاطین باخ معادله نماید است کر تیب المشق کلم
 یا معمار ارکان بیت و نیز هم از ظلم مشرکین حرکت بجه
 لا اله الا الله قدرت در تو هست کی بویوت او هام و ظنم خرب
 شیععه معدوم خانی و با بالی صدق و قدرت پر خیر
 تعمیر کنز و با بولر نیز از قیام منور دار در علم بر بویوت او

حرب قبل من سبوا من بلاد کعبه الله منجی و طلعت
 معصوم و لا و یختند بر صاص نصفا شهید شرفی و صاص
 بر منا ربیب لغت شرفی از حق بجواه لرض لادریا
 انحراب مقدر و ارد و منزه فرمایند که هو المقدر المختار
 یا قلم الذکر و تمهید بر لیسر ح و کون من است کریم می
 اسمع التذات الذکر لرفع من هذا المقام الاعلی التذات
 المحمداً انه لا اله الا هو الغفر الواحد العظیم الخیر
 الذین نقصوا شیطان الله و عهد له و لکن من الاخیرین
 من کتاب الله رب العالمین قد یا قوم در جاء الیوم
 و القیوم نیاد بر سیده المقدر العظیم لا یم لیسر یعلم
 عند الجملاذ عن الافی الاعلی صغوره غمدهم و خذوا ثابوا
 من ایز علی حیم طوبی لکن و لیسر صدق الله فتمده لانه سز

لا اله الا الله

كونه القاصم به عطاؤته الكريم انه فاز بالافاز به الترتيب شديدا
 باسم العظمة في هذا المقام الراسخ اذ بعد الى الاقوال
 اذا عرضت الذرر الاضحت والله مالك ملكوت السموات
 واعرف بانطق به القلم واقره بالكل من سموات الفضل من
 مقتدر قدير لا اله الا الله صرحه وذكرناه بما جاز به بحر العلم
 وما جاز به عرف غناية الله العفو الرحيم طوبى له ولم يذكره بصحة
 يا كل من اراد ان يكرم الله عليه وعلى النبي واصحابه
 رب العرش العظيم يا انا لله اني مظلوم در ايسر من كل
 اذكر من سائر اولاد علي عليه السلام في سنة ما يبرهن
 حسب اصلاح عالم وراحت رحمك است در حق الامم
 عظيم ظاهر ويا اولاد علي عليه السلام في سنة ما يبرهن
 شهيد مؤمن اولاد علي عليه السلام في سنة ما يبرهن

و هویرا طوبی لا اولیا لی هناک چه که از او امر و نوا هر چه
 تمخض در موارد باب و قرار بصیرت است که مستند از
 سلطان عالم در آنست بر نیه ظاهر است که اجبار از آنکه امر
 شفاعت نمهند این نامه هم بها و صواب سفینه عمل از حق
 میطلبیم که توبه فرماید بر اتحاد و اتفاق این لام صیت
 عمل اولیا که حق و خلق منفع از حق تطبیق این بند بر است بر اشد
 نماید و نور اتفاق را حساب اختلاف است کنند آنکه هو انوی
 الغالب الغیر الحکیم یا محمد انعام طهر لا و باب حق
 و هم را حاشه نموده در برین کبره وارد شده آنچه که عین صفا
 کربیت و چنین مثلا علی مرتفع گشت در اطوار اموال است
 بالبطر و قالوا ما نوح به المقربون نسئ الله تبارک و تعالی
 این توبه هم علی الرجوع الیه و الایاتیه که بر این فضا که آنکه

محمد

المقتردين على مايات و بكتمة المهينة على من استسودر والذ
 البجاء من لمة عليك وعلى اخيك كبر عليه من قبيل وذكره بابا
 وقوله في رواية في العسيز البديع لا اردنا ان نذكر هذا
 ايجين من هذا العلم المنير ثم محمد بن اسودت اللات
 لتعزبه نفحات الذكر وتقرته الى الحق علام الغيوب ^{محمد}
 اسمع نزل المظلوم انه طهر واطهر ما كان نزلوا من عند الله
 مالك الوجوه قد ياتوم انصفور فيما ظهر ما بين العالم الحكيم
 حجابات الاسماء عن موجدنا صنعوا الادهام ثم اقبلوا
 الى الله الهيم القسيم لذلك انزلنا الايات جعلنا
 فوادم لك لظن بها فحيث الهوا والتمسيع من غير
 لراية قرأه الرب الموحى استور على المرشيد
 مشهور اذا وجدت عرف الرحمن قد لك المحر الي

يا غير فخر يا ملك وانزلت في مقبرتي وادم معك وطلو
 اسلك بياضك البين الذي نطق امام الوجوه الله لاله
 الاحوال الفرد الواحد المهيمن على الغيب وشهوه الخبير في
 كل الاحوال تهيئها بحبك واطعنا منك فين
 انت انت المقدر على بات وقبولك كشيء في
 قدره ولا تخون يا غير لسماع عطاك وبخ فضلك
 افتح على وجهها ووجه اولياك ابواب غيبك
 انك انت الهيم الغبير الوجود بالنعمة الله قهر
 النعمة ونزلت المائدة ولكن القوم الكرهتم لا يعرفون
 نبيذ النعمة الله وكرهتم متسكين ما عندهم من الاوهام
 قس يا ايا الارض علموا انهم اتهم بظهوره تغفلت الله
 الهيم الغبير قراج بحر البين امام وجود الاديان

الضوء

انصفوا ولا تكونوا من الذين انكروا نعمة الله بعد ان اذبحوا
 كفروا بسرمانه وانكروا حجته التي جعلهم شرا على ما كانوا
 الظنوا انظروا لاسم التوسيط واسم من افوض سماه لظهور
 والتدريج فنادى من الملك له مالك اليوم الموعود لك
 باج عرف البيان وناج بحر العرفان طوبى لمن وجد وعرف
 ويد لك خافض محبوب انتم

حمة مقصود عالمي به لاه در جميع رحلت بر تقم اعلا شير ذك
 اوليا واصفيا نك وظاهر اين الام البتة حيا
 المهر اصفا محمد لانه انظلم معتمدين ومقر تارث مقربين
 برحق سبن چه والوصف شده لعمر بنا ورب العرش رب
 قربة لوال الصديق بالكذب والامانة بالخيانة والاقبال
 بالاعراض العدل بالظلم والانصاف بالاعتقاف لك

فاح كما نضفت وصعدت زخافات كما موقن ززلت
 عيلا كيت بصير اسد الله تباك وتكافن
 يؤيرهم على الرجوع اليه والانا لله لربنا فضلته
 القيام امام الله عدله انه هو المقدر العزيز المختار
 بالكلية لهم لعباد الله قوله جبار حلاله وعم نواله
 لعن الله اثم المظلوم فرخه يمين ليس خزانة يحجز وما ورد
 من اعداء به من الذين يزعمون حشر وعملوا ما صعدت به
 زفراته ونزلت عبراته ونوح به التوح وان لم يشهد به
 كتاب الله المبين لا اظنهم الا لامر واذن الايات
 والقوم اكثرهم من الغافلين قد خسر الذين اكبروا
 حجة الله وجرهاته ونقضوا عهده وميثاقه نسد الله
 لهم تويرهم على الرجوع انه هو المولى الكريم قد نادى

الماد من قهر الجحاش ولكن القوم الكرم من المعتمد على
 لك بما وجدت تفحات الوصر وعرفت من بها نزلوا
 في كتب السدا للعزيز الحميد في استبداد محمد الطويل
 عشر الطهور ودرها البها فرسخ خفا، لايات للتميز
 قد يا معشر البش ضعوا ما عند القوم وخذوا حقر المحوم
 باسم القوم ثم اشربوا منه رغا كذا حتى يهدى
 وكلت عالم مرپ كذلك طلع نور البسي من انوار
 رحمة ربك الرحمن تفرج وتوزن من انوار الكرين
 يا حسين بعد ميرزا نظرنا طهر واشرق من افق النيرة
 رب هذا المقام الرضيع ثم اسع ما ارتفع من نور
 الافق الاعلى وقد يملك الاسماء وفاضر السماء
 اسلك بصريح المقربين في فراقك وضيق المخلصين

في لايك وسحر لايك وشرق وحيد والهاك ان
 تو تير في على استقامته لا تزل لها حموا العاقلين ولاصفوا
 الظالمين امر رب لا عبدك وابن عبدك ما روت
 الاخذته امك اسكتك بانوار فجر طورك الختم لا شبر و
 اوليك تقا قدرته لا صفياك فر محلا لايك ايت
 كلاله مقدا الى افق امك وشمك ما محمد فضلك قد
 لم ينزل اليك حتى تمك ولي طورك انك انت
 المقدر على انك وكلمتك العليا لا اله الا انت المقدر
 العزيز الحميد يا علم اذكر فيم تشرير حجة بالغة التولاء
 كرم ربك بغيره ما شاء وهو اله يمن القويم سبحان الله
 هالكم حركت كلاله لا تدارك لايك بغيره ما شاء
 بغيره لا تدارك لايك بغيره ما شاء معلوم بغيره ما شاء

و برمان نقطه اولی در قبر او یا بنیاد او بعد از آنکه عمر عرف
 یوم الله رسیده باشد نقطه اولی باطن التذاب کمال عمر
 میفرماید که طریقیست در آن روز بیایم و حرفات آن روز
 محبوب مانید و عمر شما نیز آنچنانکه خراب فرقا عمر خود
 لازم از باطن الله بیرون هر چه با جانک بخت و نشانی
 بزرگ و نشانی از حق میطلبید مقبلین بدان اولی و حجرت محمد
 نماید و از اولی برمان در آن روز سماء و ارض
 و مخلوق از حق نفس را میگریزید عینیت را با باطن
 و قدر که الهی با مالک الارض و السماء است که
 القیوم الذی بر این سر ظهر مطهر الاوامر و الطغنی و مالک
 الذی بر حجت ما کانیم و ما کنیم بان کتب الی هر شیخ هر
 و مسکن الی باب فضیلت و مشرب رجحان است

عطاك بترين بجزا و هو على اولها كوكب اصفى منك
 لانك في بلادك في حقها انك لو لم ياتك الحمره فترى
 انك يا مولد الورود و اولها كوكب اصفى منك
 الانصاف ان ربك تسع جميع المخلصين و ترى ما ورد عليهم
 الظالمين اسئلك بقدرتك التي افاضت الكائنات
 يا من تحفظ اجناسك في شرا و اعدائك ثم احسن بحمده
 عدلك انك انت المقدر الذي تمنحك قدرة العباد
 و لا قوة الا هم ثم اسئلك بالحر ان تغفر لي و لا تبرؤ مني
 عطاك و شئت بزيد فضلك انك انت ارحم الراحمين
 و فرقتك زمام فرقتك و التواضع و الاضيق يا عالم الابرار
 اذكر من ستر حبه و حبه في التجزئه نفوس الاسباب الامم
 لا يرفقه الا سلطنة الله و عظيتمه و قوة و اوقه و اركه

لنزل الآيات وصرنا ما فاتح وهو المقصد الأمر الصير
 لأرنا اقبالك وسعدنا منك وعوناك اليقين
 الفرج سر السمع وتر ما منع عنك علماء الارض ونزوحنا
 الأفرشتاد الله العزيز الكريم لسير لاجد انه توفيق اليوم
 في هذا التنبأ العظيم فيغير كصغر لفسر لود وجدر نهى
 الروى وسمعت التنداء من نظر العرش تقوى لستك لستك
 بمقصود العاصمين والمذكور في افئدة الخسرين استك
 نورك الطع ودملك المهيمن القاص لزم توتر في على ما يقع
 بدملك ومقام كمتك لمررت لأعبدك ولين حيدك
 ولا اريد الا برئع فضلك انت التمر باربعك كرك
 العلم الاعلى وظلمت كركه مستورا لكوننا في افئدة الاصفى
 استك لمصباحك التمر راحة الارباع وما سكر التوى

سحر تبه الاسماء بانه تقصیر علی القيام علی خدمت کتبی
 علی ذلک و شما یک بحث استغفار دفع البغضاء و لا تخوفنی
 انما جبر الاعذار امر رب الکتب لے محجوب که باقی تیر لک
 و یحفظ ناصراً لاکلک و حافظاً ما امرت به فی کتابک لا اله
 الا انت الفضل الکریم یا سعید علیک بنا لله
 العزیز الحمید احوط ما نطق به بیشتر فی ذکر و ذکر معنی
 بقوله کتبت جوهره فمر ذکره لانه لای رب الا انت رب العالمین
 یا کمال فی البیت کمال یصریح میفرماید که سلطان
 و مالک غیب و شهودین استاره هم معروف نیست و
 با سجد در بیان نمانده مکرر این فقره را تلاذ که در
 و همچنین فقر است و مکرر در قلم بیشتر ظاهر شده مع ذلک
 مع خصین بیان در اول کلمه بیان استند لال میکنند در

در زمان حق و احقاق جلب بر همه بهائیت استقیم باشند
 که در هر روز معروضین مجال تکلم بسیار چه در شهر و چه در روستا
 بیان استدلال نماید و در آن زمین مخالفت امر الله محض
 و دشمنیست مع آنکه کفر مستقرین مفسد از بیایند و بزد
 ذکر این امر محض است طوبی للفاضلین انک احفظنا
 ذکره و لکن لا یجزم بشکر کون مجالاً فی الاعراض عن عباد الله
 رب العالمین و الاعراض عن عباد الله محض است
 علیهم خیر یا قلتم اذکر من سمع نداء الله التزم بهدی
 فی کتاب اسماء لیکن الله رب العرش و العرش رب
 البیت المعمور استخمد علی ما هتف الله انه لا اله الا هو
 المبین القیوم یا محمد فی کتاب الله بقوه لا تمنعها
 قوه العالم ثم اقر بانک من ملکوت بیان ربک الغیر

الروح و قد يظن الارض هذا اليوم الله لولا انتم تعرفون
 هذا اليوم احسب به النبيون وبشيرة التوراة والانجيل
 والذبور قد لا يقر لكم ولا محسب لاحد الا بعد الا
 المشهور وهذا الحيد الممدوح يا ملا الارض خافوا الله
 ولا تنكروا التوراة في آيات احاطت شرق الارض وغربها
 يتعهد برك من عند لوج محموم اتمهم الهنالك من البرية
 والروح في سيد اوه الخضرين يا و يقين يا ملك الغيب
 والشهيد اني اجد عرف في صدك طوبى لارض شرق
 بعددك ولعيد وجد عرف طهورك بهذا اليوم المبار
 المحبوب كذلك اظهر الفجر لآية واليوم اعلمه طوبى
 لمن فاز وقال لك الحمد يا سلطان الوجوه الهاء من التوحيد
 وعلى الذين منعتهم شجاعت التورم عن التقرب الى بيت

المعبر اليه محقق على علم اعلو در اين حين بايچ كلمه
 باطن بالهت قرآن من كانه مر و ما فر الكتب و مسطوراً
 في الصحف و مذكوراً في القلوب لسيد الله
 ينصره بكم و باستقامتكم انه يسمع و يحجب و هو المقدر
 القدير دين الامم و مشيخ منجه و نيت همد نمايه
 اشير فانز شويه بايچي كه سبب برات خلقت هر
 صراط نراست نمايه و نكلامه كتر بر عدل و انصاف
 نصيحت مي نمايه طبع لركلام نفوسيك باصفا فانز بان
 عاقد اشكر الله ربك رب العرش و الثر و انك
 في محنته الاعظم بمقبرته ذكرك و انك في كتاب الله
 نالك هذا المقام الكريم يا صادق و صادق و كتر از
 صفات بزرگ هر چه و همت طوبى لركلام نفوسيك

بانه تکت حبتنه قمر و در عين تمام الکذب مانع به الروح
 و صبح به کت صادق امين لا استکبر و خرد صبر برب
 و اشکر الله مالک هذا اليوم البديع قد عملت البديع
 سبيله و رأيت مالار کمر احدی شجره کت منصف
 خیر و کت عالم بصیر امانت و دیانت و خفت و صفت
 و صفا خلق ممتاز حق حبت جلاله است طوبی المرئین
 همی کله بحب الله من الفائزین فی کتاب الله القوم العارفين
 انهم یا علم اذکر من شجره قدير باقر و بشیره بعنايه الله
 العزيز الحمید یا شجره قدير قد علم الله کت الحمد
 یا شجره قدير مصدر رولا مرک و مطلع احکام کت الترافقه
 مقابک فی ارضک کت ریت اسلمک بانوار کت
 و بالتصمیمه الترافقه ما اطلع بها احد الا نفک و با مطر

عنایتک و بکسار دستک و زبرک و الواحات ^{مجموعه}
 علی حجت ثابتاً و لا یغنی مستقیماً ^{بجست} بلاست کفر ظالمین
 و لا یضوئاً الغافلین و لا سطوة الذین کفروا یوم الله شریر
 لا عبدک و لا ابن عبدک و آخرتک بقدرتک و قوتک ^{بجست}
 استک یا من یؤتیر فی عتباتک ما فات عتباتک
 فرقیک الا علی احر من تراب رحمت الواسع بر عتباتک
 انک انت المقدر علی مات و لا اله الا انت العظو

العقود ^{مجموعه}

الحمد لله فی الصدقات عان فی فضل کلمه در هر صحن ^{مجموعه}
 و مشهوره آیات عالم الاطراف ^{بجست} بیتنا را مام ^{مجموعه}
 کلمه و موجود مع ذلک کفر غافل و محجوب ^{بجست}
 تلاوه اینست هر من ^{مجموعه} و چنین آرزو از صفا

نندازد شرط عرض شود در بیان اولام مرتفع و نورانی از هر جهت
 و لاجب تا استراحت و استراحت و استراحت و استراحت
 و اقسام عالم را احصاء و ذکر کند و حاضر این غایت
 هر یک از اولیا بگیرد و در بحر حقیقی و اقیانوس
 روحی میطلبد که در موقد و در هر آنچه سبب ارتفاع کلمه
 و مقامات ایشان است طویل از کلام نویسد بعد از آن
 و اختلاف بنظر است که بعضی استقامت کبریا نشینند
 و در دنیا و مجرب بر اعلیٰ المقام مرتفع و اولاد نخبه ظهور دارند
 علی و اولاد سایر اعیان عالم هر چه در این نصف و عالم است
 انکار نموده و نیستند باین معنی و اجبار کبریا در این عالم
 عجز و ایهمال از غیر متعال آنچه است و اولاد است
 طلب نایم و بان شک جویم آنه هو الشفق الکریم و هو

الغفور الرحيم وهذا نزل بحسب منزله محمد عليه
 بحمد الله قوله حيث نزل وبقدر جلالة رتبة العظمة
 لا تمنع فيوضاتك عن اوليائك ولا تخشعهم عما قررت به في
 كتابك لا صفياتك اقبل الابرار اليك
 ثم اذكره بذكر تجرب به افئدة العالم استشهد لزم اليوم
 يومك غمنا امام الوجوه وعلو لزم ليسيا وملكوت حضر وارو
 لا صفحنا زناك الاعلى وصرير قلبك الاعلى لا تمنع البقاعين
 عن غيرك فذل لا يحكم بالامر قرتك وانتم هم
 من طين الادم اعطيتك وسلطانك وقوتك واقتد
 انت الذي لا تمنعك شئوننا ابشر ولا اعراض من
 انكر ولا كفر لا اله الا انت العليض الكريم يا محمد قبر علي
 ذكرناك من قبره في هذا الحين وسعد الله بكم وعلو

انهم يؤيدونك والذين آمنوا على ما بين يديهم لعلهم يرحمهم
 قد لك الحمد يا محمد يا محمد خير وازدادت ايامك يا محمد
 لآيات عظمتك ادرت ترون الفقير قائما له ربنا محمد
 والعاقر منتمت بها مجد قوتك وسلطانك قد لطف
 لغيرك وخطابك انت المقدر العدير لا اله الا انت
 انهم يذكرونك بستر يستاد اذ لا يفرح ولا يحزن انك كريم
 اذ انت حقيقته اذ اذق سمار السعة اشراق المنعم
 ومنير يا باطل الارض قد خلقتم لهذا اليوم اعرفوا مقام
 وظهر في من لمر الله العالم الحكيم ومنير يا حبيب الله
 لا تحزنوا عما ورد عليكم في سبيع سوف ترون في الارات عشرين
 الابراع وتكون في مقام كريم جدا ما يدرك في قوله
 يا محمد بعزضنا لغير قوتك لا تفرحوا بما عندكم ولا تأسوا

من روح الله ورحمة الله مع عباده المقبلين ^{عظيم} يوم
 وفدت عظيم خورلا محمد من نبي حوقل طلال
 ذر بلا روي مقدمه انجبه الله سب حات
 لبر و راحت سر ريت قدك الحمد يا سمعتي نرا
 و دفتر عبد الاقبال الكس و قمتن كوزو فانك و ذ
 بيايت و اطهرت لي ثباتك كمررت لا عبدك
 و ابن عبدك اسلك انرا لا تغر عننا فضلك و لاشن
 بحر و طابك انك انت الكرم و الفضل العظيم ^{سنة}
 يا حسين اسمع نراك من شطر حنبر و ذكر لا يمر ^{عليه} و ما در
 في سبيل الله تصفوه العارفين قد اعرض عن حرمين ^{بنته}
 و قام على قلب بعد ما خطتة فرسين متلانيات انعه
 لانه امر لاني و كثر نعمته و اعرض عن جماله بعد و خلقه

من لم ين لاذب ليحمد برك من عند كتاب سبعين على
 الطاهر لك الحمد بما ذكرتم ولك الشكر بما حمدتم
 ولك العطا بما استغفرتمك به يوم القيمة على الأبرار
 والمعصين على الأقبال والقالين على العدل الراسخين
 برك تغفر متوجه إلى انوار وجهك استجاب
 لا تخيبني عن برائع فضلك وجهك انك انت المقدر
 على ما تشاء ولا اله الا انت المولى للمعصين
 يا قديم قديم وجهك نظير من ستر برفق ثم اذكره بما لا يقطع
 به علم الملك والمملوك ثم طهر من كان عنونا وآمنه فان
 مستر لا عن الا بصار والعيون طوي لي تقرب سمع التذكار
 وراقت الى الافق الالاعلى وهدى لهدى غافد محبوب هدى
 يوم القيمة المداوم من اجسام القوا لله يا قوم ولا تبغوا

کت شریک ممنوع. هذا يوم قررت بيمينه الملكا الاتي
 ونظفت الاستياء قدامي الحق بسلكه مشهور قد يا قوم
 لا ينفعكم اليوم من الاستياء ولا امر من الامور الا بخيرا
 الامر المحترم اسبلوا بوجهه نورا الى الله ما كنت الا
 ثم الضرورة بخبره الاخلاق والاعمال امر امر الحق علام
 الغيوب كذلك ارتفع صير قلمي الا على فضلا من لحي
 العزيز البديع يا كبا في عليك بحق ذكرت في
 مظلوم مذكور وانك شئت اجمعه مشبهه مشبهه مشبهه
 كبر لهم لهم تتكلمت مبهمة عظمته وعطا وعزته
 وبجاسته تولى اسلكه نيكه ضوضاهم في مكان
 ابراهيم اتمل من ممنوع وشبهه من مطالع ظنهم وادام
 تملوا مشيت باذنك قررت عالم ترويض

انتموه و کفر اتم کلا از ذکر و حب و منع کنی محبت
 عباد نعمت را سده نموه نفاق عهد شقان تر از شمشیر
 ممنوع نخت امر که بر یک حکم بر کرمست کوهی و همه
 و امید بهند فقیرانت را از بحر غنا محروم نمنه و محبت جان
 از ملکوت نردت منع نیز توئی قادر و توانا و توانا
 و بیستما یا قلم را ذکر و ستر منهد مرصاد و نیا فده
 ضرب نفحات الذکر و تقریبه الی مقام لا یسمع فیها الا ذکر
 و شانه و لایر فیها الاتجلیات از نواز سیر امره الغزیر
 البدیج هذکتاب بیطین باحق و بدیعوا کفرا الی الله
 رب العالمین اللهم الذین هم اعرضوا الیوم عن الله و سخطه
 و اولک فی عدل امین نسئ الله تبارک و تعالی
 اللهم یؤثر حسابک علی ما کتب و یرضی عنک و یقر بکیم الیه
 انزل

فمرنا حين اقمنا لهم انهم اضعفتمت
 قوتك والذليل تشبث باذيال رداء عنك والمكسرين
 نام لهم باب جحوك والفاقر بر عليك وسماستك
 اسكت انهم تقدر ان يفرح بقبورهم وتقرب عنك انت
 المقدر الفاضل السيد الحكيم الهادي من لنا عليك
 وعلى من معك من قرأت وذكور ذكركم من قبورهم
 بايات ونورهم نور من نور سبقت في ذرات سموات
 والارضين نحمم الكتاب بالاسمين الذين سماهم
 قبيل ومهدر ونسب الله لها انهم يوقها تقدر به
 ويعرفها ينسفر لائمه الغرر السبع كثر ذكركم
 انهم اعطى جوارحهم قبحه وروح المنع ادرهم مخصوص
 انهم نزلوا وارسلت انهم نازلتهم

عنایت احاطه نمود و حرمت سبقت گرفته قلم علی بن ابی طالب
 و ایام بادلی متوجه و با نیت از منزه که هر یک بر نوبت است
 منور شوند و با استقامت کبریا فایز همکاران شرق
 نیز آفاق از افق عراق الی حدین کرد و اخبار و الهام
 بعین یقین و الاض مع رضین و انک و کنونم در یک
 از الواح لایحه علیه علیا ناله در جمیع مدن و دیار
 با عقین مرتفع شود طوبی مستقیم نهد و در راه مستجاب است
 المحکماتین بر عهدا راز و کز اخبار عالم ظاهر شده
 منور شد نیکه در جمیع مدن و در عراق با عقین مرتفع خواهد
 که لک نطق سان العلیم و هذا التوح لبین شایر و عفا
 هر نفس این مرتفع که نشد التوح لک و تعالیم
 یویر لم علی الاستقامت الکبر و عظیمم مقرر است المؤمن

والمفترين لانه هو المقدر العليم الحكيم ثم
 لاسفة الله بمنه بمصباح عالم وجوه لا تتورق موجه لبيد
 كبرياءه نورا طبع بمشرق آيات واطلع بتباشير فان
 كونه سله وليا سبده وتوجه فانه لانه ربنا هو
 المصور الحكيم ذكر جناب ورفاه عليه سادة الله وحده
 فهو لونه بعد عرض راسحت المنع لانه سرب
 آيات بهللات نازك قوله عز وجل ياتنه ويزر ياتنه يا
 كوريا في قرآنا لا جعلنا الوراثة والرا من عندنا ليهدي
 الى صراط الله المستقيم انه فاز بالاقبال في لانه الامام
 وقام على خدمته الامر وهو ان سرب الاله الا في المنبر
 بالاسم ذكر الاله الامر وهو ما فاز بعقب قبول الله
 رب العالمين سنده لانه يحفظه بنحو العيب ومحرم

سلطانہ المہر علیہ منہر التمولد والارضین وشداد
 یوفقتہ علی حفظہ ہذا المقام اعزیز الرفیع ^{سہی}
 او یکرا لکنہ در لوح المنع اذہ سر مخصوص جناب میر علی صفرو
 جناب جابر علی صفرو علیہما بحیف آو اللہ نازل وارسال
 شد اللہ انہ یوتیر بہا لیسر با من کاوسر العطا حریق
 البقار اذہ هو الفیاض المنفق الکریم وچمنیز لوصر محض
 جناب مشہد علی کلاہ جوز علیہ بہا اللہ نازل وارسال
 فصد ورحمت والطف کلاہ لرا حاطہ نموجہ ہر یک لہ
 مقبلین لہ بحر لہ پایان حشر قسمت نصیب برداشتہ
 واز نفحات حمر لہ نموجہ نرا نچہ لکلاہ شہد ہنر شدہ
 از حق میطلدیم در ہر عین بر اقبال و توجہ و استقامت اما
 و محبت و شفقت اولیا خیر میفر لہ نازل وارسال

جميع اهل عالم آنچه سبب اعظم از برادر نظر عالم است
 لعمري خاندان خود را نیز بر ما هو الفضال الكرم وهو لفتة
 العفورا الرحيم جناب است بکرم جان فريد
 و همچنين جناب ميرزا محمد مرعياها و الرحمون کبير
 ميرسام و از حق از کلام انچه بطلد انچه لاله لاله
 سماء بخش و کرم است في الحقيقة انچه ذکر است
 عظيم از کلام جناب جنيد چه که ذکر اولياد است
 اقدس ارسال داشته اند و از کلام کرامت
 نمود و باب غایت بروجه کلام از مفتوح له الحمد
 في هذا الاصل و له اشكر بر دارم بلکه و ملکوته لانه هو الغنى
 المتعار البعد و الذكر و التناء عليك وعلى
 اولياء الله من ان الذين منعتهم ضررنا العالم عن التوجه اليه

المفتقر العزيز الحميد محمد

هو الناطق امام وجود الاعراب

يا لوليا در لوح و نيا اينم كليات عايات از مشرق پيل
 تا لك اسما و صفات تا لك حمد و ثنا سلك مسير
 لايق و سزاك در سجده خمين بلا بحضور حضرت علي كبر
 و حضرت امين مزين قسوس و بانوار ايقانم دستا
 و در طينتم متولد داشت اعلمها بحمد الله و بحمد فرقتها
 و الارضين التور و البهائم و التبريد و الشفاء على ايدى امره
 للقرين بحسب اشراق نور الاضطرار و ثبت حكم الاختيار
 ليه المفتقر العزيز المحار و بحكم ما جبر العطاء و باج عرف
 عنده الله مولد الورى سئل تعالى اني يحفظهم بحجوده و يحرم
 سلطانهم و يضرهم بقدرته التي غلبت الاستياء الملكوتية

عنه

فاطمه است و مالک ملکوت الاسباء بنا عظیم میفرماید
 امر اصحاب کلان شهادت ارق رحمت و مطلق شفقت
 و محبت بود لیر و آفاق و جو نور جو و در ان شرف نامور
 و مزین بود لایست که برکت خود بر هلاکت خود
 و گستاخ خود قیام گوید با افاضه و ماله لایه بیستین
 برانید خیمه امر طهر عظیم است جمیع اهل عالم
 فلا گرفتند و خلود گرفت روز روز شهادت و نزار
 لوح کواهد شما بر نصرت امر قیام نمایند و بخوبی
 بتغیر اندوه و غلوط اهد عالم شغور شود با بر شما
 ظاهر شود آنچه سبب کس شرف در رحمت بچارگان
 روزگار است که رحمت سلام حکم نمایند بر بندگان
 از اسیر فانی شوند و با نفع رسند امر روزگار

قول بلند و خیز از صاف مرتفع هر دو تیره استم عالم
 ارملا دعا طمعه بر استر میگویم حق جبر جلاله باد
 بفعده مانت و ظاهر و با علم حکم ما بر هر چه بر ما بد بفرست
 مستقیمه لاضیه فرستیده ما و ناظر باشند یا ادری فی
 آنچه از سحت منع اند سر حق جبر جلاله ظاهر شود
 حق لاریب فی نقطه لاریب ما بر اندر لوی حکم علی استما
 حکم الارض او علی الارض حکم السماء لیسر لاجل انزل نزل
 لم و تم لاسمع مقالات العباد فتعبد الذررات
 با تم الحق لیسع و یرر وهو لیسع البصیر لا یغرب عن
 علیه شریک شیعه بزرگ نام اله الملک الحق العدل
 البین قد یوم هدیوم اله لو انتم تعرفوه قد استوی
 مقدم الظور علی غر حشر الظور و عالم کفر باله فیوم

الشور لعمر الله انتم اتقوا الله فاعلموا ان الله لا يهدي القوم
 الضالين
 البشرا لله قرأتها لك القدر وبظهوره تزين
 الاكبر اتقوا الله ولا تكونوا من الخاسرين يا اولي
 الاذان والاسنان ان الله قد خلقكم من نفسه فاعلموا ان
 الله لا يهدي القوم الضالين
 عنده علم غيبه من كتاب مبين هذا يوم قسم بحجج الله
 ما شاء ويثبت وعنده ام الكتاب ولكن ان كنتم
 من المعرضين لانزكرا اوليا هناك نبشروهم بما
 اليهم وبما لك لهم من سما مشية الله رب العالمين
 لا اظلم لكم نعموا انفسكم عن قرأتها من غير الاعمال
 من انتم مقتدرين ان لغت فصح لغت نور لا توجوه
 اوليا يا ايها الذين آمنوا استقيموا
 فريدين اوليا رات عفتين وطلوتن فاعلموا ان الله

حرکت نہ ہر طوبی لمن تکب بجا واخذ کاسر اللہ سبحا
 منہ بدعتا کرتہ و شرب باسمہ العزیز البدیع کلمۃ نبوی
 قبل بصفا فانزلہ لاناج همصر غایر وصاحت کلمۃ اللہ
 مقصود منہ فی السموات والارضین فرغت عبادتی
 اعجلہم عن التوجہ الی یمین عدل اللہ العزیز لعظیم السئلہ
 تکون وتعالی الی یومہ النضر علی ما یحب ویرضو بقدر
 علمہ فی الایام الیوم اللہ رب الارض والرفیع سند اللہ
 الیہ یحفظہ بحجۃ و یحررہ بحجۃ و یجعلہ من الیوم النضر و الیوم
 عبادہ و سندہ انہ یفتح علیہ مفتح اسمہ الرحمۃ البور
 اکلمہ و البسیا لہ هو المقدر علی ما یشاء و ما یرہ المرئین
 جناب منظر الانکب کانہ غار ب یمین عندہ کلم عام
 کما تشر یوتہم من العارضین فرغت الاعمال من نضر الیوم

المال يشهد بذلك ربه العز المفعال فيصلا الرضع ^{المعنى} ^{على}
 بالرد تلك الأرحمة ثم عندها وفضلا من له يشهد بذلك
 فوالجك وكما منصف بصير نسد الزمان ^{على} ^{على} ^{على}
 عن جونه والتثبت بما أكله في كتابه العظيم ويوقف على
 الرجوع إليه والائانه له ربه المشيف انه هو الفضل
 المتوالب الصادق الامين لا ايم له من علم شبهات
 العالم وضوضاء الامم فخذوا ذمائل ردا رحمة ربه ثم
 سبقت لمن في السموات والارضين ^{المشرف} ^{البحار}
 من اوق سم آو بيا في على اوليائه وعلى الذين سمعوا به
 وقالوا لبئسك لبئسك يا مولاي الاسماء والبئسك لبئسك
 يا محبوب المقربين از قدر انظر على ليه حله على جبار
 لا تشد نورا حله فانه ولا الطمئنة من حله واراد نصرة حبه

المصنف من راز احصاء توهمت لا طهرنا الله من صغائر
 ترفع بغير بيان و غفرنا و فضلاً من نعمته و لا الفضل
 الكريم يا اولياي رحمت خود را از دست مديدن
 انترض ما قدر من علم الاعمال الصالحة الحراء التما طالع بعباد
 الا الله العزيز العليم ضعوا ما عند القوم ثم جئنا
 ما عند الله ربكم و ربنا كما انكم الاولين قسم بافتاب حقیقت
 در راز حق سخن حکما مشرق و کائنات لکلین امر در راز
 خارج نشسته هر آینه انرا همد آن و ما مقصد است همه
 میکنند این لایم خبر ما خوشتر از انجاست رسید
 نور که در این راه در اطفال و از من جا هر دو سر از هر اختلاف
 بطور و بروز در اسباب تنگی و استراحت از من شدند
 غفرت و ظاهر شود آنچه حال از اعین عالم مستور است

دگر

لذلك لطقس من العنقه فخذ من عنده وهو الفضال الكبير

هو ابي العباس محمد بن الحسين

محمد بن الحسين عالم رالائق و من رات و لغات اعظم

كوتر علم و عرفان لا يرام مبدول دانست و از كليات

رأيت الملك لته رلالام و جوهه بر افراشت سطوت

فالمين و منع مسكين و ضوضا آجا هين او رلامع تمه كج

كرم بيت الموملج كه عالم ملك و ملكو كلالا حاشه نمعه و ارفاقه

فضدشت لا مشرق كه جميع عولم علوم و فخره لا موزر منحه

سلت عفايه و جد سلطانة و عز بره انه التور المشرق

من ابي سماء و سمج و العطار علالا كرامه الزم اخذوا

كابه بقدره لم تمنعها حسنود الاعراض و لامظاهر الاكف

هم الذين و صفهم الله فرح كات به قبر من بعد رجال

لا ینظرون تجار ولا یبایع عنین ذکر الله و فی مقام آخر لا یستقون
 بالقول و هم یامر و یعلون بحکم الله امر و سخط
 و هم هدر الخلق الی صراطه المستقیم و بناه العظیم و حکم
 الآزله و علمت آیه و ظهرت انواره انوارنا هو المقدر
 علی ما یشاء و فی قصه زمام الامور فی الاولین و الاخرین
 و بعد در این یوم میر یک چهار ساعت از روز گذشته
 این بعد تصدیر سر علی و جنت علی امجد و بعد از حضور
 امام وجهت ان عظمت با منکلات حکمات و آیات با هرات
 ناطق قال و قول الحق یا محمد بن عبد الله علیه و آله و سلم
 نامه ارسال داشته ام که بفرمایید محضه اولی از آنجا
 فالتریزه و ما رجعت در زنده و قلوب مستعدند الی
 این یوم فتنهم علی ذکره و شناسه و خدمه امین و بیک علیهم السلام

رحمة المطارحه وسقيهم من به عطائه كثر بانه لانه هو
 المقدر العنبر الفضال يا فنيه ورايه من غير آ
 بحضوره فاز ولا يظلمون به قرأت فهو طوبى لك
 باوجدنا منك بالتحفة الاستغفار فبهذا الثناء الذي
 اضطررت اركانه الذين كفروا يوم الدين قد يا قوم
 اتقوا الرحمن ولا تكونوا من الظالمين قد امر البسرا
 وشرق نيت الالقيان من اني سماء وبنات الله رب
 العالمين لا اكم انهم يحرم شؤنات الاشرار وعمال النجاة
 وعبودهم انفسهم مقبلين الى الله الفسرد الخبير انهم تصدوا
 حمد الله ويستاقه وارتكبوا ما حبه الروح الامين ان
 الظالم فرار من اليه قرأت كتب بالحق قد به لذة الا
 وذابت ارجال المخلصين وطهرت ارض الطمان

وخبرناكم به في كتابنا الا انه سر عنده علمنا سر فرج المسيح
 سوف يرينه الظالم حينئذ او اعلم ان ربك لم يستقم
 المقدر الصديق قد يحزن الله لا يعلم انتم تعلموا منظر
 الالهام او تعلموا مطالع التنوير الزينة في آيات الله
 وحجته وانكروا هذا السبيل المستقيم لا تشركوا به احد
 الظهور هذا الظهور الذي استور عن غير المؤمنين في
 قلب الامم انما هو رضاء كعب جاهد بعينه وقلنا في رب
 انك اذا فرقت بفضول رحمة ربك الذي حرر من قلبه
 الاعلى سمعت نداءه الاحل قد لك الحمد يا ابراهيمي
 الى ارض ظهورك في شيركوا في عرفانك وعرفتم مشرك
 لايت ومطلع بينك اسئلك باسمك الذي تشرحت
 به ما كنتم وما كنتم انتم غير عن شرا عندك وتوكلت على

الاستقامة على حجب ثم استلكت يا مولاي العالم
 بابيك الافضل الاكرم لغيره توبة حاضرة السلطان و
 اوليائه على الاقبال اليك والتوجه الى اولاد حجب
 كمررت وقتك على حفظ اخواتك من ذهاب اخذك
 ثم اكتب له باعتزبه اليك ويسقيه كوتر عرفانك
 ثم عرفه بالهمس حجت اوليائك الذين ظهرت قلوبهم
 عن الضغينة والبغضاء وعن الفياض والجدال كنت
 انت المقدّر لغز المقال لا اله الا انت العزيز
 القياض كمررت زين اوليائك بالصبر كمشهد
 والاصطبار الحكيم وتوهم بنور معرفتك ولا يرم على
 التوجه الى عبادك وهداهم في ليلتك
 انت المشفق الغفور الكريم اشعر ليه المحر آفتاب

برهانم از دلفی سماء بیست و یک استراق منحصر در
 دو الکرین و مکتوبین که از صفیتر عاخر و قاصد است بهر
 مبعود را که مکتوبین را مولوج بحر سپاند و من بعد از آن که خطی کلمات
 از اول است غلطانه از هر دو هر دو صحیح است
 و در هر یک که کلماتی ظاهر سببی از الموع این غایت
 که بر وجه عالم غیب و شهود را احاطه نموده خلق از خلق
 و محبوب لایحه سکر عالم عرفان را اخذ کرده مع
 ارتقاع نژاد ظهور است کلمات مولی الورد که در دنیا
 عقلمت مانده اند صمیمه که فاه نموده و صورتی است که با
 در جمع جهل که کجاست نقد است که نموده و نیز در عین
 نسبت حجت است بر عباد در این بود که هر یک که در دنیا
 هذا العبد لیرض یومئذ یا هر یک که در دنیا

ترس المقربین و المقبولین من لایزال المعرضین من عباده
 و درو علیهم ۲ جنگ مانع به سخاوت ملکوت و جزو
 امر است که در هم علی الانابت که برایت و الرجوع الی
 بساط قدرت است انت المقدر العزیز الوهاب
 و لکنه ذکر جناب آقا خانم و سر اولیا علیهم السلام
 منحور بعد از عرض در تحت ذکر سر مخصوص هر
 منزل شده آنچه که عالم و مایه بان معادله نیست مایه
 هر دو آنکس بحجاب آقا خانم علیه صبح الرحمن
 بسم الله الرحمن الرحیم باب اللکم علی العالم
 یا آقا خانم اسمع ندای من نظر سخنرانه ارتفع علیات
 فانه باصفائه الشرق و الغرب عتایه من لدر الله
 الشفق اللرم لا الظهیر ما کان منو ناصر العبد و الرکن

ما قررت به عيونهم في السموات والارضين
 بحفرا الذل العظيم الذي نزل من سماه غايه ركب العلم
 الخبير قد لك الحمد يا اله الاسماء و لك البهاء
 يا مولاي الورع يا ذكركم ان كنت منطلعا مسجونا بين
 العاطلين و هذا ما كتبه بحسب سمعنا لا عليه بحمد الله

بسم القائم امام وجوه العباد

يا سعيد عليك بحمد ربك الجليل انه ذكرك فهيدا
 احسن بايات الخيرة بها حلق الوجوه و اجتنبت
 الخائنين الذين نبذوا عهد الله و لا يحق منهم
 عندهم من القصور الثمانية قد لك الحمد يا الهي
 يا عزيز الصراطك الظاهر المبين و انزلت اليه
 يا قبلا الا انقك المنير اسلك انما تحببته

انزلت

انك انت ارحم الراحمين : وهداه نزل بحجرت حسن
 عليه بسم المبتين اعليم بحمد الله
 يا حسن عليك بحمد الله الوعد والموعود بما ذكر
 لمام وجه الغيب الشهير ويا مرمم بالقتل عظم و
 يعرف قسم ما نزلتوا عنهم لانه ربك هو الغيب
 العلم الحكيم لا يخرج من شئ قد قدر لا انا ولا يخرج
 عن ذكره اقسام العالم و بين المخلصين كذا ذكر
 من هذه لوح عظيم وهداه نزل بحجرت حسن
 بحمد الله

بسم الله الرحمن الرحيم
 يا حبر آقا عليك بحمد الله و ليام بحمد الله
 ارحم بطلند عباد و ابا و ما مشد لوام خرب
 مبتدا انظر ما به محورا و لترينه عالم مشد و لكن

بظفر ظاهر کشنده که همه را ابرو عدل و انصاف محتر
 مانده و اندر از حق امید آنکه بحال بهمت ضرب الله برفظ
 عباد حقان نماید تا بهت به از خرب خربانها نشود
 و مجرد احداث نشود آنچه که سبب اشتعال با ضعیفه
 و بغض است قد حضرت که در المظلوم و کمال مجتهد
 الکتاب المبین امروز روز تبلیغ است باید هر یک از
 اولیا بنام امر عظام توجه نماید و حکمت و بیان در روح
 و ریحان غافسین را باقی آگاه هر گاه فایز که کمال
 غننت حاتم البیت علی اع غصن الامکان از امکن
 له امر الله رب العرش العظیم و هذاهم بحسب غریبا
 علیه بسر الزریز فکت خیر حقیق المتمدیم بحار الله
 یا عزیز قد صبر الیک المظلوم من هذاهم الله فی

درین

لرفع النداء وغاية من المراد الله المقدر القدير طوبى
 لاذن سمعت ولعين رزقت ووديد للفاشرين قل
 قرآن من كان مستورا عن العيون وظلم من تضوع به عز الله
 رب هذا المقام الرضيع قرآن الموعود بسيلطان
 غلب من في السموات والارضين لو يسئد احد
 من الهام قد لانه تحت بلاء من البغضاء ويشهد بذلك
 كتابي المبين قرآن طلت لرياح الضم مصباح اليها
 يوم الدين قرآن الجهر لرياحك على القيام على
 خدمتك وادبرهم على الاستقامة على حجتك
 انك انت المقدر الذي شفقت بفضلك الكائنات
 وبِعظمتك الكائنات لا اله الا انت القور المقدر القدير
 وهذا نكاح لفرخ خات عليه بها الله

بسر المهين في منزلة الغيب والشهود
 يا فتوح اقلهم اسكت ببولج حجر
 وبشجار فموسر حجتك وباشارة بحماكتك
 باشلاقات نير عطائك وبنظلال ابدك
 عنيتك وبالاخبار الجارية من حبيبك
 مستقيما على امك بحيت لا تغفر قور من العباد ولا اله
 غيرك واولئك اول حقاك لمررت احفظ حزينك
 غير لخدراك ثم افسح على وجهك المورب الكرم والهج
 بقدرتك وسلطانك لمررت ترضعنا والارض
 مقبلين الى ارض اقدراك اسئلك اسمك لا تسبغنا
 اهل وارض فضلك في ايامك انت الاله المستعدت
 الصخرة لبعطائك ورجلك وقوتك وقدرتك والهج

و الهی عظیمت و عظمت و شرف بقوات الشرائط
 مملکت است از آن هر که لا ینفعک الجنون و لا یجوز
 الصنفون یفقدان آثار حکم ما ترید و انک انت اعزیز
 الحمید انتم لایحشم عالم جنین قضیه مشهوره بینه
 و یار و الله اکرم بر احصاء آن می توانی گشته لایفهم
 ظاهرش را آنچه که از زردی و عفت من در العالم خارج
 بعضی اسباب مجادله و محاربه و نفاق و اختلاف
 بقوات قلمش که است و از الولوج مجموع و باقی نسبت است
 و اتحاد و محبت و الفت و دوستی و یک کل تر است
 فرمود و کلامی از آن فرمود که صاحبان بصیرت و سمع
 مغفون و الجمله توجه نمایند که این اثر را معدوم است
 نمایند و انبیا را بر اربع قضیه هر دو حمت تا هر یک حال

عجز و اقبال می یابد آنچه لکن سبب ارتقاع مقامات این
 عزت است امید آنکه این خرب عظیم با نور قدم از آنچه
 فساد از آن متصویر است باز عتسنا نمایند و کفایت
 و اجرد مقام خود را برانند و شنند اکثر از اطلاق حال
 داده اند بر مردم قی و این خرب مظلوم می گشتند
 نیز متبصری ثابت بود و کس نظر با محض بعضی بعد است
 ضم غیر جهت بر خرد و هر از اسباب اصلاح عرف فساد
 یافتند نعوذ بالله از اقرار این جمیع اللوح
 المعروف بلکه معروف معروف ناطق بعد است طویل
 از کلام نشو سیکه بعین نظر نمایند بسته نیست
 تجلیات از آن نیست اصلاح ظاهر و هوید که از
 هو الشقن اکرم و هو الفاضل الغفور الرحیم

ذکر جناب هاشم پیک عنید بجا، آله لائمه نور علیهم
عرض در ساحت امنع لایه تسرا لینه لایه تسره
بنا سکه نعل قوله عز یسینه و صبر بر ایته

بسم الله الرحمن الرحیم علی اسماء

ای بعد از انکه اولی را ذکر نموده و کلامی بقی علی
دعوت فرموده و لکن اکثر از تفهات لام محروم مانده آ
چه که بظاهراً در او نام و تخمیناً ظاهر بود نیز سبحان الله
آفتاب ظهور از رفیق طوریست که مشرق و ملاح که از برای
لا در حال توقف نبوده نیست از حق میطلبت نام غفلت
مخوف نماید و اولی را شیر را از انبار سروده دلالت بر خود
نماید یاها قد شین علیک بی لیه اهر فایز
شیر بنامه که در کتب اهر مذکور و مسطور است امید

اولیا در یوم المصرا تجرد بجز احدیه و تکیات آفتاب
 حقیقت منع نشوند و از نا عقیقین و برینیم و معزین محفوظ
 مانند عالم تجرید که است همه شیوه عبادت و محبت در یوم
 نعمتها راقیه و در کس چشم می پوشند از است سکر
 غفلت که آنرا در روزه محفوظه قدر المصرا در روز
 لایک علی حق است اهره و الاصفاء التکالیف منغیر اوما
 انخلق و طوبی نفسهم عن القرب لایک عینک الترفیح
 علی غیر السور و الاضمین ثم قرأ یا ارحم الراحمین
 بقوتک و فرمایا بارادک انت انت المقدر الامر
 الحکیم البصیر من لدنا علیک علی الذین تیکون ابندا
 احمد المبین انهم از روز حکم می آید مبارک که بل
 پرده میسوطانم از افق سماء سلعه الله ظاهر و لایح

يشهد كل من في بيته الغالبة العاصم
 سلطنة المهيمته المحيطة انعيد شيد انرجه عرض نما
 ولله وارو انطار لآت در بر حسن از حجاب
 جاز و زلف از هر همتر کله در ترفع و از هر شطری
 بیا ز سموع عالم لار حمت کله الهیه راحه نمعه با
 لصد هلا در غم و در جمال سلسله نایم هلا شرا محروم نما
 زمت قادر و توانا انعيد قدست لولیا لکن از
 علیهم صبار الله و عیانته و حمته سلام و کبریا بر سر نر و از
 حق مطلب در جمیع از هر نفس متوجه را با نور از شرف
 کبر نور فرمای تا جمیع شد جبر بر او نایب در آید
 و مستقیم مشهور شود ان الله ربنا هو المود المقدر
 والقدر القدير

هو الذي تعالى استنه العظمى والقدرة

الحركة التي تفرقها بجمال وتوقدها بجمال وقد سخر عن
 المقادير وهو الغنى المتعالى في المبدء والمآل في
 الاحكام والذم للمخلوق كانه معتد به عن ذكر الكائنات
 ومنزهة عن اعلى وصف الممكنات باسمه سبحانه
 بحر العلم في العالم ونطق الاسم الاعظم بين الامم
 ومن كلمة العلي طيفه الافق الاعلى ونطقه سريرة
 المستحقين الارض والسماء تعالى سلطانه الذي به
 نصبت اعلام المهدوية بين البشرية ورالات القدر
 على اجمال اشاعته ونبدائه الا على التجربة الاشهاد
 وبظهوره نطق مستقيم التطور على اعلى مقام شهادته تعالى
 ظهور هذا النور واظهار امره في هذا البحر الذي هو الذي

به

به نظر قصد الخطاب فی المآب لاله الا هو العزیز الکریم
 والصلوة المشرفة قرآن سجاد امره والسلام الظاهر
 من فم مشیتہ علی ابناءہ وارضیاءہ الذین انفقوا نفوسهم
 فسیبہ لاظهار امره واعلاء کلمتہ هم الذین هم
 ظہرت اسرار القاب واما کلام ستراً فی الزبور
 الالواح وکلم برزخ علم التوحید ونور التفرید وغرر
 حاتم الامر علی الاخصاص انه لاله الا هو العزیز المنان
 حسین علیک بجماد الله کتبیکہ جناب طیب علیہ
 غیر ستر بشمار سال دلالت عید حاضر نقاد و غیره
 مره بعد مره عرض نمود لاله اکثر نجات بحسب التعمیر ازاد
 متذرع ہذا من قصد یستعمل لہ هذا السبع والاصد
 وغیر ذلک کما من نطق وینطق فرحان نینم انه لاله الا هو

العلم حکیم لا نکره فضلاً عن ربنا وبشره بعنایة
 الکریم لا سمعنا لانه و ذکرناه بحسب ذلک لوجوب
 طوبی له ولذکره قاموا علی الامر وقالوا قرآءة الوعد ^{عزیز}
 یأدب من الاقوال علی دعوی الله قرآءة ملک السماء
 و فاطر السماء الذکر ^{عزیز} المکتوم و مرز المکرم و نطق
 الشبیر قرآءة کلید و مرصراطه المستقیم لانه لیل
 یأدب یقیم ^{عزیز} یتبک لانه افرح بعنایة ربک انه ذکر
 فی لیلته فیها احاطت الامم من الذین انکروا حجته ^{الیه}
 و برهانه و تصور استقامه و جاهد الامر و جادوا بآیات
 التزجها کل ^{عزیز} عظیم مریم و ذکر الذین ذکرهم فی
 کتابک و بشرهم بفضله و رحمة و توهم ^{عزیز} یقیم
 لاولی العدل فی العالم لانه ربک الرحمن لمراتب ^{عزیز} صحیفته

المشفق الكريم يا ربي في فريزتك لا املك لغيري خواتم
 شئونات الظلمت كواجب احكامه متوكلين على الله المهيبة
 العاليت القدير لئن الذي يراد ولا لئن نطق نور الله
 اولئك من الاخيرين في كتاب الله رب العالمين
 قولوا ايلاء العاقبين الذين لا يعلمون اسما علم ولا ترحم
 الارض وفراعتها والذين قياصرة الملكات فاضيم
 وقصورهم لئن اجبروا ولا تملوا من العاقبين لئن الذين
 اعرضوا عن الله ولا تملوا من العاقبين لئن الذين
 داروا بغير الله ولا تملوا من العاقبين لئن الذين
 الملكوت قد اخدمهم الله تفهم من عنده انه لهو الاخاذ
 المقصد العلم الحكيم له اسر حورا احبا في ذكره لا اكره
 لعمرك لا تعادله الكون ولا اخر لئن الارض كلف شهيد

بزرگ مآخذ کتاب منیر خردا کاسر الفلاح با
 رزم مستخر الارباح تم استبروا استخار غمنا للذین امرنا
 من انهم بایت لاتعاد لکاتب القدر شیخ بزرگ
 الب العظمیة فی هذا المقام الرقیع امروز برها
 تفسیر نما اینست بایر و حجة باسرا دعوت میفرماید
 با بر این ظاهر که از زول ابراج تا صین شنبه آنرا ظاهر
 غفلت است بقای رسیده تفسیر لکه معادل است
 آخر از قید و بعد لایات بر بعه منسبه آورده از اول
 نموده اند و بنفوسیکه قابل ذکر نموده نیستند
 حال در انزاله الرحم من افرا فانه تفکر نمایند که بسیار
 و واضح میفرماید قوله تعالی و تنفخ فی الصور فصعق من فی
 السموات و من فی الارض الا من اراد الله ثم تنفخ فیها

فاذا هم قیام تفرغوا واشتقت الارض نور تحسب
 ووضع الكتاب وحسن البیتين والشهداء وقضی عنهم
 بالحق وهسم لا یظلمون جمع الیوم من صفت انهم یمنون
 الاخرة احرف وجه الله العلی العظیم نفوس مستقیمه
 ثابته را بخسر را روز از لاله بخود خود در مقام
 بقلم و مرد و اتمام نیندیرد سوف یظهر الله ما کان
 مكتوما فی علمه البین در این در کیه فرقا با خود علم و عرفان
 ستود در فحش راه و نانی تفکر نمایند و بخیر در راه
 در کثیر است عظیم مع انما الیوم تمام مغر ظاهر و مبرور
 با سر جا بر از لاله فخر از حق بطبیعت عظیم با سر لاله
 خبا هم مرتبه سر فریاد است بیدار الی الله انچه
 در از کلام او از عدم بوجود آمده اند لایست ظاهر و پنهان

با هر آنچه که از قبیل نیر و از لک است نموده اند
 اینطور اعظم غم خیر است و حجاب و کمال تصیح و غیره یاد
 دیره و شنیده اند سوره الهیه مابین برتبه نر میسما
 و لکن احدی است نر نه باشد کدر از غیر هم بر همش
 زود گشت در دنیا و آنچه در دست همه میماند بعد
 سلج و خود را در نر بر این نیستند از نر است
 قرآن را مبلد نرید در جمیع و فرود اعصار فر همش
 لرض و جابره بلا در حق استراض که نر و کمال می
 و از جهاد در اخاد تا رسد رده و اطفال نور احدیه کو
 نموده اند و لکن الله اطرد هم بقدرت و از طهر مال را
 سلطان المبین علی العباد جابره در رتبه اولیه
 جهلا در نر نرید با اسم علم معرفت را نرند

قطع طُرق الله وسبيله ونبِّح جميعهم عن المشرق
 وارجع لست چه كرات نذرت منع وسبب انكار
 ولا اتم من شهر مولانا كرامت وصيت عينايم تقوى الله
 وبره وبعينه واصطبار وكنف لآيات الله وعلامه لست
 مستحق المشركين الهولاء ملك ما كانه وكنه البعير المشرك
 من افي القهار عليك وعلى اجرائه فيناك الذين فازوا
 بايات الله مالك الملك اكبر وصاحب العظمة
 والحجوت يا محمد قدير حسين ابن لوح اجمع لغز
 لدر سر العظم لانه حجاب فليدر لرسال دار تقربه
 عينه وعينه الزم ما اختلفوا فرهذه اليت بالاعظم
 الهولاء الغفور الكريم

بسم ربنا اللات مسر الا عظم العلی التاج مسر
 امر و ذنبا و سلام مذکور بیان مخصوص اولیا و حق صراط
 و شهادت همت عالم ایت کلا در سبید رحمت منعم
 عرف قمیص لایمتند و بشر و است مشتمل فتمت
 بالنعین و سطوت عالمین و ملک اکبرین اعراض علی و اعراض
 فقها ایت کلا در انوار وجه مالک اسما منع تمحو از ابرو
 عرفان براح فلاح سلا بسم مستخر براح نوشیدند نوشیدند
 ایت کلا در انهار و جد اول عالم غنی و پسنار نحو لعم
 محبوب و محبوبکم و مقصودنا و مقصودکم و مقصود منزه استوار
 و الارض ایت اندان ننو سیکه در کتب قب و بعد
 مذکورند تکالیف از ایزم و غیر محضم و از ظهر هم در محکم
 علی قدر تمه امره ایت مذکور است حسن م او نام و نزل

اعداوسر الى الانام سيد الخادم رببه لئن توبير يوم ^{فقطه}
 ويزرقهم حنبره عنده الله هو لئن توبير الواس سنجي
 يا منزل الامطار ومجبر الانهار سلك بجوار خلقك
 الذين وفوا بعدك وسنتك يا توبير احسانك
 على استغاثه لائز لها حتى الظفر والادام ولا تمنعهم
 الانام لمررت تر ملاد البساتين وتسمع تطوق به
 اسبهم وتعلم اعمالهم واعراضهم عن المقام لهم
 نمت محنتك في انزال الازال وطهرت آيات
 قررتك بالعظمة والاحلال اسلك بالسنح العالم
 ومجبر الرقيم يا توبير هم على الرجوع اليك انت
 انت المقدر على ما شاء ولا اله الا انت العظيم الحكيم
 ثم جندي بالهنر ومقصود من عبدك الخليل من الناصر

لا امرک و ان طفقین تبا تک : از حضرت زبیر ^{رضی اللہ عنہ}
 انت انت لغیر المتعال و بعد نایب انجذاب متعجب
 بزکرتنا محمود عالمیات عین سلوک کج بود ظهورا
 و قلب بلا و بعد بر سر خار از حق قدر جلاله می طلیم
 انجذاب را توفیر فرمایید بر آنچه سزاوار است و بعد
 قرأت و اطلاع قصد مقام اعلیٰ نموده امام و جبرئیل
 و شرف اصفا فائز هر ذرات کلمات ملکوت حکمت
 دنیا و زکیم درین فرخ الارض و اشعاع قوله عبد جلاله

هدایت مع بعلم

چلیس هند عالم بنیاد صبیانیت بره منور است
 برادر در از این کلمه علیا تعجب نماید چه که درین کلمه
 باور یکدیگر برفت از فلاک کهنهت هر کواکب هند و با باد

خود از کلام خود میفرزید آنچه که از اطفا شرع خارج
 و قاصرند و کدام کار جلا و دفعه و طهرت جمیع را از
 بنفهم منع کعبه الامم است و الله از کلام حق نفی شرع است
 و کما یرید برین دارد بنسب اعمامت همه میفرمید
 بلا عرض لام کعبه از استغرق و تشتت در جهاد و غفلت
 و نادانی است از دست غریبند از حق جبر جلاله
 سبقت نماید قطره از دریا و زلزله بر عباد خود میبرد
 وارد و غایت فرمایند است بختنده و توان در عا
 بیان نظر نامع کند بر حزب شیعه و اعمال و ثمرات آن
 مطلع گشتند چنانچه چشم دیده اند و بگوشت شنیده
 مع ذلک بهمان روایات مجرد است که نموده اند کلام
 از سلطان یسین محمد است لا و بعد بر از بحر عظیم مزین

قد الہا معبودا سجودا شہادت میدہم بوجہ تو
 و فردائیت تو و بخششہا سر قدیم و جدید تو تویی
 آنکہ کہ میکند امطار سبحان سماء رحمت بر شریف و
 وضع باریدہ و اشرفات انوار آفتاب بخشش
 بر جلا و مطیع ناپیدہ از رحمتیکہ ساجد رحمت است
 ساجد و جوہر عنایت کعبہ اہمیت را طائف کہ تو
 سوال میری نام فضل قربت را مطلق و جوہر صبر است
 پیجویم کہ بر خطا ہر دو جوہر جسم فریادے داز فوضات
 ایست محروم سازد جمع محتاج و فقیر بر دست
 الغنی الغالب القدر ہنر لہ الحمد والمنہ بحریات
 ذلتی تو لاج کہ اینم خادم خاد از عمدہ ذکر و باوصف
 بر کہر معروم ہلالت حضرت بوجہ شہادت و بیاد کمال

عجز و انکسار با ذیال ردا اگر مشرب نشدند که اینجانب را
 در جمیع احوال موفق داند و عبادش را از فتنه و
 محروم نفسها برآوردند علیکم السلام و بیا جاتیه حدیر
 اینکه در باره حبیب مکرّم جناب اقامت را علی احسن
 میرزا محمد خان علیه السلام از الرحمن مرقوم داشتند
 این نیز رسید و لاهم وجه محبوب عالمی نه عرض شد
 یک لوح امع ادر سرت نه لایات ذیک لوح
 اعلیٰ است نه پسر از سما غایت و فتنه نازل و آنچه
 حب الامر نوشته ارسال شد از حق میطیبت است
 فایز فرمایند بقا که نه از بحر بیگانه است بیات مندر
 سبب حرکت و غله استعمال کوه و بر خدایت
 تمام نمایند لغیر تبیین که نه عهد خدمت است نه کبریا

در از حق قدر جلالت نماید بطلب نماید که آرزایم در اقطار
 ظاهر و موبد رکنی دوست بخشنده که عجایب عالم و ام
 لا و لا منع منحصه و نماید لائلیه بر قریش ظاهر و میر عینا
 بمسوط طوبی از بلای نفوسیکه در اینم مطلع لایم خود سوار
 استراحت از نور آفتاب عنایت محروم نموند از نرینا
 الرخم منو المعطر الکریم وهو اجداد الکریم لا اله الا هو العظیم^{لعظم}
 لکنه ذکر حضرات اولیا جناب آقا میرزا محمود و جناب آقا
 میرزا محمد خان و جناب آقا محمد حسن خان علیهم السلام
 فرمودند که در صحت اینم از سر نیز کورند که آقا میرزا
 عرض اسم مخصوص هر یک از سماء فضا نازل آنچه
 در عرفش بود ام اسماء حسنه و صفات علیا بود ام است
 و اینم از حق قدر جلالت نیز و آید هر یک از سماء

يحلم براد شرس ظاهر و باهر و تقع فرها براد است قاضی ^{حج}
 سائین و ادوست آید آئین و مقصود قاصدین لاجت
 و التذکر و المشنار علی جانبک و علی الذین منعتکم الا ان
 عن الله ربنا و ربکم و ربکم فرات استوارت الارضین

بموالاد سیر الاعظم القلی الایحمر
 تعلم من طلق و انطق الایستیا و بزرگه قائه و تعال من خرد
 مخرد و نافر سردوق لمره و فی طاط غره و تعال من خرد ^{خرد}
 و اولد و بانام العطارین ملا الامکانیم تاجر من تریب
 و اخذ باسمه الایحمر و شرب بزرگه المقدر عن الادکار
 تعلم من کانیم قائما بین العباد مرة یطق باسمه الایحمر
 و مرة بکلیه العلیا و تعال من سمع نرا له الا علی و توجه الی
 افقه الا علی و سمع منه ما اشتهر به الکلیم فرج برت استینا

واجلس في المعراج عن تجريد انوار ملك الاسماء
 التي فوق هير الارض على ظهر وظهر سلطانة المهمن على
 من الارض اسماء وبعد قريح الفان لك انك اني
 كان مسطورا فرقت لمحبة والوداد ومزنا بركا لته لك
 الايجاد واذا فحت وقرئت توجهت الى مشرق العرش
 وعرضت كثر فيه اذا تبسم حال القدم ونطق بما يكون
 روحا لاجيب العالم ونورا للافاق اثرا اطلع بها
 التذالك الامم قال وقوله الحق فرسغا نزلته ونور
 اليه وارجينا به هذا الكتاب لمهمن الذي خفي شجرة
 لاله الاله والذين يظنون انه هو الاسم الاعظم لك
 نطق علم الوصر ولكن الناس انهم من الغافلين ما عيب
 انهم ينسج ثم استبشر ما توجه اليك بحاطرتك ونزل

لك ما تقدر به ذلك بروام الملك المملوك ولذا
 قم وقد لك انهم بالذلة العالم ولك الضياء بضياء
 العالمين وما ذكرت فيهم ستميز بطول له بما ذكر لري
 العرش وتحررك عن ذكره من العظمة والكبرياء فحيدها
 المقام الذي شتم بالاسماء الحسن وطولها بتبرخ الا عظم
 ربك لها الحق مقام الغيوب كبر على وجهه من قبل المطلق
 وقد شتمك بمجد الامر وقد يالك الرقاب منك
 باسمك الوهاب بان لا تجعل محرراً عما عندك فانك
 ما كتبت العبادك الاتقياء الذين نذوا الدنيا وتوجهوا
 الى افك الاعلى هربت لانا الذين توجهت بعين
 وجهك وتثبتت بزبد حيا منك لانه تعمر لا تهمز
 انت خير لا علم واكنه نيز لدا ستمده كبر حور حور لك

و عنایتک لا اله الا انت المقتد العظیم حکیم ستمی
 انشاء الله تعالیات لا تحصیه کمیته فائز باشید
 و با شرافات انوار وجه فرخ از حق صدر و غیر محکوم
 و جمیع دلایین فیض عظیم فائز فرمایید و باقی اعلی
 نماید هر کس در ضمیر مع آنکه از حق ظهور نماید در حق
 و متور است مع ذلک اکثر متعجب و سهولت بر دست یافتند
 مبتدا می نمود بسیار عجیب است در ظهور از حق
 اطمینان یافتند و بتمام ملت در قرب که غرضان الله
 است فائز گشته اند از حق بطلین با حقین در از حق
 فجر یوم الله بیدار فرمایید و محو کمال از دستجات
 حیات جاودان عطا نماید از نه الهوا او امیر المعطر الکونین
 در هر روز نغمه مرتفع شده و می شنید چه که علم اعلی در الواح

و آیات کبریا جمع را با هم از حصار فرجه لایقانه بکن
 بکن و عزت پناه بر بند و درون او متمسک زودتر از فضیله
 اکبر و صفت طهر در جمیع کتب مسطور است الیوم
 جمیع محبت بحال خضوع و خشوع و عبودیت صرفه خلق را
 بخوانند در فرم گفته از حیوة در حق مشهور و کنند
 قسم با قاسم اقی بیان در هیچ مقام الیوم از عبودیت
 صرفه بالا تر همه نیست از حق تعالی بگویم که این قاسم
 و حقیقت با هم مقام ناظر باشند و الله بهیچ کس نشاء
 الا صراط مستقیم انشاء الله بهیچ کس نشاء بحال روح
 در میان بزرگتر من مشغول بشید و جمیع آقایم و مولایم
 و محتاجان و مشفقان و امیران از قبیل این عالم جود کرد
 ذاکر توبه حق نشاء و کلام است در این عالم در کمال

بزرگوار است که مشغول به نیت و امید چنانست که
 محبت و حرارت در این بزرگوار که در این بزرگوار
 به نیت ظاهر باشند و بزرگوار است که مشغول به نیت

هو الموفق علی الاخصار

فرزندان ما کاش عونا فی عکوف البیت و اطعمنا ما کاش
 فرکتب الله رب العالمین فماتت من و جعفر
 البیت و قبل الی الرحمن و منجم من عرض و المیزان
 انضمت له ربه العظیم فیکلم فیما من سمع النداء
 و انجذب بآیات الله و حق کعبه فافر بعد لاله
 و جد و علاوة البیت انجم و اجد الهاد و سلب الله
 البغیر الحمید یا رجا انکند نیرک المظلوم من شتر
 و یشرک بغیایت رب و نیرک بایة لاله یفضل

بالحرم

الکریم قرآننا لک وللذین حضرت اسماعیل علیہ السلام
 یغنیهم عن کتاب العالم شهید بک هذا اللوح المبین
 الذکر کل فی هذا الحسن من علم الله مالک یوم الدین
 انک اذا شربت رحتی الوصر وح کاس البین بزمک
 فیدب لآت ربک الرحمہ فی کل طهر اشهد بوثقک
 وفی لیتک وبما جرم من فک الابر تکل من
 لافک الاعی اسئلک بمفوض العالم ومجرب الامم
 باسمک الاعظم الذکر جعله نورا للفقیرین من عبادک و
 المخلصین من خلقک ونازل من اعرض عنک وعنک
 واعرض علیک فی لایک بان تؤثر عبدک هذا عن
 عبادت عبادک بسبب خلقک ووقفک
 الاحوال علی ما تصنع بدعوت رضائک واسئلک

يا مولاي الورع ورب العرش العظيم تجتنب منقضا عنك
 وقائما على نصرة ملك وفاضلا يقرب عبادك اليه
 عنك وجمالك يطلع اجمال وجمالك يشرق
 اجمال لا احب الوجه الا لوجهك وفتاك ولا اريد
 الا ما قدرت به من قلم تقديرك كبريت ليز في علي
 ينسفر الاياك وطلورك وما ازله قمر كالمسلك
 يا مارق فمك ونفوس مستيتك واعداد اولادك يا مزيتر
 عبادك على الرجوع اليك والامانة لمرابن فضلك
 وانخفض عند ظهورك شطمتك كبريت لا تنخر
 عن امواج بحر بانك ولا عن بيت عبده لا ارقرت في
 لايك انت اليز لا تمنعك شئونك العالم ولا
 اعراض الامم وانت الذي يظلم الظلمت الكلد من

فرغتم من حاله ولا عدلك ونجيت الخليل من نار
 ذلت الوقور اجساد القدرتك وسلطانك سحرك
 بايات اهلك ورسالات عزتك بان تعدد لاويك
 خير الاخرة والاولة وما تقر بهم اليك يا ملك الاشياء
 لا اله الا انت المعتمد القدير

بسم الاكرم الاعظم

كما نزلت بك يا حي لمن اخذه جرب بينه الرحمن والعباد
 مولاه اذ اتى يام عظيم يا دبر يوم الله فرما سوره طوبى
 لذي سمع سمع ولذو قلب اقترب اليه بفرح مبين ان
 اشمس مع اشراقها تقتبس من نوره ولكن العوالم
 اكثرهم من الغافلين قد ظلموا كما كانوا مستورا بحجب
 الغيب وبرزوا كما ان سطورا افترقت الله عز وجل العباد

من ان سرف و جد عرف منصرف الی البحر عنایتی
 و منعمم اعرض و عرض علی ما نزل من ملکوت بیانی
 البدر کلم من عالم نقص امین الله و عهدکم
 من خاف سماع التذاد و اقبل بقلبه الی الله العظیم
 یطیر لآذکرناک من قبر و ارسل الیک ما صنع
 عن ظهور و لا قدر و جبر و شفق و فضل الکریم
 من فی السموات و الارضین لا تحزن عما ورد علیک
 فرحنا بالرفیق الایمن من آمن بالله مالک هذا الیوم
 المنیر لآذکرناک فضلا من عندنا علیک و علیه و انا
 الفضل الکریم طوبی لبا فانه بالاقبال اذا عرض
 الکریم و الکریم خلق هم لکریمه لکریمه لکریمه
 لکریمه لکریمه لکریمه لکریمه لکریمه لکریمه

او غلبه در مقام عبرت عن اوصافه اسن العارفين
 بکبر فرموده هذا المقام على احب الي فرهاك الذي يشربوا
 رحمن بياني وفازوا بما جسر من قيسر الاعلى انهم يتك
 لهو الغفور الرحيم المبدأ ومنهم من الله مالك الاسماء
 عليك وعليه وعلى الذين نزلت اسمائهم في لوحى اى
 بنام مقصود عالم

بجليد عليك بقاء و غيرت من حمد مقصود لالاى
 و من رات در بمرقاة باهمر ولاسل باق اعلى را بهوى
 و بيد عطار رحمن العاصيات فرموده و سبب ناله
 باللعن محطه از ميان برداشت تا بر تو را نور جمال الله
 رات بهره نماند و جان نثار کنند و باين نثار
 در نفس نثار است همراهم عشق و محبت را حیات

تازه باقیه بر بعد بخشید تا از اینها زانیم خوشتر درود
 قسم با قیاب حقیقت که در این صحن از اقیانوس بیستم
 در اولک عالم از ذکر اثر و منزلتین نسیم روحی عاجز و قاصر
 است حالت حکمت و عظمت آتاره تقاضا ذکر و عزت سستی
 و لا اله غیره یا خلیل نامه در سال نهم و جناب حسین
 بیجا بحت آمد سر و ستاد و این لوح امیر اکبر
 در جلاله نایب شد الله تبارک و تعالی از تو بر
 و عبادت علی بن ابی طالب و محمد و خاندان لامره و طهارت
 بزرگه و ذکر کرد و لیله التین جعلن همسم اولاد علی علیه
 السلام الا هو طوبی انهم فاز به کلک و عرف باطن رب
 العظمه انه منهم من غیر من غیر من اولی الامر ازین
 طرز اسلا ذکر است ما یوم که از نوبت علیهم السلام باقیه

اليهم ولو جهرت بهم من هذا الشطر البعيد فخر العوالم
 قد سبحت يا نور الافاق والناطق في يومك
 اسلك بالانوار المشرفة من افق حرمك وانجم
 فضلك بانير توتر عبادك على فرق منعهم عن الاقبال
 والحضور امام وجهك انت الذمرا في يدك
 الكائنات وبفضلك الملكات اسلك بان
 لا تخشى بهم عندك وخلصهم من الظنن والاولام
 المقنعة الغيرة هو الذكاء التعليم
 وفهم لوام عالم را احدثه وسبحت لاول عباد
 انت هبة النور افق اعلى منع كنهه حسنا م كنفه
 كنهان لكه حق لا عابره سبحان الله مقركه عدل علم
 عالم از لوطا سر از زعفران وبيد بر عهد ظالم

شمشکند در جمیع قرضه و اعصار این نفوس غایله
 بر مشرق و مغرب و در دوازده آنجه جمیع عیون
 کرکیت و از جمیع قلوب جنین مرتفع لکن آنجه در سینه
 لایسره ظلمت عالم را از عاقله منصفه بویژه خسته نازشده
 و از فرات رحمت نوشیدر لکن مقام اعلا را با
 مالک اسما حفظ نما و حکمت و بیان و روح در یکجا نه باشد
 لرض بر شربت نماند تغییر بزرگ آنجا بیا نور آفتاب
 ظهور اقبال نماید و لکن المذکور مذکور آید در جمیع احوال
 حکمت با نظر بشر حق جهت حلاله در عراق و ارض شتر
 و سخن عظیم حکمت امر فرموده مخصوص بعد و در این
 سخن عظیم و بعد از شهادت جناب برین علیه السلام
 در سینه از شیرین قلم لکن از خود قلم سلطه

لو تضعفكم قوة الفراغ عند سوف تغز الزناد ما فيها
 ينقر يا قزوين لمر الله رب العالمين اليها عليك
 وعلى الذين فازوا بعرفان الله عز وجل اليوم المبارك
 العزيز هو الحسين الخبير المبعوث
 قرأ نزل لك الآيات من قبله ونزل في هذا الشهر فضلاً
 من الله أنه هو الفضل القديم وتكبر في هذا المقام على
 ووجوه الرزية يطع منصفه إلا أنه ارتد حبت الله رب العالمين
 لم يكن عبداً ولا غير العلم والعرفان ومنع إذا تر الرجم
 من حاشية شرب من بحر العلم بحر المهين عظيم في السموات
 والأرضين إن شاء الله فهو مستقيم راسخ في حقايق
 سلطان هاديته مستريح ما شئد وما نوار وجهه نور
 روزگارت وجميع ذرات بالملك لله ما طغى ما يبر

شاربان کونز بقا بزکراته مالک الاسماء طس باشند
 بشانک سبب قیام قاعدین به توجیه غافلین فرود
 اینهمه لامه برانید اینهمه نامیت هر در کزانت
 اهلینه ذکر کزانت علم اعانت شده طومر نظر عرف
 و شرب و خار و بدیله سعید انا کتبر علی وجوده الزین
 هر چه در المقام البعید و نزل کرهم با هر حسیه لم من
 خزان الارض کلها انه لیسوا لغفور الرحیم و ضعیف
 بالاستقامه البربر و با حکم به الله من کتابه البدیع
 سدر الله بنم توفیق و یستدرککم ما قرره لاصفیان لانه
 لیسوا لیزین ان طین باحق من الخلق العظیم
 یا علی کرم اسرج با توجیه سحر اعقر انما الی حیک
 الذر صعد الی الله اعلم لیسوا انما غفره فضلا من لانا

تشكر ربك مالك المملوك هذا يوم فيه تمترقت
 احوج وارتفعت سماؤ الارض بهذا الاسم الذي تنطق به
 بهذا الاسم ارتفعت فرايض الاسماء وبهذا التور
 امتزقت الارض ولارت الوجوه يا خلد ان الحمد لله
 ما ذكرت من علمه الا على مرة بعد مرة لانه هو الله
 القاطر بنام خذوه محمد بن النعمان
 ان الله لم ينزل ولا نزل بحب مطيع امر لم ينزل
 وصر صدى منكم بشير وناو يا محمد وناو صبر
 وانه في قوله ولا تمخره حواجره انما هو حق وعلمه بانك امره من قوله
 بحبه صمدنا ما بر صراطه مستقيم بشير وازكر الله
 فارغ وازكره كواثره من ارضه ووسر شيطانه
 لرفق توحيده محمد ومهانده لبر تابع هو لها من حقه مستند

و عجب که جانم مینماید که حق را از ما بعت میکنند ز سحر
 و بجز از عذر خود مستدل شوند باید که حال شرح و مورد ذکر
 مالک ظهورش عذر ما نیست البقاء علی الذین استقاموا علی
 الامر و اتقوا بسمه الخیرین الغریب افراده المحکمین
 یا لیس و آله الارض و السماء و سلطان و سلطان من فی
 ملکوت الاسماء تر بارک و تبارک فی کل یوم من
 الارض الا و قد شفقت فیما دم اصفیایک و در منجور
 الا و قد صدقت لیس ز فرات اجابک استندیک
 العالم و المقتدر علی الامم با تزلزل من سواد حق منک
 بفسح به قلوب حبیبک اهریت نظر العظیم
 بمخافتت را فک و فصلت من طرفه خلفک و عصا و بر
 کهرت تسع و صبح القلوب و خیر افنده امنک
 الحمد لله

اسمك باسم تدل سدر الظلم برشر العدل
 انت المقدور على ما شاء وانك انت المهيمن القويم

بسم المهيمن على كل ما يكون

شهادة الله انه لا اله الا هو والتمتع بطول
 ظلم الغيب والشهو وبه تزلزلت القلوب والالواح
 كما انهم كانوا في خسرتهم الابراج من عرف به اعترف بالله
 وسلطانه والتمتع عرضاتهم المالكين طوبى لاسمع
 نركبهم والجاهل وويل لظلم فانه بعد وسمعنا
 ورجبتناك بهذا الكتاب المبين لتقرب من العباد
 ونقوم على ذكر ربك على ما لا تنفك انت واليه

هو انت اهد السميع

شهادة الله انه لا اله الا هو والتمتع الى بالاسم الا

انه لم يزل العالم طوبى سميع سمع نراة الاحلح ولعالم تنفذ
 لنفسه سبيده مستقيم ان اطعنا الامر ولا نزلن الآيات
 وارسلنا البرهان والقوم الكرههم من النامن قرآننا
 العظيمة عنات نرا انكروا من نعمتهم ورفعتهم الا انهم من الاخر
 فرسنا في لميسن قد يابا ابينا انقولوا الرحمن لا تشعبوا
 كثر كاذب ليشتم الله منكم عن صراط الله وخورايم يتر
 الشبادة المبسرة لرسن فوجوا البصاركم ثم انظره وابلعد
 والاضاف كذالك فامركم من عنده كما حنط انك اذا
 سمعت نراة ووجدت عرف ورايت انصر قد كذا الحمد
 يامر ذكر نراة نزلت على الاليعاد له ما من الارض انك انت
 المعطر هو المشرق من انزلنا
 الشبابة انظر نراة العزيم والظن كما من نراة نراة

المنيرة

المهينة على الامكان
 ان ينصرف من قام على نصرته امره ولو كان
 نسا بالعظمة والافتداد لا تمنعه جهو العلم ولا الهيات
 الا ان ينطق بحق في قطب الابراج انه لا اله الا هو اعز
 ان تات نعيانهم نسمع نراد المحبوب وتوجه اليه بالروح
 والرياح لا وجرنا عرف حجتك تزل لك هذا الروح
 ريت في الاصل لا تختر من الدنيا وشؤونها
 يستغفر بغير لك ما قرأ في الكتاب كلك والعبد
 العرش نطقش الورد قلوبهم الحاتم نسد اليه
 يوفقت على خدمته ويحكك من الذين فانوا بالاستقامة
 الكبر في هذا الامر المبرر تزلزلت السواد

هو الذي من اعظمهم

من قدر ظهر الاصل من الذين تزلزلوا ما نحو عندهم الكتاب

وَهَيْبَتِنَا الْقَائِمَةِ التَّوَجُّهَ إِلَى هَذَا الْمَقَامِ مِنْكُمْ مِنْ بِنْدِ الْمَرْبِ
 مِنْكُمْ مِنْ تَابِعِ الْمَرْبِ فِي الْأَلْوَابِ طَوْبًا لِمَنْ تَبَكَ بِالْأَمْرِ
 لَقَدْ خَافَ مِنْ تَابِ النَّجْبِ الَّذِي نَجَّاهُ آهَاهُمْ مِنَ اللَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ أَوْ تَتَّبِعُونَهُ أَحْكَامَهُ بِالرُّوحِ وَالرِّجَالِ مِنْ
 اللَّهِ لَا تَحْيَا وَتَمُوتُ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ الصَّغِيرِ وَالْأَلْوَابِ
 مِنْكُمْ مِنْ تَابِعِ الْمَرْبِ تَبَكَ مِنْكُمْ مِنْ تَابِعِ الْمَرْبِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِعَشْرِ الْأَمْمِ قَدَّ إِلَى مَالِكِ الْقَدَمِ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ وَيُحْمِلُ
 الْمِيرَانَ أَسْمَاءَ الْحَمِينَ اللَّهُ مَا لَكُمْ إِلَّا تَقَرُّبُ الْإِلَهِ
 الْخَيْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شَهَادَاتِ الدُّنْيَا أَوْ تَنْعَمُ خَارِجًا
 مِنْ حَرِّ الْمَسْتَقِيمِ خَافُوا اللَّهَ وَلَا تَتَّبِعُوا مَا عَنِتُّمْ
 اتَّبِعُوا مَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَيْهِمْ حُكْمٌ سَوْفَ تَنْفَرُ الدُّنْيَا وَمَنْعَدُّكُمْ

بِسْمِ اللَّهِ

و بعد از ذکر آنست قلمر الا علی الله و هم عن العارضین
و بعد از ذکر آنست دعا عا بانه کتبی و مقصدا الی الله

نام خداوند متعالی

اوقات حقیقت مشرف و ظاهر و محکم جلوزناش و شهن
در کلام نفوسیکه با من فیض اعظم و فرج کبر فائز شد
لم اعرض عن الله و کف بر بایه و جلال بی بر بانه
قرآب الله رب العالمین در ستان لیسرا کبر
و باقی اعلا حدایت علیهم بر یکدیگر کمال اتحاد برت
در قیام نمایند قیامیکه اضطراب اولادند تا بر اول
با اولاد نیاید امر در دست لایم در قدرت و عدول
عزیز است اعضا منفره از حق بطلبید و نیست غایت فرما
تا استعدت تمام بر قدرت امر مالک نام قیام

لاوت قادر ومقتدر قد شهدت بجزرة الكائنات
 وسلطانة بسيدته ان حرمها في الاقدار الممكنات
 قد اظهرنا الامر وازننا الآيات لا دين نبذوا الاوا
 واقبلوا الى مشرق اليقين واتبتنا بها اسمها بحمدينا
 ما اطلع به الا الله العليم الخبير لو يعترف من الغضد الا
 وهذا المقام الا نور الاظهر لطيف شرح من جوارحه لتسبوت
 العالمين كم من عبد فاربا لوزر الوجود وتحرك من سنة
 الوصر ولم من عبد شك بعبته منتهى عم بعيد
 يرضع الذبح اقبلوا مقامهم العباد وشكر من يعظم الذكر
 يا احبنا الرحمن فمستكورا بما نزلنا ولكن من جبروت الاقدار
 تالله لا يعادله با خلق في الامكان يشهد بذلك من عظم
 بالحق انه لا اله الا هو العليم الحكيم هنيئا لك يا شريفة

لقد حین انتموم اذ انتم القوم بامرہ البدرع انتم شکرنا
 بهذا الغضن قد لک الحمد بالمجرب العارین

هو الیامع المعب

یا عبدالبه حمدکم تقصو عالم را که از سمانت فخر ظهورتلا
 لکاه فسر بود و سلا نهو جمیع عالم از لک غرض این یوم
 و خدمت لمر ظل شده اند و لکن جنیم ضریر علم اعلا و حریف
 مشتم مرتفع حزب شیعه طلا برا عرض قیام نمونر الامری
 از اصحاب احمد احسن علیہ یسر و خاتیر و حتر تبر سبقت
 من غیر الارض و السماء لمر اشتر با عرض انفا منونر
 بر سفا دم اهل مشرفتر و لکنر انک اذا فرزت بیاب
 لک الاعم قدر الحمد لک الحمد با هم تنیز و انتر علی
 عنانم بوک الازر زینت بلکنک و زبرک الالاحک

ولك الشاكر باقر فمترناك العظيم وادراك القديم وسفينة البر
 بيانك لم انهم قبلت الي اتقك الاعلى ومقامك الاله
 اسئلك يا لك ملكوت الاله وسمجرتك وسمائك
 بنه تغفر له ولوالديه لمن يك وبابك ابروت
 لا اله الا انت الميك يا اخوت نفسي ربنا مواك اسئلك
 به بلج بحر علمك واسمها قات ان لا نتر حلتك بنه تغفر
 له يا غفر انت المقدر على مات وافر قبضتك زمام
 الاله الاله الاله القوم القدير يا عبد الله حق الرب
 لقاها هرشده ولكن من كمن عايلند وملكه نيم مانع نسئلك
 ان يلب لك اجر لقائه وما يغير قدرته وسلطنته وقد
 البحار بنام مخصودنا لوم مالك المم عليك
 حمدت سر از معان وبانيم ملك امكانك لايق ومزاد

عالم را بنور غناش بنور فرمود و از حدیقه مقبلین و مقتدرین ^{و مقتدرین}
 لایله مزین داشت در بجهت ذلت نور عزت از نور اراده
 مشرق و در بجهت فسق آفتاب خنای از سما مشیت عالم
 و ساطع جلال سلطان و جلال برمانه لاله غیره نامده انجاس
 رسیده و لام وجه مظلوم کلمات شد بشرق اصفا کلمات
 لایله احمد بنایه علم مابین همه عالم پرسم حق مذکور از جهت مشهور
 این کلامه در بیان بنایه که هر چنانند در از خلدت قلم این ظاهر شده
 هفتاد لک و نود و نمانک نسند الله انهم تو فک و بزرگ
 علمای کتب و خیراته بر مولی الورد در دست با هر شریه آفرین حجاب
 عزیزین مقبلین از سما مشیت نزلت در سال مندر از حق
 میطلبتونم نسند مذکور در موفقی فرمایند تا از کور استر و علمای
 ولایات اهر سبانت مندر و از رفعت و حرمت برز و نصیب

بجز از نور انوار آفتاب در ساحت از سر نیز که بود
 و میستند حکم نفاذ اجراء و ذکر لغا و ذکر لغا و ذکر لغا
 ثبت شده این ذکر را فرزند و اعصار و تعمیر است عالم مخصوصا
 اعم مجموع نماید شیخ بزرگ کلمت عالم بصیر و کلمت عارف خیر
 و ذکر و قمر از اوقات حکمت اقتضای نماید توجه نماید و لکن با
 در جمیع احوال ادویا لیس حکمت ناظر باشند و بان متشکک چه
 که این کلمه علی بکر از قلم اعلا جاری شده و استناد دارد
 منطوقم تکبیر ربیم و تجلیات آفتاب عنایت حق سرور داد
 انه معهم سبع ویر و هو سبع البصیر البصیر البصیر
 اقول سماء تلکونی علیک و علی الذین اقبلوا و قالوا لک
 الحمد یا اظهرت لنا صراطک المستقیم و بناک العظیم
 هو انظر نعمته ربنا علی

ایام محمد دست نشانی بر سر راه مهر بر راه مهر بر خوار
 از لفظ شکر بر لوحات عالم منع نماید و بیشتر از صفا
 امم باز نماند بقیع باستان و حکم مایه و هو القوم العالی
 القدر نامدات رسیدند از این تالاشییم و باین لوح
 منع اند سر حلال عبادت شد تا از بجز ستوده در لای
 اطمینان سر و در انجمن عالم بزرگ و نامشروع شمر علی
 ایام عبادت از این نام منع نمودند و از بجز اعظم مردم داشتند
 در زمان بحر لایع غیر حضرت قائم تفکر تا علی ممنوع در لای
 غنم فاخر از لفظ بیده و العنایه فریستند بقیع باستان
 حکم مایه و هو العسیر از احمد نسد الله از بزرگ
 و بیدک بجهت حکمت و ایستادند علی کتشر و قریه تدک لای
 یا لای کتشر فریستند الا عظم از کتشر بجهت مایه لای

اللهم استك بايت الكبر و ظهور من عنيتك في
 نموت الانت و بايتك في من قلك الله يا من
 يغير فر عور الملك انت المتقدر العليم الحكيم
 بسمه المتقدر على ما كان

و حضرت الشارح بالرفع هذه استاد الترتيب من
 زقها شمس ذكر اسم السابح و من كنت البحار تخرج هذا
 البحر الا عظم و طارت اجمال با استقر هذا ^{الطاهر} المصير
 قمر فاحت نجات المحبوب اذ مشر جمال اقدم في سيرة العظيم
 فر حبر كوتر احوالهم با فتح ثم الله في هذا المنظر الكريم
 طوبى لمن عرف المحبوب اذ ظهر بين الناس بسطة ايمهم على
 العالمين كلك نظير ان العظمة اذ كان في حزين ^{عظيم}

هو الحق في العليم

منظور

منظوم زفات در لیا ل و لایم خلق راجح جبر جلالت
 نموده و آنچه در جلوه عباد و ستودن در البلاد است بیانات
 شایسته کافیه ذکر فرموده در ستانهم را بقصد سی
 و تنزیه و بیا بر نفع به الامرو صیت نموده آنچه الموم سبب
 اعلا کلمه و ظهور نور است اتفاق بجه و خواجه بودی چه که
 زفات با دستور و مقام انسان با و مشهوره کلا حال
 و اصفا با افر هم بقسم الاعلی عن سینه و در جمیع ارض
 ایقان مستور شده مشد در حضرت استنویزی
 منظور کلا بضع ناصح امین بلکه بشر جان اصفا نامیه
 خیر کلمه عا عنده کم و ما عند الامم که لک نطق الت
 فرمولت ایضا طبع طبع در پیشانی
 و جمله دوید لک کشین

بویست عهد محب

یا محمد اشجار رب جلا سیف لوهام قطع نمحه و بویست
 عدل و انصاف را با کرم ظلم و کلاه کعبه و زخارف زینتی
 خانه کعبه را از ملکوت قهر لطمه محروم خسته یا غربت
 جسد و مایه آحاد از حرم همشهرت بر پیشین از زوایات
 معروضین محفوظ مانده در قمر منور اعصار خربین تین بظنون
 و لوهام مشغول و غمراوات اعمال نفیس غافلانه گشته
 عالم قهر و خوف و شهید شکر کوهنر حمد کرم مقصود عالم را
 و کلام آینه نبره و راه نموه قدک الحمد الهی
 و کلام آینه مقصود العارین

بسمه الله الرحمن الرحیم
 مقصود از کتاب چهار رساله و آیات طهارتیه مراد یاد آوری
 از حق

تربیت شوند در سبب راحت خود و سایر بندگانش
 هر امریکه قب در راحت نماید و بر بزرگ است غیر از
 و سایر را از ضرر و درد مقصود خلاص بودی مقام این
 بندگت که در این نیت مژین باشد و الا بیست تر
 از جمیع مخلوق مشایخه میجو بگویم خیر است امروز را
 غنیمت شمرید و خود را از فریب خصایر بجز معانی محرو
 نماید از حق بی طلبیم جمیع را بطراز عمر پاک و خاص
 در این یوم می رسد عزیزین فرمایید آنکه او الحاکم بخیر

یا درقا

یا ایها الطائر فرجی و محبة مالک الاسماء شکر
 قدر مجتهد و ذکره بایات ربیع فرج ظهور غنایه مولای
 قدر ذکرنا کثر الاسماء فضلا عن غنایه و ذکرنا التین قاموا

وقالوا البشيك يا آله العالمين طوبى لمن فارغنا من شجرة
 قلمر الاعلان فزعمهم اليقين في كتاب مبين قدسك
 يا فائق اجبتة وبارئ الشمة اسئلك بالاسم الذي
 به انجرت البرية وناذر الروح من البرية يا تحلين
 الذين ما نعتهم شئ من اسمك المكنية لانه من غير
 الحين ومع اعتر الى آله رب العالمين

بسم القوم القدير

يا ربك هسيم لانك لرك بما قبل آله المهن القديم
 لوجه توجبه الى وجه آله ولقلب اقب الى مقام محمود
 لانه نظرت ثم اذكر اذ توجه بخلد بقدره بجليل الى امر
 الاصنام باسم ربه مالك الانام طوبى ليدرك اصنام
 الظنم والادهام بخذل الاسم الذي به انصع من الارض

والله اعلم

والسماء الامن شارة الله المقدر المختار تمت
 الحجة وتثبت بغير ريب العزيز الوهاب لانه
 ذلك لو كان سبحانه في الشجر الاعظم وتوجه اليك اذ
 لغزته الاكلف طوي لك وامن فانه بالاستقامة لله
 قمر الله بسم الفورا الرحيم ملك الامم
 لا ذكرناه من قبل ومن بعد ونذكره في هذا الخبر الجليل
 عن ربه عز وجل المقام الاعلى لانه لزم واجاب مقتديا
 الى الله رب العالمين قد طهره الله فضلا عن غفوه
 رحمة من لانه انه هو الرحمن الرحيم طوي له ياف
 بذكر قلم الاعلى الذي لا يعادله شر من الاستسار شهده
 بذلك من استمر على شرا سعة العظيم البهائم
 من ان فضل عليه وعنه كما ثبت في راجع مستقيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الْأَرْضُ مَا لَكَ قَدْ تَضَوَّعْتَ رَأْسُكَ لِقَوْمٍ مَعْصُومِينَ وَإِنَّا لَنَظُنُّوكُمْ وَنَطَقَ مَعَكُمْ الطُّورُ وَالنَّاسُ أَكْثَرُكُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ
 يَا أَيُّهَا الْعَالَمِينَ مَا لَكُمْ قَدْ تَضَوَّعْتُمْ لِقَوْمٍ مَعْصُومِينَ وَإِنَّا لَنَظُنُّوكُمْ وَنَطَقَ مَعَكُمْ الطُّورُ وَالنَّاسُ أَكْثَرُكُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ
 يَا أَيُّهَا الْأَرْضُ مَا لَكَ قَدْ تَضَوَّعْتَ رَأْسُكَ لِقَوْمٍ مَعْصُومِينَ وَإِنَّا لَنَظُنُّوكُمْ وَنَطَقَ مَعَكُمْ الطُّورُ وَالنَّاسُ أَكْثَرُكُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ
 يَا أَيُّهَا الْعَالَمِينَ مَا لَكُمْ قَدْ تَضَوَّعْتُمْ لِقَوْمٍ مَعْصُومِينَ وَإِنَّا لَنَظُنُّوكُمْ وَنَطَقَ مَعَكُمْ الطُّورُ وَالنَّاسُ أَكْثَرُكُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ
 يَا أَيُّهَا الْأَرْضُ مَا لَكَ قَدْ تَضَوَّعْتَ رَأْسُكَ لِقَوْمٍ مَعْصُومِينَ وَإِنَّا لَنَظُنُّوكُمْ وَنَطَقَ مَعَكُمْ الطُّورُ وَالنَّاسُ أَكْثَرُكُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ
 يَا أَيُّهَا الْعَالَمِينَ مَا لَكُمْ قَدْ تَضَوَّعْتُمْ لِقَوْمٍ مَعْصُومِينَ وَإِنَّا لَنَظُنُّوكُمْ وَنَطَقَ مَعَكُمْ الطُّورُ وَالنَّاسُ أَكْثَرُكُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الْأَرْضُ مَا لَكَ قَدْ تَضَوَّعْتَ رَأْسُكَ لِقَوْمٍ مَعْصُومِينَ وَإِنَّا لَنَظُنُّوكُمْ وَنَطَقَ مَعَكُمْ الطُّورُ وَالنَّاسُ أَكْثَرُكُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ
 يَا أَيُّهَا الْعَالَمِينَ مَا لَكُمْ قَدْ تَضَوَّعْتُمْ لِقَوْمٍ مَعْصُومِينَ وَإِنَّا لَنَظُنُّوكُمْ وَنَطَقَ مَعَكُمْ الطُّورُ وَالنَّاسُ أَكْثَرُكُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ويطلق من الخلق انه حمد البلاء ما كلفها من خلاص العالمين ^{انه}
 فرس حية الاعظم ويرع الامم الى الفسره الخبير طوب لمن
 سبغ نزلته واقبل اليه وويرى لمن عرض واتبع
 بعالم مريب وتشفعنا من ذلك ورجلنا كبهذا اللوح
 المبارك العزيز المبدع توه على الله فكثر الامور
 انه يحفظ من يشاء سلطانهم على العالمين

الاقرب للاعظم الابرار
 ذكر من له فالمن ذكره من العرش لانه كنهى التذكر الى ^{المن}
 يطير بجنته الاستيق الى الله مالك الرقاب ^{انه}
 الى من توجه ليس ينطق بذكر الذين قاموا على نصره ^{المن}
 طوب لمن التقط لاله المعالي من بعد ذنبه وترك الفظ القوم
 لاهل الالهام ^{لنفس}

وانهذه السكر على شئ من الفطع عن الامكان قد لا تحب
 بيانه من خلقه ورحمة عن فاني العباد من طوبى لمن فاز بجوار
 منها عند شروق نور جمالي من افق وجهه اشراق على الافاق
 لا تحب من الذين غفلوا على امر الا انهم من هم الشمال
 يعظم اعمالهم ولو لم يطبقوا من البيت ويعومت بالاسرار فل
 لا عاصم اليوم لا يجد الا انهم سرع بقلبه الى مطلع الغض الذي
 اطمننت القلوب وقرت الابصار قد يا قومه ما انت
 السيرة المنقطة من عذرات الانثاد وانتم غفلة من بعد الذي
 خلقتم لهذا النداء الالحى يشهد بذلك الابراع الى امسى
 تتعوزن لهمو من الخ اقبلوا الى وجه الهدى الذي ظهر عايش
 يا منعتها حجابات القبار كثيرة والوب الموهوم بسرا القيو
 ثم ضد واقع الفلاح باسم فائق الاصباح كذلك احبينا

اجساد الالفاظ ثم رشحات بحر بيان ربك من غير الارياح
 اذا فرت بالروح وانجرت من كوثر الرحم فذلك
 التناؤ يا مطلق المشاء ولك البحار يا من بيدك بها السموات

والارضين

بسمه الباقى بعد فنا الاشياء

سبحانك الذي تخلق الآيات بالحق وجعلها بيئات لم يفهم قوتها
 والارضين بحا حير الله الارض بعد موتها انهم لم يوافقوا المقدر
 العزيز وتزينت السماء بالسيما بانجم المعاني والسيما وطرف القبا
 الوجوه باهيمه الحسنة من المنيع قروجه ما منك عرف
 الاقبال له انك لك هذا اللوح الذي لا يعادله خلق في
 الارض ان ربك لطيف العليم الخبير انتم الذين لم تستعقلوا
 من نوره الله اولئك من هم البهائم فلولح عظيم ان

استغفرم على الامر وتدارك ما فات عنك كذلك اعطيتك
المسحوق من الزم عليه حكيم بلغ امره عليك بالحكمة كذلك امرك
من يبع كثر الى الله العزيز الكريم تفكر في لا يترد
ورد على فرسيد الله ربك ورب العالمين ثم على ذلك
موليك باستقاة لا تمنعها نفس انقار ولا عين الذين كفروا
بالله العزيز الحميد انا البهاء اعلى عصر البهلاء الذين
استقروا على الفلك احمراد باسم الله مالك الاسماء
اللاتية ثم بسم الله على الملك والملكوت الفاضل
ما لله انما ملك الجبروت نياد من فرائد سوس الى المقام
الذي استقر فيه عرش اسرار الا عظم الامر لمن سماه
بسلطان احاطه من العالمين ثم تحرك قلم الاعلى فكتب الاحسان
كما تحرك فرب نطق ويصير الله لا اله الا هو العظيم الحكيم الوهيد

ان سره لادوة الذكر الذكر مطلع من مطلع البصير ليدبر المشا
 وناهي و يمشي الى قبله الافاق الذكر كمن هذا التفسير
 لعمري قد رخصت التفسير له و هو نعم وبها منعوا عن هذا
 العظيم طوبى لعاذ قبيح الوجه و هو خرق الحجابات
 اليقين قد ذكر ذلك له من العرش و نزل لك هذا اللوح
 الذكر من الاحتمال بغير البيان و تقدرت الورق و على الاض
 انه لا اله الا هو العليم الخبير هذا اللوح لو ما خذه بيد القوة
 ليكون معك فخره الاحوال و يهتدك بروام الله رب العالمين

هو عظم الله قدام العجب
 قد حضر له العرش العباد الذين آمنوا بالله اليهم القسوم
 اليهم وجه القدم من التمجيد الاعظم اسم او لفظ بآيات الله العزيز
 المحبوب طوبى لهم يا حضرة او سمعوا ما تكلم به الله رب

ما كان ولا ينبغي قد رثه لظهور الله فيما سوره يشهد بذلك
 الاشياء انتم تعرفون لا يعزب عن علمه شيء ولا يخبر
 ما خلق يقولوا انك تعلمنا لا وجرنا عرف حجتك وسعنا نورا
 ووجدناك بهذا الكتاب المحموم الذي يربح كل عاقل الكتاب الاعظم
 والله هذا اللوح المحفوظ الذي ينطق في العالم انه لا اله الا هو
 العسير الوهي استقم على الامر ثم اشكر ربك انزل
 لك ما لا تعد له كثير الغيب الشهود كثير على وجه احسان
 بهذا المقام المحمود البهار عليك وعلى من شرب من
 الوحي هذا الصبح الذي يربح من شرب عباد طوبى
 بهو المقته رغبته هاشم

يا محمود بذلك الوحي هذا المقام المحمود ويرجوك الى الله
 الميسر العشيوم قد سمعنا بجهلك وحسنك في الامور

وعرفنا انت عليه انتم ربك هو العالم الخبير له تسع
 نرائك وارجاك بالانقاد له اللهم الارض كلها افرح
 وكنت من الشاكرين سينفر العالم وفيه لغير القضا
 وقصوه هم لغير الفراعنة واقصدارهم والنجباء
 ونقودهم قد رجوا من قصوه هم الى قبورهم لغير ربك
 هو المذكر الحكيم لغير حده لا الكفر وكبرياءه والرس عظمة وقدر
 ولغير نغره الاسم ولا مرد الحازم وحسبه الناعم
 رجع الامرة خائف مضطربا مترلا لا فر خشية الله رب
 العالمين نتخذ انه كان على جانب من الخب ما ظهر منه
 في لامة الاحسيره بالخزيرة جمال القدم فزدا النور
 العظيم يا محمدا لا تخز عبادي وعليك افرح بخدا الله
 الميسر اشكر الله بما عرفك هذا الامر الله خير

كات عالم مرپ كنت قد كنت مذكور الله المظلوم
 و توجه اليك طرف الله العالم المحيط قد سبحا بحميد
 فرقيتكم زمام العالم سلك بالاسم الاعظم الذي
 فتح كتاب و لطف كات تليد و متغير كات فخير بان تفتخر
 الى يسبحي لعظمتك و واقدر ارك و جوك و الطائف لبي
 رب لا الذر اقبل اليك و توكلت عليك قد لي
 يا غفر فر عول ملك انك تعلم في نفسك و لا اعلم في
 و انك انت المقدر العديم لا اله الا انت الغفور الرحيم

هيات هو المشهور

يا محمود يذكر كاتك الوجه في مقام الحمد و يشرك بعناية الله
 العزيز الوجه ظهور لنفس فازت بعلمه الله انما اعطى
 الخلق في لوح محفوظ لآل انهم منك شرفا من الخلق عن

الحق مع الموتى وتمسك باسمه المحمدي من يقوم كذلك
 يلقن لسان المظلوم فمرا تسمي لشكره في اللبالي والايام في
 اصيند و بغير انك اذا وجدت عرف بيا وفرت
 بوجوه قرك الحمد يا ملك العباد ولك الشايد سلطان

باجمود

وقد حضر كتابك الذي ارسلته الي اسمي المحمدي في هذا الخبر
 فيه ياد من من المظلوم انه لا اله الا هو المحمدي لعستم ان
 وطمس بوضوئه ورحمة ثم اذكرة بذكر نظيره الارواح
 والعقود من بين كفا من توجه الى الوجه انهم يعيد بالامر
 في كتاب الله الفرد الواحد المتعدد من الغرزا الورد و
 ما ذكرت في الذين قبلوا الى المظلم الامر فبهم بمر
 رسا ثم فر هذا المقام المنوع لا سمعنا نردكم

وذكرناهم في نزل الكتاب ونشهد الله بان يؤفكم على

يحيى ويحيى ربه هو الحق علام الغيوب

بسمه المهيمن على الاسماء

لأننا ذكرنا الله في كل الاحوال على شان لا ينفعنا اجمع وما ورد
 علينا من الله نبي كغفران بالبرهان واعرضوا عن التبريت
 العالمين قد خلق العالم لذكرنا لك القدم منكم غفر منكم

فهم سمع وسمع الى الله العزيز الحكيم طوبى لمن يتك
 سجد الله وتقرّب الى بحره العظيم ويدين الله يوم اذ جاء
 الله من لدن عليه خبير هنيهة لك بما شرب رجس الذكر

واقبلت الى افق امر ربك المعطر العاقل القديم

استتم على الامر بحمد الله وقوته ثم انطق بقلوب النبيين

كاتب تائب عبيد

لو لي يا الله خير من ربك مذكور نزه وبغيت فائز قديما جبار
 قرائك المنجزة والقوم فريرين يسير اسمع النداء من
 المستعصر القوم سر الاعداء لانه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم
 يا عبد الله

حضرة اسمك له المعلوم ذكرناك بالانجاد له الاستيلاء
 كلها لا خير ربك هو الصادق الامين اشكر الله بهذا
 الاعظم وقد لك الحمد يا ملك الامم بالخير على الاقران
 لانا غرامك قد جبار عسيدا يا ابراهيم لانه الكتاب
 نزل والآيات ظهرت والبينات نادت الملكة
 رب العالمين اعرف مقام الكبرية انما تحبك فرقتها
 من عوالم ربك المقدر القدير البها على اولياء واما

هناك اللآله استخ باله رب الكبرياء الرافع القدر

يا ربها ان طس بنتي وان ظرا لي فخر وان اتم على صدره الذي
 لان تياك بطراز خبير واقينك طمس وانظر انك لتبذل لي
 بين عبادي قد حضر العبد الحاضر هذا الحاضر في ذلك وعون
 له من الوجه بالرسالة اذا ظهر بحر العنفة بالولج الرحمة
 والعطاء واشرق نير الفضل من اتق ابعاد وذكرناك
 بانحزب به الملا الاعلى وخرج الروح من مقامه الا شوقا لا صغارا
 نرا الى الزم حضرة مقابلة راسه ويا رب على الشداو يا ملا
 الارض اسماء هذا هو المكنون في انزل الانزال الزنجي
 نزلت كتب الله العرش والعرش لاكم يا ملا الارض ان
 تمنعوا انفسكم ضعوا ما عندكم ثم اسرعوا بالقلوب الى مقام

وتم

فيه استمر القوم على عشر الظهور ونطق الله لا اله الا الله
 الفرد الواحد العليم الخبير طيرك بما اقضت امورك على
 ذكر من دنائك وخدمته لمرس الغرض المحبوب ذكر من قبل اوليائه
 ولشهرهم بفضله ورحمته ونوره هم بالاولاد بيانه البديع قر
 انزلنا لهم ما ينالهم ما على النداء ويشهد بفضله حجب الله لمراد
 الوجه من الغيب الشهود ليعالظ فاز ما يراى مملوكه دور
 كصنعتهم بعد ما يصطغر عنك بحمد الله مولى الورى
 فذات من حقير الخوم ثم اترب منها باسم القويم لانه
 يقربك الى ربك ويرفعك فى مرادق بعلمه وحكمته
 واليسب تعالى الرحمن من هذه التهمة لكبر مستقر هذا
 الكثر الا صغر انك اذا فرقت بقدر لك الحمد باجر اعطاء
 ولك الفضل بما لك مملوك الاسماء

یا نعمه الله لعسر الله كلما اردت ان اذكر لولياك
 تذكرا لا تشاء ثم اجابته هذا من فضلك عليه وعلى
 بشر نفسك ولولياك باجر من فضلك الاعلى فمن هذا الحيز الذي
 نطق الله سبحانه لا اله الا الله العزير الوهاب يا قاسم
 لقاب خيفت در اين ليد ظنما في زلفك حقا بشرتا وحقه
 منحه ليدرك وهم تعرف من هو هو الله اله العليم محمد
 ربك ثم شكر وحمد الفضل الذي لوليه بالاحتساب ولوفا
 يستقطر منه كونه ايجل من الامكان تمكنا بحكمه ثم خيرا
 ان سر فرديته البسيه امر من بار الله العزيز المنان
 يفتح الله قديا ففتح الله ونصره وترحمه كان محفوا
 فرعله بشبه الناس وقد افصح البصائر لم قد اشرف من
 لوق العزير من البر كان ضعا عندكم مقبلين الى الله

رب العالمين قدامتزا العالم من نفحات الوحدان
 الوجوه جذب الظنور ان تطلق من طول البسبب قمر فتح
 السمار والى فاطم با سلطان غلب من عبد الارض
 هو العز والواحد المقتدر العبير يا فتح الله
 المنصرة امر ربك تشك بها وكمن الثا صرين انما
 المنصرة هم تبليغ الامر بالبسبب لا بالتراع والحوال اعرف
 وكمن من العالين يا قمر تفر اسلمع ندم من شطر سمعي
 لانه بجوبك الافر وبقربك كوثر البسبب من عبيدك
 ويحفظك عن حوزر ويقربك الالباطة من
 اذا وجدت عرف غما تفر المحر المحر لك الحمد يا قمر
 بنور امرك المشروق لا تنك ومطلع بينك سمع
 انك ظهرت واظهرت يا محمد اسما وعبادك قباية

بقاء اسمائک و صفاتک ازکانت المقدر علیها
 و فرقیبک زمام من فی الارضین و السموات یا رضا
 مالک تصاریر کل شیء من غیرک لا رقیب لک فیها
 فهو و در بحر عظیم غیر مسترد حجاب کتیب لک با کتیب فرم
 و عیون فرم هو همیشه لک چه در این صحن فرخ ذکر
 الطربینت ظاهر مشرب و کفر فرمائت کریم فیضیک
 فرست بر حقی الوحد و مشرب کون البقاء من بر العطاء و
 ذکرت مره بعد مره انو صیک و الذین آمنوا بینه
 امر الله یرکب و رب العرش و التور و مالک الاخره و اولاد
 انه هو الفضل الکریم یا مر عباده بالحق برکم الیه یرجع
 الذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون یا منیر لک جناب
 هذا المقام الاعلی انزه حبه المظلوم و توجده الیک فرم نظر

والتسليم وانزل لك يا محمد المخلص عرف الله المبين
 القويم اذ انزلت بقرات رحمة ربك الرحمن عليك
 الهديا لك الامكان بما نورت القلوب بنور معرفتك
 وللا تروى باطير غنايتك لمررت لاعبدك قبلت
 اليك في يومك قتر لي يا قتر الالب طاقرك كنت
 انت الواحد وانت انت المعطر وانت انت القويم
 يا محمد صادق ارادوه بشركه عالم سلا بانوار صدق منزه
 فرمايه وامم رب بطراز عرفانك بيا رايه ولكن الى من نرى
 اذ انهم طاهرون قوم لم يفتروا ناطق وشبهه كمن درهما
 اصفاكته قرانك والآيات الله وسلطانه وحجته وبرانه
 للا تختم من الغالين فمركب في المهنر الهولاء انما يحيد صفت
 منك منهنر المرود هر نفس يعرفان من خازنه ارادوا

قلم اعلا در صحیفه حمراء از خدا و قین مذکور و مسطور یا محمد یا
 خلقك الله فخر على الارض الذکر و تبارک و اطوار اف حول
 در لاده و مشتبه و بعد عا نزل في كتابه طوبى لمن فاز بها
 انه فخر احمد البهاء فخر هذا المقام الاعلى يستجد بذلك
 العظمة في ملكوته العسير البديع يا خير من اعلم الله انزل
 لمرور صور عظم و ميد و افئدة و علوب و در حیات
 از حیات محروم و ممنوع از کون و زمانیم لشمس حرکت که در محبوه
 ابرو فائز گشت منکرین لکوجه بفاخر سامع و ناطق
 و لکن عند الله انما لکن مذکور و مسطور ازهم القدر هو اعلم
 الاعلى و تقوا فيسر امر آمن عندنا و لا الامر القديم
 يا حبتار حضرت محمداً منير باه ننه کتابي بصدري و
 وقد الحمد لاهدك و ابن خبرك متيها بحجر حوكل اسندك

از تجلی نظر الیک و با نظر من عندک متعظاً عن ذنوب
 انک انت المورث العظیم الحکیم یا ابراهیم فلیدر
 در نشیور زنده کنند مجتهد کذاب گفتند حکیم سلیمان
 در روح سلاکفار اینم خلق بی انصاف لانیل از حق من
 بعد از در وجه باقبال فائز نیست الا نه است در تنک لیک
 بافلقت لذنیابن لایمر العسیر زو بنای العظیم
 یا علی عالم از عرف بیانم لیم معطر و حکماک ذوق و ذوق
 تسبیح و تهلیل مشغول از حق مطلق عباده خود سلا فائز فرمای
 با آنچه حال آیه فائز گشت سبحان الله طریقه و رخصت فائز
 عجب و غریب در عالم ظاهر خود بکلمه قیامت تکرار
 عالم واقع و جبر سیه معتقد اعم قریش در هر صحن ظاهر
 فرمود آنچه زاده سیر است اعظم از کلام انبیا و اولیا

طوبی بصیرت و بسبح سمع نزلوا الله فرسخ بخفا و ان الله من
 فرخه المقام المنیر یا علی حمد کن سلطان و جود کلا در کت
 مذکور و یاد معروف یا علی خ اعلیک بجا الله صیرت
 انور حیرت کت بعشر علی در اولی از شهر لام الی صین
 بطهور و کیفیت کت براهانه لا سبب منع چه بود و علت
 محروم چه عند ربک علی کت انفر کت اب عظیم انیم منظوم
 از اول لام الی صین در وقت احد استعاذ بهر بزرگوار کت
 اسیر تا در آخر لام یا بنم خیر و درود و نحمد الله بزلک و نسئله
 انیم یوفقک علی امره انه هو المقتدر القدر یا جعفر
 قلخ الامروز روزیست بزرگ و مبارک آنچه در این
 مستور بود امروز ظاهر شده و میشود مقام از این
 بزرگت لکن حق تو جسته نماید و بر در نامت در صلح با

ان زحمتی بقیه آسمان لدر الرحمه مشهور نمیشود
 سماع بصر انجم او اخلاق نسیه مضیه تعاشرا لتمام
 ولا شریک در مکان هر بقعه الیوم عرف قیصر
 یافت و اغلب طاهره حق اعلا و حجت نمود اولاد
 در حقیقه حراد مذکور خذ قبح غیاث بر شایسته
 بزرگوار الغریز البینع یا عبد اللہ الخ امر الہ طاهر
 ولایات الہ نازل اسرار کونند امام و جوه مشهور
 و فرات رحمت از ظلم مقصود عالمیام جابر از حق
 میطلبیم عباد خود را از ریاضات آلا مشرف تمام
 بحر فضل محروم سازد از نور شمال را هم از کوه علیا
 بطور ملک اسما در جذب و ولده سرد و نر طوبی
 از کلا سبک با صفا فائز شد آنجناب پر بجزو شکر

الحمد لله رب العالمین علی از سبغ غیبی تو بوی خوشی من آید
 من جهت رو نکرده ذکر و لا یعزب عن علمه من قرآن
 علیه و احاطت کلمه تقدیر زینت آرایش در کتب
 طبر برید یاری و هو المشفق الغفور الرحیم یا آقا خ
 امروز لکری ازت ز بانم ریحی معانی قصد برتیبان
 نایب جمیع اهل زمین و لایحه و نوبه شغیر با بر چه
 انعام الهی در هر شکر و د یار بر من ذیاب بستند
 میزند قرآنی و صبرنا کتیب هو القهار و العزیز
 بالصبر الحمید لا ادر لک فر هذا الخیر ما کن
 محکمانی کتاب الله رب العالمین یا محمد قد علی بلا
 ارضی لاجل کلمه مبارکه علی قبر نوحیم در لایحه
 عالم نیا بعضی شکر در اظهار امر توقف نمودیم

دیریم آنچه را که احد زنده و شنیدیم آنچه را که
 شنیده و گفته بود در سبیل مالک اسما از شخصه شریف
 و از نامه که نزد فرزندش و قطعات الباد و شرف
 اولی عبارات جاریه در سبیل محبوب کما طوبی لربا
 نفوسیکه ز حرف این در لوم او در نعمت باقی
 دائم محروم نماند اشکر تک لانه لیرک و
 عرفک صراطه المستقیم و نساء المحکم المتسیر
 هو الشاه بالبرهان من عکرت البیت

آمه علیک بجا الله مولی الاسماء لانه البه الاعظم
 لانه رب العالمین و جانه لانه لانه لانه لانه لانه
 و شمس العرفان لانه لانه ان تجلی علیک تجلیت
 لانه لانه لانه لانه لانه لانه لانه لانه لانه

انذيركم الى المقام الاعلى ويوترك على قدرته لمررتك العليم
 الحكيم ونطقك ثباته ويسبقك كونه افضل من بر عطائه
 ويسبقك صريعه الاعيان التي ترفع من الارض والسموات
 ويريك ما اشرف والاحسن من لحي لوجه العنبر البديع قد
 سمع المظلوم نداءك وانزل لك بمقبره اسك في
 كتاب الله العزيز الحميد ورائد رحمتك توبة اليك من
 المقام التي جديده المطاف المخلصين والملائكة المقربين
 يوم فيه ظهر لك اسرار وبرز ما كان مكنونا من عند الله بك
 يوم الدين وفيه ارتفع صريه قلم الاعلى وخررت راسه خاضع
 سدره لمررتك عظمى في سبوح وسبح وديان الغافلين قم على ذلك
 باستقامته لا تزلك سطوة الظالمين الذين يقضوا عهد الله
 وميثاقه وكفروا بحجبه وبرحانه وعقدوا نعمته على انفسهم الا أنهم

والاخيرين في كتابه المبين قديماً بلاد الارض ضموا
 من الظنم والادهام قديماً القديوم بنوربه انزوت الارض
 السمار ونبار اشتعلت بها افئدة المقتولين لا لكم لتعلم
 شبهات العلى عن التقرب الى مولد الورد والام
 تجعلم سبحات التامنين عن هذر النبأ العظيم من
 لا عاصم الورد لاحد الاكسبة الامم الزاخرية الله فرقت
 المرسلين افقوا البصاركم تالله الحق عند يوم المصفاة
 واللقاء طوبى لمتبر وفارود وكهت عاهد بعد نبت
 قم على الامر منقطعاً عن الارض والاشجار وزخرف ذخر كاس
 العرفان من لايير حيا ورتب الرخم تم شرب منها رغاء
 للذين كفسر دله لدا الى سلطام من انعم تطرد الام
 الظهور قديماً الميعات ونزلت الاليت اعرضوا عن

امرهم المقدر القدير طوبى لك يا محمد بن يوسف
 فراقك الى الله مقصود العارفين وطوبى لك يا من
 رحمت الواسع قبرتها والارض الذين انكروا ظهور الله رب
 العرش العظيم سوف يرفع الله هذا المقام الابع
 عبادته انه ولي المقبلين شهد الله انك عبدك على ما
 فبراعه وذلته ذكره لمفر السوارس والارضين انه هو
 المقدر على ما يشاء ولا يمشي من الاستعداد وهو القوم الغا
 العله الحكيم انك اذ لا احدك كوتر ياله واجتنبك صر
 قلم قدس بانك اللهم يا مهر وسيد وسيد سلك
 بالكلية لترتجبا انجريت افضله المخلصين من عباده و
 المقربين من خلقك ولصباح امرك الترتيب لارت افاق
 مملكه بانم تحفر فادها لامرك وقائما على نرسك لارت

تر لای قطعاً غم چونک متمسک بفرودگاه الوتر سیدک
 بر همتک الترتیبیت الوردی بنجد امر که است در حق فقط
 الاطراف با سید الترتیبیت بیج بحر الاسماء و تحریک بر من
 قمر ناموس الانشا که با نیت تو در علی عهد میمون باقی است
 اسماک و صفاتک و لانا خذوا الحکم بمرام ملکوتک و حرد
 انک انت المقصد المہین الغرر الفصائل لبک پیر ذلک
 شیخ از حق حیدر حال اسماک و علیکم بحجاب را تو در فرمایید
 سر در در نام دوست یا لایحیا القاضی الالوجہ
 یقین مبین بر این امر الله و ما ظن من عندہ بمثابة ابقاب از
 در نشر و وضع و لایح و محمدا و کنیز بر غرور و غفلت ابصار
 در دست هدیه منع نموده و همچنین قصص اولی آذانه بر لایح
 طوبی بعد ما منعمه الاحجاب و ما خوفه ظلم لا غنمہ لایح

و اشهر ما سمع و قهر الی الله ربنا الارباب در دنیا
 و اعصار علم را که نیست نظر ظهور و برساند همیشه طبع
 و عند ذکر شرف قائم و کلمه محمد الله ذکر و چشمه ظهور رسیده
 نزار مکتب ظهور مرتفع کثر با سببام بعضا و اسف لغیر فحشا
 هجوم نمونند و وارد آورده اند آنچه که لوح و قلم از ذکر شرف
 او مرتفع از حق بطلبید عباد را بطسار عمل در انصاف
 مزین فرمایند که است بر خود را از حیات لبر و نعمت سیر می
 مجرد من زنده در هر عصر سر را اعصار در افق عالم با نور
 نیز ظهور شوکت حق بی انصاف بر اعراض قیام نمونند
 حاکم گشته و عباد را از انوار شرف منع نمونند و مردم ^{خفته}
 امید آنکه آنجانب با صبح آفتاب از تجلیات روشن نماید و جان
 خرق و عیب او را از بر سر او نام بخنجه طاعت و بیان نبات گشته

مشاهد از بعد مستنبته شوند و مقام آیم را برانند و بتدرک
 یافت میغند که نیز کذب لفظی است ان المعلوم لده
 فی سبب العظیم انه ما اراد الا ما ترفع به کلمة الله المطمعة
 من عباده و ما ترکتهم الیه شیخه بکتاب کفر عارف بصیر
 کفر عالم خیر البیضاء من لثنا علیک و علی من یسمع و یشک
 فرام الله رب الکمر الشرفیج و مالک نزل الیوم الیوم

هو القائم بالفضل و اللطیف باعدل

یا ایها الن ظر الی الوجیه کتاب منجیه که چه ذکر نماید طنون
 و او نام در افنده و قلوب غافسین است تصرف نموده
 از بسید منصرف است قائم ظاهر است و نورس غلظه و لکن
 خود انقر العالم و اعلم الامم بعد از ان کتاب نموده از بسید
 در عین عظمت کبریت و هم برین کتب ختم خود اعمال عرب

قبله ویره اند و گوشت خورشیده از بر خور و قدم آن خرب
 مشرب می نمایند و به نام اسما قدر می کشند و در هر روز
 در اضلال ناسن بچهار شغیر او از زعفران است که ماضیه
 مقدسه و جابلقا و جابلقا و جابلقا و جابلقا
 ظنم و یک اقلیم او نام تازه بریان کرده و عاکنین
 عباد و شرکاء و فرمایید میگویند بیان تحریف شده
 کتاب انعام که در حجاب زین خالص علیه بحمد الله در
 نازل شده و ذکر هجرت این مظلوم در آن مذکور است و
 در آن مطلع او نام نسبت و لجه اند در این صورت تمام
 چه تحریر نماید و سب چه ذکر کند آنچه از شرق مشیت الهی
 نازل شده بمشابه آفتاب از هر شرف ظاهر و ممتاز بر هیچ
 بصیرت مشیت شده و همیشه از حق طلب اولیا و خیر

والی من کان مخزونا فاعلموا انهم مستورون لا یجوز الالبصار الیهم
 لکن ارضوا فموا فموا فموا فموا فموا فموا فموا فموا فموا فموا
 وبعنایت حق میسر در درار بگو یا خرب الله شما بکر
 و تواد نصرت حق شنیدید شنید آنچه بر ما داد و شوخی
 و شکر کریم نسبت الله انبوی حق اولی الله علی الاستقامه
 الکبری و علی ما یحب و یرضی الله به المقدر المبین الخیر العظیم
 البجاد من لانا علیکم و علی الذین سمعوا و قالوا لکن
 یفهم هو الله انما شاء انما حکمه و البیب الفین
 هر مالک جو و مسلط بر جو و لایق دست راست که از لایق
 سد و لکل کتب مفصو در در تبذیر اولیه خبر غزوات
 ذات مقدره و مالیه افنده و قوی نبجه بیک کله
 لذائق ام الکتاب ظاهر فسر هو صراط ظاهر و هم حس

بحر صيحه مرتفع و نملر صور محیط و جان در مرور قلب عظیمه
 و قدرت و عزت سلطنته و اقتداره و لحاظت کلمه و سلطان
 بالحق المذکور له المظلوم قدر اسم الحق کتابت
 ذمک ذکر ما کبیر بحمد اللوح المبین التبریکه الموقر
 بیان الله رب العالمین نشهد انک اقبلت فراد دل الایام
 و قدرت و اعرفت بالله و لایة ظهوره و اقامت در عظمه
 و اجلاله نسند الله تبارک تعالی الزم و فضک فی
 اخر لایک كما یرک فراد لایک انه هو المطمح فی
 و المحمود و فر حکم الانسک مذکور منه و بغایت فضد لا یحیی
 و رحمت کبر خاتم طوبی لک و نعم لک قدر لک
 با ذکر تنفر من حجب الاعظم و تمیز الی صراطک الالاقوم و نور
 قلبی رضیا، معرفت و غیر نور انک استکب با سلطان

الوجوه و ذلك الغيب و الشبه بملك التمر احاط الاستبصار
 و بقدرتك التمر غلبت فمزم الارض و السماء و بهلج
 بحر بانك و تحليات تراجحها لك التمجيز فمزم الاحوال
 ناطقاً ببنائك و قائماً على قدرتك و معترفاً بانك كل من سما
 عرفانك انت انت المقدر المهيمن على من في السموات
 و الارضين لا اله الا انت الفخو الوحد العليم الخبير يا ارحم
 الراحمين فمزم هذا الحين لمام عرش الله مالك يوم الدين فمزم
 انزل الكتاب اسم السماء ما طارت به الصخرة الصماء
 فضلا عن الاجساد و الاجسام و الارواح ^{التي} ^{تسبح}
 بفضلك و عناتير رحمتك تسبقت لرحمتك و نور غياي
 اشرف من افق عطائك يا بديقيد و سفينة من البروج
 تلافك كرسيا به و مصباح من اريج بذكر لودن روح طاب

مشغول مشركين وعاقلين عهد نوح نرا بجزء الله عن حقك
 ولوح صبحه زود و علم منصق فلما لافق نثبت بجزء الرحمة
 وقال لرحم عبداك يا ارحم الراحمين ثم استر بظنهم
 يا مقصود افسدة العارفين اتخدان رحمتك بسبقت
 الكائنات وفضلك احاط الموجهات كثر الامور في قبضته
 لا قدر ارك و بحر العفولة ام و محبك و نرا الحجة و العارفة
 عين زلتك يا ستار سلك بمك المختار و يا
 استسك بنا لا تحتك فر افدة الاخيار لانه ترينهم
 عبداك بالخلاب البر و تقوثر و انت اللطيم و الغضير
 العظيم لا اله الا انت هو الله الغفور الرحيم
 لا نريد ان نذكر انك المر فاذ ذكره بالا صغاره في هذا الحين
 انه نطق بان العظمة في سجنه الا عظم الغرة و العظمة

لله رب العالمين يا سميع وتسمع من غير غفلة
 عنك تحببهم الملائكة والذين طافوا من عند الله العظيم
 مع الدنيا لا اله الا هو هذا الكتاب بقوه لا تمنعها صفوف
 المفترين طويل لك يا ملك اسبغ من الله المتكلم
 الصادق الامين قبلك الحمد يا محمد يا محمد الى اسبغ
 الاعظم وتوزر قبر نور الملك المبين يا قاهر اذ كرتم نعوذ بالله
 في هذا المقام الرفيع ثم تمل عليه ما تفرح به نفحات
 عنانية ربه المشفق الكريم نسئد الله ان يرعدك باسمه
 ويقدر لك ما تقر به اليه من صين القرد والبحار
 والقطرة واشتد عليك وعلى عباد الله المؤمنين

هو اثار هدايت مع العلم الحكيم
 سبحانك اللهم باسمه ما ج بحر البين في الامكان واسبق

في الظهور

نيرا الظهور من زلفي سماء لبرهان و غرودت حماتة الفرس
 على غصن الايقان لانه لا اله الا هو الفخو الواحد المتقد العز
 المنان قديما الارض اشبه وان في نفسي كم تروني
 هيكل القدم على العرش الاعظم ونظن بما خضع له كتب العجا
 وادعاط الفضة من فر السيلوت والارض طبع المن عرف
 ووديك كعتر منكر كفا قد فر فتح باب اللقار وظهر
 من كثر العرفان لك الحكمة والبرهان املا من لبر الشقيقة
 المختار قد حضر كتابك لبر المظلم وسعدك
 الاطع فر ذكر الله مولد الورد وراينا توحيك الا اننا على
 اجسادك بلوح خضعت له الالواح لا انزلناك فر قبروني
 هذا الحسن فتح باب العلم على وجهه مقيد بصار طوبى
 لك باقرت فر اقدر الايام بغيرها لعل لا ذرع عن العجا

لا فرقت الله ما كنت الا بجماله نسئد الله بياك وتعالى السبيك
 فمقر الاحياء رحمتك بانه ولو ذكره وسبب رحمتك
 سقت الاديان انك اذا وصرت عرف بياني
 من لا فمقر سبائك اللهم يا سبائك بطور الذي
 اهتز الطور وطققت السيرة ما انجرت به افئده الا بلك
 لمررت بخلق فمقر الاجلال مقبلا اليك ومرت بها الى ان
 فضلك وجر عظامك سبائك لانه لا تخفى عنك ان لم يمت
 رحمتك للظالمين فمقر بيتك المحرام فمقر نفسك
 بقدرتك وسلطانك وكذا فمقر عدل بعظمتك واقدرك
 وكذا فمقر بغير نظيرك وبروزك وعلوك وغنايتك
 يا مخصص العالم ومحجوب الامم عبدك الذي لم يعبدا غيره
 فمقرك واعرضوا عنك فمقر لا يكبر عنك اللهم على

لا اقرار بعد الانكار وعلى الاقبال بعد الاغراض
 المقدر العزيز الوهاب صدر اللهم يا ارحم الراحمين
 وارضفناك الذين عملوا بما لم يحسنهم من كتابك ثم تقويم
 بين عبادك بالامانة والرياسة والصدق والصفاء
 انت مالك ملكوت الاسماء والهيمن على الارض والسموات
 احررت عرفهم صراطك ونباك الذي بشرت به من كتابك
 وصدقك ثم تقويم على التمسك به والتشبث بزمنه
 انت المقدر المحمدي احررت من عبدك التمسك قام
 على نه مملوك بين عبادك ليره باب ستموك
 وارضفك ليقرّب العباد الى البحر الاكبر حججك وكرامك
 انت الذي لا تمنك السلوات الامم ولا شتمهم
 ولا سطوتهم وظلمهم ولا قدرهم تغدواتهم وكلهم يري

و آنست آلامی که فرامیبرد و المایب لایزال است
 الفرد الواحد هو الظاهر اللامحسبین الغر فی فضل
 کتاب انزاله المظلوم الذمیرة قام القائم و نطق القیوم ملکوت
 رب ما کان و یکنم انبیا علیک بجا بعد از انزال و انقا
 حقیقت از لای غیور و ارتفاع نزل و مقام ظهور ما هر جا
 بی شعور در بهای ضلالت و بیدار غرورها تم الی صین نگاه
 نشد و از نوم غفلت بیدارند تا لعمریه اضمحلت است
 جمیع انقلاب عالم معرضین اهدیل و یسیر و بهر سینه نفسیکه
 معادل جمیع کتب المهر آرد و در لای انکار و نیر و با و آ
 خود متمسکند الی صین ادراک یوم الله سلامه اند هر از
 در است سینه بزرگ قائم و دل و صبر و تقوی و نجیبت شمر
 بالاسر و محادیه سینه بزرگ بکفر بیکر مشغول عالم معرین

بگمانم روایات متممک ^{صد} صدر این بنوعی در پیوسته
 این بنوعی چه قدر هنر لایم الله لایزکرفی الله هو انتم
 تعلیم قدر قوی بر طاط الالفاظ و الاوام بانای
 سلطانم الايام نویسن ^{چون} شستما کنه بر طاط الالفاظ
 از حق منطبقیم هر که مؤید فرما بر این آنچه لازم و سزا
 اجتناب باید در کلمات حسن بزرگ حق قدر جلالت و استغنی
 مستعد نمایند الهما و علیک و علی فرعونک و علی الذین
 قالوا اننا بالکرمهات مع العلم بحسیر ^{الفرد} الخیر
 عالم با نخل ظهور مالک قرم منور و صبر بر تسلیم اعلی مرتفع
 و مسرور منتظر با نایب خسته لطیفه مشهور و کون بر یاد از عین
 عشر حایر و روح القدس تقدیر آن سخن ناطق و لکن
 عباده غافل و محجوب سبحان الله که معرفت و مقرب

بر ظهور مکتلم طور و در قفسه در عصاره کبریا است بر سید
 بطور قائم و جبین من در عزت از ملکوت عظمت بعد از الو
 ناطق و اشتراقات النور ظهور از اقی عالم مشتق
 کبر بر اعراض قیام منحصر در بخت هم اظهار شرف و در
 مقام علم و فقها بر اولاد کبریا هر بصیرت واضح و هویر است
 الی احسن که از کفر مستند و دست بر بنداشته اعانته
 و لا کلمه شتره لاد یا شیخ الت نظر الی الوجه و المذکور
 له المظلوم نا ضعیفه و بعضاً نفوسه مذکور که به علم
 معروفه الی احسن که نشده نشد الله از محظور اولی
 شتره الی نبی به لو انعمه الله کفراً واحداً و محظور
 حرب الله از قبل مظلوم کبریا است از حق مظلوم
 نماید فرمایند که در تاسا و افترا در شتره کبریا قائم است

برانید و باین فرستک نامیده است نصح مالک اسما
 و سلطان نصیر نامت و در از قلم اعلی جابر کثرت طوبی
 للعالمین و طوبی للقائزین ذکر کرده اند اسرار المومنین
 مذکورہ بیانے و مذکورہ بابایے و تشریح با کلامت سماوی
 لکنه هو المشفق الکریم یا رسد سمع ذکرک ذکرناک و تو
 بالعدل و الانصاف و بالامرت بدی کتاب اللہ العظیم
 الحکیم فشرح مذکور ذکرک و قتلک الحمد لله رب العالمین
 و لک الشان و ما مقصود من الراسدات و الارض استغف
 لک و عین و هدیر الی اصراطک المستقیم استک
 یا رب تعجز مستقیماً علی امرک و ما طفاً ثنائک بحمد
 البهار علیک و علی اهلک بشیر هم من قبیل و کثر علی و جوم
 من لیس المظلوم الغریب لیس سبباً لک ذکر المومنین

لا ذكرنا هم من قبر وفيه بيانيات لا تعد لها زفا
 العالم واه عند الامم لتبريت هو الذكر العليم يا
 ربي سمعوا انرا الرحمز انه يذكركم ويوصيكم بالعباد
 امر من لزم علمه اسمعوا النداء من شطر الخ
 من سره المستحقر انه لا اله الا هو الفرد الخبير لعمر الله لا اله الا
 يا نطق لكم ما ير فرنا صوت الانس والجن محمد
 ملك الاشياء فر هذا المعام الرضيع طوبى لكم
 ولا ذاكم يا فارت باصفا ذرائع ولا بصاركم جارت
 لا ارض وتقليدكم باحلمت لانه خير العزيز المنسيع قور
 لكم من اعلم الاعلما قرنت به اعين المتقنين لا اله الا الله
 شرف من الاشياء عن الله رب العالمين ويصليكم بكم
 والصبر والاصطبر والتكوير والوقار امر امر الله

الحمد لله

المقتدر القدير الذي رأى ركباً على الشجرات منادياً
 باسمه العزيز البديع البهاء عليكم وعلى الذين سمعوا
 وأجابوا بحسب الفضل الكريم
 الأقدس الأعظم العبد الأمل

فسمعنا ربك وأطعنا بما ورد عليك لذة التوجه بحمدك
 ربك العزيز العظيم تشهد بيسموتك بأن رحمتك
 المكنات وفصداحاط العالمين هي رحمتك فقد انقذنا
 لعمر كذا الامور في قبضة قررة ربك المقتدر القدير لا اله الا انت
 عافات عنك توجبه بالقلب الاطهر الى المنظر الاكبر
 تبارك لك العبد وفاطر البشر قد نزلت ما عندك يا
 ما عندك انت انت الغفور الرحيم انه يتسبك في تلك
 الحالة اذ وجدك عزاً عظيماً طيب به العباد انه انما الغفور

الكريم انهم قدما عندك انهم اطمن باعنت دالة وانهم
 بلان صر انهم استعمر من الذين في قبضة ملكوت ملك السموات
 والارضين انهم لم يلبسوا معينا فاعلموا انهم باعنت
 وانهم تفرق رفاقك والذين هم كانوا معك انهم يرافقتك
 ويزلرك باحق انهم ناصر من لان ناصر له ومعين من لا معين له
 ولانه هو العزيز الحكيم بعمر من لم يجر نفحات تلك الآيات
 وتطلع بنسائم رحمة ربك انهم تفرق منها لياخذك الله في
 علة انهم تفرق من غير الملك وتقوم بهتاد هذا المظلوم
 الغريب ثم ثم اذكر ربك ولا تخف عما فات عنك
 انهم ربك هو المقدر على ما يشاء وانهم لو احكام على ما يريد
 فاعلم انهم زينتك حتى وغناك فذكره وكنزك شانه ولان
 التوكل على الله الباقى العلم خبير وضع الاخر انهم قدما

الشهد و باسم ربك الرحمن قديماً لهما و محبوباً لهما
 و مقصوداً لهما و محبوباً لهما لئلا يظنوا انهم في حيا
 سحاب كبريتك و مشروبات بودهبك و انفضالك
 و لو انهم لظنوا انهم في غيرك و لم يظنوا انهم
 و لكنهم انما يظنوا انهم في غيرك و احسانك
 و ما من لكرك و جوك بحيث ذكرتك و كنت صامخ
 ذكرك لاربريتك فانهم قطعاً عما ملكت و قاناً بما جرت
 بركك و ناظراً الى تطرك لا لونه خادماً في تعبية لاسر لارك
 لمررت فانهم جوك ثم انما يظنوا انهم في غيرك و انهم
 و اعرضوا عن جمالك بعد ان انتم فيهم سما لارك
 بسطتك و اقدرك لمررت لاسر في تفسيره و لا تطرد
 بين عبادك ضديراً يا ادرتك ثم انقدرت في حيا

كنت انت الغفور الكريم العزيز المستجاب

بما قدمه وندوا من قولك

ندایت با صغیر منظارم عالم در عظم فائز شد نعمای
 بما اقبلت الی قبه الوجوه و تلال مستقیما فی الامر الله عز
 العالین از حق میطلد انجانب را بر خط با نجه با و عطا
 مؤید فرماید امر در شان نفوس مستقیمه معلوم است
 لعمر الله سوف یظفر بالحق من امر معتقد قریب عبد حاضر
 له امر الوجه حاضر و مثنوی که با و را کرد در شسته بوی میفرود
 و وصیت انجانب را عهد نمود و این کلمه از اوق تسبیح
 انجانب مشرق بوی با هر قدر نیت ما عند ربنا عجل
 الحمد لله باین کلمه علی موفی شریک و بحت ابر سراسر
 در شتید قدر گز ما هنده اکتله اکثر نظر همان است ان

باز

ربك هو الذكر العليم انت الله تبارك وتعالى
 ظاهر مشهود وباطن خافي من دونك ربك هو الخبير وانه هو
 انطق البصير فاسمعنا منك ولا تفرحنا اليك
 منقطا عنك وسمع جميع وصح خير وقت هدا
 انما عليه فرحتك وحب اوليائك واصفيائك
 اسئلك بن تفتح على وجه تفتح اسمك الاعظم باب
 غيبك وغنايتك ينشد كل كافر واعصم
 وجود حرم وعرف بقدر ربك وسلطنتك لا اله الا انت
 المقدر المتعال العزيز القدير امر ربك تقدر عليه
 يرتفع به الملك يومئذ ذكر في ملكوتك وحيد
 امر ربك لا يسئلك في شئت باسمك الكريم كاتب
 من ملك الاعلى تفخر في الآخرة والاول انت انت

مالك المعشر والشر لا اله الا انت الغفور الكريم
 هو المهيمن على من في الارض والسموات

طوبى لقلب اقبى ولو وجه وجهه ولعين ابرأ ولذات
 سمعت اذ ارتفع الشداد فماتت له المنتهرا لذلالة
 الاله والفقير الواحد العبد الحكيم قد حضرا سمك لمر المظلوم
 ذلكم انجزت به افئدة الذين ما منتم حجيات العلم عن
 التقرب الى الله رب العالمين طوبى لايك لانه فان
 فرقت الايام اذ ارتفع نراد مالك الانام بين السيرات
 والارضين لانه قبيد يسمع اذا عرض عن الانبياء
 كثر عالم بعيد سمع واجاب قال لك الحمد مقصود
 القاصدين كذلك حال قدم القدم في مضمار اللوح امراً
 من لمر الله الامر القديم انك اذ رايت امواج

بحرنا واجتذبت رحمت عطا قهره المملوك
 باهتزاز الصراطك المستقيم وناك العظيم اسلك
 بالكلية لتزجها اطهرت حكم الصدور وانصقن في فم الملك
 العلوم والفنون بان تلمنن في فم كات عالم من الملوك
 لترتبت اسلك بسراج امرك الله حفظه من اريج القصفية
 والبغضاء التي تشتت من افدة اعدائك الذين زبنوا
 رؤوسهم بارفهم من جنادك وغصبا احقك بهنك
 بالتحليل من نجر ما بانك وناطقا بذاتك واستقما على
 امك انت انت المقدر على ان تدل الله الا
 انت القوم هو المقصود الغالب القدير
 امرورس من ملكوت بايكله من اكله على ناطق طوبى
 لقوم ما اضعفته اجنوب مستقيم يار الله سطوة الملوك

يا بئير عليك بحمد الله العزيز الحميد لا تزف لعمرك
 فر نوم عجب وريد بين ليل لهم بايو قهم الى مرضاة الله
 ولا ما يخرجهم الى الافق الاعلى هدر ما عندهم يعادل ما عنده
 لا انفسه لحي قدرته لا تتبع اهل كلكم ولا ينزف منكم
 اتقوا الله ولا تكونوا من الظالمين ذكر فر قبيل اولياء الله
 واجتانه وبشرهم بركبهم وعنايتهم نسد الله بان
 لفرهم ليلهم وقدر لهم جسر لقائه لئلا يفرهم الا هو
 يحكم من ريشه الى صراطه المستقيم قدر هذا اليوم الا
 والوفاء نعم ما لمن قام على قدمه امر الله لفرهم هذا
 المقام لمر الله رب العالمين ذكر ان سر باجته ليل
 لئلا تشتغل نار البغضاء فر صده فان ما عن بعد اجماع
 المشرق من ان سادهم حتى عليك وعلى من بعدك

و علی الذین باجبتهم حجیات العلیل و لا سطوة المعتدین

بنام کوئینزه پائنده

این مضمون لوبو احمد در ده و سیه حمد سلطانم و حمد و ثناء
شکوه و با سیکه از کلام را در شبهه و تفرقه و تخریب و تخریب
کلمه میسکده که طراز و بیاج کتاب و حمد است ناطق الله لا اله
الا اناسیم العظیم الشان الله انجذاب کجبال موعود
ریحان نیکو محمود علی لیا نشسته شسته و بنور من ایش
قائم در نشسته لایق و غلبه و کبر و کبر است کوی است الله به
باین غیر لا اله و ظهور و ناطق و عاقل بشیر بنانکه شکر است
و نیا شمار از من تنهادر در سید حق حمد شکر از منو تفریح
خطا کنسید مشی طین در ارض نشتر نر و باضلال است
شغف قدر که لک نصیحا کم غنوه کتاب پس

ویزکرکم بالله و لایته و بعیتکم ، بحکم علم الیه انه لهو الغفور الرحیم
 البعاد المشرق من رافق البقاء و علیک و علی الذین ابوا
 الی الله بسم الذی برید القصد القسیب من البریه الفرد الخیر
 یا استعید بفرج اکبر فاشتره و بسره و عظم فریح حاکم
 جرح جلاله از نظر سحر عظم تر توجیه نموده و کلاذ فریح
 اشکر و کنتم الحامین یا نعمه الله مالک اسمایه
 ازت و الله لا انعمت حقیر و ماده مستحاضه
 و با حجه الله مطرز عالم فامرد و عند الله بهر تشدد نیک
 که منصف خیر یا عبد الله جنون حقیر تمامت نیک
 طوبی از کلبه نفسیکه نام تشکر نموده و دید از کلبه سبیکه
 مقام از دولت ساخت و از زود غایب شد و یک اصبع
 تجاوزه از کلبه خیر مقام و مقدار و در هر متعین است

من فاز بالجوهرة ليه الحق انه فاز بجدار النور شهيد لك

منه نطق بالحق انه لا اله الا انا الامم اعلم

هو الظاهر فوق الاستعداد

تم شهيد النفس وشهدت نفسها ^{بشيء ما} وهدية نبيها واولادها

لتعبد الاعلى اسفلا والاركان من الزلزلة والقلوب منضبطة

والنفس من تحفة كذالك نطق ربي في كتابت بيانه ^{طوبى}

لمجد من شئته فانه من شئته وفاز بالصدق ليه تلك ^{بها}

ارسله وجر من قلبه لانه من هبه حشته عرفانه وصحة

سفينته لترا تلك الرحمن وكره فركنا به بحكم طوبى

بما لك هذا اللوح النور شهيد وعترف فيه لمظلوم

لنفسه المسجون الغريب لك اذا فزت لزم شكراته

ربك ورب العالمين وقد اشهد لك فرطت

كأنا من مكنونا في خلقنا من الغيب ومخزوننا من كبرنا نعمت الله
 الآات النفس والواحد المقدر العليم الحكيم

هو الأندلس الأعظم الأبحر
 قد فاز أذابت بأذن الله وتشرق لكاب في
 الأعظم بمخبر ريت المهين القويم بذلك تتحرك العقول
 الأعلی وغنت ادراق سده المنسهر ونطق العظمة
 في ملكوت البقاء انه لا اله الا انا العزة المجدوب
 بشر نفسك من قبلة ربك لانه نزلك في هذه المقام
 المنوع ويعتدك لتقول متوجهاً الى الافق الاعلى سبحان
 يا فاطر السماء وخالق الاشياء اسمك بالاسم
 الذي به طار العشق وارتفع النداء في الافاق تشرق
 المشاقق من الم افراق بان تنزل من سماء وعنا

بدر الخ

بجعز متبركاً بك وفتحاً عما سواك انت انت المقدر
 على ما شاء انت انت ذنوبك في قبضتك ملكوت الانس
 لاله الا انت الواحد المقدر الفرد العليم الحكيم المظنون
 بقضه مولدك قد توحيبت اليك بحضرات عنانية
 انه هو ^{بسمه الميم القدير} ^{اليسوع المسيح} البصير
 سبى بك يا اباي وحميري وما لك وسطا في شجرتي
 وقلبي وحملي صبري وصدري نيتي وفرداني نيتي وبعلي
 وشموك وقررتك وافتدراك قد ضلقت اليك
 يا اباي لذكرك والقلب محبتك والبصر مشاهدتك
 صنعتك والنظر الي افقت عيني عن ^{الذكر}
 وخرس لساني لا اذكرك يا من شرد الا وقد طهرت من مذمتك
 وذكرك بعد عنان مطهر توحيد ومطلع نور تفريرك بسعد

یا لعل فیهذا الحسن ذمیر کلمة الاحیاء بتجارتک و قفا ما جو
 و بقدرتک و عجزه با سوادیک از سریت مع ذلک و اعتراف
 کما شکر من ذلک طهرت بطلوئمة لا یتدر العالم انتم نعوم ^{صفها} و تم
 از سریت استلک بھذہ المظلومیة لیتزاح بھذا کلمة ^{بھذا} و یصبر
 و ذمیر فواد بان تصراحتک الذین تلامح تحت برائن
 الظالمین از سریت عزتھم بقدرتک و سلطانک انت
 انت المقصد العظمیٰ هو المولیٰ العظیم الغالب القدر
 یفید علیک بھذا ذمیر الجلیل در این یوم غریز
 مربع جناب علی قنبر محتر علیہ بھذا اللہ با وضاحت
 کیست و وہ وطن نافع حمد و دعوت نمند در این صریح جناب
 اسم حج علیہ بھذا ذکر شمار انھو و نیابت علم منھو
 آنچه بلا کہ از مقتضی بن بھ طوی لک و نعمت لک البھاء

من لمة عليك و على من معك انتم فخذ بيده و ارجو في
قبضة اقداره بكل كلف است و لا اله الا هو العبد المذنب
لا تكبر من هذا المقام الاعز الا تكبر على رباتك الذين
ذكرناهم فبقدر ان ربت هو المقدر المختار يا محمد
از قديك في ذكر از عثمان غنم مقصود عالمين
لا خسر شد و تو را رسال كنت طول لك و لسان الطائر
يا نعم الله نعمت حقيق و ما ادره سماك يا قلم في سماء
بوجهت لمة الحمد يا نعم فائز و صيت فيما يم شام
بحفظ اسمة غنم شده ارته هو الغفار و هو الفضل
الكريم يا عبد الله اجدر نزل في جنانك و طير
فر هو لا يجر الغرير الرضيع و انهم يريد اجده حصن النفس
ليحفظك في شرا الظالمين الذين انكروا حق الله و برهانه

واعرضوا عن الحق عظام الغيوب يا عبد العز لا تبتز
 المقام على وجهك ونشر ما جرت له سبقت الوجوه
 الغيب والشهو كسر الله لغيره عبادته ولما على
 تحت ورضي الله هو ات مع العزير المحبوب البها
 من لثنا عليك يا نبي وعلم معك من كل لاث وذكور
 لثرتك هو الف والواحد العظوف الغفور

بسمه الامع الاله سر الأبر

كتاب من لثنا لمن مال من سنة الاستيق الى الترافاق
 واقبل الى الترت العالمين لناخرة نفحات الوصال مرة
 اخر رهبنا اللوح التمر به طرزت الالواح لثرتك
 المقصد القدير انشرح بما توجه اليك وجه القدم من
 الشجر الأعظم ونيز لرك برقن اذا سمع هدا القبا

التم

الملك فراك يا ملك العالمين لا تحزن من منكرنا
 فرقت الامور انه يضرك يا حق انه ولي المتولين اقربا
 نزل لك من سما الوصر انه يجزيك الى مقام ترى
 الدنيا وما فيها من الشدة والرخاء والثرة والغناء
 ثم عندك لترتب لهو العلم الخير طوبى لك بما فرقت
 بهذا اللوح اذا كان المحبوب من ايدى الظالمين لك
 سيرت سمات اللطاف عن من ضمهم فصدرك
 حيا لآل انهم لغوا الغفور الرحيم انا البهاء عليك وعلى
 من معك من حشر الذين قبلوا الى هذا الوجه المنير
 بسير للذين به باج بحر العرفان

لشم اليوم نيا دمر بوقين ما قوم قد ظفرت في الامر ونبت في القصور
 ووضع الميزان ونصب الصراط وبرز ما كان مسطورا في الرتبة

رب العالمين هذا يوم فيه شجرت احصاه لنزل اليا
 والبطحا ينال من قرا ملك للاسماء والارض المعده تقدره
 مكمل للطور ونطق قمرات ان لته لاله لالا العليم بحسب
 سمعنا نزلنا اجنباك وسعنا ذكرنا لذكرناك بحضرة
 المبين قم من العباد بالحكمة والسياسة وقد يا قوم تصفوا
 فيما ظهر ولا يكون من الظالمين قد امرت طافت حول الحجية
 يشهد نزلنا من القدم في التمجيد الاعظم عروا ولا يكون
 من الموقنين وعرفنا الاحبار في هذا فقر الال على النظر
 ولا يكون من المنكرين هذا يوم فيه كثر الغفران لذكرناك
 بهذا الذكر الاعظم وسعهم كثر الحسنة التي حرر من عن
 العظيم كذالك ذكرناك ولاننا لك ما تقر به عبيد العارفين
 واجملته رب العالمين

هو الامر الحكيم

يا بديع عليك بها وغياير وجهي ^{بجوه} لا اذرك
 كل اسم كان في كتابك ولا وزن احد ^{من عظمته} ولا عز من في
 العالم قرآنا الرحمن بطاير مشهوره ^{كتمت} ستمها على الامر ^{طفا}
 بين العباد بما يحجبهم ^{من} الفقر الا على وجه ^{من} تقربهم الى الله رب
 ما كان وما يكن ^{من} در حصر من برينا العبد الحاضر وبه ^{من} كرس
 احب ^{من} و ذكر ^{من} مائة واحد منها اسماء ^{من} قد غارت ^{من} با ^{من}
 در حين ذكر من المحبوب ^{من} البعد ^{من} عليك ^{من} من فرت ^{من} بقائه
 و سمعت ^{من} نداءك ^{من} و شربت ^{من} كذا ^{من} حشر ^{من} و نطقت ^{من} بذكر ^{من} من ^{من}
 انتم ربك ^{من} يستعد ^{من} ويرى ^{من} وهو الحق ^{من} علام ^{من} الغيوب

هو الامر الاعظم

سبحانك يا من في عينيك زمان الكائنات و فرقتك

از تبه المکنات استنک با همک الله تریه نزلت الایا
 و طهرت البینات لانه توفیق عبادک علی اعلا علمک
 و انحصار ما یرتفع به ملک امریت تریه نزلت الایا
 خلقک و بریتک نور هم المهر بانوار و حکمت و نیرت
 شمس ظهورک امریت استنک بنفسک تعجز فی کل
 انما جملنا نظر الی افق عظامک و قاصداً بحر غنایک
 و رضیاً بما عندک و ما قدر لا تصقیابک و سفرائک
 امریت توجیبت بوجهی الی مطلع انوار و جهک استنک
 لانه لا تحرم عنک فکره عالم من عول ملک لنت لنت
 المقدر علی مات کرد لنت انت المحمین البیت سوم تم
 الکتب لی یصلح به امور الاحسنه و الاولاد لنت لنت
 المقدر علی مات کرد استنک لنت بیدک مضایح الامور کما علی

وماخذ وانك انت المقدر المختار

مولد اسر الاطعم

بن شهر فسير ولد الاسم عظيم الرزق رزقته من فخر
العالم واستبرك بقدمه الملا الاعلى واحمد من كنفه السماء
هتلكوا وكبروا وسبحوا بالروح والريحان تالله هذا
شهر به استفاضت الشهور وفيه ظهر المنير الغيب
المكنون ونادى من على الشدايق الورى الملك لهذا المولد
الزبرجيد اسم نورا المكنون وتمايلت الاشجار وهاجت
البحار وطارت الجبال وطلق الفرس وصاحت الضمير
ونادت الاشياء ما ملا الالانك ولهم اسعوا الى شهر
وجدهم الرزق الرحمن الرحيم هذا شهر فسير زينت الحجاب
بانوار وجهه رجب الرحمن وهررت الورد على اسف

المشتهر انجرت افئدة المقرين ولتسلك سر الزهر من
 العاطين طوبى لمن ادركه وعرف انه كان موعوداً
 فركبت الله العزيز احمد وودعت عرض من الزهر
 اليه وجوه الملائكة وانصت كل من شرك جبره لاذن
 بهذا اللوح استراه ببيع الامان وقد كنت كجبر
 الرحمن باذنته بهذا اللوح الذي يصنع عرف قميص عن
 وتوحيته بحار فضلك اشهد انك انت المقدر على
 مات دلاله الا انت المقدر العليم الحكيم

هو الظاهر الناطق بعليم

شهد الله لانه لا اله الا هو والذرات له الموعود في
 والمستور من ظن والمذكور في ظن الظاهر في
 الكبر في كبره وحمفه ويزيد ولو امر الخفي انت الله

جميع اهل البيت باق اعلى ناظر بشير بحسب محکماتک لورد
 نفس بعرفان حق حد حلاله فائز شد لداوس از عبادت
 در کتاب کفر بزرگوار مسطور است طبع از کلام نفسیکه
 باقیقام بلند علی فائز شد و کفر انقیام باستقامت
 تمام و کامل شد از کلام معرفه اله است و امر
 بر حشر و نصر تکیه در کتاب کفر بزرگوار است مقصود تبیین است
 انهم کمال حکمت و مدار که ما در امر مغایر ظاهر شد
 و سبب اضطرار نفس کفر البهائم علیک و علی الذین
 فازد ابایام کفریسم و عملوا بالامر و ابیه کفریسم
 بسم الله العظیم الحکیم
 هذا کتاب یطلق بالحق و یحذر ان یشترک فی حبرین علی
 و قد جعله الله حجة فی عنده علی الخلق جميعا یا قوم قد شوا

انفسكم عما يمنعكم عن تركم الرحمن ولا تكونوا من الارضين
 شقيا اتقوا الله ولا تكونوا من الفحش اتبعوا سنن الله
 ولا تتبعوا اقتس شيطان مرييا ولا تدعوا مع الله الها اخرته
 كان على العالمين محيطا وارسد اليك عبد امر عباده سلطان
 كان على الحق مبينا ليدعوكم اليه وتقر بكم اليه قد عزز
 لا ايلم الزنجار ولو ابد بعد التمر جاكثير عن مشرق الوجود نبيا
 ثم كان في التوح عظما كذلك غزوه الوتر اذ على فان سر
 المشتمل ما دمن لمرز غزير عليا كنت انت يا امة الله استمعوا
 عن شطر غزير ثم اعلم بالامر من فز هذا التوح الذي كان من قبله
 مسطورا والرحمة عليك وعلى من سبها كبرى
 فمن لنا على وجه اخذت ثم ذكرها بحمد النبي التمر كان في الاله
 موعها لتستقيم على حب مولاهما ولا تترك ما تحب من ذنبا

دعونا

وعندها علم حكم شمسها من ان مقتد رتبه برا والروح عليها
 انتم تثبت على امر الله وتوجه الى شمس الله تعجب طاب فترا
 بسم ربنا الاقصر الا عظم القدر الا عظم
 الحجر لله الذي سخر العالم باسمه الا عظم ولله اذ استوى
 على التراب انه هو العرش الا عظم لشهدا الترات
 بان الرحمن قد طربا حتى واستمر عليه باسمه المنهم على
 الاسماء ولله هو الذي وعيش من التبرج من فوق
 الاسماء تعالى ملك الاسماء الذي ظهر واظهر باله
 واخذ الذي لم يرد احقه ونقصه لا يشاقه ولا رساله
 بالعلم الى هذا التجزئ الذي ذكره العلم الاعلى في الراجح
 تعالى ملك الذي وسلطان الاخرة وللاولى
 وراسم ذلك على مظاهيرهم ومطالع ذكره الذين قاموا

ابلاستقامه الكبر فر لايم فيها تزلزلت الارض ^{عنت} ^{عز}
 كركانها البلاد يسند النجوم ربه بان يوتير من لاد على
 بقلع لفره ونشر الحكمه ليستفوح عوف الاحكام
 بغير الانام انه هو المقتدر المتعالي العزيز العظيم ^{وي}
 قد شرتي كما علم ربه اني الى عوار طفلم فلما قرنت ^{وي} ^{وي}
 منه قيام علم على خفته الامر واستقامتكم عن حب الله في
 هذا اليوم الذي ترفبه اضطررت افئدة العباد للامن
 استظنت في ظله عناية ربه المحققة والعبر ^{وي} ^{وي}
 وقصدت مقاماً لا ينكر بالاسناد ولا يرصف بما
 يظهر من قيم الانشاء دخلت من مساحه الاله ^{وي} ^{وي}
 باجر من معين فوك دكم فر لايم ربهنا وربكم ورب من
 في السموات والارضين لذا انطق باللعنة

بما تفتوح به عرف الله بين البرية قال قلت عظمتك عظمتك

بشير الشاه و بشير البشير

فرضه عبد من الحاضر وعرض له من المعلوم ما ظهر في كتابك

وعزيت اقبالك سمعا وارجواك بايات بحر منصف

المخلص من عرف حياية الله رب العالمين ^{كان}

قائما له الباب ونسندك وتماما وعليت في هذا

الامر المبرم المتين اشكر لاية باير اياك لته تبرك من

ذكره ويهد من ارجوا الصراط المستقيم في تبرك

الجليل من نظر التخبير يتبرك بفضله الذي راحظ في تبرك

والارضين قد خلقت مقاماً منع عنك على الارض الا

من شاء الله المقدر القدير وسعت بحر من

عرفنا العباد الامن انقذته برخصه رب النفوس الكريم

كذالك شرح لنا والمعاني عليك يا خير رب العالمين
 شرفنا الارض من هذا الامر المبين ذكر من
 ارجى للدين قبلوا الى السما ونطقوا بآيات وقاموا على
 نصره لمر السبع قمر بالارض تاله فظهر
 كثر فيها القوا لله ولا تكون من الغافلين هذا يوم
 ايسر نعم العالم بما استمر بالقدم على العرش
 ايسر عور اعطوب نور لا تخم اقبلوا بوجه مصداق
 الاعلى ولا تكونوا من الخاسرين تاله هذا يوم الرجح لو اتم
 صبح العالمين وهذا يوم بدت عيون الامم وظهر
 ما كان مستورا من صبح الله المهيم العسير الحكيم قضا
 تحرك الاصبغ سحر العقلم الاعلى كذالك خيرك من يطوس
 لوح حفظ كنت اذا فرقت باصغار نزلت وشربت

ربح حق بآول وجهك شطر الله وقد لك المحرم ^{مقصود}
 العالم ذلك الحرم با محبوب العارفين ^{ميت} روح المعاني
 الفداء يا مالك الاسماء كيف اشكرك بعد ما
 اعترف بعجز من فضائلك والارض كيف
 انك بيب العليد اسئلك بان تؤنزل علي ^{كرك}
 وقد منك وتوقفت علي ^{علي} من غير ظهورك الغر المنيح

از حق جبر حباله

ما دل بره که از بر امر عالم با یک کوشش مومنان
 شک و ریب یافت شو و بغیر بطرز انصاف نین
 گنجها باقیات بود که بر او با برود ملاوت بیاز ^{الهی}
 در سلک کند قسم نیز اعظم در این عهد کمال خلقت
 و انفعال در رخ نظر میکند چه که موقی شده بر عزت

و میگردد شب و شب ترا نشسته و نزارد و همچنین فانی شده
 بمقامیکه در هر یوم معادل کتب در سواد مشتتشان نازل
 میگردد و مع ذلک مشا هره فیما بر جمیع سترفت
 محجبت نشود تا سیکه قابل دلائق ذکر شود و نیست ^{مستجاب}
 بجز طاهر و آفتاب حقیقت مشرق و مکتوم ظهور با علی ^{علیه السلام}
 ناطق مع ذلک هر که بود از تقی زینه مشغول یا مجبوب
 لعمریکه خود اینها را خود لافا بر این یوم ترا نشسته و نمید
 قسیم نفر است معاً که در یوم از عین بجز جارت است
 عرض میشود از هر حقیقت است کفر با لیه شهیدان انشاء الله
 آنجناب و این عبود و آقا یا سیکه در آن روز رضی کند مش
 شویم از آنچه لایق لام کفر نبوده نیست و بعد از مال کرم
 تثبت نمائیم و از او نطلبیم هر ما را خط فرمایند از آنچه از او

بجز در نیت صد هزار حمد که این عیب در آن محروم ^{بمقتضای}
 و ممنوع است نیت مؤثر فرموده بر استماع نذر استیصال
 مسکت بینا هم که در ظاهر قباب عظمت و سوره عتبات
 حفظ فرمایند و باین نیت مشغول نمایند که از کوه و کوه
 عالم کوه تر تویم و در حضرت انبار ما نایم که الله هو المقدر
 علی ما نشاء لا اله الا هو الغالب القدر لیس که مرقوم
 فرموده بود در اخبار حتمی کتاب است که در سر عرض ^{نیت}
 داشت آله را حیا رحمن در هر بله که هستند مؤثر تر
 بر اعمال پسندیده و یا از لاله الله فراتر کتاب تا اخبار
 سبب بر در وقت فرج واقع شود فرمودند بر سبب
 بنیید بنیید هر دو هم فریاد استیصال از این ^{خدا}
 و تعرض استیسماء با نظر فیها و لکن بعضی از آن حضرت ^{نشان}

سبب غزن لانهايه بوجه ميت للكرز انيقام ^{تفصير}
 ذكره عرق خجلت الكرز راعون خامير و الكرخمير الام
 ليا ميت كد حمت سبقت كرقه و اسماء كرم طاهره
 و دريا فضل امام و جوه باهرشته حضرت شمس
 ميفرما انه بحيث عماده للذين سمعوا و اصابوا و
 لرحم طلبيه كمر را مقدر فرمايد لزانچه لائق يوم
 نفعه ميت انه سمع و يعلم و يروى و هو استاركم
 لانهم من نزل المقام على وجه رحمتهم لانه من طر و ان يكون
 و شره و ارحم فضل و قاموا على خرد له امر المبيع
 البها و عليهم و على الكائنات لامن باليه الف و اخبير
 قد اخرجت كل ناز و ايتها و سمعها و لكن انما فرشته
 شطن على شان ما منعها فوضوا العباد و لا حشون

من في البلاد ولايات ارض العباد وشبهها نفوساً
 تملك في قلوبها الاكليل عالم من عالم قوتی که فرود
 علم از آنها زادت من البلاد والرزاق به بعضی از
 من از غنم نهرت و من از قوتی بر زمین قوتی و بر
 من قوتی که الله المبین العظیم آله و آل المراد
 اینکه در باره بعضی از احباب قوم در ششده در بعضی
 از مملکت باطراف و قوتی که اند از حق جویند
 من و از همه جمیع را بنیستها صحت و فرج و بهمان
 جمع من را به و نیز که و تا ششده غایب محبوب خود
 جناب و رفا علیه التحية والشارة و بحمد الله العظیم
 از قرار که نوشته به نزلین لام بنظر منو چندی در
 محله مستند لاف و الله مؤید و موقی باشند چنانچه

تو گفتن معلوم نه لذا انعم به در عرض جلالت ان
 نموده و لکن ان شاء الله بعد از اطلاع به هر چه در دست آمد
 بفراموشی لایکه ذکر جناب جابر محمد آقا و جابر علی
 و جناب سید آقا و آقا میرزا غلام علی علیهم السلام
 نموده بودیم بجز آنکه ذکرشان در صحت این امر
 اطلاع عرض شد و هر یک بغایت حق جابر جلالت
 فائز شدند و اینها در قدمت هر یک بجز عرض
 ان شاء الله بجا می آید مؤید شوند و بهایر است تمام
 موثق گویند مگر ذکر ایشان از علم جابر علیهم السلام
 فائز و ایامات فرستاده ان شاء الله جلالت
 خود عارف شوند و با اسم حق محفوظ نمایند و مؤید شوند
 با عاقلان که عرف خلود از آن است تمام شود و مایه کجاست

بجز

قابله ذکر و تجرد نیست و لایق توجیه نه در یکی از احوال
 مبارکه در مقام تزلزل و نضج عیب و فقره است چه مضمون
 نیست مینویسید چه بسیار از بوسه که در پیش
 مشدودتر قائلند و استماع شد غیر نقیصات تغنیات
 و در صبح عجب بکجا از او مرتفع در این صورت در برای
 هر عاقل لایق از آن مشهورات فایده او را نشانند
 و از عالم باقر محروم کنند این نام بسند و وجود است
 هوای مع الحیب و لایکه در باطن جناب مدقام
 علیه بجا و الله مرقوم شد مذهب و توجیه ایشان
 مخصوص تبلیغ امر ظاهر و غیر اتم بقادر وجه عرض شد
 بهر آن نطق به ان الرحمن من شکوت البسیان
 بسر الغر المشان

يا قاسم ذكرناك من قبل ليخرب ذكر الرحمن الامتصاص
 لا تخوفك جنوى العالم ولا ضوضاء الامم الذين يفتقدون بيننا
 وعنده وكفروا بالماثرة التي نزلت بالحق من ملكوت
 عناية ربهم المقتدر القدير طوبى لك بما نبت
 الاوامم سير عدا الى احق اليقين انظر نعم لذكره في
 حجر صدر الله وما لا تكب ان سر فر ذلك اليوم للغير المنير
 قرائته العلاء ولو لا نعم الذين اتبعوا هم من جنهم تبت
 ولا كتاب مبين قد اشتعلت نار البغضاء في صدرهم
 على ان نوح بحب الروح الامين قد نزل الكتاب الله
 عنهم وراحمهم واخذوا الهواهم الا انهم من الاخرين
 في كتاب الله رب العالمين ثم انظر لذكره في الروح
 قاموا على الاعراض على ان ضاقت عليه الارض بسعتها

لعمر فرورد عليه ما صاح به كما نصف بصير قد يائس
 الارض نفسكروا فيما ورد على اصفيا والله في القرقرم الا اوله
 ولا توثق من الغافلين مستغفرا الدنيا وما فيها وتستبدون
 عما فعله بطم عظيم كبر في قبيل العباد الذين رفقوا كما
 انفرقا باسم الرحمن وشهدوا منه امرا من كبره كبر قد
 قد طوبى لكم بما اقبلتم الى الله الفرد الخبير البهائم عليكم
 وعلمهم وعلما الذين هم سلكوا بالعروة الوثقى في هذا اليوم
 المقدس العزيز البديع ثم استمع نورك الاحمد من
 شطر منظر الاكرامه نيرك مرة اخر في هذا التمد فضلا من عند
 وهو لم شفق اللرم طوبى لوجهك با توجه الى الله
 بما تحرك لتبديع امر ربك انما هو البصير كبر نصير الاحوال
 ناظرا الى الحكمة التي نزلنا ما في الوجود شتر في هذا اليوم

المبین کذاک علیک من فی قبضه زمام العلوم و عمر
 من کان فی قبضه ملکوت السموات والارضین المبرکات
 العالمین الذین خادم عالی خدمت است از من پیر من
 و از حق باید مطیع شد تا منفعه حیات البلاد و سبکات العباد
 و مقصود از حیات و سبکات و فراغند و جابره و مظاہر
 ظلم و بر طرفه که نفخه قهر از راه است تمام شود مقصود علماء
 بوجه و مستند که از ضراط مستقیم آیم مردم منت ابرو میگرد
 سب و عفت فاد در عالم از نفوس خود میستند و
 بقول از کلمات علم بر مظاهر امر وارد شد آنچه در مجمع
 نوحه و نوبت قیام نمودن فی الحقیقه جا بماند و کن خوسلا
 بطراز علم یمن با سر علوه درده اند و الا عالم حقیر بمنزل
 اکتید است از کلاس روس و بینا به قلب است از بر

العلم

ای حکم طوبی لمن یراه و یحبّه و یوحسب الیه و یحسب الیه
 ویوانسرمعه و لکن خالصاً لوجه الله لا یحتمل لغيره انت الله
 نسیم لصفاء مرور غایر و نامین به از غفلت بجاست
 بخشیدت می در این لایم روحاً از فیض قیاض ختمی محرم نما
 صد هزار از سوس منین منقصر شد و شهور منتهی در عات
 که شد و دقایق با بهار رسید و هنوز لایم ارض از
 فراتش غفلت بود خود گشته در عالم غم و آن ک
 متعیر الامر سیر الله ربنا الصلیم الحکم ایکنه مرقوم فرمود
 بگوید که جناب استاد شیخ محمد تقی اداغ و استاد حجاب
 علیهما جمعا الله بلیان هر آب با فقه لایم ذکر هر در حس
 رمنع لایم سس عرض شد فرمودند انت الله جناب
 جناب شیخ محمد تقی که حق حایر حلاله مشغول شد و بیانش

مبطئن امروز بر هر لازم و در حسب است که جانزله است
 فصل کتاب متممک باشند امروز در اعمال اخلاقیات
 طبعی و عامه عملی و در آن ملک الیه فیض ان
 رذیله کبر فخر و جفا علیه و بشده بزرگواران و بیفروج و یون
 اثا کرین بنیدر آنرا که در سیرت برین رذیله است
 المهین العتیموم و نیز که اجابت فرمایند جواب اللین
 مشدودا کوثر البیضاء فرایم رتیم الرحمن اعظم فواجبا
 ان العظمه قبح خلق الامحان لانه لا اله الا الله
 الولود العزیز الوجوه و نیز که اجابت اللین استشهد
 فهناک فصلا من لانه و لانه الفصا ل العزیز المحبوب انهد
 انکم استم بالله و تکتب بالحق و ستم نزله الاطع و انتم
 یوم فیاض طرب کما قوت قریب استم اللین اقبل الالاق

لا اطلع لادخله مولى الورد و فرقم ما منع عنك اكثر اخلق شهيد
 بتركه ضم عنده علم ما كانه و ما كانه قرر ايتيم قريه سيدنا فتح
 الهدى الا على الاله صنعتم الى الرقيق الا على ما ابرهت
 لا يرسل الذين ظلموا و لا يعولوا الا و ايام و الاظمن معيتهم
 عليكم محبا و الله و رحمته و نعمته و انفقتم من منظره
 الملقه سر المبروك استهدا انتم لا تنتم بالله و سر عنكم
 بقلوبكم الى البحر الا عظم و فسرتم بالمرقم جبره لبر البحر
 الغيوب منكم من تراب غرقه و منكم من شرب كاس
 بعد كاس و منكم من شرب الى البحر الا عظم و تراب من شرب
 هذا المقام المحمود عليكم نور الله و عناية و رحمة الله و فضل
 بولام الملك و الملكوت نفوسكم و در ارض شهاده
 فانرشد و ذكرته ان كمره ارقم اعلى جابر مرشده بقية

ابر حق در آن مرض موجد نه که سرگشته بر سر زینت
 با آنچه از قلم اعلی در باره شهید امرایان زینت شده نفع
 مخصوص ایشان از لائق عنایت ظاهر هر اگر جمیع مرتضی عن
 مطلق شوند بطریق است توجه نمایند طوبی لکم سعادت
 سید و لروح طاهر بر آید و لقلب مشرب ریح حق
 و لفسر صدرت الی انفس و لعدو فقهی کتابی لعظیم
 که لک از ناک با حق از غم به لمر از غم و لا الایم
 اکلم و اینکه در باره مرحوم لایح مرقوم در شتند
 ایشان از قبیل شده و عنایت حق جبار جلالت ایشان
 متوجه محمد الله الم غفره و ذکره فضل و غنمه و هو الغفور
 الرحیم اینکه در باره ابن جناب مرفوع مرحوم میرزا علی
 محمد الله و عنایت مرقوم داشتند خیر قبر مخصوص ایشان

از سادات غنیات لودیه منع کرده شد و در سال شصت و نه
 نور ایام متور شوند و در ظاهر همین عجم بحال است
 بیایند جناب میر جلیل میر قان علیه بحمد الله
 الا بجز چند قریب مراد رساله ارسال در شدند و در آنکه
 یک در دستگانه مرفوعه را بفرستند و آنجا که مصلحت
 بر آنند از قریب ایضا خدمت جناب ابن علیه بحمد الله
 میر برسانند در تفحات آب زین استقامت خود
 بیمن توفیق نمایند و از کتاب در در قسمت برین نعیم
 لایه الله فایز بر الله قریب صحیح و بعد بزرگ لایعاده
 قریب الابراع قریب بزرگ رتبه و درت قریب است
 و الا رضین خدمت جناب میر زلمه چهار از جناب
 ابن فایز سلام برسانند انشاء الله امید دارم خای

احباب و محرق سجات واقع شوند و مؤید کجوز بر کجوز
 الیوم سزاوار است درین ایام این خادم مستمند
 میسما در حق صدر جلاله که هر ساله موقوف فرمایند بر توجیه
 آنچه بطراز بقا فرین است اینست که ذکر اسرار حضرت
 واجتماع ایشان در منزل آنجناب فرموده در حدیث
 ائمه اند که عرض شد مخصوص هر اسرار اسرار
 اعراض نازل و همچنین مخصوص هر اسرار جناب محمد
 ص ب علیه ۶۶ و در حدیثی مرافقه که جناب ابن
 علیه ص علیه الله ارسال نموده بودند که بنویسند
 قیاض قانر شدند و بانوار ملکوت مزین گشتند
 ان ان کلر فی الجمله در قصه بیست و چهار حق صدر جلاله
 کتبه حیرت نشانی بود و لازمه نماید که از خود غافل نشود

نسئله تعالى بان يشكر نفسه من قبل عباده ويزدانه من قبل
 رصفائه واوليائه چه که این سیر واضح است و شکر
 غیر ادا قایل او بوجه نیست و لکن چنین اوست که بعد
 خود را بشکر و تا محض فضل قبول فرموده و تفسیر
 این که در باب جناب صدر مرفوع رحمه الله ذکر نمود
 ایشان در اقرار غافر و مخالف بودند و بعد در آن
 تو بهشتان بشکر زدند و ظاهر شد در ایشان در پر
 آنچه در اولیه بود بر اقبال و محبت علی قمر معلوم و بعد
 مکره بصعد و آخر نزل الاله امیه ما کان صومئاً من الله
 در آنجین بسیار مضطرب و فاضل بعد غایت حق
 برآمدند الله هو المختار فیما ارسله و هو العلیم حکیم
 بارز در او خراز حق صبر حلاله نسبت ایشان از هزار

عنایت یافته فرمودند در او اخلی که سبب عز
 جمال قدم کعبه از او ظاهر نشد همچنین نظر بقضای که
 بعضی از عتسین این مزه بطراز محبت اله فرستند بعد
 و هست لمر فرمودند در باره ایشان خبر نگاه
 خیر بکلام نماید آنکه علی کاشف قلوب و بکاشف اعینم و اینکه
 در تفرقه مرحوم حضرت شیخ علی بن مرتضی بهادری بهادری
 که عزادار اعلاهی مرحوم داشتید حسب الامر حضرت
 شخص الله الاعظم روح و ذواتی که نسبتاً تراب قدم
 الفدال رسال میدارند مقصود از این شکل از این جهت
 که بر عهد و نادانان خوف تلفت شود و نیز معنی آن
 نماید و باقی اعلی توجه کند آن بچاره که موفق نشد
 و مقصود از ذکر آن این است که جمال قدم زری بکار این ظهور

امین و سر بر با فقرات کسسته لال نایب منیر یا که زلاله
 استخیر از نیکو کلمات امره و الضمائر تجرد ان ترجیح الیه
 و البرهان قائم له مراب و الحجة لطوف محمد عرشه العظیم
 امثال الین بیانات لاخصر زبان ملک اسما شنیده
 شد و در نصف بصیرت شهادت میدهند تا نه لایزال کبریا
 و لایعرف بواره بعضی از شعر خارج و در حد در بدی
 طغنی در خضر او نام سالکده همان نموده اند که حضرت اجداله
 در عا و وصیت و امثال آنهم نموده فر فرست استنتم
 عیت ابصار هم از نه تر سر عن قدر ما عندهم و منزله عن
 است را رحم و ما تر که انما هم در باره و در دست
 ذکر نموده بودیم چنین ذکرش بزرگ جناب مشهور علی
 مزین بود سبب اجابت و سر و کعبه الحمد له بیانی چون

بزگریم از دروستان کجور و نوبی بشرافت اصفا در زوره
 علیا و فایده تصور فاخر گشت از این فقره مقامات
 ثابت مستقیم معلوم میشود و بر عالمیان مویز را میگرد
 سوف بطهر مقام نیز ذکر است سلمه الاعلی الامریب الله
 مالک الآخرة و الاولی اینفای خدمت این نام نیک
 میرساند انشاء الله لا اله الا الله و من یستجیر به
 در تقاضای امر است و مؤید باشند بر حفظ مقام خود لیس الله
 رب العرش العظیم خدمت آقایان که از من بعضی
 نفوس سیکه منقطعاً عن العالم در ظاهر علم غیابت مالک کرم
 مستظنند سلام و تبریک خلوص معروض میدارم انشاء الله
 بنور اتحاد متوکلین و کمال اتفاق ظاهر لفرز عشق
 اتفاق بسیار محبوبت کلمه متضوع شود دوست معین

و ناصر و جبر حق جبر عدل در اکثر الواح انصاف عالمات
 از عقل علی نازل قوله جبر کبریا باینکه قاتل باج حال طیبه
 و اخلاق روحانی حق را نصرت نمایند و غیر نمایند
 هیچ جبر را تویر و اعراض از اعمال و اخلاق پسندیده
 نیست امید است که ما نیز زکمه علیا و مقام علی
 فائز شویم از عیبها که بر عنایت شفقت حق
 کلامی از محمد عنایت بخش زکریا که در علم علی
 در باره کفر در لای اولیام نازل میشود طبع کافران
 بزرگ زینا و زکیم و دیگر لغاتین حمد نمایند تا کلمه قبول
 فائز شویم و در صحیفه حمرا باینتم بته زکریا رسید است
 زکریا عتق از عرشش نیاوده اند و صاحبان بصیر
 در سببش جان یافته اند جبر جبر از امر حقان

وقرمیش کبریت رحمت کیم برست افسه در هر حال
 از حق جبر جلالت از کلام هر توفیق طلب منبهم و استغنا
 کلامه است نهم از کلام زینقا تا می طلب نمایند از ضعف
 عجز آدل بر این فضل نه هو الفضل المقدر القدریم
 مخصوص جناب مشهور علی علیه السلام از قبر و بعد در آن
 لایت بریعه منبیه از سمار رحمت رحمانا زینقا
 انشاء الله بنفی تش معطر شوند و با نورش متورک
 البهادر المشرق مراقب البقاء علی جنابکم و علی من بعدکم
 و علی التین آمنوا بالله العزود الورد المقدر العزیز الخیر
 ۹۲ اشهد من بسم ربنا الاله العظیم علی الاحکام
 تشهد الله انه لا اله الا هو والذین ظلموا اولئك عباد
 ماخذهم نجات العذاب من كثرة الجحمت لمرأی الله

وهو الله ربنا ورب الاشياء ومقصودنا ومقصود من غير الارض
 والسماء وسبحانك يا آله الملوك ورحم المملوك
 ترمز اولكائيك تحت منى لب البغضاء وتسمع حسنة من
 لرض الطقاء وديار اخر اسكتك بسكت اللزير تحت
 الاسمار بان توتر اصفياك على القبر والاصطبار ثم ^{حفظهم}
 بجنوحك ما يرض قبضتك ملكوت القضاء كمررت ^{بى}
 ما ورد عليهم وتسمع صبحهم وحسنة من وتعلم ارا ارا ارا
 لمرك ورا صلاح ديارك ورا لار جوك ورا لمرتك
 من خفتك كمررت اسكتك بل لاجر ساكت وشوش
 سار ايقانك بان تحفظهم ونصرهم وتب لهم من
 الاعلى جنتك العليا لترهبها تضوع عرف رضائك
 ووجهك مخلص نفحات قميص عنائك انت اللى

لا تصف باوصاف العالم ولا باجرام من اعلم من
 غنى عن الذكر والبيان وعن معارج العلم والتبيين
 لشم احتياقي اعترفت بعجزها والكتب اقررت بقصورها
 يد تقيدها عن ان يسير اليها ان يسير من مضاعفها
 لو يجرول في بيداء ضنا لك لا ذنك العليا وسلطان
 الاسماء لم تلاكنت غنى بغير ذاك وتوا بقدر
 ولا قدرك لمررت برمان اضعف من كبر
 فومت والله ليد شئت باذوال ردا وشركت بعينك
 جاترين بطراز القصد في محضرك وترد برودة انخفض
 له مراب عن عظمتك بان تخلص لوكياك وارضفياك
 من ظلم اعدائك ثم افرغ عليهم صبر اجدول فضيلك
 لان البسلاذ فر حيت يا مالك الاسماء اطلع من طلوت

و در بجز این کتب و سوف بر فرض همیشه کون و العاقبت خیر است
 من اعمالهم و المخلصون به بحر القلیم عن اظهاره و ذکره و بیان
 امرت انزل البصائر فخلق لرداء و خفوا عنه عند
 اشراقات انوار ظهورک و لو انهم با البحر قد عملوا ^{نقطع}
 عنهم نفحات فیض قیامتتک و نجات شفقتک ^{و جنت}
 و لکن یا بحر و سید و مقصود در در جابر ^{المنازل} بحر
 رحمتک و سموات عطا یک ^{نور} و طعم ^{شکر}
 بان لا تحرم عبدک عما ^{ظلم} بحر کونک و لا تمنعهم ^{من} بحر
 بحر ظهورک انک انت المقدر علی ما تشاء و لهم علی
 ما تریه و فرقتک زمام ^{من} السور ^{من} ^{والار}
 و اقبله و استلم علی ما رقی الامر و مطالع ^{اکلم} و مطالع
 فکت یا مالک الاسماء و فاطر السموات ^{الذین}

ليهودكهم ولرثعوا فاكروا به فخرجهم لمرک وازطهرت مني بالرسالة
 بقدرتك وقوتك انك انت الله رب العالمين
 ومقصود المحقرين وغاية اهل المخلصين وبعد فربغ الحام
 لا اقلتم لست تصنع منها ما نساك من اهل النداء بخلوصكم وخيلكم
 وقابلتم على خرمته لمر الله مقصودنا ومقصودكم ومحبونا ومحبوبكم
 ومعبودكم في السموات والارض فلما قرئت في
 طرقت باخية الاستيقاق الى مالك يوم الطلاق فلما
 حضرت عرضت في كنانة اذ انطق لسان الرحمن في ملكوت
 الرب بما فازت الاستيادتهما بوتر العزات
 قال قلن بئس الزمر بيننا ببحر الاسرار عظمتها
 يا ايها المقيد الى خبر من امر من استمع نداء المظلوم في
 هذا الحين للتمرد اعطته الاخر من غير التبريد لفراد بالبر من و

بيان المهيمن الصائم قرا قوا علما العصر على اولى
 واصفيا في قرا خدا الله كبير هم وهو المقدر على ايات
 بقوله كسر فلتخيه والمشتك من انتهوا من ذلك قرا لغة
 الاخر وهو المقدر على ايات اذ فرقتهم لذة الامور
 قرا خذتهم العفة على ايات انكروا الله وبرهانه هم
 لا يفتخرون به فخلقهم المساجد بسروا قوا على نفسهم وهم لا يشعرون
 يقدرهم على صدر العالم بسروا قوا على خلق لعبادى
 كذالك اذ خذتهم الامام والظنون تسع في السنهم ذكرى
 وثنا في وتر غيرهم هم وزفرهم لا ولا هم من اوصي
 فلما آتاه مطلع الحكم وشرق الامر كفر ابيه واثما عليه
 بظلم نوح بهم كسر العظمة على عشر اسمه القوم كسر لولا
 سبق كتاب من الله لارينا هم من اذ قوا من لجزر

ولكن صبرنا الى ان يطير الله وارسله انه هو المقتدر رقيب
 لا اله الا هو الحق عظام الخويب انك لا تنظر الى نعمة
 الأعداد ونار نغصم ان ونظف فرقة من الاول في حفر
 من قرة ربك المهيم على الغيب وشهوه لا نرى في حفر
 يعبر بطين ولا يعلمون قدرها في العالم الجاهل
 حجة آمنت بالله في مطهر قلبه وما تر برمان اعرضت
 عن الذر اناك باعادل كتب الله قلبها لمن نصف
 يادها الغار المره ناله قمر فستب على المره
 الملائكة واعباد معشتم من معشتم لجهلا في الآ
 ولا تفر منوا على المره انكم من مطلع الاقمار برآيات
 الآيات ولا ظهر ما كان مستورا في العلم مطوسا
 فركب الله مالك الوجه قدر متوح الاشداد

من ظلمكم ولا تتهم بغيركم بانفسكم ولا تشتموا قديري
 العبد والذين الذين يمشون بعبيد الحسين الذين يمشون على مولا
 في العراق وكفر بعمته بعد انرا لها والذين من شتم نصيبي
 في ارض الطاء الذين شهدوا الحق بكلمة فيه فماتت كان محضاً
 بتمام الامر ومحفوظاً من علمه المكنون والذين دام الامم في
 ارض الصادق الذين ماتت من ظلمه كسائر امة وارت
 طافوا ملكوت الله العزيز الوهم فلما كفر بدينه
 واطغى راضه الله يقهر ما رأت عين الابراع شهيد
 قضاة نجيب وكتب الذين ظلموا على اولياء الله فماتت
 ولا ادر معلوم وسوف يقضي نجيب الذين قاموا على
 الظلم والاعراض على من ارادوا ان يفرغوا من
 الامر ويظفروا نور الله العسري المشهود يادها الظلم

الى الوجه لا اردنا غير العالم وهم لردوا فصررو ذلتى
 وقد اطمعنا نفوسنا لا صلح بلا دم وديار ودمهم قاموا
 على الاعراض وارجوا النجيم بورد هذا البسبب الاطمان
 المبرصون قد اتقوا الله ولا تجادوا عن معادكم وصدوركم
 انتم قد اتى بعتدرة لا تمنعه من رافع العالم ولا جنود الامم
 انتم انتم تعرفون كذلك اشرف نبي البسبب من فوق البرهان
 اقبلوا اليه بالاولياء في فرائد ومنه جملها ثم اقبلوا
 بقلوب نورانية وقولوا سبحان قدوس رب العالمين
 والروح البهية المستيق من افق ملكوتية والنور الظاهر
 من سما جبروتية على اولياء في راضية الذين نصرنا
 امرهم وقاموا على حذر على شان ذكرهم ملك الصمد
 فمروحه المسطور ليه الحمد قد نزلت الايات

بالحق

التینیات و از طهر بحر الغایه لیل الطافه لاولئله طویله
 لفضله قازمت و لعین رات کدام بیان و کسنت
 قابله و کولین فضلتمیستهر لجه و هست لانیغید فانی
 در هر صین که رشحات بحر فضل را لست بهره علمایه لارز
 کاب کجهد و شکر محبوب عالمین قائم بنکند فضلتمیست
 در خوشش بهره و کولدهست بر نحو بحر فضل ظاهر و ستر عیاش
 مشهور و کلمه اثر غایه و محبوب با سر غافلند لوعلموا
 نغذوا انفسهم فرسیده استقیم و صراطه القوم و جماله الغیر
 القدم اعمال نفوس عالم رات لکلا مشغول بود بر حار
 و اولانیکه در یوم بعدیست لعدا لرات لست قمر
 سمعت باذن ضرب زهرا لافخر حین من الاحیان
 قال و قول الحق یا عید حاضر یکم لکلا لرحمتیست لست
 ع

برید از ملوک عالم اشراق نمود فرمودند متنبه شد بعد
 متنبه با تکلمه باطن لا خیر فی الملة الا يوم وغدا ایامه
 و بعد از عرض سلسله سلطنت اقطاب نمود و متنبه از این
 در شد فرمودند از حیات و عقاب و بیع فرمود
 و بعد از این در این یافت و در او امر اهر چه شخص نمود
 در این یافتند و فرمودند که یک کجای بر جسم در عالم
 نایب هر علم نماند آنچه او نمود و گفته الله تعالی
 و حکم ما یرید و هو العرف و الوالد اعلم حکیم است که
 مرقوم در ششده الراجح آید رسید و چشم هر دو جان
 از اولاد شرر روشن و در بیت جناب با طرعه بهار
 و غایت جناب الامیر محمد و معجز از اخبار کفر علیه
 بهاد الله حاضر بود قرائت شد و همچنین به او آید

و مستان در سال گشت و همچنین سوره الواحده مخصوص
 لطرف بود و بعد از سوره صدر در سال شد جمیع
 این فقرات در فراموشی بتدریج محو گشت در حین منع
 آن ستر عرض شد هذا ملحق به کلید الیهیب و له عز
 اجسلا له ینمیر طویله زکلا مرر ضیده بقدر هم
 حق فائز گشت و در برابر سید ذکر اولی در او ترشح شد
 و در برابر سید تبلیغ از منظر گشت که احمد در این
 فائز شد نه با آنچه که منرا در گشت بلغ در ترک تم آید
 فرالدیة والایام و اخذ من القلوب باسمه الغریب
 از شکر و من قبک افرح و کنه فر القامین طویلت
 بمحمد و الذین حضرت او اسمعوا لآیات الله رب العالمین
 نسئد الله بن یوفی الذین فازوا بالعرفانہ فر یا رب زدنا

حلاوة بیانه و لو تک من المدالاعی فر کتاب الاستقامه
 عظمیٰ علیہ السلام
 فاطر السماء الیوم امتی را لایزکبیت و بیان اعظم
 اعمال است صد هزار طبع من بیغ امر الله و بیغ شکر
 نبوه و نیست در مقصود از دفتر شکر عرفان حق جبر جلاله
 و این در امر عظیم و غایبه تصور صد نیشوی مکنز تبلیغ و
 زنت را لایز ان انما و یسند الله تعالی ان یوفی
 اولیائک فر کمال الاضطرار بما یحب و یضیر لیکه در باره
 ابن جناب من صعد علیه بجا الله و عنایتیه در حمته
 فر قوم منسوخه حق شایه و لو امنت که ان یعبودیه
 در است از حق جبر جلاله سائید و اعلم در ایت خلاق
 مؤثر فر مایه و بطراز عهد صالح مزین نمایه حضرت الیوم
 از مؤمنین در کتابی که هرگز نگویند طوبی له و لیکن

المحمودین علی حقه فرمایند باین بعضی از امور از حقوقیه
 با خارج مراد و کلیت در از دستور باشد چه که است
 انسان من غیر نفاق و در حق طریقه لاکه شنیده ذکر نماید
 و این سبب حملوت میگردد از این جهت است
 شونز تا کرده و از اعلا لیکه سبب و علت عبادت در عالم
 ظاهر نشود مگر عبادت شونز آنچه سبب لاکه بان ناموزد و نظرت
 نمایند با آنچه تا فرزند لیکه در باره جناب میرزا
 علیه غفایه الله مرقوم داشتند جناب لایمیرا مهد علیهم
 ذکر است فلا نعمه اند و همچنین در وقت از دیگران
 است نیز ارسال داشته اند و اینها هم جوهر عرض
 ارسال داشت انشاء الله موفق شونز بر آنچه مرقوم
 لایم سکون فرج و بخت هر کس بسیار از حق است

و اولم که در سلاطین تو توفیق فرمایید که سطوت بهم عالم
 و ظلم را موم ریش نزل از حق جلاله منع نماید و اینکه ذکر
 جناب استادمش و جناب مشهور جرج و جناب
 حاج میرزا و جناب لافد علیهم السلام از فرمود
 در سحت امانت از دست عرض شد نسبت بهر یک
 از موج بحر فضل طاهر و مویرا و همچنین جمیع در سحت
 از عرض از انوار آفتاب خنایت رب متوجه که هر
 بند که محبوب فائز شدند همه عالم و در ساحت و انصاف
 خدمت هر یک عرض فداست معروض میدارد و در حق
 اتحاد و اتفاق آن نفوس مطمئنه شایسته است که
 و نسند تعالی از کرم عظیم منتر الزمین قاموا علی العباد و
 و اخاد و آره الله علی کل شیء قدیر و اینکه مرقوم فرمودند

جناب میرزا امیر خا علیه ۶۶۶ استمد فار لوج محض
 از خود خود نموده اند از فقره عرض شد و آنچه لیه باقی
 متقدم گشت و لکن آنجناب ملاحظه نمایند که کلمات
 موافق است عطا فرماید و لوج هر مخصوص جناب میرزا
 ابو علیه ۶۶۶ نیک و در سال شد از آن در الله بان
 فائز شوند و همچنین مخصوص نفیس جناب میرزا اکبر
 و جناب محمد قید من علیها ۶۶۶ لوج از منع از هر
 از شد و فضل ظاهر از آن در الله بان فائز شوند و از
 بیان در ضمن بیانشانند لیه آنچه مخصوص هر یک مقلین
 و فائزین ظاهر شد آنچه که فرقیست از شد و نظر
 متقدم بود است از حق بطلبید صاحبانم الراجح و لا غیر
 فرمایند تا از کلمات سبحانی در حق خود کلام بیانشند

اوست قادر و توانا ز کرم و جود جناب لاجورد صادق علیه
 و غفرانه از در مرض با فسر و موهبه بجزه تلقاد وجه مالک قسم
 عرض شد و انصهارات عالیه از مشرق در راه
 مشرق قوله هو العفار شهر ^{عز کبریا}
 یا محمد قید صادق طوبی ملک جلالست با سخن فریوم من
 عنه الخلق الامرش و در اراد ارشاد کنک از قبلت الی
 رفیق الامرا و اعرض عن اکثر العباد یا آله الملکوت
 و سلطان الجبروت استمک بنفحات و حکم فریاد
 و تقویات تمیص غر فایک فریادک و بلا کاسم الذی
 به سیرع المود من الی مطلع القضاء یا مالک الاستی
 و المقتوبون الی مقدر الفداء یا فاطر السماء یا من تغفر من
 صدرا الیک و تقدر عنه شیئا به حیوک از حریت کتب

تغذیر

بفضلت کتبت لاولیائک واصفیاتک اثریث
 تعلم ماورد علی اولیائک فرلایک وجمع خستینهم
 وراغبهم فرسخ راغراک استک بهم وبالذین انفقوا
 ار وراهم شوقاً للقاءک بان ثوبه احسانک فیما تحت
 وترضیتم انزل فربرالبحین عن من صدقک وورد
 علیک بهقریه الآره برولام الملك و الملكوت انک
 المقدر علی الممالک و المملوک لاله الالانت الفیرالو
 حبیب فولدر العرم محبوب و محبوبکم انعبه حسرت
 چه که رنیر لایم ربیع خنایت لهر عالم برالاحاطه خود
 صغوه و مردن است چه که لایان فایزین بر کریمه شایسته
 شمس از افق سما و کتاب لهر لایح و شمس است محو از افق
 تنایه و فت از کلا نیاید در هر حال بلاضی و شکر باری

چه که او بمصلحت این عباد دانا و کرامت هوییم عهدنا
 و لا لانعلم ما عند الله و هو العليم الخبير و همچنین ذکر است
 مشهور علی علیه جهاد الله فرموده چون ^{بگویم} مرتبه بعد مرتبه بگویم
 فاتر گشته اند ان شاء الله مؤید تو بر هر قدر است که هر روز
 و آن را در شمار سره و حجب بر او امین است و الله در ملک ظاهر و پنهان
 جانم و مکتوب در جناب طلب بر حق لا ضلیم علیه عهد و عنایت
 با همه جناب لاجمده حسین علیه بهار الله رسیده و در حق هر کس
 عرض شد فرموده یا عبید حاضر عرفان خوشتر از این است و شوی
 ان شاء الله مؤید باشند در جمیع حال که بر ذکر و شمار حق بروح و
 ریحانم لا سمعنا نرا که واد کار التین کانت فرستاده
 ذکرنا هم بزرگترین و عزیزتر با هر فضیلتی که خداوند و وصیه عالم نفع
 بدین ان الامر وانا الامر الخبير ^{مکرر} ذکر آن هر روز

از زبان مبارک استماع شده در گوش جناب لایعزیز
 علیه بهاء الله هم ذکر است نه شده از آن زمان تا کنون لم یحط کلمه
 ذکر که عاظم جناب لایعزیز علیه بهاء الله الابرار فرموده
 از حق این خادم مسلم است که لا موقی دارد در خدمت ابر
 یا مجرب بود در استقامت ابر است عظیم است و اله حکمت بود
 شونده و بخدمت فائز در این جناب است از سر تا علی
 از حضار شدم و بعد از حضور نام کسر فرمودند نویسی جناب
 بنید قریب علیه بهاء الله احب الهمس لاله در اطراف گشتند
 کثیر بر بند و بغایت حق سینه در دار در رضیم و بخت
 محاط غایت حق بجه طوبی لادین فریناک و طوبی بر طایف
 لمن ابی الله فراتر الامام انا ذکرناه و ذکرنا هم فضیلت
 عندنا و نوصیهم بحکیمه و اشکون و الوفا و عزم لهم فرض علی

من العباد لهم ان يشيروا اليك بالعباد فترسلهم بهم يوم القيمة
 ونحوه من ارض الميم والهاد عرف محبتهم سوف يرفعها الله بالعدل ان
 اهلها بالبر والتقوى في يوم لا اثم الله رب العالمين ومنزل اولها في
 لظرافها ونبتهم ما قبل اهلهم وذكر الملائكة في قوله
 ومن جعلها طوبى في الاول في فيها كل الذين ينزلوا ايام العباديين
 بصراط المستقيم ونامهم بالحكمة لئلا يرفع ضوضاء الذين غفلوا
 عن نزل الامر العظيم الحمد لله على نعمته حق فانه نزل
 ناطق ولكن ما يرب نحو من جهه ما كورين وفادعين در صد
 تقصير سلمه صاده وجهه مستند جنانچه از ارض راوشين شسته
 بودنه شخصه سحر نام صا لها در صدمت جناب عنده عليه
 بجا و الله و عن ايتس لوج و بز غم خود در مولد ايقان سيميزد
 بالآخره عهد و فارلا شمسك و بمقام اصر ساجع و بعد از اوله

الحمد لله

آنجهات نموده لا جبر اضلال و بحسب المال لذلک آنحضرت
 مراقبت باشند از طرف رد اکا و نمایند چه که چنانچه ترک آن
 حق ظاهر میشود و لب میگوید که اسم خود را تغییر میدهند
 لعاذرة الله و الا کم فرشته هولو و همچنین تا کید فرماید فرود
 قهر بر قائل رسالت صدق بنمایند و از نظر مطهر بنمایند
 لکن چه احتمال میرود در حین نظر کرد و تکیه باین نحو واقع شده
 سبب خفقت گشته از حق مطلب در مثال آن نفوس
 برایت فرمایند و غیره تا در ظاهر بعد از حال محروم فرمایند
 انسان جانرا خطاست لولا فضل و عنایت که آن بخادم
 از ذنب من کمتر از ذنب صد هزار انسان از حق جلالت
 میطلبیم که آن نفوس عطا فرمایند آنچه در سبب تطهیر و تقوی
 قبول است و یا بعد عطا فرمایند آنچه که سبب و علت است

او قیام بر خدمت است عرض دیگر نسبت با کترا نسبت
 اظهار عنایت شده از آنرا الله بان فانی می شود و مقصود
 آنکه خدمت هر یک از اولیا کرامین فادامه نماید
 و در هر استند عینا میر که فانی را از دعا خیر فراموش
 نفرمانید تا حق جبر جلالتین خاک را بر او تیر فرمایند
 خدمت که با و سلو ج شده البها و الظاهر اللامع من رفیع
 عنایت ربنا علی حضرت کم و علی التین مشهور ارحم الراحمین
 من بر خطا در بجم الغفور الکریم و انحرته العلی العظیم
 فی ۲۴ شهر رمضان المبارک ۱۳۱۰

هو الاظهر الاظھر الأکبر

سبحانک اللهم یا اکریم الحمد جعلت منیراً یا بیر الظالمین فی
 و عزمت لا ینزله عن من اتى صلاوة و شرب من کاس من ماء

فخر حشک از مرتب عزت جبارک جهانک ولا تجعلهم محرومان
 رعنتك التزجرت من جميع مشيتك لآب انانت المعتد

بسمه الاعظم

سبحي لله يا طهر عذر وفر قواك انست نظرا امرا محنتك
 و عذر وادرت قرار راد من اضعا نفاك وهذا بطول كوز
 عرفانك اذا يا طهر قواك منك بقا و مزه محنتك
 و يد عوك باسمك الترحم عليه اعظم اسمك و جهنم عوك في
 ارضك و سماك ارس عليها نفاك محنتك تجوز
 بقلها عن نفسها و تقبلها الى مقر الترفيه استغناء و جهك
 و ظهر سلطانك و استقر عورتك انك انت المقدر على
 ماتت لا اله الا انت العزيز الكريم المرتين سلطانك
 لا تطرد من لرادك ولا تمنع من تصدك ولا تحرم من حشك

انت الاله ستمت نفسك بالرحمة ثم بالرحمة فاحمدا
 اشر لا ذكرك وتوجهت اليك وانت الغفور الرحيم

بسم الله الاعز الامنع الابر

الامر من رجال از شرطه در اكمال محروم نماند از فضل
 نبار بر مشرق قيام نماند و بزرگش ناطق شود و بشر مشرق
 كنهه از كنه حق اليوم كنهه در حقيقه واحد من بر الاله
 بهر نفس حق اقبال نماند از راه محسوس و از رجال عرف
 مذکور از فضل بخواه که بزرگش در حقش در انوار لام
 جاهل از لاف عظمی و در جلال بصیاء لا یخسر طالع شده
 و فضیلت کثرت فی السموات و الارض و الارض و الارض
 از كنه حق و علمه و از معانی کلمات رحمت پر نام قسم
 باسم اعظم بهر نفسی این کلمات در روزی شد و در فانی

حجاب پر عالم اور از شر قدم منع تمامہ بلکہ قدم از شر
معصوم متاثر ہونے کا یہ شرط صحت تو قہ نامہ بلکہ شمس کا
کلمات سلطانہ معراج از بشری است و صحت حال قدم از شر

بنام خداوند مہربان

ایضاً نامہ است از مظلوم آفاق سیکے از لہذا انما کاظمی
بشنود و با تخریج الیوم شایسته است محمد نامہ حکیم لائتہ
فازت بالا نامہ و عملت بالامر من لہ الریح من لہ الریح
اغت نماز در محرم گشت لہ الریح شرف حاضرہ و سلمت
کہ بانامہ کلمۃ اللہ اشراق نامہ بغیر از سما شہیت
اللہ لایات بر لعیہ نسیبہ نازل شرف لہذا اجابت نمودیم
کلمات عالیات در فرستادیم ہشکر نور الکت

یا محمد العالمین

هو الاله سر الاكبر عظم
 لا نذكر الاله الا من باله واتبعن ما امرنا به في الكتاب طوبى
 لا قبل الى الله ولا مة فارت به في اليوم الذي نطق
 لس العظمة لا اله الا انا احسن من العقار ما امرنا من
 في شطر من شطر من شکر مرتب بما عرفك مطلع لعمرو نطق
 بزكرك لذكرك منج الاشرف احمد من الله في الاحوال
 وتمت كل بالعمرة الوعتر لانا انزلت است زارت الذين كفروا
 برت الارباب لان شرفه توجه الى الوجه في وقت ذلك
 ما لا اطلع به الا العشر من العلام كذلك ذكرناك فضلاً
 من لنا اذا فرزت به اشكر وقولي لك الحمد ما يولى الامم

بسم الله الرحمن الرحيم

قد تجرد العالم بظهور مالك التدمر باسمه الا عظم ولكن بلقوم

لا يعجز قدره عن كل شيء ولا يعجز عن كل شيء
 ولكن التمسوا لهم لا يعجز قدره عن كل شيء
 ونطق الروح من اللوح باعلى المشاء ولكن التمسوا لهم
 لا يعجزون انهم استمدوا من غير الله لا اله الا الله
 القيوم اشكر من جازى على ذلك قدره على همتك عنك
 العزيز المحبوب كذا كنت الوراثة على امان العباد
 طيب لمن سمع لادرس للاعظم ويد للمعنيين
 قد اظهرنا الهرا سلك بطلان كآيت وشرق حيك
 للذي سخر من ارض البدر انما بادعا الصرا الى رفق لدرك وسما
 جحوك بانهم تقربوا والذين امنوا الى افقك الابعاد وظهورها
 الابرار ثم اشرفنا يا الههم خرد صالك وكوثر قانتك
 انت الله من لا يعجز عن علمك فمن شرد ولا يعجزك قدر

الفرد اعنه و نوحه که الحجابرة لاله الا انت العزيز الحكيم
للا قدر الله لاله الا هو له هو العليم

باسم درت کجا

قسم محبوب جانم و معبود امکان در کبر صبح لاله در صبح ممکنه
مبارک که سلا که از مطلع پانچم غم طالع که بر صغیر مایه که کفر و فرزند
که فرزند بوشهر در ششونزده کس بهمشین جان فردا غایب است
تغاث بیان محبوب عالمی کلا بیاستد و از غم مغان در در
مشورت بیات مند الیوم یوم نصر است طوبی از برای
نویسید که سخن تو جهتند و از طلق که نشند

البقره الکافر

این بلاست و در صد در مخلصین و در کله شفا زنده است
و قریب حیات الشقیین و وصلک ریجاء الشقیین

و بهرک مذهب الموحدين و فرائد موت العارفين
 است که بصری باشند تا من در بهرک و صیرج العارفين في
 بعد هم غم غم تا تک با نهر تر قمر غم غم تا تک و کوه تر جغت
 و رضایک که بر بیت نه و لاله آفرینت بهلکه و آفت
 بجکت و ناحت و ناحت و ناحت و ناحت و ناحت و ناحت
 قدر لها ما قدرته لا ما تک الاله الیطفن حرم غم غم تا تک
 و نهر زنجبالت فر العشر والاشراق و انما انت الاله
 فر یومین هو الفسر و العزیز المقدر المحبوب التلوان
 حمد و سب و سب الایق و سب و سب و سب و سب و سب و سب
 ممکنات بعد و الایق مستقر از نعمت موهب غم غم تا تک
 زیز از نعمت و وصف جمیع فر غم الارض و اشهر است بهر
 با مراد مخلوق و موجد و خلق با مراد کیف عن انجابه و برقی

الى حضرته و من بعد لاولي ائمه و ما كرامه و ما قدره و ما قدره
 بالظهور العباد انهم فصلت - ارز انهم سلطان احدية بربرية
 فسجانه و تعال عنهم بصفتهم و بعد معلوم بوجه حفظ
 و حضرت انهم در قبضه ائمه در حق بوجه و خلاصه بوجه هم حفظ
 غير الله فسجانه الله مانع حافظ الاله الاله الخلق و الامور
 به يحفظون و لم يزلوا الله عباد و در حفظ و ما
 اذ بوجه و خلاصه بوجه و ما من بوجه در بر ميسر الله
 در ائمه السلام بالمو اجمعه و عده الله كات خرد الله
 و ارز انهم يوم الرب غنايت مفتوح كشته و مفتوح بوجه
 الا انهم في الله در حال طين الله بوجه ما بعد الله بغير
 و باب و مقطوع و ممنوع است البته بغير بوجه بغير
 حرب مستقيم بائيد و ما انهم بر تبه بغير بغير بغير بغير

و دیگر آنکه فقره اولاً باقی میزایم نوشته بودیم و شکرش
 قصه را که آنجا بارسال نماید و اگر مصلحت بود
 این فقره با فقره دوم منجمله بود و باقی نوشته ارسال نماید

هوالتا هدا انجیر

ذکر منزه نام منسوب به الله الهیستیم لبطین بقصد موالاته
 علی خدمت الامر با کلمه الترتیل ذکر افراجه الراج الله ربنا
 و کجنگ ترکش مذکور از المظلوم شکر رب بقصد
 و قدر کلمه منزل الآیات و کلمه التثانی بقصد
 زمام الوجوه طبع لایبک الترتیل بقصد المقصد الاقصی
 العلی و الحق زوجه الغریبه فی سبیل الله الغریب الوجوه
 ذکرناه فی الواح شکر لایجاد له ما یرزق الارض بقصد
 من عسده لوح محفوظ لای صید و اولیا در کلمه لایلا

شستغنائی انبساطی در صدر و در زمین کفر و ابات مشهور
 البها و عقلت و علی لکت و علی من معک و علی الذین ینزوا
 الا و ما تمسکین بعبودة عنایتی و بحکم العزیز الغفور
 بنام مقصود عالی است

قد فرزت بکوشش الذکر مرة بعد مرة و لاین از فضلها برز
 لمصر است امر و زشت نیز در دست حق و مقامات در او بسیار
 نظر بخدمت قابلیت خلق مستور و توانست و کلمه است اصح
 قدرت مجاب و حلایه و مقامات هر نفس و مقامات
 هر عیار را ظاهر فرماید او است قادر و مقدر و مبرور
 بانه سمانیه و نعمت الیه فائز شد و حیدر ناما با اسم حق
 جلاله این مقام را لفظ نامی امر و زشت و زود و مقامات
 و برون اعمال است طبع از انفسیکه فائز شد با کج

سبب علو امر الله حيث أنه من المخلصين فترجى المبعين
 البهجة عليك وعلى ربك الذي كان نزلوا من العلم على
 قبر صخرة بعد عودهم ربك هو الغفور الرحيم

هو الاقرب الا عظم

كتاب نزل بحق ويحمد ان سر الالافى الاعلى المعاني
 نطق في سده المسته انه لا اله الا الله المهيمن القويم قد سمع
 حجر نزل الله ووجدت من عرف القميص ولكن ان تسأل
 لا يشرفه قد اخذ فزرب السيف فمهم الامكان طول العو
 سر عليه لغز توجبه الى الله اعلم من الوجود قل يوم
 لا اكم انهم تعلم شئون الارض عن ملك السماء واما
 اهو انهم توجهور الى مقام شهدت ذرارة قرات اليوم طهر
 الاسم المكنون اشكوا له بما فرقت بذكر مرة بعد مرة نظر

في غفاته الله والظافه وقد نفس لعطائك الفداء يا
 المقصود دور نفعك الفداء يمين يمينك باج عرف
 المقصود باج بحسب العلوم

هو الاقرب للعظيم اللهم
 يا سليمان يا ام نوح يا خاتم النبيين
 وضللت بخيارك هره يوم تزل ام الكتاب
 يوم يا يوم الله واكبر واشيا بعد تزل ام الكتاب
 ولكن كوشيكه فخرت بنها ولبينه من كوشيكه
 ملك الاسما قنيد بصيرت در صبح دست ام لهد ارض
 ارض اين مختلفه بسا جد و معا بر و هما كل و كن لس كذا
 توجه ميت ما تيد و از نر كور غافر در عين ذكر نر كور
 قائم و لكن نر كور و محجب مرسند و نر كور مرسند

عرف المعلوم عجب در اینک مع این اعمال علی مرین را
 و اطراف را بقدر نزلند و خود را حیر و یاد و فقه و آن
 بیشتر از شایع و لذت نیز آموخیم هم در این حقیقت و بیست و
 و دلیس یا سیدین هر که میجوید امثال او را آید
 بر عرفان این فضیلت است آن شب که آن تیره در رض نظیر آن
 همه منحصرا شرح و کتب فرستادیم که در این عالمین
 بهیشت همه بخیر

قرآن آیات و اظرفنا البیتات در سدا من سما
 البیتا آیه العرفان طومر طومر ناز و در لغاتین در روز
 در کت صین نهل و نعمت از سجاد کرم بیا غیرت
 باطل طبع از بلاغ نفوسیکه با عظیمه که در خازن نزل
 رض محمود بسم حق جبه جلاله نوشیدند در این رحمت

انشا بکلمه حکمتها فرخ و حور از باهر الله بصدقه سر ما برود
 هر صین بر بار محبتش بفراید انکلا بقدر فائز فراید
 غیر حق نلا مفقود و معدومش همه نماید هذا من فضل الله
 ربنا انشر العظیم لائلک در ساحت اقدس بر کور
 لحدود هستد اینم فضل اعظم الیغایتش حفظ نماوارش
 و خائنین مستور دار کذلک نطق القلم اذ کان لم یطلبوه

حصن مبین و بنجر مبین

بسر المبین علی الاسماء

یا ایضیغیر نیز لک بکلید من بنظر التوحید وید عوکل الی الله الحسین
 الحمید از خلق الحق لغرفانه فلما طهره بکلی الآیات کفر و
 و عتابه المبین کن قائما باستقامت لانه لک سطو الامار
 دنا طبقا لیس لایمنه ضوضاء الغافین لاسمعنا

وحضر له المظلوم سبك انزلنا لك بالتفويض به عرف الرحمن
 في الامكان تعالى فضله الذي احاط الوجه برحمته
 سبقت في فخر السموات والارضين لا يغرب عن علمه
 فممنوع السمع وير وهو السمع البصير اذا فرقت بقاؤه
 وبسمعت صرير قردك الحمد يا لهما ما اوضحتم لي سبب
 واذرت لي دليلك واظهرت ما كان منقولا في علمك
 فضما من عندك على اوليائك اسئلك بالتفويض
 التي سجدت الارض والسماء وتخلدت النوازل
 ظهورك من افق الظهور بان تجعلنا طاقا بركك ونسانك
 وشمسك بجهدك كبريتك لغير فقير قصد باب عتق
 اسئلك ان لا تخيبه عما عندك انت انت لرحم
 الراضين والكرم الاكرمين لا اله الا انت العليم الحكيم
 مولانا شاه

چون شاه خنجر

امروز روز کلمه مبارکه است و جشن و جشنیه است
 اسمعیل رسیدند با قطع ظلمت و ظلمت و ظلمت
 تیشک نام در حسینیه در هوامتق لوی حسینیه
 رسید و قال هر که من فاتت قال له الکف
 با این کلمه عرف از قطع عالم سلاطین و روح عالم
 لا تقطعه الفدا امر و شرا علی با کتب بر لویه
 باطن و در مقام اول و ترس اولی بصورتی
 و نغمه های بر سر زدن انصاف و زمین الارض و سما
 من انقضاء ما سمننا انجر و ما سمننا الکرم از سطوت
 ظالمین و ظلم معتدین و من فرزند باشد عالم از کلمه
 حرکت نموده و جهات از نغمه اش معطر شده بود

از آریای بند اسیر خود را محروم ننماید از راه خفاش
 خود را منع ننماید بوجه بیضه و قلوب نوبه را قبل
 نماید شایسته بکلو الله فانزله به و از عالم و فایده
 و از آنکه این مظلوم در حین سیکه در بحر احسنه از سبج البیاض
 ذکر نموده در نامه حضرت پادشاه در کلام این حکمه
 ای امیر مقبلاً الی عزیز الوهاب و غیره در کتب فاسخ
 لویستک از غنیمت البحار قدر آنست من لا کسر الا شکر
 را و او جدت عرف بیا نه الله قدم غنیمت مقبلاً الی
 کعبه الوجه و قدر کتب امیر مالک الغیب و الشهود
 استک نجات کانت و اللذی الی المکنونه فرج بحر
 عطا کت از تعبیر منقطعاً غیر جز کت و ناطق بن کت
 و قانع حد کت کت است عزیز و کت است الفیض

لا اله الا انت العسيرة الفضائل

بسر الصالح من اللراض يستأد

لستم الظالمين علموا انهم من قبيل الانبياء ^{الضعيفون}

يقولون لو اني في نوح من عباده ما وجدنا من قبيلهم

لا يشبهون من نزل الله بالكتاب كان وما هم قد خضعوا

الا حسنا وهم لا يشعرون قد خضعتم صفوة من

وزفارفهم علمت انهم من قبيلهم من خلقهم بقوله ان

فيلتمه سوف تلعنهم صفوة من قبيلهم من خلقهم

ما كانت محتوما من لير الله اليهم العترة من

افرجوا فرجكم الى طلة سوف ترحم كنوح النحل

بذلك من عنده كتاب كمن انك لا تحزن بها

ليسر العباد اشكر الله الذي ذكرك من قبيلهم

هـ كاسر الاستقامة باسم مالك البرية ثم انزب منسجماً
 الظاهر بهذا المطلق يدب ان الغاية من كل ذلك المشهور
 العزة والقدرة قوله جل جلاله

يا أيها طوبى لذي البر والفاجر سيكدر انهم الامم برضا الله
 قيام منحه لند انهم على الامور من سبب الله انفس ظاهر
 لوزر سلطان اعمال غمضت مقال من كور طوبى لذي البر
 الله من ذكرته ولمن يتم تخيير لانه كرها نوتت بما يقبل
 عملاً في سبب المستقيم كثر من قيل على وجهها ان الله
 باسم ينزل عليها ما ينشر بها اليه ويحفظها من شره
 الله على قوله تعالى وتعالى كائن في
 يا محمد قبح على بانها قلم اعلى فان شره الله احمر حوت
 لو دام لا باسم مالك الامم من محمود لوزر من

اعظم لام ووجه عالم منصوب وینا در بر ما علی الذل وادان
 انا المتمیز العظیم طوبی لمن بانعقد قررة ویا خوفت برطوة
 ارقب الی الافق الاعلی ما استقامت کبر لانه فهم البصائر
 فیرلوح بسبب الذکر العظیم ^{بمنین}
 یا صادق امر و زهر نفس باقی اعلم ما لم یفهم وبعرفان
 حاکم حلاله فان کنت لاد صادق بجهت واکر
 بانتم قام فان نشق زهر لا اقل الی آخر لا احسن له
 بصدق حکم غایب لمر الله از هم صدق محراب شکر کن
 مقصود عالمی کلاجه شش ناطق بشر جهک انوار شمس
 بر تو کل نمی و بر لبصراط مستقیم هر امیت فرمود بر عرج
 قرین و اعضا اعداد و اطفاء نور و اخلاص و ابرار
 همه نمی کند و سعی بسدول در شسته اند و کلمه الله

اطرد هم امر امر عینده و اظهار مال الله بقوله العزيز
 لکن نفوس غافلہ در آنچه از قید ولایت شده تفکر نمایند
 مقام این بوم مبارک را در ملک مملکت و با آنچه تصور
 فائز میگرددند و لکن حجت دنیا و دنیا نشینان است که در اول
 نموده باشند که بخور از کلا کسرتان نه الا من است الله
 طوبی از زرار عبد و در علم علی و سخن اعدا ایشان
 از سبب انحراف منعم و از کورتی محروم من خست
 الا امر بید الله نفع ما است و حکم ما برید و هو الفرد اول
 العزيز ذکر جناب الحمید
 میرزا زینب قیصر علی علیه بجا دالله و عنایت و ذکر
 استقامت و اشتغال ایشان با محبت رحمت
 و همچنین ذکر نفوسیکه بعد از استقامت ایشان در اینها

ایشان بر راه اعظم و صراط مستقیم و سواد عظیم فائز گشته
 اند و در تبت و پرتگاله حضور بشرف عرض فائز آواظ ان
 سان العظيمة با طارت به الاحباب و فضیلاً عن الارواح
 و یک لوح اربع آمده سر مخصوص ایشان از رسماً و عنایت
 نازل در سال ۱۰۰۰ این خادم خدمت ایشان کبیر
 و سلام میرساند لیه الحمد از ملکوت بیایم مقصود و عالمیان
 نصیب اعظم و شمت کبر اقد نمودند و در دفتر عالم
 ذکر باقیات صاحبان ثابت کعبه استغفر و کز گشته
 خصمیت کفر از جو محفوظ است و از تغییر تبت سر همچنین
 نفوسیکه روح جدید فائز گشته اند و از رحمت بیایم
 همانی بعرضه با توجه نمودند مخصوص هر یک لوح اربع
 از نور رسماً و عنایت نازل در سال ۱۰۰۰

بیان الرحمن الی ملکوت البیت و تقریم الیه فی قدر الال
 و کتب لهم بالینف باقیاً بقاؤا لانه و یجعل لهم کتباً عند
 اناته هو الحافظ الامین این خادم فایر برکت ذکر
 می نماید و در بحر کرم مطلب است که سبب انزال
 نعمتها بر اقیه و انوارها بر سمانیه است حال مقام
 هینما مرتب است از بعد منکر بر شما هم کرمید
 الا معنی رفت شو از هم کرمید چه که لیه انحرار نور زین صفا
 قیاض حقیر از رفیق اراده اشراق فرموده و ایشان را
 بحر احدیه رسوله نحو بالیت انحام کم کان معهم و جار بانها
 از حق خبر جلالت میطلبیم ایشان را که باید فرمایند تا حسن
 بیان از آیات منزله بیات بشند و انوار انوار غایت
 را در انوار فاق الوداع مشت بهره نمایند فضیلت کرمید

لعاظمه نعمه نفوس مقبلة زقيد زكرو لوجه لاهوتهم بحسن لوجه
 ذكر لاس لمر لكر اخرنا نركشتمد كره قادر لوجه
 لسن عجايب كبر لوجه لا اوله الانفس المهينه على العا
 هو النطق فمر هذا المقام الرضخ

يا محمد قبح على نيز لرك المظلوم كما ذكرك فمقبلة لاله
 لا اهو الفرد الواحد العلم بحجر قراننا الآيات وظهرنا
 البتينات والناس الزهم من العاظمين فمر حرت الاله
 واثرت الاشجار وظهرت الاسرار والقوم كبرها
 من الراقدين هذا يوم لا يعاد لسان منه لقرون
 الاولى يشهد برك ملك الاسماء وموات همد
 العلم كن مستقيا على الامرو قائما على قدره موليك لوجه
 سوف تفتخر الدنيا وها فيها ويرى المخلصون ما قدر لهم من لوجه

رب العالمين لا تخزن مني شيئا من غير ان تشرح بذكر كرمك اذ اكلت من
 يا قيا بروم اسماء الحسنه رضا العلي شكري لك
 الحمد يا مفضل العالمين فمدت علي بان تقدر كنت
 الاخرة والاولى وتكتب لك ما رفعك بهذا الاسم
 بين العباد لانه هو القوم الغالب القدير لا تضيع
 ما حكمه فلهذا الامر الذي نزلت لوقام العارفين ليها
 عليك وعلى الذين فازوا بعرفان اليوم ولا آمنوا بالذي
 الى بسطنه عواظا هم من افقه الا
 كتاب تلك ما نحن من لدن من علمه علم السموات
 والارض ولا اعلم وفيه خبر الصبر تلك في كتاب الله
 فرب يد من بعد ولا تخير ما له في نصب الصراط وضع
 الميزان ولا الصراط المستقيم طول القامد اسع

قام ولصامت اذا عرف نطقه ولم يتوقف مرع الى
 الافق الاعلى ولا الافق المنسبر قديماً في الارض اتقوا
 الرحمن ولا تستمعوا كما يستمعون منك من قبل
 فإنتظروا الله العزيز الحميد وعواظ الذين
 نالته وترتدفت سماؤه العرفان بغير الايمان شهيد
 بركه فم نطق فركه الاشياء لله لا اله الا انا العزيز
 الواحد المقدر القدير سمعنا ذلك ذكرناك فضلاً
 فمنه لئلا نعرف ولكن من الشاكرين لئلا نمنعك
 اشارات الذين كفروا بالله اذا آتاهم بآيات
 وسلطان عظيم ولام محمد متين كذلك مهطل لمطام
 الفضل من سبيل العدل طوبى لمن راى رسول الله

باسم گوینده دانا

حمد مقدر سر از در ملک و عقیدت و منزله از عرفان من
 لایمکان است امتیاز او در سر حضرت مقصود بر لایم
 و نیز آنکه کلمت و بیان مراد آن آفته همدام مکان از حضرت
 سر و اعراض همه عالم از وضع و تشریف و
 اعراض امام از علی و عرفان او از اسلمه اشتریح منح
 اکتدار فکر و نفوذ شیش و حجاب فطال و سجا
 جلال از تنجیر باز نداشت غلظت آن نه هو الله و در کثیر
 قرآن مولی الودیر طبع از در کلام نفوس سیده نیر اشیر
 اصفا نموده و تعقیب مقدر سر ظاهره در خلقتش
 پیر کریمه حلت العکمه و جبر اقتدار و عظمت آلاء
 و عرفانها و جبر تصرفها یا میرانج امد و نیز از هم بهتر

التميز العليم ناطق بمنزلة حق تحريم الجهر ^و سبوت طوبى
 از بلا منزه سبكه نور ابر منور نرو بنار سبه مشتعل حمد
 كنه مقصود عالم را در ذكركت از قبح و بعد از ان
 عظمت جاسر شروت عالم و زود كار ارمم كل لعبا
 سلجج ولكن آيات الجهر و ما قرر من عنده بقر و داعم
 ظلم ظالمين وضوضاء معتدين و محلوت و تعبيرات
 قرصنه و اعصار اود لا تميز رسد و محو با زد و عا
 قلم اعلا مجموعت است آيات اندر آيات از انك
 انهم يطالبون در بر حسن بر تابدات بفر ابر و بجدك علما
 بيسمه و مناديا لذكره لانه على كتنه و قدره بالانها ان ظ
 الى الوجوه ابن مريم بغيره ابر من عطا فر محو و كبره لاد علما
 بعرفه انشرفانز نشسته چه مقدر از علما و كبره ادا

و تو با محمد و اول سرایت هر از در قمر اقبال و قبول انوار

و چه مقدار از رخسار که در طاهرین خلق از ضعفها و جمال

محبوب بر اعلی مقام عزت و رفعت و علم و دانش

مقرر گردید بمحوالله نایت آید و ثبت و عند ام الکتاب

طوبی لک و نهی تا لک از رحمت محمود است امید

و عطا نمود هر این فضل است عظیم اعرف مقامه گویند

من و این که در باره انوار

جناب میرزا محمد علی قزوینی علیه السلام و الله مرفوعه و الله

این کلمات عالی است از آفتاب منیر است

نازل قوله تبارک و تعالی

هو الله یا محمد قد علی من علی الله انوار ناطق منیر

الهی کلمه مبارکه لا اله الا انا العلیم حکیم و ما من منیر

لا اله الا

کفر و سجید در اوقات فراغت حیرت خلق تمام
 بعرف المتخونم با نوار و جوهم و الجوزی بسیار هم سبحان
 آثار قامت و اشراط امت کفر را احاطه نمود
 و کفر اعمال سدیست محکم عباد در در تعجب من کفر در
 بیچاره تعب و کجود و کدر داشته زده اکثر آنجناب فایزنده
 با کجود سب فلاح و نجات سلطوت امر منع
 تمسود و ضعیف شده علی محمد من ساخت بقلب منزه
 نمونه و بعرفه از آفتاب حقیقت فارغ شده کفر را در
 از قلم اعلیٰ بکمال اشکر رب المشفق الرحمن
 از حق جبر جلاله میطلبم اولیا من خود را تا بیدر فرمایم هر
 آنچه عطا فرموده چه اگر علی قرعین نکره بکلیات کفر
 فصد و عطا که مخصوص اولیا مقرر شده ظاهر شود

مكرر و بديار و حوچ ببتك لبنتك ناطق كخونر در بر شش
امر لرامستور و در فشر عن تها مشهور

هو الناطق في حيرت بيان

كتاب نكاح القوم بعرفهم و بعد من الناس الى الصراط
المبين القوم طبع لمن و بعد عرف بيان ربه للرحمن و بخته
بناطق به نيز العطية في مقامه المرفوع انك انت لدا
سمعت التذات من الاقوال الاعلى قد يك الحمد لك
الاسماء و فاطر السماء بانوار قلبه نور معرفت و ذكرك
لي لايت و استغفر من انك اسك بقوتك التي
ما ضعفه الجود و الصوف و باسمك الترتيخرت بعلم
الغيب و الشهود بان تجل في حق الامم منكم كما بارادتك
و متممها بحبك و عالمها بالانزلة في كتابك لك الحمد

١٢

يا اله و سيد و مستدر بما ذكر شرفة بعد مودة و ربي
 بظراف عرفانك و لا ينز على الاقبال اليك سئمتك
 بان تو فقير بجهودك و كرمك على الاستقامة على امرك
 و القيام على خدمتك انك انت المقدر على انشاء
 لا اله الا انت الامر احكم صدر اللهم يا اله و سيد
 و اصفياك الذين باقتضوا عهدك و مشيتك و امنعتهم
 فوضوا خلقك و مشهوات عبادك الذين لو نعمتك
 و اعرضوا عن جمالك و كفر و ابطورك و لا اله الا انت
 يا اله الاسماء ان تنزل على من سماه على بك
 يا اله تنزل اليك انك انت المقدر القدير و الاجاب جدير

بوالحسن الكريم

يا محمد عليك بيا للوجه و رطاه لاله المظلوم خضر

ولكن في ذلك مقصد من حجرات وسجته بوجه
 لا زال يذكره بعين حق جبر خلد له فانز خبير
 زر قمر اعلا ذلت صادر لاريب فيه زكوا من لذن
 علم خبير ورقة سبقت كرفت اقبلت وفازت
 لا تحقنا ما بالرقص الاعلى ونكر كما يحقير بذكر كما بره الام الى
 داسما وصفاته وتقرنكم نيسلكم فما ورد عليكم في
 سبيل الله يا طير الاعلى اذ كرا الورقة استصعدت
 بعد تصدعت وفازت بعد ما طارت وتشرفت
 بعد حضرت ورات بعد تقربت بذكر استصعدت
 الافاق ما يرت عليك بحمد الله ورحمته لتسبقت
 من فض الارض والسماء استشهد انك اقبلت الى الارض
 الاعلى شوقا للقاء الله ملك السماء واخذ من الرحمن

المحمود بسير القديوم على شانه بمنعتك سبحان العليم
 ولا شبهات الفهماء استخداك سمعت التذاد
 واجبت وقصدت المقصد الاضمر والذروة العليا
 كان الرجال فيهم مبین طوبى لك بيا نفقت
 بروك فر الفراق وقرالة فر فراقك حكم الوصل
 واللقاء لان هذا الافضل ظهر وشرق من افق برائة
 ربك الفضال الكرم لعمر الله كضبت بانزل لك من
 ملكوت مشية ربك الغفور الرحيم كذلك انظر اليهم
 الاعظم في المواسم والالطاف والتمس لنور
 الغضد والعطاء انه هو الذي لا يملك كرمه الخلفان
 الكائنات يرفع من ريشه فضلا من لونه وهو الامر
 المقدر العزيز العظيم

مولانا غنی

نوی

چند مرتبه در قلمراغی ذکر است جار از زبان حضرت زین العابدین
 تشکر بک الکریم قدر عبدی حضرت تامله من هر چه بود صلیک
 و عرفانک فی ذکر الله رب العالمین ستمده این
 سببیت در بزرگ حق باطن گشته و ملک البصائر
 در باقی اعلا و جسته منو الحمد لله نعمت کبریا در خدای
 دست و الله بغایت حق بجز این مقام مومنین نور چشم
 که در رضی الله عنکم برسان و بزرگ حق جبار جلایه میسر در در
 که کبر بر حقین ابراهیم با اسم مالک اسما فخر گشته کوه
 نماید در تبلیغ امر الله جل جلاله و بیان آنکه نامرکم فی آخر الکتاب
 بحفظ امر اسلام و مقام آنکه نه لاهوتان صحیح حکیم البیضا علیک
 و علی محمد بن عبد الله العسکری زاهد

هَوَاتِ مَعَ الْمُحِبِّينَ وَانْهَرِ بِخَيْرٍ

يَا أَيُّهَا الَّذِي ظَهَرَ إِلَى الْوَجْهِ عَلَيْكَ بِحَمْدِ اللَّهِ مَالِكُ الْعَرْشِ
يَوْمَ يَوْمِ الْبَيْتِ وَنَدَائِشِ زُرَّهَرِ هَتْمِ مَرْتَفِعِ وَنُورِ لَمِشْتَرِ زُرَّهَرِ
أَقْرَبِ طَمَعِ طَوْبِي لِبَصِيرَةِ مُحَمَّدٍ وَرَأْسِ رُوسِ مَسْمُوعِ وَهَرِي
سَبْحَانَ اللَّهِ عَالَمِ لَا حَيْرَةَ لَكَ فَتَمَحَّجْهُ جِهَ كَمَا مَشَتْ هَرِي
أَهْدِي لَكَ زُرَّهَرِ نُوْرِي تَرْتِيفَانِ كَمَا نَشْتَهِي وَبِحَالِ لَوْ مَا
تَمَنَّيْتُ نَحْوَكَ لَمْ يَأْمَحِدِي عَلَيْكَ بِحَمْدِي نَامَةُ امْتِ
جَنَابِ جَمَلِهِ عَلَيْهِ بِحَمْدِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ بِسَمْتِ لَوْ تَس
فَرَسْتَادِ وَبِاصْفَا وَحُضُورِ فَاؤْرُكْتِ لَأَوْجِدُ نَمَتِي عَرِ
قَبْرِ وَاسْتَقَامَتِكَ عَلَامِ مَرِ لَمَسْتَدِ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ
يَنْفِخَ عَلَيَّ وَجْهَكَ بِمَفْتَحِ اسْمِهِ الْأَعْظَمِ بِابِ الْكُرْمِ أَنَّهُ
مَوْلَى الْأَمَمِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُهَيَّبُ الْعَسْتَرِيُّومِ رَمِيدِ لَيْلَةِ الْجَنَابِ

باسم حق جبار جلالتی میباشند و بزرگتر است من غیر
 عراض از آن نظر رسیده و چندین مرتبه جواب از شما
 ربانی نازل و الی همین امر است چه که خود کفر است
 و اصلاح سلافری نه تمیز موقوفه خلق در بیداری جز بر سر کرد
 نفس معروضه که در جزیره کنگر کجی علم کسرا بوده در
 بر بصیرت زین غیر اید و کنگر بر کور را فرود لکن در عبد الله
 و مانند او را عاقبت نمود بگو که بخرد همین علم را
 قرار ده لیکن لک الحق در عینه چهار نشانی است
 و غیر خیر است حاصله بریزد و تحلیله در یا محمد
 بجا لعمریه لایمیکه تمطلوم از سیاحت در سنه
 نمودت بره شده از آن قدر مجموع علم منصفه داده و
 وید لک یا غیر منصفه در حق نبوت است از آن

خدعه و مکر ظاهر یا بحیر و عجا و لاکن فرمایند سیرین با
 حال هم بحیر و زوده و میدهد و سیر سیماره هم نظر نوبت
 با سیر لام حیات عمر نشانند کرده اولی نوبت با خبر بود
 میکنند سیرا جوهر او نام لازال امور از سیر
 نموده و سیماره الی الی مرجع الارواح الی مقرا و ما قدر لها
 آنچه گفته شد در لوجه الله بعد است چه که سیر سیماره
 از اصدا در سیماره و بر نام سیر و امتالی از سیر است
 از او حدت نفیات الی الی هم عن مقام مقصدا الی العتبه
 رب ما کان فیها کونهم وقد ظهر لهم رشحه و ظهور کبر و
 دستواک علی عشر البزیه فی قطب الامکان
 اسکب نفیات و حیک و ما تضرع الی الی
 لایک و با مروج بحر عطاک و بحیات شمس فضلک

انهم توتوا عبدك على الرجوع اليك والامانة لمراتب غفورك
 ووجهك انت انت التواب المقدر الغفور الرحيم الذي
 تملك مقبلا اليك وتميها بمجد فضلك استكبر
 زرع غفر عبدك باسمك انت المقدر على ما تشاء
 وفي فضلك زمام خلقك لا اله الا انت الفرد الوهاب
 العزيز الوهاب ونزلك اوليا في هناك نسند الله
 يثبت لهم قلوب الاعلى خيرة عالم من عوالمه وسعيهم
 كوشرا الاستقامة الذين شربوا لانه خيرة العالم عن
 التقرب الى الاسم الاعظم والالتجوه بسطوة المعتدين
 ولا شوكه الذين كفروا بالله مالك الوجوه ومزج الغيب والشهود
 البصيا من له عليك وعليهم وعلى الذين تجوزون بسبب الله
 رب العالمين وما لك يوم الدين ونظم القول بذكر اخيك

والله اعلم

وارتكب وشك في الله تعالى التي تحيطها بحجوده وخصه وحجرتها
 من عاقبنا عاقبين يسته الظالمين لانه هو الحق والحق على ما
 يقول العزيز هو المشرق من افق المكنون بحكم
 كتاب انزال الرحمن لمن في الامكان وبه دعا
 الاق الا على والذروة العليا المقام الذي شاد بسيرة
 المشتم الملك لمن تريب لظالمين يا محمد من
 هديناك تسبيد وعرفناك له لنير والفتياك علمت به
 نطقت الاستياد الملك له العلم الخبير ذلك ان
 تحريك شوائب الدنيا دار كمنه الظالمين في امور الانبياء
 ثم على خدمته الامر باسم ربك الغالب القدير لا ذلنا
 ذلك من قبيل ومن بعد ان توجه الى الوجه وانفج روحه في
 سبيل الله رب العالمين نتخذ له بعد الى الرحمن

الاعلى ودرت من شأن العرش الاعلى عرف تجرته
 الا بغير تقاضى هذا المقام لعنبر الکریم ^{رحمته} شرح
 اي بغير معرفته في كل عالم من عوالم رببه تارة تلاء عليه سعيد الرضوان
 وروفته و آخر من على صورة ملك من الملائكة المقربين طوي
 لمن فاز بكنية الله قد صعود وبعده لانه من الفان من كماله
 الملك العزيز الحميد طوي لا خيب سليمان لا ضيه
 بما يرتفع به شأنه من العباد و شئ الله به تقرب اليه
 لانه لهو المقصد في التدبير و كبر على انك لتقبله و فانه
 و ذكر اسمها بمقادير عشر الله العظيم و نزل في حركته في فانه
 بانوار محبت ربه و اقبلت الى الافق الاعلى لانه عرض
 كثر عالم جليل كبر في حركته بغيره و حركته لا ذكرها
 بالا يعادله شئ و شئ برك اسم الله الصادق الا من

اللهم اعلم من لهنم عزيز حميد قد ذكر لهم الامن معا و
 مرة بعد مرة وورد لكم خسر الآخرة والاولى عنانية
 المشفق بسم الله الرحمن الرحيم في الملكوت الكريم
 م ه لاننا انك لم تشر الا من الطور لانه لا اله الا هو
 الموهب بعثتوم طوبى لمن تبع الاوامر وخسب لنفسه امراً
 من امر الله رب العالمين عالم بنا روهام مشتغلون
 انوارهم ظهورهم في مجرب در لسان اولام صرير طرا
 مرتفع ونرا سرده ظاهر ونور لمر لرافق اعلم مشرق
 مع ذلك خلق في الصاف شعور ناسره لندر الله
 انجاب بخدمت امر خازن وندر كرسن ناطق وبقدر بعض
 دستند غفلت اس بقدر رسیده که از صبحه و صبور
 متنبه شدند و سر از فرشته بریند رشتند انجاب

ودرست بکار می کشند لکن از نفع صواب
 چه مروری الهام المشرق من افق سما فضع علیک علی
 الذین منعتهم سجات الجلال عن التوجه الی الغرض المقال
 لا غیر فرم هذا المقام علی امت من معک ان ربک لهو
 الفضل بسمه المبین علی من فی الارض و السماء القدم
 یالهی انظر الی الافق الاعلی و الممتد بحسب عطا مولی الیک
 اسم التذام من نظر منک الله لا اله الا هو الغرض المقال
 المقصد العلم حکیم بحدیث و حضرت کتابک لدر لمطلوبه
 بعد قره و سفند کتابک لکنک بانقریب الی البحر الاعظم
 الذی راج لنام و وجه العالم لتشکر رب الغرض المقال
 من کتابک عرف التوجه والاستقامه و الاقبال الیه
 تعالی الی جسدک من کتابک بالذکر من کتابک بیهین قدر درستی

فلهذه الأيام ما دلت به الكواكب من قديما خزانة
 ضعوا بالأيام لا يغير الأمانه وخذوا بالمرتم به لانه هو الشا صبح الآيات
 طوي لعبد تمك بالامانه والديانه وما يرتفع به لمر الترتب
 العالمين قد ظهر في المنزلة الكبريه ما دقت به دموع
 العارفين قد نقص عهد من اجز حتم نزلت نافع من روي
 يشهد نزلت كثر منصف بصير نسرا التيه نزلت
 لانه يوتيه من فضل على الرجوع ليه لانه هو التوارث الغضير
 الرحيم كثر من قبح على وجه لولياي الذين شربوا حزين
 حزين كاس عطره وذكرهم بالكل من عكورت باني
 الغرير البدع قري بالارض قستو من صبح الغضير
 على عرش اسماء الكريم لا اتم لانه علم ضره وعلما لم للذين انكروا
 حجة الله وبنانه الحسنة العظيمة نور افنده الذين منك

بحمد التور المشرق من افق سماه لوح ربك العاض
 المقدر الصير لأرضيك والتهن آمنوا بالحكمة للناظر
 ضوضاء العافين انما انزلهما بالبرية بفتح الله عز وجل
 والبلاب الخيرات انه منسوخ المخلصين مقتضى المقربين لها
 المشرق من افق سماه غير عليك وعلى من يعاك
 وعلى من سبهم من العليم ثابت مستقيم
 انما افرج ما كنت نزلوا المر العرش وسطوا من قلم الله
 وقام على قدرته لمر من جلال انما ربك هو العليم الخبير
 لا ارسل اليك نجات العيصه انزلنا لك خضع له
 كل من ذكره فرفع كنفه في الاحلله نطرا في افتر وقام على قدرته
 وتمت بحسب الغرير البديع قد قامت انجم الطمخ والادام
 ما انزلت ثم القين من افق اسلكه ربك الغرير العظم

١١

لم من عالم غفصت العلوم ولم من عارف الكرام القويم
 ولم من غافر انبياء التمداد وافر الالاق الاغص
 ان بغضت من بغض سلطانة ما سلو ويحك لانه لم يفتد
 القدير كثر من قبع على اجبال الذين قبلوا الى اسطر نطهور
 بشا في هو الناطق الظاهر لخير العلم الحكيم الجسيم
 المحمديه التي سخر العالم بسلطانة ورحمة رب الامم بآية الاز
 وعرف كل شئ بعظمة وافر قدره وافر قدره من ان تغر
 وعظمته وعطائه الذكر والشاؤ والتكبير والجهت اعلى انا في
 الذين داروا البلاد لا علاء كلمته وافر قدره وافر قدره
 اليه ويعلم حلاله المستعير دنياه العظيم يا محمد علي
 وغاير اذ ذكرنا من قديم آيات الله المقتدر العلم الحكيم
 لا سمعنا نزلت اجلك ورايت اذ قال لك اقبل اليك

من شجر العظیم طویح لک باکثر من صنم الاوامم ^{بعضه}
 الحکمة والیسما و اقبلت الی النور و اسطع منهنه الافق
 البین نسد الله بک و تعالی ان یجعلک ساجدا لک
 الی ان فرمید الیوم الغریز البدیع و یجذب بایة
 و یضربک بسطانه و تقریب الیه یفضله عن غیر العظیم ^{تجلی}
 القاطر الی الوجه فذلک الایمن علیها الله رب العالمین
 مرة بعد مرة الله یحبک لوجه الله العزیز الاحمد ^{بک}
 پسر نزل من ظلمت حقیق الی شمس و در فرقه و اعصار خورشید
 بغیر شیده نزل کرد و اوله و شین و کزله بعد مشغولت ^{بک}
 از توحید حقیق غایت و محبوب ^{بک} با سارا مالک آن
 و خالق آن محرومند از ثلث اعمال آن در یوم ^{ظهور}
 محبوب عالمین کلاب و مقام آن ^{بک} فلاضح و معلوم ^{بک}

ورا بعد و چهارم و احسن و کلمات علم است هر گشته چه که
 بشاید و نام قصه محبوبان در مقصود سر بر منجی در اول
 یعنی در منجی و در آخر بسنگ دم انهر شتر قوت دادند
 و شتر شتر منجی قدر الحظ و مالک و مالک و سلطان و سلطان
 استک بسرا جک الزمره طنه الارباع و باسک الزمره
 جعله مفتاحاً لباب الرحمة و الفلاح از منجی و اولی است
 من الزین الفقوا اردو محسن و امواظ من سبک
 لمررت لیرنا علی استقامه لایقنا سطوة المعتمدين و
 لا تمنعنا ظلم الظالمین انک انت الله رب العالمین
 و مالک یوم الدین اولی ایران ررض ملاذ قدر منظر
 بکیر ربان لرض بریطیلم انک لاید فیها بربر استیک
 لاسا لکلا مغراند و از ضراط مستقیم و بن عظیم منجی و

از قند خراب عطار علیه کتب رآله العزیز المنیر
 بن حمت رآه تسویر شده و جلال بن لوریا کشته
 انت رآله فآز تووند با سبب اعلاء کلمه الله است
 در جمیع جلال کما حکمت استک نماید شکلا بر ترفع ضو
 المفسرین و انی نین الا کفر بید الله المقدر العلیم حکیم لیس
 المشرق من انقی سماء غایت علی الذین یانقضوا عهدی
 و میثاقی و علیک و علی اولیاءک و علی من فرض ضو
 الذین شرکوا رحمتی من کافر عطا لے و قالوا لک
 الحجر یا محبوب العارفين و مقصود از فصد المفسرین المخلصین
 هو المشرق من انقی سماء البرهان

یا محمد شکرک بخاک در این برین رحمت و یوم نورانی بایر
 اولیا المبرمجین و رافت و رحمت و حکمت و نبوت

هر که در میان کلاه کلاه نماید و باقی اعیان و عیون که بنده بزرگ
 در عتق در ترفع کلمه مبارکه است اتحاد و اتفاق در اول
 بجهت هر آنچه بلب لب نه ظاهر و باطن آنچه ذکر است نیت نیت
 و با اتفاق در عتق کبر است از بر امر اصلاح عالم و تفتخ
 از مرتبتت چونید قدس جانک اللهم فیما ارشدت و بعد
 و فردا نیتک و بان عندک علم شرف کاتب ما اطلع علیه
 الا ان انت امر رب اسکا بجز غفوک و سواد خطک
 و شرف فضلک ان تو تیز علی ضمه امرک و علی تخریر
 بد عرف رضایتک و کتب یا قیامه عیادت ملکوت تر از زبان
 اقبلت بخت الیک اسکا از تو تیز علی یا منبر لای
 زکات المعتمد العزیز الفضال داخله در هر
 از جانب مظلوم ذکر نما شد الی ان تو تیز هر دو تیز علی

بقوله سبحانه لئن هوات مع المحبب العباد عليكم
 لدر الله به لولا لك غير الشيا المقصد القديم
 نسبي من لظهور المراد وعرف العبد سبيله الواضح المستقيم
 وهو العباد الى شروق بعلم وازنزل لهم فاج به عزو العز
 في الامكان لانه هو المنزل القديم مقام الطوبى نار ربيع
 التشر الى المراد وانا اى علم على نار به با محمد شيخ باسم
 ربك ثم لذكره ببولات مخلصين طوبى للذين خضعوا لآيات
 رحمة وحننا لك يا منبرت كونه حبر الغرير البديع لآيات
 ذكرناك قبيح في هذا اللوح المنبر كن مستقيما على الامر
 وناطقا بهذا الاسم العظيم طوبى لك لايبك الزمصد
 المقصود وصعد الى الله رب العالمين لآياتنا حاضر صوته
 وانا مع المحبب لآياتنا حركت شؤنا من الخلق

بذل

تو که نصیر الامور علی الحق مالت هذا اليوم المنسج
 لانوا تیرک غیر خدمه الامر تو فک علی ما قصدت فرام
 العلمیم پناه ایضا و عنیک و علی قاصدین مستقیم
 بنام سلطان اسما

کرم محمد ندرایت با صفا مظلوم از قافله نازنین
 ویرس و آنه هو الشیخ بصیر انشاء الله لعنایات
 مخصوصه الهیه بن کرشن ندرایت و آنچه در کتاب
 عام طبر لایبک آنشهد لته توجه الی مشرق الی
 مطلع الحجه و اسرمان و صدق سید الی تبه الرحمه العزیزه
 لایعادل بجهده الشهاده کنوز الارض و اتخف معه کل عالم
 من حول لم تبه المتعالی العلم حکیم اجر هیچ نفس ضایع نشد
 و نخله شد لکن کسی بر کرد و لکن آنم در لیل الهیه

ان ربك هو العليم الخبير بعنايت الخمر سرور ربنا لانه
 لراد احب لقائه واخصور لربنا لانه هو المعطي الكريم

بسم ربنا الافر اسرار اعظم العلي الاعظم

شهادة الخادم لانه لا اله الا هو لم يزل كان في موضع ما
 بعد اعترافه بانه كان مقربا عما كلفه وما كان منزها عن

الاستعداد والامثال والاشباه وهو الله الغير المتعال
 قد اسر السرد وتلك الكتب ونظرنا رسله فضا من عنده

وهو العزيز الفضل وبعد فبقولنا بل وارجد من عز
 حكمة محبوبنا ومحبوبكم ومصودنا ومصودكم فلما اخذت فتحت

وقرئت وعرفت ووجدت تصدق المقصد ^{فقط} لا ^{تؤثر}
 العلي الى ان حضرت وعرضت اذا توجهنا الى الوجه ونظرنا

فاح يعرف اليه من الامكان قال وقوله الا حله ^{فقط}

الحسن

اللهم صل على
 يا ميم قبرا لم يستمع نداء المظلوم انه نزل كرك كما ذكرك
 من قبيل بعد ما لحاطه الغافلون من قبيل الحجات منهم من عرض
 ومنهم من اذكر ومنهم من جادل ومنهم من قام حجرة وافر على التربة
 العالمين وجميرا اولئك في جناح برسكان جنته الخلد
 اصحا بسهم المقام الرفيع انه لك تولت لهم نفسهم
 انهم من الاخسير نزل الله العدل الحكيم لا ذكرناك بما
 لا يعاونه ذكر من الارض ونذكر كرك من جزا الحسين فضلا عن غيره
 ولانا الفضال الغفور الكريم انك لا تحزن من شدة الحزن
 انهم الظالمين من غير النفس والهوس الا انهم من الهامين
 هم يقدر احضان منيع ما اراده الله لا و من الهامين على
 من في السور والارضين منهم كثر الصبر واليقين

بالانفعالم الاشم من ضلال مسین لکن فی قمر علی اولی
 قدره الله تعالی من عنده واستفیدة من انوار القدر و قال
 یا علیست تعالی یبصرک صیاب الحکیم قلما ورد استفاداً
 من شیره و غلبه بالله العسیر الاحمد و اخذ الاخر بقدره
 من حيث زده و یسر بعد ما یسر خیر منه خیر الظالمین
 من عنده و هو القدر الغالب القدر یا محمد علی المراد
 اعماله الطیحه هر روز برت در ظاهر و بطور هر روز
 بطلبید جمع را بعنایت خود بوفیق دارد و بصراحت استقیم
 هر ایت فرمای غفلت بپوشید رسیده که از غفلت
 هست خود و عرفان آن مجرب نیست نه الظلمات لا ینور
 تقو هم ره بود محکم کیفیت آرد هم لا یعرف کمال قدره
 بر اطفاد نور که روشنتر از نور و لکن الله یعلم امره عن

و الهیمن القیوم دوستان گزین در مرض ملازمت حق مبرک
 زنت را آنکه هر کمال استقامت باقی از منظر باشند
 و بگفت میتشک که لاک و صینا فرمودند و بی این
 طوبی لم عهد بالامر به و وید للفاطین البهائم مشرق
 لرفق غایت علیک و علی الذین ما تخوفتم ظلم الظالمین
 و سطوة الامرین

لانه احمد در این صبح بخت به که بست و کلمه مبارک میفرا
 بزگر حق صبر جلالت فائز شدید بنده نعمه لائق سنعم
 الله فیما قلنا للرحمة لیسعد فانی لدر رسالت جوارب دستخط
 انجذاب بر حسب ظاهر اجمال نموده و لکن حقیقت هر دو لایق
 و همچنین قلب انجذاب که این تاخیر و تعویب محض محبت
 و ملاحظه حکمت و عدم فرصت بوده و بهت حال

مباحث و مستطهار است که هر مانده و انبساط مجال زیاده
 در حجاب عرض نماید و لکن در حین در جواب حمت است
 در سر اعراض عرض منبج و در آن حین بزرگتر نمائند
 در این صورت که در در اسال آنرا خبر رده باشد
 چه که قصد داشته اند در حمت در شس بزرگتر آید چنانکه
 نقطه اولی بروج با سوره فرده میفرمایند جمیع از بر آنست
 که بسیار در العرش بزرگتر آید و آنجانب الهی که
 با این مقام اعلی فرشته اند باید در طلب در جلاله
 رسا که نیفای لا شرمسندت بنمایند بانی بوجه اولیا
 منقوح سزده تا که بر اثرات اعمال و مکافات آن
 لاجر بقدر شتم ابره هم است مطلع و آگاه شوند لعم
 مجوز بناد محبوب و محبوب من فرستاد و الارض که

هر نفسی است که خورشید شکرک و سلطوت و ثروت و قدرت
 و اقتدار را در این عالم را بمنزله چشم نملک دیده است
 می نماید خرد ارباب عالم را در حاطه منزه متسننه
 و سهولت هنوز از خرابی که غیر الله قصد کرده است
 در روز بروز مقصود است نیز عمار عالم و اصلاح مردم که در پیش
 بخود می رسیده تا چه رسد بان نفی او را علی کلا
 دست بر نداشتند در جمیع احوال و در هر حال
 وجهی هم نظر با دانات متعدده تا عین دست از علم
 کشیده سر سینه که در این پیشه که در لیا و لام علم علی
 حضرت خود را بصبر در اصطبار از فرسوده و از اعمال
 در افعال و اخلاق و اقوال تا الله غیر در ضعیف منعمه
 منعا عظما فی الزیور الالواح مع ذلک بر اولیا و اصفا

وارد آمده آنچه که در باره فرسوسان ما سخن برسان
 سوف برضه العافیه نمرات اعمالهم حار و امانت عملوا
 فرقی که در ایستادگی و اجتهاد منصفان خسته الله کل
 لعاظه نماید و بیم هلاکت است از حتم ذکر نیز از مقام
 بنابر حضرت المقصود در لاله لاله الامم و الواعه العظیمه
 دینکه در باره جناب امین صاحب سیر ابوالحسن علیه السلام
 و عنایت مرقوم داشتند جناب ایشان در حمت
 در سیرت و بار باره الله فائز و ابن الامم الابرار
 با حلال پیکر آریان حضرات افغان علیهم منتهی بها
 بر فرقه تشریف برده اند و بعضی مکاتیب آنجناب
 بایشان رسیده و باین بنده داده اند و تقصیر میکند
 در حمت که سر عرض شد از جمله مکاتیب و به

ذکرش در کتاب انبیا و ائمه و ایشان هر چه بخواهد و آنچه ایشان
 نوشته اند صحیح است و بطور اخص مرتین حال آنکه از هر یک یک
 جراح علیه در برسد و یا با این ایشان در تفسیر آنکه در
 محبوب روحانی جناب در قاعه بجا آید الله الاظهر من قوم
 داشتند بعد از درود و دیگر در ساحت او نشانی
 کلمه که مشعر بر حفظ ائمه از هر چه و با قاعه حضرت زین
 اح علیه منکر بجا آید بجهت که با ایشان بر سر نشد
 و از ارض شمس و انحصار ایشان نیز نوشته بودند
 همچنین کتاب ایشان را که در هر یک از دو کتاب نوشته
 بودند که انبیا در سال داشتند بعد از عرض حضرت
 در سر پیشتر فرمودند علی العجالة سب فرج جمال قرم
 واقع شد چه که تفصیلات نوشتن را با مقصود قرم

داشته بجز آنکه در خط و عمارت حق مگر خلاصه آنچه
 این فخر خادم از حق تعالی است که در این کتاب
 در جمیع احوال و خائن نماید آنچه سزاوار در عنایت است
 ذکر تجلیه الاسلام فرموده بجز آنکه در این کتاب
 اعمال خبیثه فرموده کاذب است بصداق گفتند ^{طلب}
 رحمت از بلا رحمة الاسلام کند اقد در این معنی
 بسبب عهد ناپسندیده است و گفته اند حق تعالی
 و انبیا و اصفیاء و اولیائش را بعزت ظاهره فرودخت
 لعن محبوبان و خیر و رجحان مقامه در مجرای اول
 در این کتاب فرموده در این کتاب نه و گفته اند در هر صحن تبریزی
 ظاهره شیطان با عود با هر سخن با در عباد پیاره
 در این کتاب فرموده عاقبت محمد استلا امید است که

حق جبر جلالت با سیر جاریه ملازم است این حج خطی است
 و بمطلع نور حق ایست برایت غایب در این ظهور است
 از سر بر قدرت الهی منبسطین و طالبین رسالت
 نهاده مع ذلک تشبیه نشده نیستند و غنچه
 بر فراش غفلت ناله و حسرت نم برقع و بمنزل حج
 و تجارت اعمال مغرب سبحان الله نفسیک
 متب نیاله میانه ملاحظه نماید در صحت بجه غرور کبر
 ظاهر است شعور در این نوع خلق شده لاقوه ذکر تیر
 از اینها افتاده در هر حال با یکدیگر جلال است
 و طلب حفظ نمودند لکن هو العفور اللزیم دیوانه است
 و اینکه در باره محبوب معظم حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام
 نوشته بودید و ذکرشان در صحت است منع از سر

وکمال غنایت ظاهر و در این نام بایعدهم حسین مرتوم
 فرموده اند انشاء الله جواب خدمتشان در سال منتهی
 لایکه در باره جناب لادپ عارف مغیر دست کلم
 جناب میرزا عباد علی غنایه الله ورحمة مرتوم دانسته
 بجز بعد از صومر و رقه و قرأت آنکه اینها باقی اینها بود
 نموده در تحت اسم آنکه سر هم معروض داشتند
 نطق به سان العظیمه التزود العلیا قوله جبر جلاله

بایعده حاضر

جواب این که لا یوسر و از وقت این مطلقه کبر بر سر نه لجه
 عرف خیر و بقوم علی غنایه الله الشیخ العظیم کبریا بخار
 انشاء الله عالم سلا بطراز این اسم تزیین عالی عالم
 جدید بر بعضی مکتوبه این رسم روحانی را لطیفه در

در کمال

و نشیب چه که از مطار رحمت در کفر صین نازل مقصود از آنکه
 حجابات ضلال و سبحات جلال خرق شو و آفتاب
 عدل از افق سما و انصاف اشراق فرمایند هر که کمال
 روح در یگانگی و سکون و الطینت از خود بر او غلبت بر ذمته
 مشاهده نمایند و انصاف حقیقی را در سبب
 و علت فساد عالم و اعم است با هم مالک قهرم بکنند
 تا جمیع اضراب از فرات رحمت رب الارباب
 در یوم آت بیاید مانند و آفاق بانوار اتفاق متزین شود
 در این صورت مرض عالم برقع گردد و کمال بصیرت لایزال فایز شود
 که ملک زینا افق سما را بسایه تیر العرفان طلوع
 بسیمع و غلبه عالم بر منزه لایزال حکیم فی الحقیقه این خادم
 خانی از کتوب این نام سرور شد ایجت حاصل گشت

و عرف محبت از او است تمام چه که فرین بود که محبت
 عالیان لکن چه بظاهر است از خطاب با نیفای
 و لکن هر چه عرف ذکر مخصوصا و مقصود فرست سوات
 و الارض از آن متفوت از حق حد جلالت است در این نزد
 نماید فرماید بر آنچه ذکر شد بر دام ملک و ملکوت با ۲۰
 نام از جانب این فانی خدمت ایشان سلام و تبریک
 مکتوبی محبت مکرم جناب آقا علی بن علی عجل الله تعالی فرجه
 آقا محمد حسین علیه السلام نوشته بود ایشان نحو فانی
 ارسال داشتند و بعد از اطلاع در محبت منع
 اتم سر عرض شد ایشان در امر مذکور در مکتوب
 ایشان هر یک بزرگواران جلاله فائز شدند یا لیکن
 ذکر اولیقر علی محمد محمد است نامدا محمودانم و اولیقر علی محمد

يخضع لاسم الله ولو على الاشياء ثم قرأ بحين الى
 ان تصنع الخادم قلنا فان زلزال المقصود من قبل الاسماء
 اين بشارت عظيمه است بحسب مكرم بايتان برسانند
 و در جميع رحمتها با هر يك بركت فاطر باشند بهر امر لري
 المرشدين ذكر كنه مخصوصه او در مظار و ذكر از سادات رحمت
 رحمانه ناله شده و ميشود و لكن در سوره بر ملا حمله وقت
 نمايند و حكمت را در زيارت نمايند از باب تهنيتي زيارت
 او عار محبت مينمايد و مقصودش از اطلاع و احوال است
 و حق هم ستر منفره بر چه كه عام لائله مبعوض نكند
 و لكن در سوره است با هر نظر نور الله باشند و ما نصره و مجاز
 و جهر ملاحظه نمايند بگشايند از قديم عظمت
 باين حكماست عليا علي و اين عبد كبر و ذكر كنهه قوله تعالى

لا تصدقوا ما نزلنا من الذكر ولا تقولوا امرهم بطول ولا قصه
 باير انجناب درين تعصير را بر دست حق صبر جلالة
 دارند دستخط حضرت محبوب معظم جناب غيب قدير با
 عليه بجهاد الله الامير رسيد فرما تحقيقه هر فرزند از زنده بر قبال
 و خلوص ان الاله و تيرت با هر دو گواه و هم چاره اراده عرض
 هست در اين كتاب با مختصار و ذكرت حسب الامر
 باير انجناب كمال حكمت را منظور نمايد اهر بحسب نياز
 كه فائز نميوند و خود جمال قدم روح با سوره فوره در عراق بجا
 تشريف ميروند امروزه جمع بر كلكت ميتوانست باشند و
 با هر قبيد هم در عراق معاشرت نميگويند و با هر روح
 و در يك زمانه معالنه ميشد تا آنكه حين هجرت با سر كنون انصاف
 نوحه بر نميروند و بعد نظر بعدم حكمت و ارادش در انجا

ادامه

وارد شده و حال در شهر بعضی از نفوس تمام حیدر خان
 و میثون چنانچه در ارض بم بقدر سیصد سوار یک ماهین
 و آمرین با جو نفس خادع ماکر کذاب بقدره از فرج
 در شتاب گریز گریز توجیه نمودند از قرار سوار سوار
 متفرق گشته اند و جو نفس مکار که قاعد یک گریز بود
 خانه بی از اجناس معروف رفته و اجناس را بایم نموده اند
 گریز بچاره بکمال صدق و صفای هر چه بخت را در دست
 ضیافت کامیاب و بعضی از جوستان اعلام خبر گریز
 با جمع شدند بمحال آنکه جو حقیقت را از جو مقصود یاد کرد
 و اخبار گریز کرده اند که اجماع برین نفسین شده و بعد
 از اطلاع بر نفوس مقبله بقدره سواران را از اخبار در او
 و اطراف اصحاب حق بلا عاطفه نمودند و جمیع سلافت

گفته اند باز در این لایم احتمال می رود در جای سرد و تاریک
 همین جملها و تکرار در صد و اطلاع بر آید و نسبت به این
 تصدیق نماید و از هر واردی مطمئن نشوند تا به برج ملوک
 قلوب ظاهر شود **الثانی** من الرحمن والعلمه **الثالث**
 ثانی و صبر **چهارم** است معلوم شود هر چه یک در آن نظر داشته
 از روش ممتاز است این فقرات عرض شد تا در است
 نگاه باشند که در جمیع آسمان و زمین لایم جمع شوند البته
 قادر بر اظفار نور و اظفار و اظفار در راه با نکرند و کل
 خود را عاقر متاثر کنند و لکن در **چهارم** بار آمده است
 جبر حلاله حرکت نمایند و از جمله امور مهمه **خط لایم**
 بصر است نسبت به جمیع کلمه طرات این فقره نوشته شد
 و با طرف اریا گشت مع ذلک در ارض طاهره

در اندیشه من و شجاعت بجهت کویا کتب و صحف و زبور
 بالوحی حق و لا محصی بسم همی نموده اند بر که حفظش واجب
 و لازم است صد هزار در فرسوسه دنیا بحر علم است
 سابقین و خائسین افتاده اند تا الله اولی حق در این دنیا
 موفق شوند بر حفظ کبریت استکباب استکمال اعظم و
 با قدرک علی العالم بان تحفظ اولی کتبت قدرکت و
 از هم علی حفظ ما نزلت نه سعادتیست که است المعینه
 علی ما تشاء لا اله الا هو العسر و العسر العظیم حکیم خدمت
 هر یک از در است که از ارض عرض فناء و ستر و سلام
 و کبریا بر منم از شاکه هر وقت تو تر بر آنچه سبب
 و علت اصلاح این عالم است عبادیکه بغیر حق توجه
 ننموده اند و در لیا و اولیام متصوفا بر عز اصلاح عالم و رحمت

اعمم بر داشته اند از این تلافی نسبت داده اند و
 هم میدانند در آن فرسوده بر سر اندازا آنچه گفته
 و میکنند و لکن اینکلمات بجان و دست او بر است
 از کلام راضی و نسیب و غارت و امتثال آن آلاء الله است
 علی القوم الظالمین الذین ظلموا فی الارض و نقضوا بیعتهم
 و اکثروا مالک فی ملکوت الله رب العالمین و آنچه در
 مرقوم داشته اند در ساحت ارض الله عرض شد
 به اناطن به قال عز اسمه و غنناهم ملک العلم
 آنچه در عالم رویا از کلام او گفته شد که دلیل است بر
 استقامت و برهانیت بر خدمت ان شاء الله در
 جمیع اوازم بکرمت ادر محبوب از کما فی غایز باشند
 و همچنین دلیر است بر تسلیم در رضا و شهادت در لوم

سبب حیوة بعد موت لم یکن ولا کلیل سخن ناظر است
و باو متمسک است بجزیه فضل از عنده و کتب از خیر مالش را

کتابه المبسین

بشارت ایضا در آنکه جناب محبوبی امین البریه اعظمی
عالم سیر زاده ابو الحسن علیه بجا و الله الا بصر بشر و حضور
فائز و از آنجناب اولاد در آن ارض در هر حال است
ذکر نمودن آن بجزیره سبب فرج قلب ایضا شد
و همچنین ذکر محدثه و والده و اخ و خواست علمیه بجا است
نمودن مخصوص آنجناب لوصف از سما و عنایت نازل است
ذکر در قات انت و الله با هم فایز شوند و همچنین
آنجناب هر قوم داشتند جمیع در ساحت مزایای عز
غیر عنده هم در عرض شد و با اطناب برب زبیر است

ملکوت قوله عز: بینه
 العرنا
 یا محمد مرتکب عن تیر طبع کت و لذتین آمنوا بالله
 انجیر نفوس را چه ذکر نمودی که در کتب حق فائز شده و در
 هر یک آیات قیامت از سماء مشیت الهی نازل شود
 از بلامر ایشان و از بلامر آیهات نیز و امتحان آن چنان
 چه است حق چه جلالت از ایشان ظاهر شده و در
 سابقه و امعه که در سلاخا حقه از قبیل مظلوم آفاق بر
 بشارت ده و کبیر برسان و کدر را از زمینیم حکمت و آنچه
 سبب عز امر الهی است و نغمه زمینیم از آنچه جوهر
 انبیا است بر نیامه یا در لیا فی فر الشاد انهم استمعوا
 المظلوم الله نیز که لم فر انجن لکوه عالم مقام ذکر حق را
 برانند و از برادر هر یک عالم بشد انهم عالم بشد است

انکلا انفاق نمایند تا بکلمه فخر شوند حال اتمیقات نظر
 لعدم استعداد عالم مستور است و لکن نظیر ما الله به شیء
 الله علی کثیر و قریب در هر حال تکلیف ناظر باشند و بود
 منتک هر نفس را این برانند و مظهرین مشهور چه که این
 امنا خان مشاهیر میخوانند و ما بین احدی کا کاتب علی
 محبت رحمن ملا از انصار خاشاک مستور دارند و در
 سارقان محفوظ است که ما مرکم المعلوم انه هو الاموال تصحیح
 المشفق النفور الکریم

فی الحقیقه منتک تکلیف لازم و واجب است چه که
 در اکثر الواح این حکم نهی و ثابت مجدد عرض این
 خدمت آقا بنام وجود است حتی آنکه الواح و نوشته
 بسیار مستور دارند کونش در حجره جانزیند با سر و تاج

گنونه مستوره خوف شو و احد از دامن فرخ و خارج بر
 مطلق شو هر نفس مختلف است بر خط لایه شنبه خو
 انجانب و جمع در است مطلقه در معصود از را منظور
 اعظم اصلاح عالم بود و بهت و جزا بفرشته بهما
 عظمای مع ذلک است فائز و مضطرب است بهر
 چه که همین اخذ و هنب و غارت و لید بر خوف عاقلین
 و آفرین است و کسب حق ظاهر شو و انوار عدل عالم را
 احاطه نماید عظمای بسیار کوه است بالیت القوم
 لغیر نفس و تعلیم و بقیه منجی البهائم و الطاهر اللامع المشرق
 من افق غایت ربنا علی جانک و علی من معکم و علی اولیاءکم
 آمین

فی ۲۴ شهر رمضان المبارک ۱۳۱۱

انزلنا القرآن على لسانك
 وانا اعلم بما لا تعلمون
 والاصحاف عتبات
 انت علام خسر ودينهم انت لهم بهيم
 فادفدك ثم نزل عليهم بحضرة من امرات المسلمين
 من خلقك انت المتقدر المتعالي العزيز
 الحكيم

بِسْمِ الْمُهَيَّبِينَ عَلَى الْأَسْمَاءِ

عمر مالک حجج و سلطانی و حجج و سلاطین و سزایات و سبک
 عالم را بنور ظهور توفیق فرموده و آرزای عالم را با صفا فرمود
 الرحمن عزیز و دانات طولی از بلا نفسی که در نشانی
 بقره عشر راه یافت یا رتبی المذکور که در المظلوم کلمه
 از کلمه تیکه در اول یوم ظهور از آن عظمت جابر و از
 اعلام و اولیای عالم منجم و حافظ و ناصر و معین توفیق
 و آن کلمه کلید مبارکه که تغییر باستان است و سبب نازل
 آن اینکه همه مصفا خود را با این کلمه عبد الرحمن و اولیای
 حفظ نماید و حق را محبت رود و لذت بعضی مع او قرار یابد
 ذکر نموده آنچه سبب حزن ما است که است برادر عبد
 بر خود رحم نماید در آنچه ظاهر است ذکر کنید و با ما توفیق

غائبه ثم ذكره مباركة لآثاره بعد موت طوبى
 النفس من يادول من حكمة وبيان خلق بلاصراط مستقيم
 بالمرهاك من شوبه ولكن آنچه لازم و مقدم است لطيفه و حقا
 كذا ترصايح از فساد و قلاع و ضعيفه و بغضار حن جنين لفته
 و جنين فرسخه و با هم حكيم طوبى للعالمين و طوبى للمصفيين
 و طوبى لسير الظاهر في شرح الاعظم للمستقيمين
 كتاب اتمه الوهاب لمن آمن من المآب ليقره بالدين
 الى اعلى المقام قد يا قوم تالله قد طعمه ما كان من طوبى
 افر كتب الله رب الارباب قد انصفت الصبيحة بحس
 و ما لم يناد الملك له ملك الرقاب و من انزل
 و قامت القيوم من كفة الله لغز المتعال قد نمرت نسمة الله
 و فاحت نفحات الوحدان اقوم انتم من غفلة و ضلال طوبى

و حال بر چند جاسوس و جاسوسان را که حال شفقت با بنده کرم
 طبع از دل کلام نفی کند نیز از شیر و شکر و عذقه و آنچه که
 در کتاب کفر نازل شده از حق تطلب تا تو و خود
 از حق استقامت نبوت نماند بهر الهو المقدر القدر

بسم ربنا الادرسر الاعظم العلی الاعلی

سبحانک یا قوم الاسماء و مالک العرش و قهری
 ارسک یا سبک الاعظم الامنع الادرسر الاعز الابهی
 انم تقدر طم فتم الیک و عهد ما انزلته فم کتاب لاجل
 مستقیم منعمه مطوه العباد و لا وضوحا البلاد انتم
 القیاض الکریم و فرقتک زمام فم التمرار و الارض
 هو الادرسر الاعظم العلی الاعلی

هنر ذکر من لدر المظلم الی الدین و تو جهرا الی الافق الاعلی و غیره

کوثر العزاف من لاله عطا در تمام العصور الکریم قرص صبح
 مرتباً با زرار القدم و کفن الناس لکنهم من الغافلين قد
 منقهم الا واهم عن عرفان الله و مشرق و حیر الا انفسهم
 من انجاسین طوی لعارف عرف المعروف و لطف
 تمکت بالملکوت لکن منطق لکنه لا اله الا هو اعسر نیکمید
 لکنم الذی یرجع الکفر الی الله قد جعلوه سجوناً فی نیر الحسین
 المتین بب نیر ایزد کبریا که مقصود از نیر نوره مقدر
 از عرفان و علم که شب و روز نیر کمال است مشغول نیر و نور
 شمس ظهور از رزق تمام مشیت لهر مشرق نیر
 توفیق منجیب است بهره شد از الامر تریب کبر
 هر روز نشاء الیوم هر یک حال روح و در میان نیر کبر مجرب
 عالمیان مشغول شید و نیر لاهوت نیریت کبر

تا بطراز باقیست فرزند خویر و از کورتر احدی پست میدیشیم
 از برادر امر از خلق شده و از آنهم از برادر اصغر نیز از ^{مطعم}
 عنایت لطف و بوی گشته نذر امر حق در قریبین تقویت
 طبع لادن سمعت و لوجود و جنت و لاسن اقرت و
 اعترفت با شهادت اله المقدر العلی کلیم کتابت
 شد و نزلت استماع گشت از آن دالت در قریب
 بصیوات نامت شامیه آئینه خانم با شرف و باقی اعجاز
 جمیع در گشته از آن مرض در از رحیم معز فانی نوستند از
 باقی اعجاز طبع نذر از آن ایتم مظلوم غیر برب نذر از
 نوز اینم مسجون نذر کور گشت جناب شیخ احمد علیه السلام
 چند در این مرض بعد ذکر هر یک را از مفاصل و وجه ^{نشد}
 بان بوقه علی و کوره و شانه و نوبه علی و بخت و بر ضرر ^{نشد}

هو المقدر المتعالي بعد الخبير

بسم الله الأتم

بالتوحي

قد حضر من بريتنا بك واطلغا بما فيه ورجيناك بهذا
 المنيع نشيد الله بان يوفقك على حبه ورضاه وير
 في كرتين الاله ولا الله تسمع فيه تسبحه بعد الاعلى
 لله ربك الغرور حميد طوبى لك بما عرفت ربك
 بهممت نزلته وكنتم من المقربين ^{تقطع} توهم على الله ثم ا
 عما سوره انهم مع عباده المتوكلين انهم اذكروه في الآيات
 وبنكره تستر زفة الموصفين لا تخزن من شئ قد قدر
 في الكتاب مقام ضيع قد سبحناك اللهم
 وشك بقدرتك الشراء طمت من في جبروت الامر
 وانخلق وعكوت السموات والارض ثم بهممت الاعظم

العظيم بان ترزقنا قررت لا صفاك ثم اخص من
 بلا دونه ولا يدركه وانت انت المقدر القديم لا اله الا انت
 عن فوضات المخلصين التي نزلتها عليهم من سماحتك
 ولا تبعدنا عنك على غير اذنتك ثم جعلنا فينا المقدر
 صدق عندك ثم اخصنا بعبادك المخلصين لا اله الا انت
 فتكنا باسمك الكريم وانت انت المعطر بالذلل الغفور
 الرحيم فاكبت في من قلم الاعلى يا خفي عن التوجه الى غيرك
 وانت انت المقدر على ما تشاء وحدك لا اله الا انت
 اجدود العليم الحكيم وانجز له الملك المعطر العن العظيم
 بسم الله الامنع الاله سر الامير
 انما في سراج الفرح يفرج الله دلته قرانك نعتة جارية
 الوجيه عن الفرح يفرج الاله دلته قرانك نعتة جارية
 المولى

المتعالي العزيز العدير يا فرج فرج فرج فرج
 وادته لا عظم عند ربك عن ملكوت السموات والارضين
 قوتك على نصره لمر الله ثم اعرض عن وجهه لمن
 ومن كان فرقه بغض الله تالله تغترو وجهه ويحب عنه روح
 العظم قد قوم اتقرون ما نزل عليكم من قبل الله
 وتفرقوا بغيره فويل لكم يا ايها العالمين اتقوا الزجر
 من اصبه خلقت السموات والارض ويكره اخرى
 يرجع الى عدم بسيط وانك فاشكر الله ما قرب لغزنا
 وشررت كثر الايمان من الامر ففقد وصرت من الغايبين
 استقم على الامر بحمد الله وقوته ثم اطمئن بغض الله ان
 يفتيك عن العالمين والروح عليك وعلم من آمن بالله
 وتوجه الى شطر القدر قبل طائر منير والحمد لله رب العالمين

جناب منجی هو المناد من لوق العرش لا علیه سجده
 امروز در ذات کائنات بعین مشغولند چه در محقق ^{حضرت}
 لاند و دستر وجه کشف حجاب فرموده و در آنجمله عالم ^{کمال}
 ظهور و بروز ظاهر و هویدا یک سخن از تکلیف بر او
 بر تو اکتفا علی کلمات برین فائز و شایسته مشرفه محمد
 نماید در این فائز نوید آنچه سبب ذکر بر کوه قیام
 افاق سماوی هر نفس الیوم فائز به وفای رفتاد
 در عذاب دایره ایف دایره حسرتی استبانه
 در دنیا از حق جبر حلاله طلب فضل نمایند در مشایخ
 محرومان عالم مقصود فائز شوند بعید بحرف و اردو
 و علیه از کجرت بیات بر آینه کاشته قدر الهی ^{الهدایة}
 من افعی سجاد حیرت علیک و علی من سمع الله لاولی ^{تقی}

من أسرارها وأجواب أسئلتها

هو المشير من إحق البرهان

كتاب القلعة المظلوم لمن ياله المهيم القسوم لينة
 نزاع و ذكر مراد ملكوت و تقربه الى مقام فيه نصبت سلاية
 لانه لا اله الا هو الحق - علام الغيوب طوبى لجهنم منغته
 للاعراض عن ذكر الله مالك الوجوه وطوبى لخلق يشته
 لا اله الا الله و يعجز ما يحبه هذا الاسم لمهيم على كل شئ
 و مشهود لعمر الله لانه أشهر شأ من القوم هم لا يعرض
 و أسماء تطلق و القوم هم لا يسمعون قد منعهم الودام
 و هم لا يعرفون لانظر ثم اذكر اذ لا يشبه براديات
 الوحد والالهام اعرض عنه علماء العصر و ما عرضهم
 اعرض العباد الا من شأ الله رب ما كان و ما كان

منهم من اكرمهم ومنهم من اعرض عنهم فتر عليه بطليموس
 به اهدى المذكريات لذلك نشجع الظهور لورده فضلاً
 من عنده عليك انه اقبل اليك من غير سحنة الا عظم
 لك بالاعتاد له الخرائن والكنوز وقد حضر العبد اياض
 كتابك وقرئه لدر المطبوع حينما كان هذا اللوح محفوظ
 الذي كان منقوشاً فحجب الغيب ولاحت من انقته
 شمس عناية ربك العزيز الوحد قدوة من كتابك
 عرف محبتك التي يسرع الاضياء الى مقرا الفداء في
 سبيل الله والى هذا اليوم الموعود عليه في ذلك
 بما نطق بالحق في يوم ربك وتعلمك بما جبر من شانه
 العزيز المحبوب نسئلك تعالى ان يوتي بك على خديته
 ويترك مجوده وينطقك بتنايه وينصرك باسمه المهيمن على

لا استياء لانه هو المقدر على ما يشاء بقوله لا فليكن
 كذلك لانزلن عليك من السماء الحكمة وليمضن لوطا
 رحمة ربك الرحمن لشكركه وتلقون عليه فضله الامر بقيام
 لا يعقبة القعود البهائم المشركين من افق ملكوتك عليك
 وعلى الذين منعتم شهادات العالم عن الاسم العظيم
 وما حجتهم حججيات كثر عالم محبوب
 بنام مقصود عالين

عالم بلا حجاب ليه علم از حضرت معلوم محروم نموده
 چنانچه آنجانب آگاه شدند و در يوم ظهور نیز اعظم از
 افق عالم هرگز استرگنه نشد و بر هر صاحب بصیرتی
 واضح و مبهرین گشت در قرصه ذل اعصار بز کرم حلاله
 مشغول و با ستم مبارکش بطراز شرف کبر برترین

و در مجرای سر و میانه بکلیه توحید باطن و از طولانی
 مشافیه و مخزن و چشم صبح ظهور مید و اوقات حقیقت
 از افق عالم اشراق منور کبریت و کبریت
 از کاشتر با تمقدار کفایت بنمودند بالاخره نور
 بر قدرت سید عالم دادند بار سر او با است قدرت سید
 و علت این خطا ابر شد حال مجدد در میان
 همان قدمها مشرب نمایند بگویند امر غافلین در زمرهای جز
 قبل تفکر نمایند در متنیه شود و بساط ظنم و
 او نام را با اسم مالک لایم بر بچید و قدر حق
 اعلی العالم مینمایند و لکن در یوم امتحان از سر
 جمیع ملذذات بهره کشند از حق بیطلد آنجناب را میو
 فرمایید بر استقامت کبر بر آنکه بگویند و الا الله و کرم

نماندند بر همه کس عالم از غبار غمگین و او مام ظاهر شد
 و بطرز ازل طینت نام و نفس مزین گوی که اولیا دان از سر تا
 کعبه برین نند و با او کار قسم اعلیٰ متذکر در بر در پیش
 مجید و سبید کرب باز نشو که مبدد و مرجع را بناید
 و سخن دوده ناظر باشند نیست از سر مردم ظاهر شد
 امید است که لایق آنیم و ما عرف نام را بناید
 و منقطع عن کعبه رجوع شوند قدر آنهم آنرا الهی
 اقبلت الیک و شکت معرو و فضلت استکد
 بنسایم لایک و نفحات و حکم و الایسیرار
 التزکانت کمنونه و علیک و باقیست که جعلتها
 لایه البها و من کتاب با نیز توتیر علی القیام علی صبر
 امرک در برین لا تنظر الی نفس و با عند بر الی

بمفضلک و سجاد حججک ستمشکرک امیر المومنین
 عرف ظهورک من لثقتک الاعلی وارید القیام علی
 بابک و بحضور امام عرستک لایسر خلقک العیون
 لرؤیتک و اسمع ما ذوت الآذان لا صنعانه اذ
 لی بالهجر من القیام لجر لثقتک و یا غیر فضلتک و حججک
 انک انت لرحم الراحمین لا اله الا انت العلیم حکیم
 بسم المظلوم العزیز

قرنح ارب جبروتی با و هو علی اولیک الذین یرافقونکم
 فی العزیزه و العشره و السعه و الا اصلاح الاحم فی العالم
 شهید بذکاتک القدم فرقت فی لثرتک ستمش
 الفضل و شهیدت الذل لانه لا اله الا هو امیر المومنین
 طیب لک با قبلت الی الوجه اذا عرض عن جملته

للارض الا اتخضم لا يقطنه وانا راق سماواتي
 ولكن القوم هم لا يشرفون في تقصوا مني فحتم ونبذوا
 عطف رهم الى انهم لغسروا باله نزل منور في الاعصار
 والقرن قمر ياطراد الارض في طرف من كان موجوداً
 في كتب الله القوا الرحمن ولا تتعوا ان غايد محجوب
 اشكر الله باليدك وتوفيقك وانا لك له رب
 فتح على من في الارض اسما وان ربك المشفق
 العطف وضع لودام ان تسروتم كتب يا ذا الجلال
 انك لك يا ربك من سبغ ذكر كل الاحياء لانه لا اله الا
 هو العسر نزل الوه لانه اثبت على الامر واذكر كتب
 في الاخير هو انشاه ايسع والسكور
 يا عبي الله المظلوم اذلو انتم نزلوا كما نزلت في الاقبي

الاعلى وتعرف ما احتجب عنه مطالع الاسماء
 اذ لو الله رب العالمين قد اظهرهم سيد
 ومقصود قلبه ملك ببولج بحر بانك وازو نتم فضلك
 بان توتير على فرق السجيات التي حالت في عينك
 ومنع عن التوجه الى الزور وجهك وعن الورد في شفا
 بحر جهك در بيت ترم مقبلا اليك ورجعا نك
 اسكنك ان لا تخير شفا قدره من العتق الاعلى لعياد
 الاصفاء الذين يسروا احصام الظنم والوام بقدر
 وقوتك انت انت المقدر على هاتك وفضلك

ملكوت الالات و لا اله الا انت المقدر العدير

بسم ربنا الامير الاعظم العلي الاعلى

فانه له جناب رعا عليه بحمد الله شفا نسته ليجز شفا

اذ

در کتب سنی پنجم ماه مبارک رمضان تقاد عرض است
 عرض شد بنده که در کتاب الجواب من ابن مالک
 المبدوء المآب قوله جرحه لاله یا محمد حسین
 حمد کن معصوم عالمی زک که تو عفت فرمود آنچو
 در علم داد با و عرفا و امر از راه محمد مند الامن است
 لکن تقسیر طیفین در این نعمت کبر و موهبت خط تقسیر
 تقسیر از غیر غیر تقسیر بلکه الحمد یا مولی الجلید ناطق
 از حق طلبید که در بر مقامات خود نگاه فرمایید و یا
 از بصارت نور عرفان متوزنایر و بنام است قولاً
 و دلالتاً خیر طیفین علیه بها ذکر بعضی از حروف است
 الحیرة که از زلف تار سره او جدا نمیند و در این
 حین کما عفت بحر یک متوجه طبع از بر است

در لایم لکم بنکر کرم اعلیٰ فائز شدند و از کاس سر شرفش
 است امیدند و اینکه ترا و کید نموده بر باریت فائز
 شمران فقیر بطرافت فائز و قمر از رو قاتل قاتل
 در است کاس سر در در و رقه مذکورند توجیه نماید و نیز فاضل
 فائز شود در باره میرزا علی استدعا نموده است و الله
 و الله نزل له ما تقترب به اعدین المقربین جناب محترم
 قید خان بنکر حق جبر جلالت فائز شده که در است کاس
 با ائمه و غزوه فرموده بغیر از البیدیع ^{طریقه} کاس سر
 طرا بغایت حق فائزند لا ائمه ما هم فضلنا من بعدنا
 بعضهم على بعض امر امن عمن ذنا و کثر علیهم من غیر المقاب
 الامتنع الا الله سر الغیر فی المنینع و نیز کراماتی الهی که
 که المظلوم و نیز شد من جبر کاس سر سبقت فرموده است

وللارضین والجمہور رب العالمین اشراقات
 دنور آفتاب غایت حق فباصلالہ ازرقی کلمات
 محکمات طاہرہ لایح و ہویا طبع از برام نفوسیکہ
 در این بریح عرفان بیوضات حضرت ازمن فافز
 کشند و از دریا پر جہت شراشا میدند اینغند فخر
 جمیع حضرت آنہا درین تفسیر بر سر اند و از حق عبرت جلالہ
 میطلبند کار را مژدہ فرماہد بر آنچه سبب ہر ایت ظن
 طویلمن عمر عالم بر فی کتاب من اللہ العزیز
 الوکاب البھاد علیہم و علی الذین آمنوا بالفرز الخیر
 والجمہور المقتدر العزیز القدر

بسم اظہار لعلم

ہدیہ نیرانی للارض من سبع نورا الہ باذن الانصاف

والعدل وهدى من يتوجه الى التزود العلي لوجه
 له به بر قبح الاعيان لمن سمع نداءه ووجد خرف
 يابى لعز الله له من الف اربى من كتابه ليس
 بكتاب الله وما كلف من لدن عالم خير لم
 الرد لثا في الاغصان الحية وفي هذا العصر قلنا
 لا ظهر نفس اعرضوا عننا واذقوا قلنا نطلعنا
 طوبى لمن سمعت بما شهد به الله ونعماً لمن فاز بهذا
 السبيل لا اظهرنا الامر ودعونا الكحل الى الصراط
 المستقيم من التمس قبحهم ومنهم من اعرض الذي
 اعرض الله من اصحاب التعير انت تستكبح الامم
 وتشتت بزيرك ما لك

جناب هذا اليوم لعظيم ميرزا محمد خان

علیه نام خداوند یکتا ^{سبحانه} ^{و تعالی}
 امر هدی عالم بعد از کشف حجاب جمیع باطنیست
 آیات هدی نمودیم و در غیر بینا تشبیه آنرا در ظاهر
 داشتیم و حتی با حکام متوجه بشرط اظہار
 ظاهر نمودیم آنچه خود مستند میگردند و هر چه
 با صفا فائز مقصود از جمیع آنچه ظاهر شد در آنکه
 کوشش مستعد شو از کلام اصغاری یک کلمه ^{کلمه} ^{عظما} ^و ^{ان}
 اینست یا ایها الارض لا تجعلا وینم الله سبحانه
 اگر در تکلمه در عالم محفل لغت نماید که حضور فارغ
 من هدی نمایند بگویم الله ترهب لهم و بشری
 اتحاد و اتفاق کفره نه از کلام اختلاف و اتفاق
 یستعد بزرگ اتم الکتاب و القوم هم لا یسمعون

اليها والمشرق من افق سماك ملكوك عليك وعلى آ
 نبيذ الامام متمسكين بايوزر اليقين

هو المقدر على ما يشاء

انا اظن ان الامم انزلت الآيات ودعونا انكسر الى الله
 المحييين لقيت يوم من الناس من كنت بالهوى من غضا
 عن الله مولد الوار ومهم من بنده عنده واخذنا البر
 من لبر الله مالك الوجوه فاذا ذكرنا الذين امنوا و
 بما يقرب الله اسمائهم به فلام الملك والمكوت كذلك
 نطق بان العظمة اذا كان بين ايدي الذين غفلوا
 عن الله مالك الوجوه البها و على عهد البها والدين
 مشربوا بالرحمن المحنوم

فذكر جنابك نير از تجر خان عليه بجا الله عز وجل

بعد از عرض در سلامت آمد پس این آت قیامت
مخصوص اینان نازل قوله عز بوانه و جانت است

به اولییم علی الاسماء

یا محمد از حق میطلبی کلامی فرمایید بر استقامت بر حق

تست نیکه در این دار فانی کسب مقام بقدرت خود این

افسرد که عالم بنا حقشستت قدرشستت امر و مقولین

قادر بر کسب مقامه را با تغییر از او مقطوع و مطهر

فان از او ممنوع از حق میطلبییم نجاب را در جمیع

احوال تو بر نماه و آنچه را اللهم شکر محمد موفی فرمای

دوست قادر که شئونات عالم را در لایحه نماید و

ضموضه آدم از شکرشستت باز نزلد و

بسم العزیز البدر

یا علی تا کان که نیت و نیت از بعد میاید با این صین
 غنیمت شکر و بجا نیت است حب از زمین شکر بر
 ذکر نیت و هر روز را نیت قسم با نیت
 از آن و از همه از جمیع اشیا، اندر ملک الله
 مولی الورد اصفی نماید در شرق طاهر و آتش
 از غرب هویدا و در غرب بر سر بیابان مستوی
 و از شرق نوازش متفق از حق تملک اولیا خود
 مرد و سرای و از شرق اقامت از نیت بران محمد
 نماید دوست بخشنده و دوست عطا کننده و هو
 الکریم بنام یکانه آفاق الفیض
 نجات و هر عالم را عاقله نموده و عرف تمیض جمیع
 فرا گرفت و لکن بعضی فانی و خبر مردم مانده اند چه که

بادام روستا در خورشید شبست نموده اند بگو در روز در کتب
 الهی هر یوم الله نامیده شده قدرش را برانند و تا وقت
 با حق خود را از فیوضات این یوم مبارک بی بهره و بی نصیب
 ننمایند حججه کبیریه تا از زلال عیش ال عرفان لذات معنوی
 بیاست مید و از زمین محو م قسمت برید از نه الهی
 المعطر بيسر الشان القام من ملك الیست العلم الخیر
 از زده مطلقه الهیه عالم را منقلب فرموده فرموده از زمین
 من سلطانة لعم الله آنچه در این ظهور عظیم ظاهر شدند
 سبب بزرگت از کلام اصلاح عالم و آینه نصیر
 دم یا ضرب الله بسیار تنگ نماید از قدر فرمود
 الی الله از بجز الامور الیه سببها یا ضرب الله ظلم
 ظالمین شمارا محو فرماید امر الله عالم را در احاطه

ز فو است که رسالت تعدیس لیس لیس بر شما و با سیم شاد
 نصب شو امید آنکه هر موفقی شوند با نبات علمیه
 ماست ادرا فنده و قلوب الله یومر اولیائه و یوفیهم علی
 یرفعهم فریده من عباده الله علی کلشیر قدر

هو المنی در بین التوازی الارض

یخرب الله نوازل تقع لدر ظاهر در مشرق رحمت طور
 بمکالم ترین و مشور جستن عظیم بر با جذب بیا فزنی الامضا
 لضر منحه لآر قلم اعلا در جسم جبات طاهر از جن مطیم
 لاذ لمر اولیاء در منقریات بعض حفظ فرمای در عظمه الله
 ماست دژ دکار عالم منقوش نموده است قدمت کجور
 الکر الاعظم ولا تکرور من الخافین انت اذا سمعت
 بانی قدر لیس لیس لیس لیس لیس لیس لیس لیس لیس لیس لیس

وتفرقت مشرق لايت ومطلع بيناتك استمدت بر
 الترسبت الكائنات ونور وجهك الزهرية انفتحت
 الكائنات لانه كتبت لي بالخير واليك بنطقه بيناتك
 لانت الفضل الكريم الجهاد المشرق اللامح
 من فرق سماه لبرهان عليك وعلى الذين قبلوا
 قالوا لك الهجر يا مولانا الامكان ولك الشمايم
 فمن في السموات والارضين انهم لك يا اله العالمين

هو لظاهر المستور

ذكر من له المسموع التداو ولجانب ربه القاطن
 البصير طوبى لعقبت قائم على خدمته الامرود به
 رضعته قومه الاقوياد وشوكه الامراء الذين نبذوا كالتبع
 عن درر عظم وقالوا ما نوح به لهم الفرح حسر الاصل

نيفر فم امر حنقهم البكور والاصير ^{تأكل} ^{التمحيز}
 شؤنات الخلق استمع نراد ربك انه نيا ديك
 فم شطر الشجر نراد انجرت به لفته العارض ضد
 كتابه باسم امر امر عند من ولا الامر القديم ^{لقد} ^{تقوت} ^{لكن} ^{بكل} ^{التي}
 السمولان ^{بهم} ^{استقر} ^{العرش} ^{عليه} ^{من} ^{الملك} ^{المقام} ^{العزيز}
 البديع كذلك نطق لسان المظلوم اذ كان بين يدي
 النبيين الهادي من له عليك وعيد كثر عند بيتهم

هو المناذرين من الارض والسموات

يا ايها الاشد ذمرا لكم مولا الاله سماؤ فر من الشجر الذي
 استقر فيه عرش ربك العلي العظيم انه قرأ في حياوة العالم
 ودعا الصكر الى البحر الاعظم طوبى للمقربين وفاز
 وويل للمفكرين يا ايها الارض دعوا عنك القوم الهامة

لا يؤمن

لا نفع لكم اليوم يا شقيروا يا ابا عبد الله اسم الله الذي
 جعله الله مطلع السماء ومظهر صفاته ومشرق لوجه
 المبرم المنير كذلك نطقنا في فضلكم بيا ابي
 انتم فزت ثم وقد كتب الحمد بمجرب العارفين لا سمحة
 كنت لا ظمرت ما كان مستورا ونبئت ما كان
 مخزواً ولطقت بما هو السر الى الصراط المستقيم
 البهاد المشرق من افق سماوية عليك وعلى الذين
 تمسكوا بحبل الاستقامة على هذا الامر العظيم قلت
 لقرام هو الظاهر المبين العارفين
 درلين حين ارادوه منحيم اولياي الخير را جمعاً ولكن ما تم تاز
 عرف آيات از حشمة جازيه از خرو فوات راز
 نوشتند و فخر شونند انه سخت اوليائه و يعرفهم بسم الله

للواضح المستقيم يا ايتها نزل من الجبريل يا كوشه فان
 وازل نور آفتاب معاني در درين يوم نوسلاني محروم تمامه
 لانه هكده مراد ليا ليه الى الجبر الا عظيم الذي سمع من الامور
 قد امر يوم المآب وهدى ربيكم الغر الزوايا الذي
 ينطق في التمجيد الا عظيم العظيمة لله رب الارباب يا اديني
 فراتاد اسمعوا نداء المظلوم لانه يريتم الى الاستقامة
 الكبرر لئلا تمنعوا الاسماء عن التوجه الى الله رب العالمين
 قد حضر له من العرش اسما علم ودر سلها عبد الله الذي طار
 في يوم وفتك بيشتر وفتك بيزيد انير طوط
 له ونعماء له بالاراد ليا ليه ذكر الالغز السبيع لدا
 تتحرك على ذلكم قلم وطق ليا و توجه اليكم وجه الله
 رب العرش العظيم از حق مطلقه شمار ليا ليه مستقيم

فرمایند که ذکر اسماء و شمار در ذکر فضا و عطا محروم است
 یا هر تا اراده کند شهاب برتر از کمانافات قیام نمایند
 تا آنچه در آن زمین از ظلم ظالمین برستید عالم در آن روز
 عدل در آید بر سر خود غیر اعمال مجبوره بجهت برین
 تاریخ قیام کرد و این بزم هو الفضائل الکریم لمر و نبایه
 نجومت لمر مشغول شود بعضی از نا عین در طرف
 در شلال خلق بچاره همد بلوغ مسدول داشته اند
 در عذاب قیامت کفر نمایند و در بهترین عالم میدانشند
 و در یوم ظهور از آسمان اجزای احم من است هر کشته
 لعن الله بر حضرت فاطمه زهرا آنکه ظلم در آن عالم از ذکر
 عا خردند نه از احصای شرفها بیایم فاطمه حضرت
 نقطه اولی لاجد که هر عبادنازل فرموده بان بر کشته

وقرأت كسيدة بولامر اركانونه عارف توير لعمرا الله

هو الحق وبالعبده الا الضمالم

يا اوليا الله في ميدان
 تير لكم تكم الرحمة في هذا الجهد
 قد فرغتم بعرفان الله ولا رة لا لكم انتم نبيكم ان عقوبت عن
 الله الغرير المحميد خذوا الكتاب الله بقدره فرغتم
 وقوة من له لانه يحفظكم ويعرفكم ويرتكم الى الحق الظاهر
 المتكلم اليمن جناب من عليه بها وخباير غير ذلك في شمار
 منحه طوي له ولكم ولهم شك بحمد الله المتين يا اوليا
 فرسيان وسمعوا انراكي ولا تكونوا من الضالين
 لذكركم اربكم الرحمة باستقامته ترتفع به فرائض العاين
 لانكم لدر المظلوم مذكور بوجه كاسية قد زلتكم
 من بين باحمت به نفحات الوصر وراحة عثمانية بكم المشفق

المستحق الكريم نسئد الله تبارك وتعالى ان يوفقكم لوتر اللذة
 من بر عطاءه لله ولي المحسنين قد ذكركم من ورد عليكم ذكرناكم
 بهذا الكتاب العظيم افرحوا بقصد الله ورحمة ثم اذكروا
 في السكود والاصير

يا غلبين قد حرم فرات البسملة وطلع نور البرهان
 لنام الوجوه والعلوم التي هم لا يشعرون قد حاطت للذات
 من على الارض طولها من سمع وراى في يدك كعزة في محراب
 الا ذكرناك في الوجود مشتم واذ لنا لك يا تقرب العباد
 الى العزيز المحبوب قد ارتفع النفاق في المدرك والذات
 هذا ما اخبرناكم فيه في حق امر اخبركم به تلك الوجوه قد اقوم
 قد امر اليوم وظهر من كان منكم ما نؤمننا من علم الله العزيز الذي
 تم على الامر بسفاهته لا تمنعك شهرات الذين انزلوا

حجة الله وبرانه وازگهوارا با حقوت به الوجوه قریبذوات الله
 ودر انجمن دلخند و اما امر دانه فرسخ مطلع لظنخ قریب قوم خانوا الله
 ولا تتبعوا کفر جابره ~~مهر~~ هنر یوم فی سیرته من ان
 مرقوم است لم الله رب ما کان یوم یمنج کبر نبی لردی فی
 الذین ما منهم ظلم العالم ولا اعراض الذین کفر و ایت
 و المستهود کبر مستقیم علی الامر بحسب لا تمسک مظاهر
 الاعراض الذین یقتضون المیتان و العهود قریب
 کت الحجر جابره فرسخ لا یک و اظهرت لی ما کان مستوراً
 عن العین من کبریت کلائی مقبلاً الیک و منقطعاً عنک
 اسکت بقدرتک الترفیفت الاشیاء و بسطت
 الذر لحاط ما کان یمنج لکن تویر فی علی خدمته لمرک بحسب
 لا تخوف من سطوة الذین انمر و ایتک المعمور کبریت

عبدك وابن عبدك قررتي ما يرضى به سبك بين خلقك
 لانت المقدر على ما تشاء وفي فضلك زمام العلوم
 لردنا من هذا الحين لغيره من غيرنا صريحنا لغيره
 كوثرينا بالرحمة وقت ربنا الله انه هو الحق علام الغيوب
 قديا قوم اسمعوا انزلوا الله ولا تستمعوا الذين كفروا
 بالله العزيز المحبوب قد ذكرك في غير ذكرك في هذا
 المقام المحمود لتشكر ربك عز وجل على الاقبال الذي
 منع عنك كل مشرك منغوض نسئد الله في تصديقك
 ما يرفعك وينزل عليك من سماوات الكرم ما انجزت
 القلوب يا رحيم قد نزلت الرحمة من سماواتك
 العزيز الغفور طوبى لعبد اقبل اليه ذوب الصلوات
 نسئد الله في فضلك على وجهك باب فضلك كونه

البقاء من لا يدور الجود والعطاء لانه من آله الاله هو يعيد
 لمراسم عنده وهو المقدر المهيمن العزيز لعلمه و تشر الله
 لانه يؤتيك على خدمته امره وتقرئك اليه انه هو المقدر
 العزيز القدير يا رب العظمة اذكر نعمته بعينها
 التي تفيض عندك وميثاقتك وشهد ما شهد الله
 لانه لا اله الا هو الفرد الخبير قديما على البين هز يوم
 به ربنا انه و اصفاه بقوله يوم تقوم الساعة رب العالمين
 لا اله الا انت ربنا و المفقرين عن الله رب العالمين
 قديما قوم التي تركت الله قوم كفسر و بالله العزيز الحميد
 تالله لا تخوفن سطوتكم ولا يهنن ظمركم شهيد برك لوح الله
 العزيز الحكيم هز يوم في بطون الطور حرم شرق
 الظهور و ينادي يوم الله قدامه مقصود بساطه من قده

شهدت الاشهاد بما شهدته قبر خلق السموات
والارضين لانه لا اله الا هو المقتدر العزيم يا محمد
عليك بها ثم وعظمتي لا ذكرنا الا انك انصرصه الى القبر
الا على ما انجزت به لفظة الذين نبذوا الاديان
مقبلين الى الرفق الايمان قد حضر من لك ليرالش
وانزلت لك ما عجز عن احصائه المحضون طوبى لك
ولمن نبذ ما عشت والقوم رزقنا نزل من لاله الواسع
الغفار قد كنت نزلوا لير المطلوم شهيد بك
ربك المهيم القسيم لا اوردنا لك من ذكره في قول
الا انم نذكر ليرتقت به الارض والسماء ولا العير
الفضائل يا سيد قبري ما قر عليك بها وعظمتي
لا ذكرناك مرة بعد مرة بايات انجزت بها فؤدة

الذين قبلوا بوجوه نور لدا الى مشرق الانوار كبر لدا
 من قبيح و ذكرهم بما يقربهم الى مطلع النور الذي نزل
 الملك لله العزيز القياض و نزل لهم سمع الله الذي
 لا يقدر الى ان يقر نور نورت به لفة الابرار البهائم
 عليك و على من ستر نعمة الله و نزل الحسن الذي ينطق
 في ملكوت البسمة العزة و العظمة لله ما كنت يوم المعاد
 و نزل لانيك الاخر لفسر بعبادته و يقدر الى العبد لله
 و يقدر لك المحرم ليرتفع على التقرب و الاقبال يا مريد
 قد جدد عليك البهائم الابرار قمر على الاثر منقطع
 العالم و ظهر القلوب بكونها من ربك العزيز الوهاب
 ذكرناك و نزلنا لك مائة العرفان و النعمة التي تظهرها
 من كنز رحمة ربك العزيز الخمار

طوبى لاوليائه والله واصفائه الذين تمسكوا بحبل الله المتين
بالحكمة لئلا يزلزلنا ما افتر الكذاب

هو لادعسر الاعظم الامير

يا قاسم انهم استمعوا لرد المظلوم لانه نادى بك في ذلك
لتقوم على خدمته امر ربك العزيز الحكيم انصر الله بالحكمة والسياسة
لئلا يرتفع ضوضاء الذين اغرضوا اذوا قبه وجهد القوم
مبين ثم اعلم ان الضمير يتبع الامر والاستقامة على
ما امرت به من لزمه في تقرير اياتك لئلا يفتك شتمها من الخلق
عن الذم الذي يوجب سلطان عظيم قدرته في الامم اعظم
الامم الى الله العزيز الحميد لا تخبر من هذا المقام على
وجوده لولائه الذين نبذوا الشتم والادنام مضيقين الى
اقبيقين وغير على الذم اقبل الى الاقبيقين والاعلى والرواف

فيعلمون من الاسماء وعلى الذين فازوا برحمة العزيز السيد
 لعمر الله من شرب منه لا ينفع شرب من الاشياء غير الله
 فاطر السموات يتخذ ذلك ملك الاسماء فيمنظروها الا
 طوبى للذي معن يا قاسم افرح بما اقتضا لك من
 المقام الاعلى وذكرناك بما فاح به عرف النبي ثم
 هو الغفور الكريم قد سمعنا من ذلك اجنابك بهذا الكتاب
 للذي لا يعادله ما على الارض انما شكره قد كتب الحمد المقصود
 العارفين اليه عليك وعلى من يظن يا يحيى فرحنا
 بشيئا يسلم اليهم على الاسماء اعظم
 لانه ذكرهم به عرف الوصال في المثال اذا شرف
 مطلع الياسمين يا نور جمال ربه الغنى المتعال طوبى لمن
 على الامر ففتح برؤن القلوب بمفتاح اسم ربه

العزيز المختار لانكرك من شطرتهم لتقوم على ذكره
 العباد كمن على شان الاضطراب اشارة من القوم
 ولا تخوف مطوة كمن مشرك جبار تستغفر شولة الا
 ومطوة الامراء وديبر الملك له ملك الاجاد واليه
 توجه الى مطع البقاء له من اهل البها من ان اطلع به
 الا الله بين الامنع الارسر الا عظم الا رب
 ذكر من لنا من اراد ولم يقرب الى البحر الا عظم
 نور افق العالم بقرب الله المهيمن على من اسير والار
 طوبى لغرب تقرب الى الوطن الاعلى ولذا كرسيتك
 بذكر ربه الحكيم من اسر من كان مستظرا امام الله ولعاقبه
 ولذا ظهر اعرض واتج سنن اباها من ومنهم من سب
 العالم مقبلا الى النور المشرق من هنذا الاق المسير

طوبى لك بما وجدت عرف الرحمن وراقت الى الله
 رب العالمين استقم على الامر ثم ذكر انك تسر بخدا
 ابتداء التزبير لزلزلت لركانك لم تستركين

موالنا طق في ملكوت البسي

قد نزلنا الآيات وظهرنا البينات ولكن القوم فهم ضلال
 مبين الا الذين انقطعوا عن الامام وتوجهوا الى الله مولد
 المخلصين قد زينا سماء العرفان بمصابيح الحمد والبرهان
 طوبى لمن قد يدركه غدا فبعد قد قررت عين العالم
 بظهور ملك القدم ولكن القوم انهم من المعرفين طوبى
 لك بما قررت بانوار العرش وتوجهت الى الافق الاعلى
 فلهذا انجز المنير لا تياس من فضيلت ربك انعم بها
 غير لهذا اليوم الترفيع والترحم بسط الخ عظيم لك

نزلناك ما تقر عينك ويؤمن الذين بقىوا الى الحج
 الكبير اذ كره سمعت ورايت من آيات ربك
 لعن الله من سبوا الى الله رب العالمين

هو الا قدم الا عظم

لا تذكر من قبيل الله في ذكره من العالمين قدس الله
 للذين توجهوا الى انفسهم للذين توجهوا الى امورهم
 بالله الفرد الخبير كونوا لغرم كما كنتم لانفسكم ذلك
 يا مكرم رب العالمين لا تحددوا فرار الله وحيت
 ولا تختلفوا فرار من الامور كذلك لعلم الله فضلا عن
 انه هو الغفور الكريم يا محمد كم يظهر امر الله بين لعب
 واستقامت استقيم رجب المضطربين توكلوا على الله
 ثم انصروه بالذکر والبيان لعن من سبوا الذين روي

فمرصاد الادمام وكانوا من الغافلين

هو المقتدر على ما اراد

قد توجه وجه القدر من سجنه الاعظم الى الذين سبوا
 رضى الحق ليجعلهم باسم مالك الاديان الذي ينطق في الامكان
 انه لا اله الا الله المقتدر المختار ليعرف حق المقبلين بالفتح
 الاعظم ويستعدن المخلصون على شان لا تحمهم امر لرضى ^{الفقراء}
 ولا اعتراض العلماء ينطقون بحكمة الاوان ينسبها الاديان
 بالحكمة والبياسا وينكرن الناس بهذا الموعود الذي به
 ظهر طلعه المقصود واضاءت الافاق افروحا بانسنة ^{العباد}
 رعا للذين كفروا اذ جاء الوعد والى السريان ^{مشكركم}
 بانزل لك هذا الذكر الذي به اارت الصدور وقررت ^{الاصابع}

ببسم قدره ودينه

در جمیع احوال حق جبار و عز و جبار خود را ذکر نموده و
 این از فضلها بزرگ است چه که الیوم هر کلمه در روز
 نم مشیت ربانی خایر دارد قلم اعلا ثبت شد مانی و
 خورده نه افسر جو العنایة اله و فضل لته لوه الخور
 الکریم و بر هر لازم و واجب است در با خلق و
 عزیز و جان شود که سبب توجه و تقرب باشد
 کف و تفسیر از او عرف خلوص است تمام نماید
 فانی و آنچه از بر او رحمت مقدس گشته برود در
 که تک العیناک تذکر التمس بانزل نزلت
 ربنا ان طس المقدر الیه الصیوم
 هو ان طس فی ملکوت القدس
 قد نزل الجبال خاشعة متصدقة من خشية الله و التمس

فيعرفهم باعدهم ولا يكونون من اثنا عشر نفس الله
 الله جهاد عن ذواتهم وهم يعينون نفسهم ويكونون من
 الفاضلين يتقرب اليهم الموت فيحترق الاحياء ويهز في
 غفلة عنه الا انهم من الهالكين طوبى لك بما فرقت
 بعرفان الله هذا من فضله عليك انتم ربك هو
 الفضل الكريم ومع الناس وما عندهم وهذا الميراث
 من كتاب عظيم الذي انزلت من افقه تنفس لود بر
 لعمر الله لما داحول من من السور من الارضين
 بحسب الله من لراد من فضله انه هو المقدر القدير

بسمه الاعظم الامد مس للعبير

ولكن من لربنا من فانه بانوار الایمان اذا قدرت الغفلة
 سكان الارض والسماء الامن شاء الله المقدر القدير

لزم الخلفيين فسير عورا الى الله والقاصدين بوجهوا
 المنظر المنير لزم الله بذكرهم توجه الى البحر الاعظم اذا عرف
 عنه الامم ويصل عليه من هذا المقام البديع لآك
 لزم بحسبك اشارات الذين كفروا به اياه لو تفك
 حجات المتوقفين للذين منخوا عن كوزا يحولهم بما استجوا
 ما فاجه بعيد لا تفرغ لزم وكفر على الفرد البحر

بسمه الاويس الاعظم للبحر

كتاب في لزمنا من شرب من البحر لزم الله بملوثة
 المستنع المنع وما نعمة من الله لومته لآم ولا شقاوة
 مشرك ولا سلوة الظالمين طمرك يا ايها العبد عاقر
 بما لا فانية اكثر العباد واقبلت الى وجه ربك لزم
 عنه ما فاجه بعيد افسح ما كنت تذكور الله لزم

ونزلت لك يا محمد النبوة نوحاً لربك الرحمن وظهرت لك
 مستوراً في علم الله المقدر العليم الحكيم انتم الذين بانافذ
 اليوم سوف تافدهم بحسرة والتمت امة انتم تركت هو
 الصديق المحيى قد نضن كل ادم من بيننا طومر لمن غرقت
 للخالقين تفكر في فضل الله ورحمته انه نزل رحمة اذ كان
 مسجوداً بين ايدي الظالمين قد تسعنا نركب ووجهنا
 حثك ونزلنا لك يا محمد نزلت لك بدم الله ربك ورب
 العالمين احمد الله بهذا الفضل الذي لا يعادله شيء
 في الاربع فرغبت لردده وسبقت رحمة من في السما
 والارضين فعم نعمه في الايام واحسن منه ما تشتمون
 في الدنيا انتم ربك ابو المحصر الحكيم طومر لعالم تجرل على
 ذكر الله وليد نكت نزل من سماء الوعر من البر مشد

قدير لآك لزم منعك لو امام الناس عذانت عليه
 ذاكرا انك كنت وناطقاً بهذا الاصل القديم انما الجهاد
 عليك وعلامة لزم سمعنا ردها ورحمتنا افر هذا
 الكتاب البديع كبر في قلبه على وجهها ثم بشرنا هذا الذكر الحسن

هو الشاهراخيبر

قرئت جالساً على حجر خضر العبد حاضر به سمار حيا
 وتزين لكثر ولا صر منهم جعله الله كوتراً حيا لئلا يهدوا
 وسراج الامير الامير الاوين طير البصير والسر والعطش
 مشرب باسمه القديوم يا عبد العلى نيزكك مولد العالم على
 هذا الجهد الا عظم اشكره وقررت الحمد يا كالعجب
 والشهود اتمت ذلك ظهرت واظهرت ما قام
 كمن قاعدت هداً ضرير ونظن كهدية وتحرر

کثر سطح و از جنب قدم قبر الیه الیه الیه الیه
 لوح الله بقدره منعمته و تمتک بابر تفع بهما
 عند الله فالت الوجوه لانه تسمع و یرید و هو الحق علی الامم
 بنام و است کینا

در حریر نسیم در دریا غمخوار غمخوار غمخوار
 عالم محبت و و داد آلاء و بغض و عناد خراب ای
 اهد عینا بشویر از مشغولین سلا و جهد نمایند انوار
 عالم را منور سازد و آفاق را منور از اختلاف در جمیع
 و اعصار سبب تر غمخوار و ذلت بجز است محرم بشود
 از سطوت امر او اعراض علی باقی اعلا ناظر بشود و بعنا
 حق مطمئن البته در کساست خود را از استراقات انوار
 لغات عزت و اقتدار محروم سازد زود است

هرستقیم مقام خود را دست ابره نماید و هر مقبل با آنچه از او
 مقدور شده کفایت کند از ظلم علی جا بر شده آنچه که بقاد
 او در آن خد نماز طومر از بر او نفوس سید محمد استقامت کند
 و برید عنایت استقامت استقامت احمد احمد البهاء قد ذکر است
 استقامت من القلم الاعلی فی تحقیقه اکرامه طومر استقامت معین
 و وید الخافین البهاء علیک من اهل الله رب العالمین

بنام محبوب عالمیان

عبد حاضر خود مظلوم حاضر مع کتاب در دست و تریخ
 بنکر و نماز حق صبر جلاله طومر از بر او نفس سید که فایز شد
 بیوم ظهر و مظهر غیب کلمه و تریخ فایز شد از دست ساخت از کف
 حق از زمین علی الارض اعلى و اقرب نزد خدای منیب علیه السلام
 را شنیدیم الحمد لله بحکمست امر بر وقتند و بنکر مظلوم

انما نبرهنه هذا المقام عليه وعلى احب والى من انك على
 كل عذبات مستقيم وبعين من انك تو باصف ما لك لسا
 فان انت والى مؤثر برانجه كه اليوم له والى مقبولت شما
 انفسه بعد ايم كه ذكرنا در صحت ليعتبر ليعتبر قدر اين مقام
 اعلا را برانيد و باسم حق بدر جلاله عظمتش غايه تا كه انت
 و سبحان غافلين و معرضين شمار از اضراط مستقيم
 غفر لهم و منع نمايد و تذكر اهدى سبب الترين اقبلوا الا
 الاعلى اولئك فازوا بكلمة الله لهم العت يوم جمع الى
 العرش زكورا و در صفة حرار از قلم اعلى مسطور لها
 على من كتب كتابك و عليك و عليهم و على ما كتبته
 ببر الوال المقدر بسبب التزينة نزلت الماترة الغفوة الكرم
 ذكر من لذي الحجاب بالولاء الامانة في الام تربة الرحمن و

الحمد

بسمه ان طين فيم تلو كور اليبس
 شهد الله لنفسه في خلق الاشياء انه لا اله الا الله العزيز
 الوهاب من سبح التذاد فاذ بكثرة الخير والله اعز
 لانه من جهد الضلال نعيماً لا يهزله من قاتك بقدره من
 عنده ورتعت ما انزل الرحم من الزبر والالواح اشكر
 ربك بما ذكرت به من العرش وتحرك لك القدم الاعلى
 ملك الاسماء سبحوا من لير الاستدراك لذلك عز
 وذكر ما في حجة التوح التمر زمرت فراقه شمس كالحية

الاعظم للاقم

اللهم اعلم يا ارحم الراحمين . لذكر من توجه الى الاوقاب المحرم لذكر آيات سما والارض
 سلطان غلب من فضائلهم في الارضين لناخذة نفحات
 الآيات عشت من بريح الكائنات عن ورده مقبلا الى الله
 رب العالمين . يا رب العالمين يا ذا الجلال والإكرام استمع
 محبوب الامكان من حمدك التسبيح التي ترفع رتبة لفظ الوجود
 وفتح الروح الامين لا تحزن من شئ في حقك يا ذا الجلال والإكرام
 وكن من الذين بمنعتهم لست ردت العلى عن حمدك الذكر
 الحكيم يا ذا الجلال والإكرام مقبلا الى المحرم لذكرك حمدك الروح المنير
 لرحمة ما ذكرت له من العرش وتوجه اليك وجه القدم من
 المنظر الكريم اللهم الذين تمنوا اليوم من بحر الخلق لذكرك
 التي لم يزل في لوح حفظ نعمتك بما قبلت الى المقصود

رحمت الرحمن من كاسر لطف ربك الرحمن وكنت من
 الغافرين نوصيك بالاستقامة الكبر لان الشيطان
 عنده واداء الرحمن يدعوا اولاد الذين كفروا باله فرزوا الا
 كذلك ينزل عن علمه ثم فرقت بيمين زما لهما
 عليك وعلى الذين توجهوا الى الوجه اذ ظهر من هذا الاقطن

للاقدم العظيم

لانه كرمه وجهه جلالة بيان ربه الرحمن يقرب فير قد تعطر العالم
 من نفوس الوعر ولكن لم يشكرين في خسران عظيم قد فرقت
 الى القتر المتعال ولكن اناس اكثرهم من ان يسمين لانه كرمه
 الى الوجه وتنزل لما شئت به ذكره فرقت رب الملك العزيز
 احمد اشكر ربك بهذا الفضل قد لك الحمد يا
 حلتنا مقبلا اليك وتوجهنا الى منظر عفاك اذا عرضت

قريبا قوم لا ينفعكم عندكم دعوا الاوامم متوجهين الى الله ما
 الا نام كلك يا مكرم عندك كما مسين قد ذكر ذكر الكري
 العرش ونزل لك ما ينفعك من الاخرة والاولى لا تخم من
 الراحمين اشكر الله بهذا الفضل العظيم ثم اذكره من عبده
 الغافلين لتعريفهم عن المقصود ويصلون الى الفردوس
 هو الله تعالى شانه العظمة والكبرياء

قريبا الحمد لله الاله اسما و فاطر سموات سماوات
 بالاسم التي ترفعك الاشياء و سر من سفينة العافية
 على بحر الكبرياء و به ظهرت الامواج بحر علمك من خلقك
 و انوار من علمك من افق لرادتك ان تعلم من التزم
 به منهم صرنا العباد و علم التوجه اليك يا ملك الاجايد
 رب تومر تضعيف التزمك بحمد قدرتك و وضع

الله

يا ذا الرقاب الى سماء جودك وفضلك لا تتردد
 عن نفحات لايت وما قدرته لامناحك الذين قاموا على
 وظهروا بذكرك وثنائك انك انت المقدر على ما شاء
 وبما سمك نصب علم نعيمك والاله الآلات الغفور الكريم

بسم المقدر على الله سماء

يا على قدر من بذكر من قبيل الله بذكر من قبيل الله وسبح
 من ينطق بثناء ويرى من قام على خدمته لانه ربك المسمع
 البصير كم من تهنو قسم اعرض عن الحق وكم من غاب عنك
 على الله العليم الحكيم يا ملاذ الارض استمعوا ما ينطق به لك
 القدر فمن انظر الاكبر انه لا اله الا انا المقدر القدير معيشه
 البشر انهم اخروا الحجاب الاكبر انه لهو العالم انهم نذكرك الله
 عن وملكه ولتبع هويته اذ اتى الله سلطان من كبريتك

بحمد الاستقامة وقد كلف الحمد بمقصود العامين

هو الأوسر الأعظم العلي الأكبر

ذكر فضله المعلوم إلى الذين طاروا فسر هو له محبة الرحمن إذ نالها

المن وفضلها من البسمة لأنه لا اله الا هو الغفر والواحد

البصير لأنبتة الذين اقبلوا إلى الوجه بذكر الله ونسائه

لعمركم ذكره خبير ما خلق في الارض شيئا منكم من غير ان

لا اله الا هو لعن زيرا محمد طوبى لكم بما قبلتم الا ان

الاعلى وشرتم لوثر الا محب من خطا وركب المعطر الكريم لا

نوصيكم بقوم الله وها يرتفع به امره لأنه هو الحاكم الخبير ان

اذكروه بالتروح والرياحان ليعجز به احد الامكان

الذين اخذهم سكر الهوى عطش من سقوا من صراط الله العظيم

لنرى الحمد واوليا في بلادهم هذا انزل الرحمن في قوله

الحفظ تبتكوا بآيات الله وانزل في سورة نفعكم من كل علم
 من عوالم ربكم الحقت در القدير كلك طرز لوج البقا و
 قلم الال على نعم الغفر فازت ولعين رأت ولاذن سمعت
 نزل الله رب العالمين الهاء عليكم و على كل مقبر من الاولياء
 و شرب اكثر باسم آقا بر حقیقت البقیس
 و در حقیقت امر و وزیر عظم لهذا عالم رات است
 آنچه نمنخ نجو طاهر فرموی صراط مستقیم ظاهر منزه است
 که همها و صحراها و بحر کایه کبریا رات است میدهند بظهور
 اسم نمنخ و کثر مخزن باستید بر امر الله باستقامت
 سبب استقامت اهل عالم نمنخ سالها در انظار
 و در اظهار امر حجب بدین معبدول است حال است احمد نمنخ
 تقصیر حقیقت نمنخ بر کس اما قام نمنخ در در صد در حقیقت

امر الله بركعه لانه انما حق بطيبه دلالت نهر راهد امت فريه
 و انزلين ظلم عظيم بازدارد است قادر و است
 تو لا است مهم و جهت و لا ذکر است له المظلوم مذکور
 و ان لوج المنع لانه سنازل لنا فخذك فرج بين الرحمن
 و يحبك من المقربين و در جميع الاحوال محمد غنايت مستشك
 باش و يستقامن كبريت مستشك چه كه در دانه كبريت مستشك
 مترصدانه البقاء عليك و على الذين فازوا و اجفالا
 الا ان سر هو المالك في الملكوت الاعظم اعظم
 يا على ناهات كبريت لا عبد العباد رسال نوح و حمت
 مظلوم حاضر و باصفا فاز از اصر الام مذکور بجهت
 يا على اوليا به در هر من بر حرارت محبت اله نيز نيزند
 حرارت از محبت ظاهر و محبت از توجه صحت

لذت و الله آنجناب و اولیای بار سرده مشتغرت باشند
 و نور معرفت منور و در جمیع احوال معرفت را مشتغرت
 را روز قدرت را هر طهر که عاده منقحت با نفعهم و عبادت
 سبب شکر با ضعیفانه و نعضات در آمده و قلوب
 را حلال قدر طهر که انحراف با نفع استغرت و
 سقیمت چهلین مرتبه ایستاده و بعد اعراض از
 خلق است استک با مالک جمالی العلم و اعراض
 با سبک از تیر تیرین الامکان و انحراف به افسد الا
 بان تو نیز غیور و کل و نایب با کلمه و در این است
 و غنیز و اولیایک علی الهی استغرت که برین تزلزل قائماً
 که بر باب کرد و متمیزاً محمد عظامت قدر که چنان
 منقطعاً عن حرف و نشتت بحال حمت و غفران

احررت قمر على ما قدرته لاصفياءك ثم اكتب لي يا سيدي
 اليك وكون من عندك انك انت المقدر على
 ما تشاء لا اله الا انت الغفور الكريم قد حضر له المظلمون
 ما انت به انك احمد عليه يحيى وانتهى الحمد له ثم يحيى
 اذينة بايات لا تعاد لك انوار الارض ولا تروى العباد
 يا احمد لا سمعنا ما انيت به الله رب العرش العظيم
 وودودنا من نطقك عرف محبة الله مقصود العارفين في سلكه
 لانهم يدركون جنون البهائم ويؤيدون على ذكره ويرفعون به
 بين عباده لانه هو الفضل المقدر العظيم الحكيم قد كرم
 يا بحر العطاء وولك الشكر يا من لا يفسد ولا يهدم ان
 لا تخشيتن عتاة ثرتته لاصفياءك وفضل على غيرك ان لا تخشيتن
 قبولك ثم اكتب لي يا سيدي بحفظ من في قلبك وشفقت

الحمد

عبادک لکن انت المقدر الفاضل الحسین العظیم

هو ان طق فرسج العظیم

یا علی چند مرتبه مخصوص رویدار مرض تا نزلت
 آنچه که با هم عرف عنایت کردی را حاطه منجی و نشانی که
 بجز منم کند و نیز بدیختی متشبهت حال مجرور ^{نصیب}
 تو بحت آدم سرفراز از حق تمثیل حکم را تا سید فریاد
 تا نذر از بر لقمه از سر دره طور را اصف نمایند و با غیر ^{نصیب}
 لا امر قیام کنند از کرا قیاب قرآنی الوماب بجه و کند
 استیاء قرآنی مالک الاسماء طوبی از بر از سید که
 با صفا فائز شد و بر خدمت قیام نمود و بدین ^{نصیب} از فکر

وکان من المرصین

یا صاحب بخش لیه آنچه بخش مالک حقیر فائز شد مرجم

غزلین عالم با آنچه حق عطا فرموده معادله نماید ایمانه و احسان
 و عرفان هر یک جائه عنایت حق جبر جلاله است
 برین به من آید از خفته و بلند علم برید فرموده لکن هو
 المقدر القدر قدرین جائد مبارک را در انزه قلب را از
 طرز انزه مردم نهاد نسند انزه تو تیرک و تیرک بچو بر آید
 لکن هو المقدر الغریزین است

یا نقر قریب خانی که روز نذر در تنفع و عالم از عرف ظهور
 معطر یسبح من در داد الاصفاء و بر من در داد است ابر
 از اول ظهور که بحر عنایت مولا ج شد کلمه نکر را برود استیم
 و من غیر ستر و حجاب ظاهر گشتیم طوبی بعین را من در داد
 سمعت نسند انزه تو تیرک علی الاستقامه الکبری
 لکن هو فاطر السماء و مالک ملکوت الاسماء

یا عبا سر قبری حدیث طور راجع و سرداران ظاهر
 سده مبارکه ناطق طور در این صین بمانت بک
 یا رب العالمین تعلم از آن فقید و علو مقام ظهور نام چه
 مشرفین و مقصودین ظاهر و مشهود گشت بشنو ز این نظر
 و از حق بطلب آلاء امید فرماید بر آن که عرف بقا از آن
 متضمن و نور رضا از آن بر طبع آن بر یک هو فاضی جا
 الطالبین هو المقدر القوی الخیر

یا الیاس رب الناس میگوید یوم یوم است
 قادر گشت در آن بر تخصیص مقامات باقیه و غنیات نما
 و با آنه سمانیه و نعمت سرمدیه جهد نما و از حق لطایف
 قابل ورود در رنج و صدمه بشنود و عالم را معدوم و مفتوح است
 کنز همد تعرف نمیدار که غیر نظر استخیر قدر الله ان طین

المتكلم العلم الحكيم نسب الله ان يوفقك على ذكره وتسابحه
 ولتقرب اليه انه هو المتفوق الرحيم يا محمد قبري على
 سبع نزلت ما دنياك من شظائر الكبرياء انه لا اله الا
 ملك الاستياد وخالق الارض والسماء الفرح بما
 رقبه الكعب وجه الله وذكرك بما يجبره ولام مكنوته العزيز
 المنيع طوبى لذي راسع والبصير كذا اليوم بصفا نزل
 مشاهده لا ارفا نزلت كذا سمع طيب طاهر نزلت
 شوقه لجمع اشياء رت ان يطور عظم را اصفا نيا
 ويهيج نياتي در عالم باين نيات معادله نيام
 قد علم طهر رجبه فخر الفرح بما انجذب قبري باين طهر
 قري لاك ووجد ما فخر طهر التمام ما اطلت ايام عدد
 لمررت ارحم اوليك واصفياك ثم حفظهم نزلت

الحق

ارضت انت المقننه العبد
 يا عبد الله نفس كواهر داده و میده بر خا من و مایع و
 بش از آن منت کند که خارج از احضار محض است
 غفلت که در محرم و مومعه و از بر حرم کفر منع کرده
 طوبی از بلای در لایم قوت که بسم حق پرده اسلادیر
 و باقی ظهور فائز گشت قدر کفر زین و احسان
 علی التوجه الیک ایقرم علی خدمتک انت انت الفیاض
 الکریم از رب تر اجمی هر قدر بر علیک و التمتع مکرر
 است استمک از آن آشنی نغمه عندک انت انت
 اعلم ان السیر یا عبد الله طوبی زین شکر کرم تحت بر این نظم
 مستم که روزی که باقی اعطای ناظر باشند و از زین
 فایز دلداد که از و طبع جمع خلق در از از لام بنیاد

محروم نموده نادر حرم و مهور خاتونش نیکو کردار بفرمود
 جده جلالت قدر الهی است که بقیامت و قعودک
 و پیشک و استوارت و قرآنه لایمت و نورک و بیاض
 و باخیزار امرگ امان خلقک از حفظ اولیا نمک منشی
 الثالمین الذین یعقوبوا حمدک و میشتانک و از کعبه امان
 کنر صادق امین و کفر عالم خیر لا اله الا انت المعتمد
 یا علی چند مرتبه جناب خلیفه علیه بحمد الله و عنده
 بساحت ادرتس فائز و مخصوص هر یک از اسما و مذکور
 در آنم که در لایتر از سما مشیت است که مجرد عطا و عز و بها
 نزلت منبیا لهم و مرشاهم و همچنین مخصوص آنجناب
 ثم انزل نطق بنیاد مولاه نزلت است آنچه که مقرر شد
 و منزه از مشیت است لا زال اولیا در تحت غایت

نه کور بجهت همیشه آنا بیشتر هزارا بحسن اینک ^{مطلق} الهی
 بشنا و مولاه مرتبه بعد مرتبه ترا بیشتر را شنیدیم و آنچه از
 لسان در مدح معصوم عالمیان ظاهر شد و تشریف قصه در آن
 فائز طوبی لسان لظن بشنا و مولاه و نظرش امام و حدیث
 شد نفوس حاضره و همچنین طائفتی هم شنیدند و در
 درباره اشتر ذکر نمودند آنچه را که سبب تأیید و علت
 توفیق است غنچه شکر از قبیل مظلوم کبیر رب
 و تجلیات انوار آفتاب بیان مقصود عالمیان عزیز
 در شرح القوم فی هذا المقام بذكر الاسمين الذین ذکرنا
 من قبضت یا من لونه و لا انفصال اللهم العليم حکیم
 و بصر من آخر الکتاب اولی الامر و احسن الالامه و الایمان
 و الصدق و الصفاء الامر و ناصر امر اخلاق مرضیه

ودعای طلبیه بجهت طوبی للعالمین جنباً للعالمین
 جناب امین علیه بجا و الله رب العالمین امین الامین
 مجتهدی است که در سرفراز و ذکر او دنیا سران زمین را
 مکرر معروض داشته فرموده است که معین دین و دنیا و آخرت
 است در عرض رساله ذکر کرده است اطراف را
 از قبیل و بعد از آن در مسماهی خیر خواه عالم را نموده است
 نسند الله از نبوتی که معتبر الاحوال حاله لانه موجود
 الکریم التور و البصیر علیکم یا اولیاء الله و راضیه
 نسند الله از نبوتی که علی بجا است و رضی الله الاله الامون
 الافق الاعلی و الظاهر باسمه الامیر

بوالرحمن الرحیم

از یاری من نافرقت احترقت ائده المتقرین

المجرى كبيت عيتم اهدى من البقاء وشفقن جبهتين حوريات
 القدر و سر فر الغرافات العظيمة وصاح روح القدس
 وناح مطلع اسما المحسن فر اجتهه الابهر وترقت اعين
 المخلصين يا علي من زفرات رحمة فت الاحباب
 وتركت لركان البيت وصاح روح الامين لية
 حين الة توجت الى الحرم الاله منظر ربك المقدر
 العلي العظيم سافر معك اهدى اللالاعل وطا في
 حوكت الى الزم طير يولد يد من الة تر فحج جس مجرب
 العالمين ناله فر طر و طاة تصليين عليك اهدى الملك
 والذين استقر دافر من الين الاسماء من الزم ربك
 المقدر القدير و خاطبك روح الاعظم من اسما
 والارض لزم يا علي طوبى لك بما قرمت الة ثم الة

يطوفن في حوله مطاها الامم من النبيين والمرسلين ^{لك}
 بما استنشق رائحة ربك الرحمن الرحيم ولوردت
 لقاء الثمرات في حشرته موسى الكليم يا علي انت الذي
 سميتم في الملأ الاعلى بسلطان الزائرين ^{سنتك} ^{تالته}
 في ذلك احد في العباد وشيخه بركت في الاشياء بما
 شهد ربك ملك الاسماء وفاض الارض واسما يا حنذا
 انما المقام الذي نازبه لاهد الافرقت وربك العزيز
 الحميد انت الذي في حنينك حزن قلب العالم ومن
 صرحتك في الاستيقاق ضجيجك في الفراق كبت عين
 العظم على مقر الدر انقطع عنه ذكر العالمين طوبى لكتبا
 فزت بالحق الا عظم في حال المظلوم الذي ينطق من السموات
 والارضين بان الملك متمرك بك ^{وكتبت} ^{من مقره}

شوقا الى وجهك والتمام تبريراتك والتمسك بشعرها
 لو عيت بدخلك لمر الله العفور الكريم يا علي بذلت لبيك
 الا عظم قدرت عينك بالنظر اليه ومنتهب عرف
 الوصال ورايته القفا اشكر ربك ثم اسجد وقد انبج
 لله رب العالمين هذا مقام خلق ابن العيران بعد ان
 وشرب رحمت الآيات من ثم ارادة ربك ملك السما
 والصفات واخذة سكر فمر نور ربك على مش
 انصت قلبا افاق قال انت انت لهر والفرخ السما
 والارضين وقصد فرقة بخلد وشفا له من ذنوب
 من الف الف حجاب قال لك الحمد يا لهر يا ذنوب
 الامر والخلق وبعثت من الفانين لزم يا علي لان معك في
 كل الاحلكر وكن ناظرا اليك فراحرا قلبك بنار

الفراق و اشتياكك الى فناء الذي نطق به فراقه با
 لا اله الا هو الملك المتعال العليم الحكيم لزمنا على نصرة
 بمقصود العالم وتوجهك الى الكعبة البقا خيرة
 الذين طافوا حرم العتيق قد قررتك بالانحصار
 الازمت المحيط العليم قد سبناك اللهم بالبر ومجرب
 قلبه بمقصود شريك الجهد بما وفقت بالقراب الى مقام
 الذي فيه استضاء انوار وجهك ولا حمت شمس غنا
 حررت لم لا در بر عمرت فخر هذا المقام الذي لم يزل
 مقصد اصفياءك ومرجع اوليائك ولك الحمد
 يا ارحم الراحمين ضجج اشتياق من الفراق و بهمة الى امر
 القرب والعز والوصول حررت لا تحرم محبوك
 عن القرب الى مقر امرك ولا تطرد هم غزفك والذم بعينه

مشرق عنایت که مرتب بر سر احراق قبولش
 فرزند بزرگ و اضطراب لافنده آلامین فرزند
 فائز حکم ضمیر الوصال بیدر محنت و ارز هم تنسبید القرب
 واللقا نفضک و احسانت انت المقدر
 علی ما تشاء لاله الا انت الغزیر التیوم حمد محبوب
 عالمی نکه کج اعظم فائز شد در بحسنة کبریا
 از اشتیاق آنجناب باقی اصح جمیع اهل عالم است
 در حین احراق و از حق فدای کبریا شد نمود
 که آنجناب را بمقر اهل و منظر اکبر مشرف فرمایند
 بجای قدم فائز شد بفضیله شسته زارشته محزون
 میباشد که از حضرت آمار غریز در طلعه قدم عالم بشنو
 نزل اهل سر در امانی را داده بود در کار عالم و خالق مبدی

اسما و در حال سکون و لطیف من لم قطع و حرمن راجع شود
تعمیر لازم نه از آنکه بحسب القصارین

هو الله تعالی شانه الفصد و اعطی

یا علی علیه السلام فی نسخته لا ذکر اک مرتبه یا علی
من انی کثر حرف منها عشر عتایه الله رب العالمین
لعن الله ما ج فرم کلمه من کلمات ربک بجا احتیاج
و لکن العود فرمید بین لا آرد و فرمید این نرسید
مره آخر با کلید عتایه ربک و همی کتب نظر از ال
الکبر فرمید انبیا العظیم قد راس الشیبه علیه السلام
ذکرک نقاد العرش و حرفه غصنه ضیاء اقبلنا الیک و ازین
لک من لثم الکتاب هذا الکتاب الغیر الذی یبع قد احسن
مادر و علیک فرمید حکم از این و درود که فرمید

جمعها التي مشرق لآلة المهيمنة على من في السموات والارض
 اسئله على ان يفتح علي وجهك باب جوده وعطائه

هو الفضل هو اثناس مع البصير المكرم

يا احمد قراء في يوم القيام والذن في يوم غيب قد ظهر

استرا المكنون المعروض في يوم عظيم قد ارتفع صوت

العندليب والناس الكره من الغافلين نيا دوس

العلية ولكن القوم الكره من الساعين طوبى لك ولاناس

والمن غار يعرف ان الله المقتر العبد

هو المشفق المكرم

يا محمد قبر حسين مبارك بشه دعواتها مبارك

درو دشتها بنيا لك يا ثمرت رحمن الرحمن عطار

ربك ومرتباتك باقرت باخرة البس يا ثمرت رحمن عطار

خبر سماء العرفانم ولكن انظر امر الله عرفانم اذ جلا جلا
 واما آخر استقامت براد و امر این استقامت و
 ظهورش عظیم است از حق بطلب تر افان فرما بر نشانی
 اسباب عالم منع نمده و از او جدا سازد از تر تک
 بود است مع الحیب قدر الحیر تر تر رخسارک من
 و تاب ارضتک و مظاہر اسبک الرحمن من مطالع الکفر
 الطغیانم اسبک یا بحر المجد من جبروت السلا
 و حافظه فرخنده الاقدار الخیر من تیباً علی امرک و من
 بحملک امرت بر امرات امر قائم امر ما بر عوکل
 سبک ناک الوجو لفرک از امر الامر مدغم کور غیر نکر
 است لنت المعطر لیسر نیر

القضا من

ایوالت شاه

بویات الخیر

حق جلاله بیشتر فرستاد و گفته دلداد تا لایم از حق نظر از
 فرج و سرور فریق بکند و با کمال انبساط قصد با
 حق نماید و لکن خیر از منزه عباده و امام مشغول از انوار صریح
 یقین محروم نماندند و از این مژده با نخب سبب از خیر شد
 چنانکه قلب بنیر مشغول و از این با کمال اصوات تا و نس
 سبحان الله فرات شیرین امام و حجه جبار و نیز اعظم
 از اعلیٰ افق عالم مشرق مع ذلک حق تعالی
 در هر حال با بر از حق جلاله مستند بنوعی و خود را
 محروم نفس را به حمد کلمه مقصود عالمیان را که از دست
 جان عطا فرمود و تورا بر توجیه و ذوقال و عرفان تا سید محمد
 لکن هو الفضل الکریم لا اله الا هو المقدر العدل الحکیم
 - م -

بناام قیوم علیه السلام

یا محمد قبر حسین که برتر است بر که در لوح محفوظ مکنون
 بود در محرابان ظاهر و آنهم برتر که ز دنیا برتر است
 بسته القاموس نه مشهور و با علی النداء باطن و کس
 حجابها که غیر علما ما سپیده ملازل ازین قصه البرز
 اعظم منع نموند طوبی از زلف نسیکه با صبح و کبر حجاب
 شش خود دست را با هم حق شکست و باقی اعلی و تبه نموده
 از اعلی اعلی غمت الحق طوبی لک با نزل با برکت نزل

الفرح الاعظم و هذا کتاب البیسن الحمد لله رب العالمین
 ذکر جناب جبرئیل حسین ماکه مصر و جبرئیل حسین
 تعلیس علیها عباد الله و جمیع اضرار از دست لعل علیها عباد
 فرموده بخیر این مراتب بمانه تقاضا و حید مالک قدم عرض

قوله عز وجل

بسر المظلوم

یا حزب الله علیکم عهد وخیایه قد ذکرکم هم ذلکم
 یا محراب بدافعه المقرین طوبی از بر از نفوس سید
 المکر ذکر المکر فاکر شتم یا حزب الله محمد اشجاد و ان
 تمسک نمایند و مظلوم را بجنون اعمال و اخلاق نصرت
 کنید قدر و مقام وقت را بدانید العزم شد و منتهی
 نموده و نیت قرض و انحصار طائف از غیر نمایند
 جبر جلاله مستند نمایند شمار آئید فرمایند سبب است
 خلق شود بطرس صیاد سمک بود قائم عالم شد و داد
 لام را با ذر را غنیمت بود سبب تزلزل اندام علوم و حکم
 قدر خود را بدانید و مقام خود را بشناسید سلطوت

عالم و ظلم و جور است گزینم یوم اویومین بوجه دامت و عیناً
 گزینم دائمیاً و کثیراً و کثیراً و کثیراً تا فرصت بر نفس برآید
 در خدمت امر صرف نمایند لعن الله انیت گزینم طله
 نصیحه که سزاوار است و بیاجرام اینست باین زینت بر لبها
 علیکم و علی من لکم و علیکم و علیکم و علیکم و علیکم و علیکم
 رحمت الاستغفار من بر خطا در بهم الکرم الله بهم
 که فائز شدند و بعصای حق جل جلاله متغیر و مزین
 از حق میطلبند از هر یک نهم جاری نماید و با سمات غیبیه
 مدد فرماید اگر چه اولی حق در لایع لام بقوق آنچه ذکر کرد
 فائزند هم بزرگتر فائزند و هم باینست در مقام بسیار بلند
 حق تعالی جل جلاله هو السامع المحجب است هر دو گواه
 سید المعلوم رتبه بان یوتیر اولی نه علی ذکر و مشاهده

لمره المبرم العنيز المنيع مسعدا ذكرك ذكرناك
 لشكر ربك المقدر العليم الحكيم انت اذا سمعت النداء
 من الافق الاعلى قد اطمعك كالحجر خارا تفتخر نفحات
 وحكمت وعرفن فضلك القدم والشمس في حجابك السبيع
 اسلك باهلج بحر عافيت وآيات عفتك وبنيتك
 ورسلك الذين بانعتهم سطة اجماره عن التفرس اليك
 ولا ظلم الفراغت عن التوجه الى انوار وحكمتك في كل حين
 على امرك مستقيما على حجتك كمررت نور علم نور من
 وزين بهيكل بطراز القوم وراسم طير الاطلاق انت انت
 الحاكم في يوم الميثاق ومثورا الافاق ثم قررت في خير الاخرة

والاول لا اله الا انت المقدر على

ما انت تقولك كمن فيكون

بنام خداوند بخشنده مهربان

انشاء الله لم يكمل ولا يزال مجد مطلع امر الخير و مشرق حمير صدر
 متمسك بشير و نيا و فها در صحن در زوال است با
 با هر دو انکم خوله بر ايمان سخن و عهد با بچه امر فرمود است بجه
 جهد نما بر صراط الامر مستقيم بشير و از ما الله فارغ و از زد و زد
 اکثری از ما سر بوسا و سر شیطانية از افاق بوحید محروم مانده
 تابع هولاء استغفروا سيئتم و اذبحوا جان مينمانند که حق را بعت
 میکنند زهولت که بجز از غیر خود نیستند با بجه
 فخرج و سر در بزرگ مالک ظهور شد بشير البها و علی بن
 استقاموا على الامر و اتبعوا امر الله المعلوم المستبين

هو الله استرا الا عظم

شکرت الله انه لا اله الا هو لم يكمل كان مقصدت عن

و بطن

والبيمان ومنزلاً عن الوصف والتسمية قد قرأنا
 بالبحر عن تصود الى سماء عرفانه والمخلصون عن البسوع
 لدرراك كنه ذاته لم يكلفه ان موحد ذاته ذاته ووصف
 نفسه نفسه لان ماوره قد خلق بقوله تعالى كيف يقدر ان
 يعرف من لا يعرف بدونه ووصف من لا يوصف ما يورد
 تعالى سلطانه وتعالى قته لاره فلما استقر على عرشه
 الرحمن ووصف نفسه بايات ووضحات وطلحات لا يحصى
 ولا يزا اعتبر بان تصفوه بما حبر من قلمه الا على وجه منزه
 وتاكله فضلاً من عنده لانه لهما المهيمن المقدر العلم اعلم طوله
 لمن استقام على حبه وشرب رحيق الايمان من هنذا البحر
 الله من يطيق كل قطرة ممنه لانه لا اله الا الله خلق الخبير
 اعرف قدر الايام وتوجهه من الاحكام الى الله رب العالمين

که کتب نطق سال الوحی بقصد تکالیف ربیب العزیز الحمید

هو الاله ستر الاعظم

یا میرزا لقا است که سر العرش ترا کوز آید و مالک اسماء
باین کلمات بر علیه منسبت که هر یک مفاد حسنه در برابر

در نامه که تر از ذکر مناسبات هجده ناما در این صبح ارمیده بقیودت

بحر تو حید فانی تر هو العزیز الاعظم الهی اعظم

که هر عزیز عزت در حقیقت از کلمه مخصوص نفوس است که

بعضا الله معزز بر چه که عزت هیچ عزیز و قدر زین هیچ قادری

با حق نخواهد ماند مگر با اسم حق عز اغرازه انت را الله با مقام اعظم

و بر تبه علیان که شکر از کتب الهی المعطر المکریم الهیاد علیک

هو العت الاعظم

قد کتب الحمد بانزل این دستور و مالک العرش ترا

با غرقتی مظهر ادراک و بحر توحیدک استقامت استقامت الا عظمی
 الا اقرم بان کتب لی اجر من فاز بقائک و تقرب الیک
 با وکت انت انت المقدر المتعال العلیم المکرم

هو العطر الکریم

ظم اعط در حسرا عظم نکر التی ناطق و مشغولت انت الیه
 نفوسیک از کوشش ارقان نوشیده اند و ناطق حرم ناطق
 کمال استقامت نکر حق مشغول شدت انت کنت ظالم
 انت نما از ضراط محجوب عالمیان منع نماید الهی استقامت

هو العسل الا عسیر

قد سجت با مالک العالم و ملک الامم استقامت
 الکریم رفعت الی سماء و تقویت الجبال و غنم العنق
 علی الافاق بان تقدیر لاصفایک بغیر لیس حوک و سماء

خطاک لمریزیت در شهادت الایمان فیما فیها و تقابک
 و عجز و در قدر لارک فاعده لک ما لیت لهدا و شهادت الایمان

هو الاوسر الاکبر

فان سجات سلطان الوجوه و مالک العیب و اشهد
 اشکک بالاسم الذریبه تعظرت اشهاد و شقت
 کثر ارض صبر باد و شقت جمال الادمه فم ملکوت الاله
 بان تفتح علی وجه اجناسک لولاب تکرک و عقابک
 انت المقدر هو لعل الفضال العلی حکیم
 یا ورتا اعلم ثم اعرف لا اصطفینک لکر و عرفانک سبیل
 قضیه در جنت و سقیه ک کوثر جانیه من کوثر عطار و اسعدک
 نهان و صبر ظمیر و اخبر انک باجر من ریحین غیاثر خیر ارجح
 جنایه و اخبر انک للقیام علی صدره لدر المنیر و ذکرنا العظیم

قرب سبوحك اللهم يا بصير سبب ما سمكت الا اعظم تجعل لنا
 بما انزلت في كتابك المبين انك انت ارحم الراحمين

هو البصير
 يا روح الله قد اقبل عليك الروح الا اعظم من سطر العجب
 بما لا تنفد عنه مردوم ملكوتهم وبقا جودت ربك لنا ووجدت
 وعرفت قرك الحمد يا بحر العطاء ولك الشكر يا مظهر
 وانطقته فزرتك اياي بذكرك وما نك ربك انت الغفور الرحيم
 هو الامير الاعظم للعباد

كتابك انزل الرحمن بين الامم والانس والحيوان والجمادات
 قد سبب وشرب منه بذكرك يا بصير يا ذا الجلال والاكرام
 اللهم استمع نداء المظلوم فرسبته الا اعظم انه لا اله الا هو العلي العظيم
 اشكر ما ايتك من الافعال واسمعت نداءه فرسبته

لفضل كبير كنت الله توجت الى الورد وقلت وحضرت
 بالاسمعة التي امكن انتم برك الهوت هذا البصير تفكر في فضل عطاء
 الله اسمعك نراثة الاطع واراك منظره الابهر وعاك من كونه الظهور
 بيد عطاء له انه هو الغفور الكريم احمد ربك في القبايل والايام ثم اذكر
 من عباده الذين قبلوا الى الله المير كبر من قبيل عظيم و
 محمد والكتاب الذي ينطق بالحق بين السموات والارض بان الله
 قد اطلع مطهر الظهور فينا كما على الله اذ كان صغيرا كبير وبعثه الى
 الجنة العلي المقام التي تنادى من فية سورة استه الملك ليعرف
 الخبير تلك انه برك شؤانات الدنيا كونه في الامور على الله
 انه خلقك وناول ولله هو الفضال القديم سوف عليك
 من سائر عطاءه بالفرح به عليك كذلك يشرك العليم الهاء
 عليك وعلى الذين بنوا العالم من سيد الله والقدر الكتاب

الذکر

الذي ترسم من هذا القلم البدين

بمولاد سراً عظيم القدر الأبحر

قد يملك الوجود استمر على عشر الشهور سنك باسم

الذي به تجليت على العدم في الظهور وعلى الروح في البعد في الخور باب

تملك قوادرجتتك في غير حساب جوهر سائر كرك البرية

لأنه من ملكك بحمد عطاك ونسبت في غير حجتك سنك

بهم لا تحضرها قرة للذين استشهدوا في سبيلك وعلوا أشداً

فرضاتك لامت الذي تكلمت به أو تغصن ما نريد لا تمنك حجت

العالم ولا صرفنا ولا هم لا آله الا انت الغفور الكريم

بسر الناطق في علقوم البدين

وكرت من ذم الملائكة في النفس والجبر وافتقر الى قلب العالم وعرف

بفتوح باب في العظمة امك قد ربت الذي من العظم العظيم المرحوم

يذرك في من نافع قبسه الرقع منسبين فولاده باكتسبت ليرى
 الرقع التي من نفعه والظلم قام على الظلم ليعفد به ذلك ظم الاش
 انه يجبركم باورده على حال اليوم من جنه امست كين التزم بطرفه في
 الظاهر وقران ظم العلم عند الله رب الكون الرضيع لعمر
 الرقع الكتاب يوحى في التسم الا على سبيل تقدير اقوم وتقول الله ولا تكرد
 التمر الى امر سماء العطاء ولسطان غلب من جنه السموات
 والارضين انك اذا سمعت النداء اقبل وندك اليها
 ويوم الورد جازد كتر من غير نفعها لانه كنت بين ليد من الذين سبوا
 محمدك وميثاقك وكفر باياتك التراجعت الوجه من الاولين
 والآخرين اليها عليك اعد كتر ثابت مستقيم

للقدس للامنع الاعظم

ذكر في كتابنا من تزيين بطرارحة الرعمن و اقبه الميه
 لدا عرض عنه العباد لانه المزيين الاوامم و قبره الى
 مطلع الايقان انه من هذا العرفه سر لمرآة العنقر المعال
 بالاحياء الله لانه اشهد و امر الامم ثم نزلوا بها حكيم ثواب المحبة
 لذكروا الله في القرآن و الايام على ما تخرج به العلوب و قمره
 اجمال لانه الترفان بحسب ذلاله ما خذ الاستساق على
 مشان يطير فرحوا و محبة الرحمن بالبروج و الرحمان هنيئ لك
 عاترت قرح المعالي لدا عرض عنه كل مترك مراتب
 ثم على الذكره البسما من الامكان العنقر ستهن بها الزاوية
 و توجهن الى العنقر الوهاب لانه حمد الله بالذمك على
 عرفان مطلع البرهان و انزل لك فاحمت بقية العيان

فرا لا مكان فكتب بحمد الاعظم وتثبتت بزبد ريتك
 الانام قدر لربك لير على خدتك والاستقامة على
 دمرك والرجوع اليك فكم الاعظم

هو لادرس للاعظم الاكبر

يا ملا الاعلى استموا ما ارتفع من الارض النوراء تامله لترى انك
 الاعظم نباد من الامم وتغير قدر الله وبه طمطم فخر الالاه
 انه غير نباد موبخ العباد الى افق الاعلى شهيد لك
 فزجد الله فزود الى اللابصار قد يمل اليمين للعرش
 ما دعت ما عندكم ولا رير انتم لتفسر ما عندكم منطق
 وتعلم كما قلنا فزال الازال خافوا الله ولا تسبوا الالهة
 ولا تتركوا بنوح به المسئلة اعلى اتقوا الرحمن ولا تكونوا من
 الذين ارسلوا الرجة لعشر والاشراق واذا شرق

من رضى الظهور كفره واما لثرت الارباب انك
 المقصد الى الله اذ اسمع يا قهولهم تخم ترعهم الامان
 لانفسهم وبنفسهم التزم به نيت حكم الامان لك ذلك
 وعرفناك لتقطع ما ورد على الله مالك الرقاب ^{عليه} الهمار
 وعلى اخيك وعلى الذين آمنوا بالله فالق الاصباح

يا محمد قد تفرقت

قد ذكرنا ذكرك لمر المظلوم وذكرناك بايات لا يحوم
 ما كانه وما نسيه ولا يعاد لها شئ فيها خلق من الكاف والقران
 لانه فر السجود ليركرك والذين آمنوا بالهدية اليه يوم اذ
 ربك بما علمت صراطه وارتل لك ما فاح به عرف
 القميص من مالك العيب والشهود فاستد الله ليركرك
 مستقنا على نزل الامر قويا باسمه المقصد والقدير

الجهاد المشرق من افق البقاء على الذين فازوا ببركاته
 قاطرات السماء واعترفا بانطق به بانه القدم لئلا
 الا انا العجز والوجود ونذكر من كان آخره وارد عليكم
 لانه ركب هو العزيز الوهاب لانه تحت عباده ونذكر من
 العشر والاشراق طويح لقاصد قصده ولنا طين لفتن
 وتوجه وجهه اليسر ولقلب فاز نور العرفان لاننا نذكر من
 المعام على الذين آمنوا بالله منزل الآيات

بسم المهيمن على من الارض والسماء

يقتر اثن الله ربك ثم لذكره بما ذكره في كتابه
 صراطه المستقيم لانه الهادي لغيره في كل ما ذكره
 مالك المورث لكتابيه المبين قدر شرفه في كل ما ذكره
 نطق معكم الظهور والكنه القوم من حجاب غليظ قرئوا مولى

الورور بما رتبوا المحمدا اللهم من الضاعرين قم بالاستقامة
الكبير على ذكر الله مالك الآخرة والاولى له السميع

وهو الشاهد ان طرا السميع

هو السليم المحمدا

في حضرة الامين لمر الوجد وذكرك ذكرناك بهذا اللوح المسنين
اسمع النداء من شجر بيتك ملك الاسماء ان تدق برك
الى مقام لا تر فيه الا الورود وجر برك المستن العليم
قد ذكرناك في قدر وضر هذا المحسن تشكر برك الكريم اذا وقته
عرف ذكر قلم الاعلى قد الحمد لله لا اله الا انت رقت لك
مع ضاعن اعدائك الذين اعرضوا عنك كفروا بانك
وجا دلوا بيتناك بعد لزد دعوتهم الى امر ذلك المستقيم
ونجلك بعظيم اسمك بحر بركك وشكر بركك بن

